

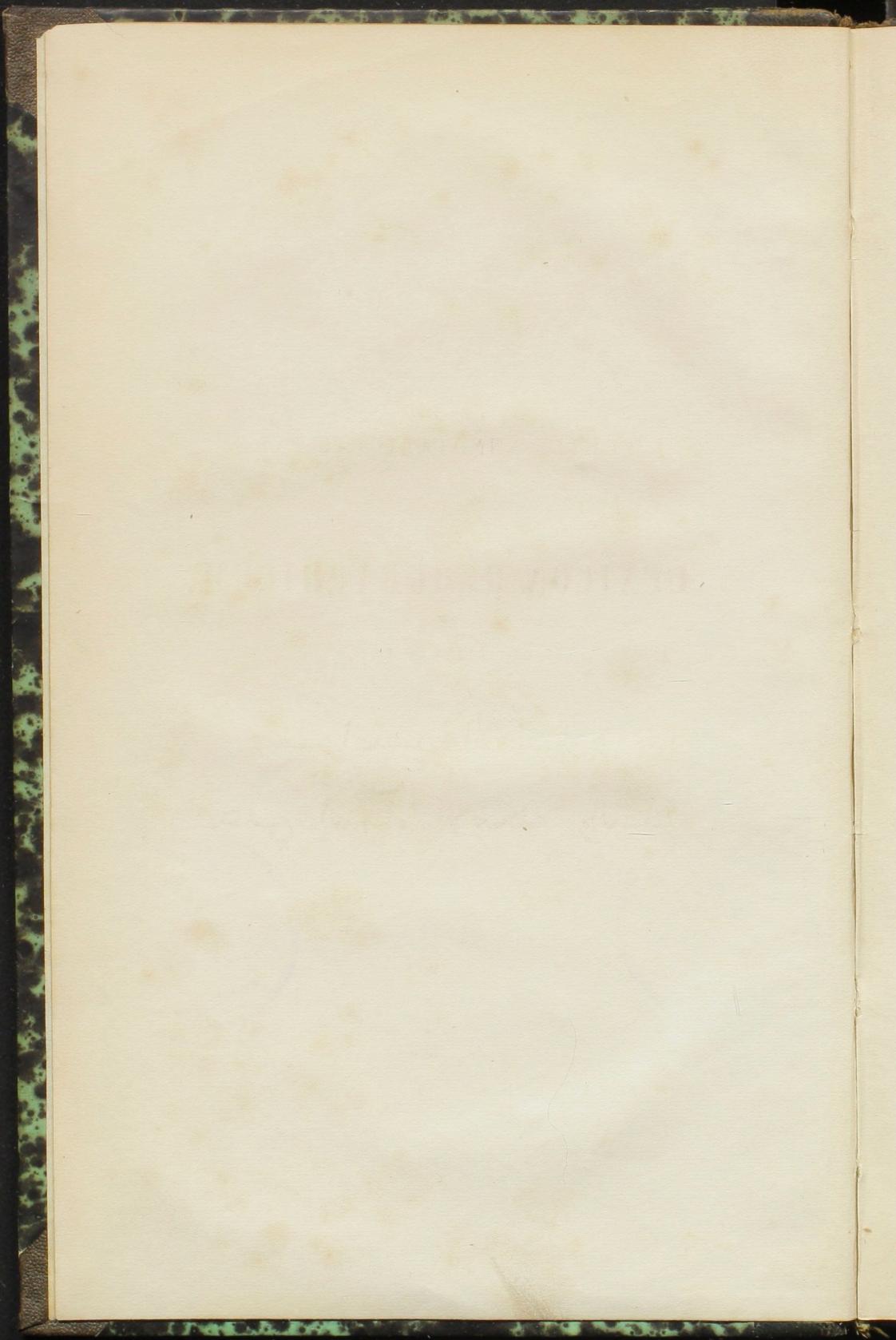

548.

TERTIA ANNOTATIONIS PARS

IN

LEXICON GEOGRAPHICUM,

CUI TITULUS EST,

مساقد الاطلسي
علي اسماء الامكنته والبقاع

548.

LEXICON GEOGRAPHICUM,

CUI TITULUS EST,

مساواه الاطلاع
علي اسماء الاماكنة والبقاء.

TOMUS SEXTUS,

CONTINENS

ANNOTATIONEM

IN LITERAS —

LUGDUNI BATAVORUM,

APUD E. J. BRILL,

ACADEMIAE TYPOGRAPHUM.

MDCCCLXIV.

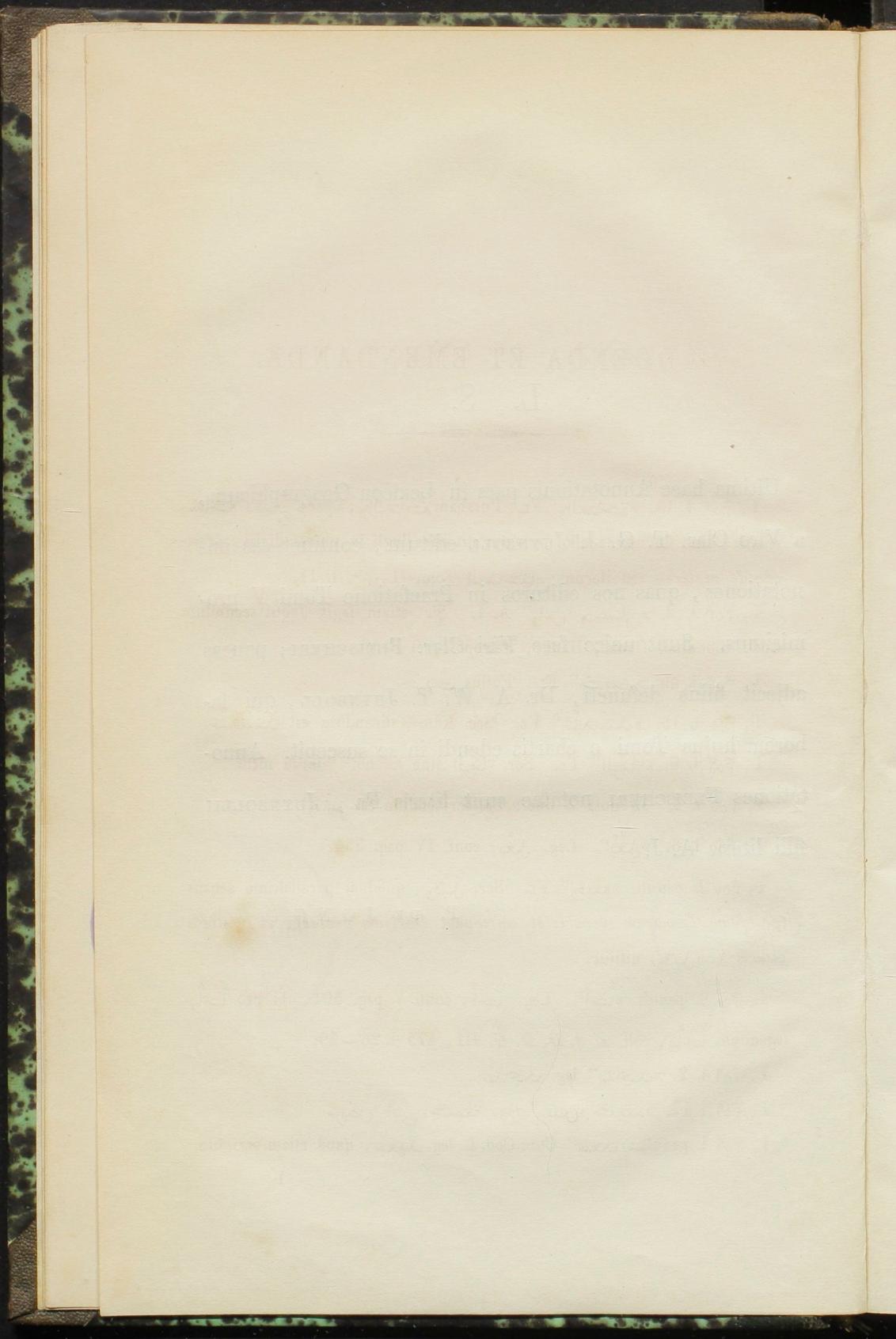
HEINRICH THORBECKE

L. S.

Ultima haec Annotationis pars in Lexicon Geographicum ,
a Viro Clar. T. G. J. JUYNBOLL editum , continet eas an-
notationes , quas nos edituros in Praefatione Tomi V pro-
misimus. Sunt unice fere Viri Clar. FLEISCHERI ; paucas
adjecit filius defuncti , Dr. A. W. T. JUYNBOLL , qui la-
borem hujus Tomi e chartis edendi in se suscepit . Anno-
tationes FLEISCHERI notatae sunt literis F.L. , JUYNBOLLII
filii literis A. J.

P. D E J O N G.

ADDENDA ET EMENDANDA.

I, ٤٥٣ l. 13. «شَاحِنَةُ، شَاحِنٌ، وَالسَّاحِنَةُ» FL. Putabam, a pers. *ramus*, hinc fluvius ex alio derivatus aut pars fluvii in plures divisi, *branche de rivière*; sed iterum السَّاحِنَةُ Tom. II, ٢٣. l. 11.

I, ٤٥٤ l. 2. «رَاسٌ وَرِيسَانٌ» A. I. Sic etiam legit Jaqt secundum Codd. Londin., Oxon., Haun., Petropol., et Berol.

I, ٤٥٤ l. ult. «خَربَتٌ» FL. Potius خَربَتٌ.

I, ٤٥٥ l. 15. «قَدْمَانٌ» FL. Sec. Kâmûs dicendum est قَدْمَانٌ.

I, ٤٥٦ l. 8. «الْمُهَمَّا» FL. Ser. المُهَمَّا sine teschedîd literae mîm.

I, ٤٥٧ l. 2. In nota 2 sine artic. scribendum est رَاعِيَنْسَو.

I, ٤٥٧ l. 6. «بَعْلٌ» Leg. بَعْلٌ; conf. IV pag. 354.

I, ٤٥٨ l. penult. «فَجَلَّا» FL. Scr. فَجَلَّا, quod et parallelismo sensù (postquam *Immaram* veneris et antequam *Darijam* venias), et vestigiis codicis V. (فَجَلَّا) nititur.

I, ٤٥٨ l. penult. «أَجَاجٌ» Leg. أَجَاجٌ; conf. V pag. 591, ubi pro بَاجَاجٌ legendum بَاجَاجٌ, coll. Z. d. D. M. G. III, 475 l. 26—29.

I, ٤٥٩ l. 2. «يَنْجِيدٌ» leg. يَنْجِيدٌ.

I, ٤٥٩ l. 12. «رِصْ أَبَى حَنْيَفَةَ» leg. رِصْ أَبَى حَنْيَفَةَ.

I, ٤٥٩ l. penult. «سَعِيدٌ» Cum Cod. L. leg. سَعِيدٌ, quod etiam scriptum

est in Jaqut Haun., Petrop. et Berol.; intelligitur enim, ut ibi additur, سعید بن ظہبیو.

I, ٤٩. 1. 5. «سَلَيْمَانَ» A. I. Leg. سَلَيْمَانٌ, ut recte exstat in Al-Ja-qubii (editionis meae pag. ١٨ lin. antepenult.) et Baladorii descriptione urbis Bagdad.

I, §. 1. 9. In nota 2 pro جـوـمـ legendum est جـوـمـ ; conf. V pag. 126.

I, ٤٩. l. 13. قوار» leg. قَارَ

I, 441 l. 1. »සාං, " leg. සාං, coll. V pag. 106.

I, ٤٤٣ l. 7. »الْمُؤْمِنُونَ“ Fortasse legendum est ﷺ. Conf. Zam.
pag. vñ l. 4, collato nostro L. G. in v. ﷺ.

I, f. 499 l. 9. »احمد" leg. احمدی.

I, ٤٦٣ l. ult. »الْمُهَاجِرُونَ« Fl. Scr. *الْمُهَاجِرُونَ*, quae forma pluralis nominis ^{وَ} etiam legitur I, ١٣٩ l. 7; ibi cod. L. falso, ut hic, *الْمُهَاجِرُونَ* ^{وَ} *ذُمُرٌ* habet; recte vero editum est *الْمُهَاجِرُونَ*. Conf. II, ١٥٢ l. 4 et IV pag. 293.

I, ٤٩٣ l. 2. "عَصَلَ" leg. عَصَلَ, coll. IV pag. 409.

وَكِتَابٌ لِسْمٌ نَاصِيَةٌ بِنَافِرٍ يُبَهِّجُ مَانَ وَدَرِنْدَ وَكَثُرٌ : Qāmūs pag. ۸۹ ۱. ۵
أَرْمِيَّةٌ .

I, ٤٦٣ l. 11. »يَشْتَهِلَّا« FL. Puto *يَشْتَهِلَّا*, forma prima; nam forma octava cum praepositione *عَلَى* strui solet, forma prima cum accusativo.

I, ٤٦٣ l. penult. "كانت" leg.

I, ٤٦٣, in adnott. l. penult. «بَطْلَان» Fr. Kam. turc. adjeto بِلْكَانیك دهانیک، non كمسوريلاه بَطْلَان, ut in editione Calcutt. est, sed بَطْلَان, ut Moschta-
rik habet, legendum esse docet.

I, ٤٩٥ l. 3. »رَحْبَةً“ FL. Cod. Petrop. Jaq. in رَحْبَى cum L. et V. et cum duobus Codd. britannicis convenit. Scribe secundum indicatiōnem scriptoris nostri رَحْبَى, quod confirmatur per illud بِوزْنِ شَعْبَى شَعْبَى in Cod. Mus. Brit. (Jaq. Lond.), nam شَعْبَى sive شَعْبَى nomen loci est apud ipsum Nostrum Tom. II, ١٣١ l. ult. Etiam Tom. II, ١٩٨ l. 5 nomine loci قُرْآنٌ pro paradigmate formae minus frequentis usus est. —

إِلَى دَرْزِ فُعْلَى مَقْصُورٍ مَوْضِعٍ مَذَكُورٍ — رَحْبَى — عَلَى دَرْزِ فُعْلَى مَقْصُورٍ مَوْضِعٍ مَذَكُورٍ

I, ٤٩٥ l. 9. »عَلَيْهِمْ“ FL. Scr. عَلَيْهَا.

I, ٤٩٥ l. 10. »وَحْدَةً« leg. وَحْدَةً.

I, ٤٩٥ in adnott. l. 2. »مَدَّةً« leg. عَدَّةً.

I, ٤٩٥ in adnott. l. 5. Ante نَخْلَةً دُوَيْنَ inserendum, et pro نَخْلَةً leg. نَخْلَةً.

I, ٤٩٦ l. 7. »رَخَاءً« FL. Ser. رَخَاءً, ita ut forma sit فَعْلَةً, quod ita esse constat ex duali رَخَاءُ, l. 8; nam a رَخَاءً pro رَخَاءً dualis fieret رَخَيَانٌ.

I, ٤٩٦ l. 9. »جَبَلٌ طَيْيٌ« FL. Cod. Petrop. Jaq. et Cod. Ox. جَبَلٌ طَيْيٌ. Scribe igitur جَبَلٌ طَيْيٌ.

I, ٤٩٦ in adnott. l. 6. »سَاهِنٌ« leg. شَاهِنٌ.

I, ٤٩٦ in adnott. l. 7. »وَرْلَانٌ« دَرْلَانٌ, coll. V pag. 164 et 603.

I, ٤٩٧ l. 10. »لَحْيَانٌ« لَحْيَانٌ, leg.

I, ٤٩٧ l. 13. »الْجَرْمِيَّينَ« الْجَرْمِيَّينَ, coll. IV pag. 95.

I, ٤٩٨ l. 8. »مَشَارِقَ« مَشَارِقَ, leg.

I, ٤٩٨ l. 9. »شَوَّدَ« FL. شَوَّدَ, i. e. *fugit, effugit*, in geistigem Sinne: »aber ich fürchte, dass ihm von dem Worte ein n abhanden gekommen ist,“ d. h. dass er statt ردمان falsch ردمان gelesen und geschrieben hat.

I, ٤٩٨ l. 13. »بَيْرَقَى« بَيْرَقَى, leg. بَيْرَقَى, coll. V pag. 5, 274 et 503.

I, ٤٩٨ l. penult. Lege بِمَاسَبَدَانٍ.

- I, ٤٤٩ l. 7. "يَحْبِسُهَا" FL. Cod. Jaq. Petropol. تَحْبِطُهَا, Cod. Oxon.
- ها ; scribe igitur يَحْتَطُهَا (ut Qām. pag. ١٣٧ l. ult. exhibet).
- I, ٤٤٩ l. 12 et 13. »رَزْزٌ« leg. رَزْزٌ
- I, ٤٤٩ l. antepunct. »بَوَيْدَةً« leg. بَوَيْدَةً
- I, ٤٥٠ l. 1. »فَعْلَةً« FL. Richtig, und nicht in فَعْلَةٍ zu verwandeln.
- S. Abu'l-Mah. I, ٣٥٧ l. 10.
- I, ٤٥٠ l. 4. »عَنْهَا« FL. Scr. سَمْنَهَا ex utroque Cod. In Jaq. مَنْ نَهَا, quod idem significat.
- I, ٤٥٠ l. penult. »طَابِقَةٌ مِنْ ثَمُودٍ« FL. Codd. Jaq. Petropol., Oxon. et Londin. haec verba omittunt, recte; ex sequentibus enim falso anticipata videntur, ac ne grammatice quidem recte cum دَسْوَهَ juncta sunt.
- I, ٤٥١ l. 3. Lacuna in Jaq. Petropol. et Haun. impleta est العرب.
- I, ٤٥١ l. 4. Post بَفْتَحٍ excidit أَوْلَاهُ.
- I, ٤٥١ l. 5. نَاسِرٌ بِنْ عَمْ « يَاسِرٌ بِنْ عَمْ » Hamza Ispahan. ed. Gottw. p. ١٣٩ l. 9 (conf. Schultensii Hist. imp. vet. Joctanidarum pag. 24 l. 5 et 4 ab inf.), quocum confer alteram scripturam نَاسِرٌ النَّعْمَ apud Nuweirium (Schult. l. l. pag. 56 l. 7) et Abulfedam (ib. pag. 8 l. 4).
- I, ٤٥٢ l. 5. »الْمُسْتَوْغَرُ« FL. Cum Ibn-Hischām I, ٥٩ l. 13 المُسْتَوْغَرُ
- legendum. Conf. Kāmūs in themate وَغَرْ.
- I, ٤٥٣ l. 7. »تَخْلِبٌ« FL. et WÜSTENFELD recte تَخْلِبٌ.
- I, ٤٥٣ l. ult. leg. بِنَاءُهَا
- I, ٤٥٤ in adnot. 2. »pag. 56« leg. pag. 55 l. 8. Ibi autem exstat المُنْظَرُ, quod MORDTM. pag. 60 minus recte in versione recepit.
- I, ٤٥٥ l. 2. »مُرْكَبَتَانٌ« FL. Scr. رَكِيَّتَانٌ duo putei, quod scripturā Cod. Petropol. (Jaq.) دَكِيَّتَانٌ confirmatur.
- I, ٤٥٦ l. 6. »لَا خَلَافٌ« leg. لَا خَلَافٌ
- I, ٤٥٦ in adnott. l. 2. »مُلْكٌ« FL. Scr. مَلْكٌ

I, ٤٧٩ l. 10. «وَهُوَ أَوْلَى» Cum Jaq. Petrop. legendum est.

I, ٤٧٧ l. 1. «بِولَايَةٍ» WÜSTENFELD legendum esse censet, FL.

بِولَايَةٍ الْمَسَكُولِ

I, ٤٧٧ l. 12. «بَدَارٌ» FL. Scr. بَدَارٌ

I, ٤٧٨ l. 4. «أَسْدٌ» Jaq. Petropol. et Haun., ut Cod. L. et V., legunt قَبْيَسْ. FL. addit: Videntur igitur duae indicationes a scriptore relatae ita tantum differre, ut prior illud قَدْ dicat esse montem aut vallem in regione Kaisidarum, posterior, in universum ad eam regionem pertinere, sive partem ejus, locum aliquem in ea esse.

I, ٤٧٨ l. 5. «الرُّقْعَةُ بِالْفَتْحِ» Al-Bekri scripsit الرُّقْعَةُ، et addit وَإِنَّا أَخَشِيَ أَنْ تَكُونَ الْرُّقْعَةُ بِالْمُبْكِمْ DIGER tradidit.

I, ٤٧٨ l. 13. «بَدَارٌ» leg. بَدَارٌ

I, ٤٧٨ l. 16. «يَنْصَبُ» FL. Scr. يَنْصَبُ cui respondet scriptura Codicis L. pro عنْهَا. Eodem verbo Kāmūs utitur in nomine يَنْصَبُ interpretando.

I, ٤٧٩ l. 8. «وَمَتَّصِلَةٌ» leg. مَتَّصِلَةٌ sine و.

I, ٤٨٠ l. 14. «ذَكَّرٌ» FL. Scr. ذَكَّرٌ: idem nomen cuius reduplicatio (i. e. duplex litera kāf) in nomine proxime antecedenti disjuncta (i. e. in duas kāf vocali a disjunctas resoluta) est.

I, ٤٨١ l. 10. «الْمَوْقَعُ» FL. Puto المَوْقَعُ, quum hoc nomen virile sit in Kāmūso, illud vero non sit.

I, ٤٨١ l. 11 et 12. «رَمَادٌ» FL. Ter cum teschedī literae mīm, contra auctoritatem Kāmūsi, qui paradigmā nominis ponit سَاحَابَةً.

I, ٤٨٢ l. 2. «تَفْصِيٌّ» FL. Scr. تَفْصِيٌّ

I, ٤٨٣ l. 2. «الْبَيْسُوَعَةُ» FL. Scr. الْبَيْسُوَعَةُ; v. Kāmūs in themate نَسْعَ. Jaq. Petropol. الْبَيْسُوَعَةُ. Cum his conferenda sunt dicta IV pag. 430 in fine.

I, ٤٨٣ l. 6. »الأشعريين« leg. coll. IV pag. 114 et V pag. 160. Scriptura codicis L. *الأشعريين* interdum adhibetur, ut appareat ex verbis Qāmūsi, in nota 6 (I, ٤٨٣) allatis: »et (alii) dicunt: venerunt ad te *الأشعريون*, suppressâ literâ Jā, notâ nominis relativi.“

I, ٤٨٣ l. 10. »سَبْلَةً« FL. Jaq. Petrop. سَبْلَةً habere videtur, quod verum puto.

I, ٤٨٣ in adnott. l. 8. »*نَبِتْ* legendum esse *نَبِتْ*.“ FL. et WÜSTENFELD monuerunt restituendum esse *نَبِتْ*, collato Kāmūs in themate *شَعْر* et maxime in themate *نَبِتْ* s. v. *الأشعريون*, et alibi.

I, ٤٨٣ l. 4. »جَفَّافُ« leg. حَفَّافٌ.

I, ٤٨٤ l. 4. »وَاحِدَى« FL. Scr. cum utroque cod. وَاحِدَى; nam hic non est pluralis nominis feminini مَحَالَةٌ، sed masculini مَحَالٌ, ut l. seq. non a مَنْزِلَةٍ مَمْرُوزٍ مَنْزِلٌ formatum est, sed a مَنْزِلٌ.

Pro رَمْ Al-İçtakrī et Al-İdrīsī et Noster in voce فَارِس scribunt زَمْ، de quâ voce MORDTM. l. l. in n. 121 pag. 159 disputat, sed frustra. Lege زَمْ; nam si vera esset lectio زَمْ، exspectandum fuisset Jāqūtūm de hoc nomine etiam specialiter egisse in voce زَمْ، ubi de aliis locis loquitur, et loca provinciae فَارِس prorsus transit. Ipsi ergo, et maxime librum Al-Mostarek scribenti, constitisse videtur, scribendum esse رَمْ. Deinde hanc vocem VULLERS II, 51b in voce رَمْ sic explicat: »3) i. q. رَمْ grex pecudum, caterva hominum *B.*«, adeo ut زَمْ، ut Jāqūt in Al-Most. ait, sumendum sit sensu Arab. الْحَمْ، dum زَمْ in voce فَارِس (ubi ergo leg. الْحَمْ) explicatur. Addit mox VULLERS: »5) [رم] nom. (الرم) planitie et deserti cuiusdam *B.*«

I, ٤٨٤ l. 10. »الفلجحة والثنيبة« FL. Jaq. Petropol. فَلْجَةُ وَالثَّنِيَّةُ; sed scribendum videtur فَلْجَةُ وَالثَّنِيَّةُ; conf. I, ٣٩. sub voc.

I, ٤٨٥ l. 3. »رَبْوَيَّةٌ« leg. رَبْوَيَّةٌ coll. IV pag. 85 et V pag. 615.

I, ٤٨٥ l. 7. Ad notam 2 de voce زندورن tenendum, Cod. Cantabr. habere، بالزای et seqq. ad seq. ibi legi ut in textu. In Cod. Oxon. male, ut in Cod. L., inseritur وهو الصحيح، ex praecedentibus repetitum.

I, ٤٨٥ l. 11. «الْوَنْفُ وَهُوَ الْكَدْرُ» FL. Sic etiam Jaq. Petropol.; ratio vero grammatica requirit الْأَرْنَقُ وَهُوَ الْأَدَرُ.

I, ٤٨٥ l. ult. «حَابِطٌ» significat hoc loco *hortum*; conf. V pag. 477 sq.

I, ٤٨٦ l. 2. «خَاطِطٌ» leg. غلطان.

I, ٤٨٦ l. 10. «وَجَفْرٌ عَمْنَوَةٌ» leg. وجفر عمنوة.

I, ٤٨٩ in adnot. l. 2. «بَكْسَرٌ هَمَا» leg. بكسر هما.

I, ٤٨٩ in adnot. l. 4. «بُودٌ» leg. بود.

I, ٤٨٧ l. 11. «بَرْقَةُ الْرُّوحَانِ» Noster et Al-Mos̄t. (pag. ٩ l. 9) in v. برقة الروحان scribunt Zam. vero pag. ٢١ l. penult. et seqq. برقة الروحان habeat, ubi etiam conferenda est nota d.

I, ٤٨٧ l. ult. «الصَّفَاءُ» FL. Recte *sine medda*; respondet enim aram. Kēfā, Kifā, gr. Petrus.

I, ٤٨٨ l. 4. «لَيْسَتُوْيٌ» leg. ولبيستوي.

I, ٤٨٨ l. 5. «وَتَرْبِيعٌ» leg. وتربيع.

I, ٤٨٩ l. 1. «يَعْرُفُهَا» FL. et WÜSTENF. scr. ذعرفها.

I, ٤٨٩ l. 7. «وَاحِدٌ» FL. Ser. واحدة.

I, ٤٨٩ in adnot. l. 6. «الظَّيْنُ وَهُوَ حَصْبَةٌ» FL. Ser. aut بالظين وهي حصبة، من الظين وهي حصبة ٢٠; unde etiam supra in textu in l. 6 pro حصبة sine dubio خصيبة vel خصبة scribendum est.

I, ٤٨٩ l. 11. «الْوَهْلَى» Sic quoque legitur in Jaq. Haun. et Petropol. Non ergo scribendum videtur، الـوـهـلـى ut ROEDIGER observat.

I, ٤٩. l. 7. «آسْتَانَ الْبَهْقِبَانَ» FL. Ser. secundum codices أستان شاد

قیمان. Pronuntiationem آستقان docet Kāmūs ture. in themate سنتی، et de شاذ dixi IV pag. 284 et V pag. 335.

Nota 4 referenda est ad seq. vocem روس، et ob dicta in textu l. 8, prorsus supervacanea.

I, ۴۹۱ l. 11. «بِمَكْتَبَتِهِمْ» FL. Ser. صَفَرْ نَكْتَبَتِهِمْ، quod verbum est nominis بِكَبِيرَةٍ: lacus qui eos defendit ab hostibus eos impotentibus. Hoc brevius est illis quae leguntur apud Ibn Foszlan (ed. de Frähn) pag. 2: فِي جَزِيرَةٍ وَبِبَلْهَةٍ يَكْبِيْطُ بَهَا بِكَبِيرَةٍ وَهِيَ حَصْنٌ نَهْمٌ مِنْ أَرَادَمْ فِي Ad vocem روس conferendus est locus Jaquli de integer ex Cod. Petropol. editus a DE FRÄHN l. 1. p. 2—22.

In not. 5 leg. Abū'l-fed. pag. ۲۰۱ cet.

I, ۴۹۱ l. 4. تَطْوِيلًا، propter فَانْ.

I, ۴۹۱ l. 8. دَوْلَانْ leg. رَوْلَانْ.

I, ۴۹۱ l. 10. الْرَّوْمْ FL. Ser. المَرْوِمْ significatur enim thema verbale, unde ducta sit illa forma, ut فَعَلَ يَفْعَلْ فَعَلَّا فَعَلَانْ رَأَمْ يَرْوَمْ رَوْمَانْ.

I, ۴۹۳ l. 9. تَبَهْلَهَا FL. Ser. secundum vestigia codd. سَهْلَهَا: maxima urbs regionis planae illius provinciae.

I, ۴۹۳ l. antepenult. حَشْشَا Legendum videtur حَشْشَةً، coll. V pag. 344.

I, ۴۹۳ l. antepenult. Jaq. Haun. sic: الْوَهَافَة بضم الْ وَهَافَة بعده الألف، بعده علی فَعَالَة موضع خاء علی فَعَالَة.

I, ۴۹۴ l. penult. وَيْسَارَهَا FL. Scr. وَيْسَارَهَا.

I, ۴۹۴ in adnott. l. penult. جَبَل الْوَيْسَارَانْ conf. porro V pag. 22, et, ut FL. hoc loco ait, lectores remittendi erant ad Tuch in Zeitschr. d. D. M. G. VI. pag. 398, ubi situs illius montis indicatus est.

I, ۴۹۴ l. 2. ذَلْقَامَانْ FL. et WÜSTENF. Scr. ut I, ۴۹۱ l. 9 et I, ۴۹۸ l. 4.

I, ٤٩٤ l. 4. «البُطُّو». s. البُطُّو.

I, ٤٩٧ l. 1. A. I. Non مَاحْصُم legendum est cum OSIAN-
DER in Zeitschr. d. D. M. G. X, 23, sed يَحْصُم, ut quoque legendum
est in Al-Most. in voce رِيَان, pag. ٢٣٨ l. antepenult., coll. not. r, pro
مَاحْصُم.

I, ٤٩٧ l. 3. «البُشُورُ الْمُعَظَّلَةُ» وَالْقَصْرُ الْمُشَيْدُ» conf. Qurāni Sur. 22
v. 44.

I, ٤٩٧ in adnot. l. 4. «معاديل» videtur legendum esse مَعَافُر.

I, ٤٩٧ in adnot. l. 4 et 5. «زَكَرْان» FL. Bis, ser.
(sc. الْمَاجِنَدِيُّ).

I, ٤٩٨ l. 10. «بَفْتَح» FL. Ser. cum Cod. L. بِصَمٌ.

I, ٤٩٨ l. 10. «كَذِيل» FL. Scr. دَهْلُ, et dele illa in adnot. 7: «sed
leg. Nunquam كَذِيل paradigmata formae دَعْلُ est, semper for-
mae دَعْلُ; v. Alfijam ed. Dieterici pag. ٣٥٨ vers. 919 in commentario;
Ibn Challik. ed. WÜSTENF. nr. 312 sub finem; Lubb-el-lubāb pag. 108;
Kāmūs in themate دَأَل.

I, ٤٩٨ l. 12. «الظَّبَابِيُّ» FL. Ser. cum utroque Cod. الظَّبَابَاءُ, plur.
nom. الظَّبَابِيُّ.

I, ٤٩٩ l. penult. «كَثِيرٌ» FL. Ser. cum utroque Cod. erat
multo major quam Ispahan.

I, ٤٩٩ in adnot. l. ult. «أَكْبَرٌ» FL. Ser. اكْبَرُ.

I, ٥٠٠ l. 12. «السَّلَقُ» FL. Ser. ut noster ipse in nomine
السَّلَق بالتفهري يك apud philologos arabicos sensu praeci-
puo formam دَعْلُ aut دَعْلُ significat), atque ut Kāmūs turcicus quoque
excluso السَّلَق habet.

I, ٥٠٠ l. 14. leg. سَمِيَانٌ يُسَمِيَانٌ

I., ۵۰۰ l. penult. » زُرْقَانِيَّةٌ « FL. Ser. بُزْرَقَانِيَّةٌ aut potius عَنْدَ زُرْقَانِيَّةٍ

I, 5.. in adnot. 3. Cod. Cantabr. ut V. كمسنکھر habet, Cod. Oxon. كمسنکھر ; porro Jaq. Oxon. كمسنکھر , Jaq. Londin. كمسنکھر , Jaq. Petrop. كمسنکھر , Jaq. Berolin. كمسنکھر .

I, ٥٠١. ٤. « ذهور المسيلة » Licet **المسيلة** (sic nempe pronuntiantur est), ut Ibn-Kallik., ed. SLAN. I, ١٩٩ ait, est من أعمال الزواب، ta- men hoc loco in textu cum Cod. L. lege مُتسلّط i. e. omnia abripiens, proprie dominium sibi arrogans. Ante enim fluvius jam dicebatur جَسْرٌ i. e. violenter ad se trahens. Quia proxime praecedunt urbium nomina, aliquis istud وَالنَّهُ in Cod. V. addidit.

خطاب عام per قلمت لهذه Minus commodum videtur scriptura Codicis V.

I, ٥٣ in adnot. 2. **Pro زَرْوَا DE SLANE** in ed. Al-Bekrii pag. ١٨ l. 5
legit. In Codd. legitur زَرْوَا et زَارْوَا.

I, ٥٣ l. 10. "المتحصل" A. I. In Codd. المُتَحَصِّل, quod est retinendum; conf. III, ٢٤٧ in voce ذهار ذئور.

I, ۵۰۳ l. 12. »زَاوِيَّةٌ“ leg. زَاوِيَّةٌ

I, 5. 1. 14. «بَلَد» leg. بَلَد; conf. IV pag. 370.

I, 5.º in adnott. l. 4. »بِلْهَانْ“ FL. Scr. بِلْهَانْ: v. DULURIER in *Journ. Asiat.* 1846, Août-Sept. (Série IV, Tom. VIII) pag. 202 et seqq. — Conf. etiam GILDEMEISTER *de rebus Indicis* I pag. 144 et seqq. Quae Al-Qazwīnī in loco, ibi n. 3 laud., II, § 9 et I, § 4 de بِلْهَانْ tradidit, *Javae insulae accommodata sunt.*

I, ۵۴ l. ۴. »لەبۇ“ leg. لەبۇ.

I, 5.4 l. 7. n. x. **الْكَحْصُونَ**" FL. Ser. secundum utrumque Cod. **الْكَحْصُونَ**; nam quicunque sunt Hadramauteni, hoc ipsum nomen aut

الْحَصْوَمَةُ ، الْحَصَارَمَةُ ، non الْحَصْرَمَةُ.

» الْزَّبَادَانُ « FL. Deleatur hamza ; v. DE SACY Gramm. ed. 2^a, tom. I pag. 353, § 818.

I, ٥.٤ l. 8. » الْحَنَظَلِيَّةُ وَالْتَّنَوْمَةُ (؟) « Sic Codd. V. et Oxon. ; L. tamen et Jaq. Petropol. et Haun. exhibit *الْحَنَظَلِيَّة* ; ibi etiam legitur *وَالْتَّنَوْمَة* ; in Cod. tantum Cantabrig. *وَالْتَّنَوْمَة*. Porro in Jaq. etiam *الْنَّبَاجَ* exstat.

I, ٥.٤ in adnott. l. 4. » الْزَّفَرَاءُ « FL. Nihil aliud quam nostri pag. ٥٣٣ l. 11 et Abulfedae pag. ١٧٥ l. 10 et Kāmūsi in themate زَفَر (v. WÜSTENF. *Gesch. der arab. Aerzte* pag. 85, nr. 147), et الْزَّعْرَةُ Edrisii, transl. a Jaubert II pag. 14 l. 8 et pag. 64 l. 12.

I, ٥.٥ l. 7. عَرَبَانٌ leg. et conf. in voce.

I, ٥.٥ l. 12. » الْحَدَّدَ « FL. Ser. ; vid. in voce I, ٣٩١ l. 11.

I, ٥.٦ l. 2. الْحَصَبَبَ leg. ; الْحَصَبَبَ conf. I, ٣.٥ l. 3 et V pag. 213.

I, ٥.٦ l. 7. A. I. Pro بن legatur فَى ; conf. enim in voce II, ٢٣٢, et Al-Jaqui pag. ٣٣ l. 1 coll. pag. ١٠٣ l. 12.

I, ٥.٦ l. 11. الْأَصَمَى leg. » اَصَمَى « quod subest scripturae Codicis L. اَصَمَى.

I, ٥.٦ l. 14. عَاجِزُ هَوَازِنٍ leg. بِعَاجِزٍ » بِعَاجِزٍ « significatur enim tribus vid. Qāmūs in voce.

I, ٥.٦ l. 15. وَفِيهَا » وَفِيهَا « FL. Puto وَفِي : et aliud oppidum in 'Akīk-Namirah.

I, ٥.٧ l. 6. عَمَانٌ » عَمَانٌ « FL. Scr. nam si scriptor provinciam 'Omān indicare voluisse, sine dubio مِنْ رَأْسِ حَدَّ عَمَان vel aliquid tale dixisset.

I, ٥٧ l. 8. "مشترق" Conf. V pag. 284 sq.

I, ٥٧ l. 9. "للاَّخْنَفْ" leg. "للاَّخْنَفْ"

I, ٥٧ l. 10. Post ماء باللام addatur ماء; conf. Zam. pag. ٨ l. 3.

I, ٥٧ l. 14. "هُوَ بِلَادْ" leg. coll. voce رَجَنْ I, ٣٩٧ l. 2-3.

I, ٥٧ l. 15. "مَصْمُومَةً" leg. المصمهومة.

I, ٥٨ l. 1. "زَرْخَ" leg. زَرْخَ

I, ٥٨ l. penult. "البَنُوفُ" FL. S. ausser Kosegartens Chrestomathie, Garcins *Les Oiseaux et les Fleurs* pag. 141 l. 1 und 2. Ebendaraus und aus dem Texte dort, pag. ١٨ l. 1 sqq., wird man ersehen dass das in der Anmerkung 8 Zurückgewiesene لبنيوفور eine gewöhnliche Umstellung von نيلوفور ist.

زَرَّةٌ sed بَنْ اعْيَانْ زَرَّةٌ بَنْ اعْيَانْ A. I. Non significatur ابن يزييد بن عهزه بن عدس من بنى البكما بين عامر بن ربعة بن (conf. Baladori, MS. Lugd. Bat. pag. 327).

I, ٥٩ l. 4. "بَلَادْ" FL. Scr. بلاد.

I, ٥٩ l. 15. "آبَارْ" FL. Puto آثار.

I, ٥٩ l. 17. "وَنِيَّةً" FL. Scr. وَنِيَّةً

I, ٥٩ l. ult. "سَلَمِيَّةً" leg. سَلَمِيَّةً

I, ٥٩ in adnot. 3. Pro دَرْمَى, ut legitur in V., codex Cantabr. habet زَرَّةً; et istud ذَارَزَا in loco laud. Abulfedae corruptum esse videtur ex تَازَرَدَا, et (literis b et w permutatis) ortum ex 'Avāzāqba. Conf. etiam I, ٣٤٣ l. penult.

I, ٥١ l. 8. "زَرْدِيَّةً" leg. زَرْدِيَّةً

I, ٥١ l. 10. "كَهْيَرَةً" FL. Ser. كَهْيَرَةً Ceterum pro فَارِسْ cum iis codd., qui in adnot. enumerati sunt, scribendum est فَارِسْ; nam si scriptor provinciam بَقْرَبْ حَمْدَ فَارِسْ indicare voluisse, sine dubio dixisset (vid. dicta ad pag. ٥٧ l. 6) et provinciam, in

qua mons revera situs est, nominasset. — Veram esse FL.ⁱ emendationem patet ex Lobbo'l-Lob. in voce, coll. Suppl. pag. 108, et ex iis quae dixit DE SLANE in *Hist. d. Berb.* I pag. cxiv et tom. IV pag. 34, 409 et 437, unde novimus montem situm esse inter urbes Fās et Miqnāsa, et fluvium Sebu.

I, ٥٣ l. 4. « لَلْسُنْانَ » الْسُّنَانُ Cod. Cantabrig. Oxon. ; unde apparere videtur, collatis L. et V. in adnot. 3, nostrum scripsisse لَلْسُنْانَ, quod revera in Jaq. Petropol. et Haun. exstat.

I, ٥٣ in adnot. 7. FL. In nota marginali codicis L. pro خَافِقَاتٍ scr. : خَافِقَاتٍ سُوْبِاقُوسْ سُوْبِاقُوسْ Sirjakusi (prope Cahiram), sc. est alius locus hujus nominis, sc. notissimus ille ex itinerariis nostri temporis, qui hodie أَبُو زَعْبَلْ Abu Zabel, appellatur, ubi a Mohammed Ali condita est schola artis medicae.

I, ٥٤ l. 2. FL. Puto بِمَشَارِفِ « بِمَشَارِفِ » FL. coll. IV pag. 3 et 150.

I, ٥٤ l. 3. « الْمُنْتَدَّةُ » الْمُنْتَدَّةُ FL. Ser. الْمُنْتَدَّةُ.

I, ٥٥ adnot. 1. « Male Qām. طَبَكَخَةً » FL. sc. Calcuttensis, nām turcicus recte طَبَكَخَةً.

I, ٥٦ l. 10. « بِغَتَحٍ » بِغَتَحٍ aut بالفتح.

I, ٥٧ l. 15. Leg. مَاء لَبَنِي عَاجِلٍ فِيمَا يَبْيَنُ أَذَانِي طَرِيقُ الْكَوْفَةِ الْمَخْ

Illud فِيمَا in Cod. Cantabrig. et Oxon. et in Jaq. Haun. exstat; in Cod. Cant. legitur أَذَانِي, in Cod. Oxon. et Jaq. Haun. recte أَذَانِي. Conf. V pag. 615 l. 11.

ابن مقيل leg. « ابن أبي مقيل » ابْنُ أَبِي مَقِيلٍ.

I, ٥٨ l. 5. « كَانَهُ » كَانَهُ Scr. كَانَهُها.

I, ٥٩ l. penult. « عَمْرٌ » عَمْرٌ FL. Melius sine teschdīd; item pag. ٥٩ l. 5.

I, ٥٩ l. 3. « زَوْجَةٌ » زَوْجَةٌ Jaq. Haun. et Petropol.

مقبل المخ مَقِيلُ الْمَخْ

I, ۵۴ l. 12. FL. ماعقمان مَعْقَمَان، وزُنْفَةٌ، وزُورَاءٌ مَسَاءٌ. leg. coll. Al-Most. in v. زُورَاء.

I, ۵۴ l. 10. FL. Verum habet Lubb-el-lubāb: زیادابان، compositum ex nom. propri. arab. زیاد et nom. appell. pers. آباد, locus habitatus et bene cultus. Conf. me ad I, ۴۵ l. 15, sc. V pag. 506.

II, ¶ l. 6. FL. Mallem ex V. ساپورابان « سَابُورِيَّا » videtur enim nomen compositum ex ساپور, correpta syllaba posteriore, et آباد s. آباد, q. d. Saporis habitatio. Similis est correptio pag. ۳ l. 8 in ساسانجورد، Sasanocerta, Σασανόπολις. Conf. شابورخواست pag. ۸ l. 7 et ib. l. 10 (conf. pag. ¶ l. 9), quae manifesto ex شابور خواست composita sunt; autem ipsum est persicum شاپور، cui respondet arabicum سَابُور. — Conf. etiam adnotata ad I, ۵۴ l. 10.

II, ¶ l. 11. FL. Leg. بلدة ولاية i. e. urbs primaria provinciae.

II, ¶ l. ult. ساتیدما « سَاتِيَّدَمَا » DEFREMERY observat hoc nomen Arabibus quidem fuisse tritissimum, sine dubio tamen esse corruptum ex شای باریما, i. e. *fluvius* (چای) *Bārīmmā*; conf. TAVERNIER *Voyages* 1692 Tom. I, pag. 303.

II, ¶ in adnot. l. 1. سفند « سَفَنْد » FL. Schr. denn vom Blutvergiessen wird vorzugsweise dieses Wort gebraucht, welches auch ganz unverkennbar in dem سفند des Manuscriptes steckt; s. Beidhawi zu Sur. 2, vs. 28 (meine Ausg. Vol. I, pag. ۴۸, l. 19).

II, ۳ l. 1. ساروک « سَارُوك » FL. Ser. ex codd. سارو، سارو، quae tantum scriptura differunt, non sono, quoniam § in fine nominis ایلیف illud

olians est, quo cavetur ne, in fine quiescens a corpore nominis divulsum
in conjunctionem, abeat. Interdum semivocalis j, quae in exitu verbo-
rum persicorum post ù frequentatur (ut بُوی odor, مُوي crinis, سُوي
latus, i. q. كُوي vicus, partim apud Persas ipsos,
partim apud Arabes demum in consonam palatalem aut sibilum spissatur.
Sic persice calx et سَارِدْج dicitur et شَارِف arabice سُو؛ latus, apud Arabes abiit in سَوْج (nam sic scribendum
est infra II, ١٣٥ l. 4 ab inf. pro صَوْح v. ibidem in adnot.); بِسْتُوقَة
arab. ortum est ex يَسْتُوكَه s. persico. — Conf. V pag. 126.

II, § I. 11 et 12. «بِحَكْمَةِ بَنِي سَعْدٍ» FL. et WÜSTR. SCR. للحكمة بنى ساعدة vid. I, § I. 3 et adnot. V pag. 232, vid. porro SACY Comment. in HARIRIUM, ed. 1^a, pag. 461; GAUSSIN, Essai sur l'hist. des Arabes, II pag. 582 in f. et Tab. II; WÜSTENFELD, Register zu d. genealog. Tab. pag. 390 s. v. Sa'd-el-'Aschîra; Zeitschr. d. D. M. G. Vol. V pag. 192, l. 16 sqq.

ساق الْجَوَاء : ساق FL. Kàm. turc. s. v. "وساق الْجَوَاء" »
II, f 1. 6. خانک فتحیله پر موضع در
Sák al-Chawà, cum fatha literae eh, aliquis
locus est.

II, f in adnott. l. 6. »ساقية“ leg. ساقية.

II, 5 l. 4. » رَأَى فَلَّ سَرِّهِ مُؤْزَ الْآخِرِ signifikat: cuius litera posterior hamzata est; contrarium est quod sequitur: مقصور الآخر، cuius litera posterior per se quidem vocalem *a* producit, sed per synaloephēn, sequente Alif conjunctivo, correptioni obnoxia est.

II, 5 l. 8. «كـان» FL. Hoc non recte insertum est; nam illud
كان, quod proxime antecedit, cum يـسـكـانـ, ut l. 10 scribendum est pro-
فـيـسـكـانـ, imperfectum historicum efficit: habitabant ibi 'Alī Bin Mu-
hammad etc. ejusque filius Hasan Bin 'Alī, qui conjunctim Al-'Askari-

jân appellabantur. Cf. Ibn Challikân ed. WÜSTENF. Nr. ۴۳۰, الاسماء
الچادی , in fine , et Nr. ۵۷۳, الکتابۃ ; Zeitschr. d. D. M. G. Vol. II
pag. 83, X et XI.

II , o in adnott. l. 7. »السماءك« FL. Scr. السماك.

II , q l. 8. »ساواة« ساواه leg. ساواه ; cf. IV pag. 3 et 199.

II , q l. 9. »آوة فساواه« آوة فساواه leg. آوة فساواه Idem faciendum in l. 10.

II , q in not. 4. »شهریانة« شهریانة DEFRÉMERY scribendum esse monet نهرستانه.

II , v l. 1. »سوداون« سوداون FL. Dele hamzam ; vide DE SACY , Gramm. ar.
ed. 2^a tom. I pag. 353 , § 818.

II , v l. 9. »تعمل« يعْمَل FL. Scr. يعْمَل.

II , v l. 9. »جبل« خیمال leg. خیمال. conf. IV , pag. 5.

II , v in not. 7. Haec ita e Qam. (in voce السباخة ,
والسباخة محوكة وممسكدة ارض ذات ذئب) suppleantur :
ويملاجـ ج سباخ وقد أسباخت الارض

II , v l. 6. »سبرت« سبرت FL. Scr. nam nomen propr. peregrinum
fem. (cf. منها in eadem linea) non potest esse منصرف.

II , v l. 12. »سبرات البحري« سبرات البحري FL. Si revera pluralem singularis
posuit scriptor , efferendus est سبرات ; vid. DE SACY , Gramm. arab.
ed. 2^a Tom. I pag. 355 , § 826. Sed , ni fallor , scripsit i. e.
Cf. me ad II , ۱۴۰ l. 3 , ubi ipsa forma verbum finitum
الواحدة من سبرة البحري اذا افسنة indicates Jaqt Petropol. haec :
لیعرف (اذا قسته لتعرف) غوره id quod emendationem meam con-
firmat ; nam , ut Chwolson dicit , persaepe in illo codice pro ت finali &
scriptum est ; ac deinde hic سبرت scribendum esse intelligitur ex eo quod
sequitur . — In Cod. Leid. revera سبرت scriptum est.

II, §§ l. 3. ذَكْلَةُ الْبِهْمَانِيَّةِ » "الذَّاكْلَةُ الْبِهْمَانِيَّةُ » sine articulo, ut in Cod. L., et sine teschdīd.

II, §§ l. 6. In v. سَبَقَ lacuna est, ut in Cod. V. (vid. not. 5), ita etiam in Cod. Cantabr.; in L. et O. contra non appetet; Jaq. Petrop. et Haun. tantum: نَهْرٌ سَبَقَ.

II, §§ l. 11. "جَبَلٌ" FL. Scr. خَيْلٌ, ut supra.

II, §§ l. antepen. "الصَّبَعَةُ" FL. Scr. الصَّبَعَةُ ; vid. Moschtarik pag. ۲۹. l. 9 et 10.

II, §§ in adnott. l. 3. "بَيْنَهُ" leg. بَيْنَهُ.

II, §§ l. 1. سَتْبَغْنَةُ "FL. Scr. سَتْبَغْنَةُ", et l. 2 "وَعَيْنٌ" scr. وَعَيْنٌ ; nam in nomine persico aut bucharico urbis barbarae non potest locum habere litera arabica ع.

II, §§ l. 7. بَعْدَهُ FL. Probabilius L. بَعْدَهُ, ita ut ad ماء referatur.

II, §§ l. 10. آخره قم "آخره قم" FL. Transpositis verbis scr.

II, §§ l. antepen. "فَقِيلٌ" FL. Scr. وَقِيلٌ.

II, §§ l. 7. يُحَكَّ "تجَدُّ" FL. Scr. i. e. numero et mensura definiiri potest.

II, §§ l. 12. السَّكْنَةُ » "السَّكْنَةُ" FL. Scr. السَّكْنَةُ ; ipsum nomen antecedens jam interpretatur epitomator. Kâmûsus turcicus hoc oppidum vero nomine سَكْنَةُ, ut جُهْنَةُ, tantum a vulgo سَكْنَةُ appellari dicit.

II, §§ l. penult. "من" leg. بَنٌ; coll. V pag. 97.

II, §§ l. 4. فِي السَّدِ » "فِي السَّدِ" coll. not. 2: »Seq. in L. et V. deëst." فِي السَّدِ ante فِي coll. confirmat delendam esse praepositionem narrat enim: فَامْرُ الْوَالِي عَامِلُهُ أَنْ يَقْفَ أَبَا جَرَابَ حَتَّى يَدْفَنَ بَنَرَهْ عند السَّدِ فَفَعَلَ ذَلِكَ فَاسْتَعَانَ أَبَا جَرَابَ بِسَاهِلٍ مَكَّةَ فَعَوَرُوا ذَلِكَ الْبَئْرَ وَدَفَنُوا ذَلِكَ السَّدِ.

II, §§ l. 5. الشَّيْءَينْ "شَيْءَينْ" FL. Scr. ex Codd. الشَّيْءَينْ, nam in talibus,

ubi non singulum aliquod, sed omnia sui generis significantur, Arabes articulum ponunt لِلْجَنْسِ، contra consuetudinem nostram.

II, ١٧ not. 2, l. 2. «عَقَبَةً» leg. عَقَبَةً.

II, ١٨ l. 4. «شَخْنَ» FL. Scr. شَخْنٌ; istud شَخْنٌ per errorem in Lex. Freytag. irrepsit.

II, ١٨ l. 7. «مُعَلِّفٌ» FL. Scr. مُعَلِّفٌ, quod spectat ad مُفْتَاحٍ lin. anteced.

II, ١٨ l. 10. «شَرْفَاتٌ» FL. Scr. شَرْفَاتٌ, plur. san. nominis شَرْفَةٌ; conf. Abulmahasini Ann. II pag. 92 l. 5 et 6.

II, ١٩ l. 4. «الْمَاءُ» FL. Scr. مَاءٌ, indeterminate, aut لِلْمَاءِ.

II, ٢٠ l. 10. «يَشْقَهَا» FL. Recte; confirmat tamen Jaq. Petropol. scripturam Codicis V. يَشْقَهَا, quacum si contuleris scripturam utriusque codicis II, ٣٣ l. 5 (nam in L. يَشْقَهَا nil aliud est) et II, ٣٨ l. 3, non dubitabis quin اشْتَقَتْ non minus quam شَقْ pertranseundi significationem habeat. — Conf. V pag. 440.

II, ٢٠ l. 11. «شَغْوَانٌ» FL. Jaq. Petropol. habet سَغْوَانٌ, ita tamen ut eliam legi possit.

II, ٢١ l. 2. «يَوْمًا» FL. Ser. ex Codd. يومٍ بعض sc.: quae (quatuor dierum latitudo) alio loco eorum (montium) aliqua parte unius diei augetur, alio loco tantudem minuitur, i. e. quae latitudo hic itinere aliquot horarum (quasi parte quinti diei) major fit, illuc minor. Cf. Edrisii Geogr. Romae ed., Clima III, pars II, pag. 2 l. 2 et 3: من السُّورَةِ مِنْهَا نَفَرَوا هُنَّ يَوْمَنِيَّا وَبَعْضُهُمْ يَوْمٌ كُسْبَيْرٌ يومٌ (um eines Tages Bruchtheilchen).

II, ٢١ l. 3. «أَنَّمَا» FL. Videtur scribendum esse منها, sc. من السُّورَةِ منها; nisi forte s, scilicet minus commode, ad العَرْضِ spectat.

II, ٢١ l. 4 et 5. «الْحَكَلَةُ» et «الْحَكَلَةُ» Leg. بِالْحَكَلَةِ et بِالْحَكَلَةِ. Com-

mendatur haec lectio re ipsa, et dietis in ea voce, et h. l. in seqq., ubi de montibus حِصْنٌ et يَسُومٌ لَا يَبْصُرُ fit sermo.

II, ۲۱ l. penult. »تَلْ« FL. Ser. ex Codd. تَلْ, i. e. attingunt planitiam. Erravit WÜSTENFELD *Moscht*. p. ۳۶۶ l. 2; quomodo enim longus altorum montium tractus تَلْ, collis, dici possit?

II, ۲۲ l. 4. »لَبْنَى« leg. لَبْنَى.

II, ۲۳ l. penult. »الْعَذِيْةَ« FL. Per se recte, sed utriusque Codicis scriptura non plane spernenda est, quum etiam I, ۱۴۵ l. 3, ex utroque, puto, datum sit آبَار عَذِيْةَ. Videtur igitur in lingua recentiore forma عَذِيْبَ juxtaposta cum عَذْبَ usitata esse, unde fortasse etiam ذَسْبَةَ ducitur عَذِيْبَ.

II, ۲۵ l. 6. »فَاجِرَ« FL. Dele signum distinctionis, quum ذاتُ الْعُشْرِ sit alter genitivus a praepositione بَيْنِ pendens.

II, ۲۵ l. 12. »الْقَنْدَسْ« FL. Ser. v. FRÄHN ad Ibn Foszlan pag. 56 sq. ubi ex professo de hoc nomine castoris agit. Falsum item est قَنْدَر apud FRETTAGIUM in *Lex.* et apud WÜSTENFELDIUM in Kazwînii Atâr al-bilâd pag. ۴۰۳ l. 4 ab inf., pro quo scribendum est قَنْدَزْ, quod non nisi molliore sono ultimae literae a قَنْدَسْ differt.

II, ۲۶ l. 7. »مَرْ وَقِيلْ« leg. مَرْ وَقِيلْ.

II, ۲۷ l. 7. »كَبْرَى« et »وَخَصْبَى« FL. Integerrima est utriusque codicis scriptura اَكْبَرْ وَأَخْصَبْ — Conf. IV pag. 480.

II, ۲۸ l. 5 adn. »خَفَاجَةَ« leg. خَفَاجَةَ; conf. V pag. 242 et 336.

II, ۲۹ l. 1. »نَحْوَى« FL. Vulg. pro نَحْوَى; vid. Sitzungsberichte der K. Sächs. Ges. d. Wiss., philol.-histor. Cl., 1862, S. 60 Z. 10 ff.

II, ۳۰ l. 6. »كَمْعَى« FL. Sensus requirit وَعَدَّى, quod Kâmûs s. v.

الْمَسْرُورُ confirmat.

II, ٣٩ l. 9. «بِكَجْهَمَةَ» Ut Al-Moſt. pag. ٣٦٤ l. 2; suspicor tamen legendum esse بنو كجهة saltem vid. Ibn Dor. pag. ١٣٠ l. 3 seqq.; in Qām. et Wüst. Reg. non memoratur.

II, ٣٩ l. 11. السرو leg. cum FL.

II, ٣٩ l. 12. وباقيةه FL. Scr.

II, ٣٣ l. 2. الغريفة secundum II, ٣١ l. 5. Sic WÜSTENFELD quoque scripsit Moscht. pag. ٣٦٤ l. 14.

II, ٣٣ l. 5. مسلكيين FL. Vulg. pro مسلكان, quem nominativum constructio flagitat.

II, ٣١ l. 4. وخيابان leg. وخيابان.

من العمور من الخمور. Sic L. et V.; Jaq. Petrop. (sine puncto in ع). FL. Ich nehme an, dass من العمور bedeutet: einer der Orte welche غمر genannt werden, s. II, ٣١٨—٣١٩.

II, ٣٣ l. ult. العرق سعد leg. est enim radix aromaticæ.

II, ٣٣ l. 2. أيام Praeserenda est lectio Al-Moſt. أيام, in not. 2 allata.

II, ٣٣ l. 11. قرب نرف Jaq. Haun. sine vocalibus scribit.

II, ٣٣ l. 8. يعبدونها leg., ut in L., Jaq. Petropol.: وكان الازن يعبدون السعيدة ايضا.

II, ٣٤ l. 5. خراب FL. Vulg. pro خرابا.

II, ٣٤ l. antepen. جبل In Jaq. Petropol. حمل FL. Commodissime igitur scribe جبل, maxima et praecipua pars. Conf. Edrisium transl. a JAUBERT, I pag. 257 l. 5: » la principale production du pays. »

II, ٣٥ l. ult. قدر FL. Ser. قدر, ut Moscht. pag. ٣٤٩ l. 2.

II, ٣٥ l. 7 adn. البهيو FL. Recte Kām. turc. البهيو.

II, ٣٥ l. 8-10 adn. سقط خالد — FL. Kām. turc. سقط الباين insertit سقط البهيو et سقط الكناء inter numerum

quidem explet, sed neque ap. Jāqūtūm est neque in catalogo Sacyano ad calcem Abdollatifi.

II, ٣٥ l. penult. adn. »Pro ذهبي habet Al-Mos̄t. ذهبياً« FL. Idem recte est in Kāmūso ture. et in catalogo Sacyano pag. 675.

II, ٣٦ l. 2 adn. »[بالحَصَبِ] إِنْدَهْلَه آدِيلَه« FL. Immo ، باللهِ إِنْدَهْلَه آدِيلَه بِالحَصَبِ probatur, et a Kām. ture. ipso verbo indicatur: يَكُونُ بِالحَصَبِ — يَمْنَدَه بِرْ قَبِيلَه آدِيلَه.

II, ٣٧ l. 5. للعَزِيزِ يَصْنَعُونَ leg. للعَزِيزِ يَصْنَعُونَ « conf. V pag. 177 seq.

وَهِيَ الَّتِي بِرِ الْعَرَبِ In Jaq. Petrop. sic legitur: قَرْبٌ (اقرب. leg. منها) الَّتِي بِرِ الْهَنْدَه et sic hoc loco supplendum est.

II, ٣٨ l. 2. أَبِي نَقْبٍ نَقْبٌ (sic quoque in adnot. 2 leg.).

II, ٣٨ l. antepenult. حَرَصٌ حَرَصٌ FL. Scr.

II, ٣٨ in adnott. l. 3. فَيَهُ « دَهْلَه ut in Cod. exstat.

II, ٣٩ l. 8. الصَّدْغَدُ leg. الصَّدْغَدُ.

II, ٣٩ in adnott. l. 1. سَعَدُوا سَعَدُوا leg. conf. Al-Bekri, ed. DE SLANE, pag. ١٨ l. 11, et Journ. Asiat. 1859 Aout-Sept. pag. 117.

II, ٤٠ in adnott. l. 7. كُرَاعٌ Est idem, de quo Al-Bekri saepius loquitur; conf. IV pag. 521, V pag. 298, 421 et 423.

II, ٤١ l. 3. بَهْرَوْ Ut in Cod. V. (conf. not. 2), Jaq. Petropol. et Oxon. habent بَهْرَه.

وَسْلَادِيَّة مَنْوَسَطَة فِي الصَّغِيرِ وَالكَبِيرِ هُوَضُوعَة عَلَى زَوَائِيَّة مِنَ الارْضِ قَدْ جَارَهَا (جارِها leg. البَحْرِ) Itaque وَالنَّهَرِ فَالبَاحِرِ شَمَالِهِ وَالنَّهَرِ غَربِهِ جَارٍ مِنَ الْجَنْوَبِ pro seribendum est زَوَائِيَّة ، aut potius indeterminate nomen

ductum a stirpe زوى , fere idem quod زاویة , lingua s. isthmus a mari et fluvio inclusus , quasi terrae angulus.

II , ٤١ l. 10. فی غربی النهر . e. "غربيه" i. e. "غربية" FL. Ser. (fluvio) ad occidentem sita est urbs Al-Mahdija. — Jaq. Petropol. sic: دشی غربی هذا النهر مدينة المهدية.

II , ٤٢ in adnott. l. antepenult. سلیمی "سلی" Leg., ut in Cod. exstat , سلیمی.

II , ٤٣ in adnott. l. penult. "المسلى" FL. Ser. , المسلى ut II , ٤٨ l. antepenult. adnotationis.

— شاجراء وحجارة FL. Ser. "شاجراء والحجارة".

Jaq. Petropol. haec habet : وهو سلام بكسر أوله والنون في (والنون في) (scr.) اسم شاجر وعمو اسم جنس للشاجر أيهما وقام قصر (sic) السلام جماعة الحجارة الصغير منهما والكبير يوحد وبها (يوحد بهما scr.) — Eine Möglichkeit den Artikel zu retten, indem man liest شاجراء وحجارة , sehe ich darin, dass nach der ausführlicheren Erklärung des Mo'gam al-buldān سلام von allen Steinen , grossen und kleinen , überhaupt von dem جنس الحجارة ohne Unterschied der Spezies , Größen- und Formverhältnisse , gesagt wird , während es nur eine gewisse Art von Bäumen oder Sträuchern bezeichnet; dies könnte wohl am Ende , wiewohl nicht ganz passend und deutlich , dadurch ausgedrückt seyn , dass شاجر indeterminirt , des arbresseaux , hingegen determinirt steht , les pierres. »Nicht ganz passend und deutlich“ sagte ich so eben , weil es dann mit dem Artikel السلام heissen sollte , während auch im Mo'gam سلام steht.

II , ٤٣ l. antepenult. "للسابعة" leg. ; لـتـبـاعـة conf. OSIANDER in Zeitschr. d. D. M. G. X pag. 20.

II , ٤٣ l. ult. شاذ قباني "البهقبيان" leg. coll. IV pag. 284.

II , ٤٤ in adnott. l. 5. "عزلة" FL. Ser. عزلة.

II , ٤٤ in adnott. l. 6. "العناد" (العناد) FL. Prius nomen ve-

rum esse dubito, sed magis etiam dubito pro eo scribendum esse ;
nam etsi infra II, ٢٥٤ l. 5 haec una عزلة jemanica commemoratur, ta-
men in hoc ipso libro plures animadvertis, ut supra II, ١٧ l. 9 et I, ٢٩٩
l. 4, ٤٩٩ adn. l. 3 sqq. — Neque etiam legi potest العَذَلَدُ, quia hoc
nomen (proprium, nec unquam appellativum) semper sine articulo scri-
bitur, eaque tribus non in terra Jemanensi, sed in Al-Jemāma habitabat;
vid. WÜSTENF. *Reg.* pag. 365.

II, ٤٤ in adnott. l. 6. « سَلْفٌ » Sine dubio legendum شَلْفٌ.

II, ٤٥ l. 5. « الْوَاءُ » أَرْوَى leg. ut scriptum est in Jaq. Petropol. et
Oxon., quod bene congruit, ut FL. observat, cum scriptura codicum L.,
O. et V., qui tres الْوَاءُ legunt.

II, ٤٥ l. penult. « الْهَزَارُ » الْهَزَارُ leg. conf. in voce.

II, ٤٦ l. 13. « اسْمَائِهَا » اسْمَائِهَا Praepositio فِي hic
non significat *inter*, sed *quod attinet ad*, pro quo aliquis germanice
dixerit *als ihr Name*, plane ut فِي adhibitum est II, ٨١ l. 4 in scriptura
codicis L. وقد جاء فِي اسم هَذَا الموضع سببین.

II, ٤٦ l. 14. FL. Ser. cum Jaq. Petropol. *procul*
abierunt, discesserunt.

II, ٤٧ l. 5. « الْزَيْنَةُ » Jaq. Petropol. habet الْزَيْنَةُ ; conf. V pag. 631.

II, ٤٧ l. 6 et 7. « السَّلْوَقِيَّةُ » السَّلْوَقِيَّةُ et conf. in voce سَلْوَقِيَّة.

II, ٤٧ l. 8. « اسْلَيْبُ » اسْلَيْبُ Sic legitur in codd. L. et Ox.; in Cantabr.
et V. et in Jaq. Petropol. legitur السَّلَيْبُ.

II, ٤٨ l. 2. « بَانَنْ » بَانَنْ Locus significatur in Arabia situs, quare
pagus Saraksensis (conf. in voce) hoc loco in censum venire nequit. For-
tasse cum Zam. pag. ٨٣ l. 7 ثَادَنْ legendum est.

II, ٤٩ l. 1. « وَسَمَاعَةٌ » وَسَمَاعَةٌ leg. وَسَمَاعَةٌ.

II, ٤٩ l. 8. « وَمَاءَةٌ » وَمَاءَةٌ WÜSTENF. legit وَمَاءَةٌ ; sed Al-Bekri quoque
مَاءَةٌ بِالْمَاءَةِ.

II, ٤٩ l. ult. «صُحَّارٍ» FL. Nostrum scriptorem si sequimur, scribendum est نَعْلَانْ ; nam formam نَعْلَانْ , quam a SACRO accepimus, non esse arabicam docui pag. 25 et 26 adnotacionis ad Moallakas ab ARNOLDO editas.

II, ٥٠ l. 11. «أَنْتَنَا» FL. Emendate أَنْتَنَا , sc. آنْ .

II, ٥٠ l. antepenult. »ذَفَّا« FL. Scr. ذَفَّا , ut II, ١٣٨ l. 3.

II, ٥١ l. 3. »سَبِقَ لَهُ« FL. Schr. سَبِقَ لَهُ , précédée de , worauf das دَسْوَدَةَ der Handschriften hinzuweisen scheint.

II, ٥١ l. 7. «مَاءَ مِنْ تَبِيَّمَاءَ السَّهَوَةِ أَرْضِ» WÜSTENF. legit : مَاءَ مِنْ تَبِيَّمَاءَ وَالسَّهَوَةِ أَرْضِ ; potius tamen legendum videtur المَاءُ فِي أَرْضِ السَّهَوَةِ ; سَمَكَ مَاءَ مِنْ تَبِيَّمَاءَ (et nostr. in coll. Zam. pag. ٨٨ l. 10) et nostr. in voce السَّهَوَةِ .

II, ٥٣ l. 12. «وَالْمُحْكَدَثُونَ» FL. Ser. والْمُحْكَدَثُونَ i. e. recentiores.

II, ٥٣ l. antepenult. »مَلَاصِفَ« FL. Ser. مَلَاصِفَ ; conf. II, ٧٨ l. 4 ab inf. , et ١٥٣ l. antepenult.

II, ٥٣ l. 11. سَمِيَا — بَابَهَا » Jaq. Petropol. haec habet : سَمِيَا كَذَا ibid. بَاقِيَّا In voce ibid. يَخْطُطُ الْعَبْدَرِيُّ قَرِيرَةً ذُكْرَتْ مع بَاقِيَّا ٥ af-sertur بَابَهَا apud nostr. أبو عَمْرُ الْعَبْدَرِيُّ ejusdem خَطَّ ex سَمِيَا Pro بَاقِيَّا . igitur legendum est, quod etiam cum lectione Cod. L. ما بَاقِيَّا .

II, ٥٤ l. 1. «وَقَبْلِ» leg. وَقَبْلِ .

II, ٥٥ l. antepenult. Inter من ساجستان et inserenda sunt verba زرچ قصبة , quae exstant apud Abū'l-fed. pag. ٤٩ l. 6 a fine.

II, ٥٦ l. 12. سَرْسُوسَ » كَرْسُوسَ« leg. سَرْسُوسَ .

II, ٥٦ in adnot. 12. » Noster literam Mim perperam omisit. » FL. Sed jam DE SACR ad Abdollat. pag. 696 adnot. 8 سَبِيلْ et سَبِيلْ distinguere docuit. Nihil a Nostro peccatum est.

II, ۵۰ l. ult. »سَنْكَدِيزَةٌ« FL. Scr. سَنْكَدِيزَةٌ, ut II, ۴. l. 9.

II, ۵۸ l. 7. »سَنَاجَةٌ« FL. Idem est quod صَنَاجَةٌ infra II, ۱۶ l. 9.

II, ۵۸ l. 8. »قَرَارَةٌ« FL. Scr., ut Kazwinī II, ۱۸. l. 10, قَرَارَةٌ, *imus ejus fundus*.

وَمِدِينَةٌ ذَى وَاقْلَيْمٍ غَى مَدِينَةٌ فَرِيشَنْ « FL. Scr. وَمِدِينَةٌ ذَى وَاقْلَيْمٍ غَى مَدِينَةٌ فَرِيشَنْ », ut rectissime est in Moscht. pag. ۲۵۶ l. 13.

II, ۵۹ l. 11. »دَارٌ« FL. Scr. دَارٌ secundum legem notissimam.

II, ۴. in adnott. l. 1. سَنْدَنَهُورٌ leg. سَنْدَنَهُورٌ

II, ۴. in adnott. l. antepenult. »عَنَاتٌ« FL. Scr. عَنَاتٌ, bis; conf. II ۸۳ l. 2, et in voce.

II, ۴۱ l. 7. »مُوَحَّشٌ« FL. Scr. مُوَحَّشٌ.

II, ۴۱ l. 11. »وَسَلَمِيَّةٌ« FL. Scr. وَسَلَمِيَّةٌ.

II, ۴۱ l. antepenult. »وَهَذَا الْجَبَلُ« FL. Scr., ut Jaq. Petropol. Ita vindicatur scriptura codd. L. et V., sed restituitur etiam vera scriptura nominis sequentis: وَهَذَا جَبَلٌ كُورَةٌ.

II, ۴۱ l. penult. بَلْمَانٌ leg. بَلْمَانٌ

II, ۴۱ in adnott. l. 5. Post وَهُوَ مِنْ excidit بَلْمَانٌ

II, ۴۲ l. 9. »كَنْهُورٌ« FL. Scr. secundum codd. et Tabaristanensis Annales, ed. Kosegarten, Vol. II p. 130 l. 6, لَكَنْهُورٌ, Bahraitarum; cf. Tabarist. Ann. Vol. II pag. 120 l. penult.

II, ۴۲ l. 12. »خَبِيَالٌ« leg. خَبِيَالٌ; conf. IV pag. ۵, ubi FL. ipse conjecturam de ذَنْبِيَّة deleri jubet.

II, ۴۲ l. 1. »حَجَارَتَهَا« سَمِيَّتٌ et سَمِيَّتٌ FL. In his verbis, quae Jaq. Petropol. eadem habet, dualis modo recentiore numerum et genus pluralis fracti sequitur.

II, ۴۲ l. 3. لَحَصْرَوْتَهَا لَحَصْرَوْتَهَا FL. Scr. nam ut حَصْرَوْتَهَا, أَخْصُرَوْتَهَا

dicitur de succulenta nigredine et colore fusco interlucente viriditate (vid. Diss. meam de glossis Habichtianis, p. 44 l. 5-8), sic سَوْدٌ، أَسْوَدٌ dicitur de viriditate nigricante. Simile est coranicum illud مُذَّهَّمَتَان Sur. 55 v. 64, quod Zamachschari et Beidhawi sic interpretantur: خَصْرَأَوْن تَصْرِيْبَان: الْى السَّوْدَ مِن شَدَّةِ الْخَصْرَةِ أَحْوَى إِيْ أَسْوَدَ مِن شَدَّةِ خَصْرَوْتَهِ.

II, ۶۰ l. 6. « وَسْتَوْن » FL. Recite وَسْتَيْنِ.

II, ۶۳ l. 13. « بَيْنَهُمَا » leg. بَيْنَهُمَا.

II, ۶۴ l. 7. « مُرْقَأً » leg. مُرْقَأً coll. V pag. 5, 274 et 503, et VI pag. 3.

II, ۶۵ l. 9. « بِالْمَعْجَمِ » FL. Ser. ex codd. reperi hoc nomen cum sin punctis instructa, i. e. cum ش; conf. II, ۱۳۳ l. 10 et 11. Eodem sensu l. seq. est: بِالْمَعْجَمِ Si Al-Mo'gam intelligeretur (ut in adn. 9 dicitur), pro ب scribendum fuisse, ut infra II, ۹۸ l. 6 adnot.

II, ۶۶ in adnott. l. 2. « سُوَاعٌ » سُوَاعٌ Scribe سُوَاعٌ cum nunatione; vid. Sur. 71 v. 22, ubi in سُوَاعًا nulla scripturae diversitas est.

II, ۶۷ l. antepenult. « فَكَذَّا » leg. فَكَذَّا (ut in L. et V.) s. فَكَذَّا (ut Al-Bekri), i. e. idem atque فَارِدٌ, locus amplius inter montes, quae notio vocis فَارِدٌ in Lexicis non notata est.

II, ۶۸ l. antepenult. « أَبْلَى » FL. Ser. أَبْلَى; conf. I, ۱۹ l. 4-2 ab inf., ubi signum distinctionis ante غَيْرِهَا ponendum est.

II, ۶۹ l. penult. « مَنْ سَلِيمٍ » leg. مَنْ سَلِيمٍ

II, ۷۰ l. penult. « الْمَصْغِيَّةُ (?) » Cum Jaq. Petrop. legendum videtur, i. e. الْمَصْغِيَّةُ In Cod. Cantabr. est الصَّعْبَيَّةُ, in Oxon. الْعَيْنَةُ.

II, ۷۱ l. 1. Ante فَى legit; fortasse praeferendum.

II, ۷۱ l. 5. « بَيْنَ » FL. Ser. بَيْنَ; nam Accusativus لَظَّوْنَيَّةُ tum de-

mum in *nomine loci* (cf. I, ۱۹۲ l. 2 sqq.) locum habere posset, si acce-
deret ما يبيّن السورين :

II, ۴۵ l. 10. وَسَلَمِيَّةٌ » leg. سلامية

II, ۴۵ l. ult. فَهُونِيَّةٌ » leg. هونية

II, ۴۸ l. 13. الْجَلْدُ » F.L. Ser. ; nam de nom. propr. geo-
graphicō, praesertim quum situs prorsus diversus sit, non est
cogitandum. Utrumque nomen جلد رمل et appellativum est : inter arenam
et terram duram, i. e. partim ex arena, partim e terra dura constantes.

II, ۴۹ l. 10. الْحَصَافَةٌ » leg. حصافة

II, ۵۰ l. 1. مَاجَازٌ » F.L. Scr. cum Cod. V.; in Jaq. Petropol.
est مجاز, quod, quum sequatur adjectivum feminine خسارة, ultero in
ما يبيّن transit.

II, ۵۰ l. 8-9. الْتِي تَقْدِمُ — مَاجِنِيَّةٌ الَّيْهَا » F.L. In Jaq. Petrop. sic :
الذى يتقدّم (sine الـبـها), quod ex linea su-
periore repetitum falso irrepsisse videtur; et sine [leg. وبـكـر] مـاجـنـيـة،
quod ut synonymum praecedentis يـقـدـم [sic enim leg. est pro facile abesse potest]: Quarum (uvarum) legendarum tempus ceteras uvas
(i. e. ceterarum uvarum legendarum tempus) praecedit. Illud مـاجـنـيـة
الـذـى مـاجـنـيـة more antiquo scriptum pro مـاجـنـيـة، et pro الـذـى lege مـاجـنـيـة.

II, ۵۰ l. 10. الْعَتَيقَةٌ » leg. العـتـيقـةـ، ut in Jaq. est, et conf. in voce.

II, ۵۱ in adnott. l. 6. طَرْبٌ » leg. طرب, coll. IV pag. 115 l. 6.

II, ۵۳ l. 12. يـمـيـنـهـا » leg. يـمـيـنـهـا

II, ۵۳ in adnott. l. 2. Pro بـهـرـو بـهـرـو sine dubio legendum.

II, ۵۴ l. 4. وَالْمَضْبَاعَةٌ » leg. المصباءة

II, ۵۴ l. ult. بـنـقـصـانـ » F.L. Scr. ex codd. quae est forma
recentior pro أـنـقـاصـ، rudera aedificiorum dirutorum.

II, vō l. 11. »كثيرون« FL. Scr. كثيرون.

II, vō l. penult. »قوماً« FL. Emendate قوماً, quum sit أسمُ ان.

II, vō l. 1. »وهم« FL. Commodius Cod. V. وهم de insula ipsa.

II, vō l. 2. »الجبل« FL. Scr. الجبل, quod in Moscht. pag. ۳۶۴
l. 11 est أرض جيلان.

II, vō l. 7. »والملك« leg. وملك.

II, vv l. 11. »سبدآباد« سبدآباد leg. سيدآباد.

II, vv l. 13. »جمع سيد« FL. Nämlich durch eine eigenthümliche Arabisirung der persischen Pluralendung *ān*; von demselben Barbarismus finden sich Beispiele II, ۳۷۴ l. 2 et 3, II, ۴۹ l. ult. Vgl. damit II, ۴۹ l. 9: قصوان جمع أعاجمى (عاجمى) لقصر welches القصدان تثنية القصر قصران er dann l. Z. von unterscheidet. Wir werden also überall, wo wir bei unserem Schriftsteller jene sonderbare Bezeichnung finden, anzunehmen haben, dass wir es mit einem arabischen oder arabisirten Singularis auf آن oder nach Umständen آن zu thun haben, der nur in Ermanglung eines wirklich entsprechenden arabischen Appellativums auf jene fremdartige Weise bezeichnet ist. An andern Stellen hilft sich der Schriftsteller ja auch, abgesehen von der Declinationsendung, mit der Bezeichnung eines arabischen oder persischen Singular-Eigenamens als arabischen Duals; s. meine Anmerkungen zu II, ۳۷۴ l. 14 und IV pag. 293.

II, vā l. 8. »سماً« FL. Scr. cum L. سماً, quod nomen saepe *formatum ac habitum exteriorem* significat, ita ut sit تسمية بالقصد, i.e. ut delineatio, descriptio sensu concreto id significet quod ejus objectum est, paene ut anglicum *description*.

II, vā l. 8. »هواها« FL. Scr. هواها.

II, vā l. antepenult. »صباح« FL. Scr. واصبح.

II, vā l. 1. »لقلات« FL. قلات vocem nihil esse V pag. 161 dixi;

conf. veram formam قل II, ١٧٣ l. 4 ab inf. Praeterea aptissima est codicum scriptura لخلافة، quum etiam Kāmūs in themate سوى ذيسي doceat significare locum aequabilem et planum， vastam planitiem， desertum، بمعنى خلاة； deinde nomen proprium loci esse.

II, ٨٣ adnot. 5. »Ibi non memoratur“ delendum； conf. enim II, ١ l. 9.

II, ٨٣ l. antepenult. بربان Hoc loco cum codd. legendum videtur, coll. dict. IV pag. 20 in fine.

II, ٨٣ l. penult. فلها (V pag. 7)؛ والجواز vid. I, ٣٤٤ l. 12 sqq. Similiter خناصيرات I, ٣٩٧ l. 6 et 7 adn., hinc item خيابون I, ٣٧٦ l. 5 ab inf., unde nomen relativum apud VETH Suppl. adnot. ad Lubb el-lubāb, pag. 91 (conf. V pag. 384). Paullo diversum est الشعما omnes Syriae, i. e. omnes partes Syriae (V pag. 67) I, ٢٥٤ l. 9 et 11, ut apud nos : l'Empereur de toutes les Russies.

شاد فيروز كان اسمها (اسمها) شاد قبمان معناها ايضا لطسوج الذي كان منه هيئت والأنبار شاد قبمان معناها ايضا ومعنى الذي قبلها وهي كورة بشرقى بغداد — والبندينجين وبراز الرفز والمتسكير والرستقين ويضاف الى كل واحدة من pergit هذه لفظ الطسوج وهي رواية اخرى ان شاد قباز هي التي تعرف بالستان العالى ولها اربعة طسماسبيچ فـ رواية فيروز شابور وهي الانبار وهيئت — مسكن

II, ٨٤ l. 12. الجواز leg. الـ

II, ٨٥ l. 2. »الـ« Fl. Scr. ، بتقليدهم quod apices scripturae codicis V. (sic enim pro L. posteriore leg.) paene totum repreäsentant. Constructio verbi نقل cum على personae recentior est; Boethor s. v.

Charge: »Ètre à charge à quelqu'un , l'incommode , ^{عَلَيْهِ ذَفَّل} Jaq. rem aliis verbis narrat.

II, ٨٥ l. 2. »^{عَمُور} FL. Dele teschdid.

II, ٨٥ l. 3. »^{يَبْيَقِتُوا} FL. Scr. يَبْنُونَ

II, ٨٥ l. 6. »^{جَعْفُرٌ} leg. جُعْفَى conf. V pag. 630.

II, ٨٥ l. penult. »^{مِنَ الشَّهْمَاسِيَّةِ} A. I. Leg. من باب الشهماسية.

II, ٨٥ adn. 4. FL. Schär et al-Schihr ut sono sic re prorsus differunt.

II, ٨٦ l. 7. »^{ذَكَرَتْ} A. I. In alio loco (I, ١٧٧ l. 3) dicitur بذکرت

قصبة أقليم الشاش

قصبة أقليم الشاش ; haec urbs igitur hoc loco intelligitur.

II, ٨٦ l. 11. »^{جِيَالٌ} FL. Scr. جِيَالٌ e regione i. q. ut ipsi Arabes interpretantur , ut Gauhari in themate حول Conf. II, ١٩٥ l. antepen. et quae adnotavi ad II, ١٨١ l. penult. annotationis.

II, ٨٨ l. 1. »^{بَحْرٌ} leg. بَحْرٌ

II, ٨٨ l. 11 et 12. FL. Jaq. Petropol. confirmat المَيْمَانِ العَصَامِ ، sed pro جَبَلِ مَرْيَخٍ habet وَجَبَلِ مَرْيَخٍ et montem Martis , quae scriptura admodum probabilis est.

II, ٨٩ l. 14. »^{الغَصَّاصَا} FL. Per se recte; sed usitate ser. العَصَاصَا (ut est in Jaq. Petropol.) , quod nomen apud Philologos est exemplum formae فَعَلْ a verb. ult. وَ فَعَلْ et.

II, ٨٩ l. penult. »^{بَأْوَالٌ} leg. بَأْوَالٌ

II, ٩٠ l. 4. »^{العَرَاقِ} leg. العَرَاقِ , conf. IV p. 17.

II, ٩٠ l. 13. »^{يَصَبٌ} FL. Scr. تَصَبٌ

II, ٩١ l. 1. »^{بِالشَّرْقِ} FL. Sic pro ذَاهِبٌ إلى الشرق dici nequit. Fortasse epitomator ipse ex codice suo aliquid falsi excerptit , sed in illo بشيرف , quod salva lingua non potest in بشيرف (ut in Jaq. Petropol. est) mutari , manum ejus agnosco ; nam شَرْقٌ etiam sensu geographicō et

topographicō de loco edito adhibetur, ut II, v. l. 1; aut est nomen proprium, v. II, ۱۰۳ l. 9 sqq.

II, ۹۱ l. 11. »يَخْرُم« Jaq. Petropol. idem. Fl. Confirmat conjecturam meam: يَخْرُم (lorica) quae nequaquam a ferro deflectit, i. e. ferrum perfecta similitudine refert.

II, ۹۱ l. 14. »تَشَبَّهُهَا« Fl. Scr. تَشَبَّهُهَا.

II, ۹۱ l. 15. صور »الصُّور« Fl. Scr. sine articulo.

II, ۹۳ l. 10. »عَاجِلٌ« Cum WÜSTENF. et FREYTAG leg. عَاجِلٌ.

II, ۹۳ l. ult. »بَهَاجَرٌ لَكَهَانَةٌ (?)« Jaq. Petropol., ut cod. V. et Ox., habet بَهَاجَرٌ لَكَهَانَةٌ. يَتَبَرَّدُ بَكَهَانَةٌ i. e. (mons) per cuius specus refrigeratio captatur, sc. ita ut grati frigoris causa in ejus specus secedatur.

II, ۹۴ l. 5. »حَبْشَىٰ« Fl. Scr. حَبْشَىٰ; vid. I, ۲۸ l. 2 et 3.

II, ۹۴ l. ult. »البلْخٌ« Fl. Scr. (ut Jaq. Petropol.) بلخ sine articulo, quod ante nomen proprium barbarum ponи nequit.

والهانى (sic) لا عمل مارب »والآخر ماء لماءب« Jaq. Petropol. والهانى

II, ۹۵ l. 2. نَقْبٌ »نَقْبٌ« Fl. Scr. conf. Moschtar. pag. ۴۲. l. 15-17.

II, ۹۵ l. 6. بَاتٌ »بَاتٌ« Fl. Scr. بَاتٌ.

II, ۹۶ in adnott. l. penult. الْجَوْفٌ »الْجَوْفٌ« coll. V pag. 119.

II, ۹۶ l. 10. الْبَيْضَاءُ — الْسَّوْدَاءُ — الْبَيْضَاءُ — الْسَّوْدَاءُ »الْبَيْضَاءُ — الْسَّوْدَاءُ« Fl. Scr. conf. III, ۱۰۰ l. penult. — Al-Bekrī tamen distincte شَرَاءُ السَّوْدَاءِ وَشَرَاءُ الْبَيْضَاءِ.

II, ۱۰۰ l. 8. الْفُرْعُ »الْفُرْعُ« Fl. Scr. secundum codd. والقرعاء; conf. II, ۴۰. l. 4-6.

II, ۱۰۰ l. 9. ثَلَاثٌ »ثَلَاثَةٌ« Fl. Vitium vulgatum pro ثَلَاثٌ.

II, ۱۰۰ l. 10. تَوْيِمٌ »تَوْيِمٌ (?)« Cod. Oxon. دردم; Jaq. Petropol. تَوْيِمٌ.

II, ۱۰۰ l. 13. الْخَرِيطَةُ ex codd. والخريطات inserendum est.

الفَجَارُ II, ١٢ l. 1. الفَجَارُ "النَّاجِارُ" Fl. Scr. ut II, ٤٣ l. 1; vid. in Kāmūso; Arabb. provv. ed. Freytag, Tom. III pars I pag. 554 (ubi de hoc nostro proelio sic est: »Quarto denique die, qui omnium maximus erat" cet.); WEIL, Mohammed, pag. 30 sqq.; CAUSSIN, *Essai sur l'hist. des Arabes*, I pag. 296 sqq.

الْأَجْفَرُ II, ١٣ l. antepenult. »"الْأَجْفَرُ" leg. الْأَجْفَرُ

طَبِرِيَّةٌ II, ١٤ l. 4. شَرَرٌ "شَرَرٌ" leg. شَرَرٌ, ut Jaqt legit in voce secundum cod. Petropol. (vid. DORN *Muh. Quellen* IV, ٣٣ l. 11) et cod. Oxon. (ut efficiendum ex GOLII notis ad *Alferg.* pag. 194).

أَلَا فَى II, ١٥ l. 11. "أَلَا أَنَّى" Fl. Scr. أَلَا فَى, quod in Codd. significatur.

سَوَادٌ II, ١٥ l. antepenult. »"سَوَادٌ" leg. سَوَادٌ; cf. IV pag. 112.

الْبَعْلُ II, ١٥ l. penult. »"الْبَعْلُ" A. I. Cum Al-Moṣṭ. et Qām. البَعْلُ legendum.

جَمِيعُولٌ II, ١٥ l. 2. جَمِيعُولٌ "جَمِيعُولٌ" (aut potius *جَمِيعُولٌ*) Fl. Scr. nam Persarum Arabes partim in ص, partim in ش mutant; ج vero non mutant. Eodem modo lin. 3 pro جَرْمَقَانٌ accuratius scribitur جَرْمَقَانٌ. Minus accurate tamen pro حِرَامٌ, cui respondet حِرَامٌ, etiam حِرَامٌ scribitur; conf. I, ٤٣ l. 5 et 6, coll. cum II, ١٦ l. 4.

شَرَدَرِيٌّ II, ١٥ l. antepenult. »"شَرَدَرِيٌّ" Fl. Scr. شَرَدَرِيٌّ

وَهُوَ II, ١٥ in adnott. l. 8. "وَهُوَ" leg. وَهُوَ

شَرَفٌ II, ١٦ l. 4. »"شَرَفٌ" Fl. Scr. شَرَفٌ

شَرِيفَانٌ II, ١٦ l. 8. »"شَرِيفَانٌ" Fl. Scr. شَرِيفَانٌ

وَبِيتٌ II, ١٦ l. antepenult. »"وَبِيتٌ" dele و.

وَكَلْمَانٌ II, ١٦ in adnott. l. 6. »castello" lege: pago.

أَلْقَرْعُ II, ١٨ l. 8. »"أَلْقَرْعُ" Hoc retinendum, nec أَلْقَرْعُ legendum, ut in not. 3 proponitur; cf. IV pag. 146.

- II, ١٨ l. penult. »يَاخْفَفَةً“ FL. Scr. مُخْفَفَةً.
- II, ١٨ in adnott. l. 5. »Sic vulgus nomen تُسْتَرِّي corruptit.“ Minus recte dictum; conf. IV pag. 476.
- II, ١٩ l. 7. أودية leg. اَوَدِيَّة.
- II, ٢٠ l. 5. »ضَهْرَةً“ leg. ضَهْرَةً, de qua tribu conf. IV pag. 326.
- II, ٢١ l. 10. قلات FL. Vitium vulgatum pro قلات.
- II, ٢٢ l. 10. وَمَنْبِهَةً leg. وَمَنْبِهَةً, coll. IV pag. 517.
- II, ٢٣ l. ult. وَغَرْفَةً leg. وَغَرْفَةً.
- II, ٢٤ l. 4. يليها FL. Illud يليها codd. conservandum est, quoniam nomen montis شَهْرَى per se generis feminini est.
- II, ٢٥ l. 5. بَاجَأً « يَاجَأً » FL. Jam antea docui, اَجَأْ nomen montis melius generis masculini et prioris declinationis esse, id quod in Kāmūso turcico claris verbis dictum est. Melius igitur ser. بَاجَأً s. يَاجَأً.
- II, ٢٦ l. 9. قبيل FL. Scr. قَبِيل.
- II, ٢٧ l. penult. او ماء Qām., ut cod. L., وَمَاء.
- II, ٢٨ l. 8. الْأَيْلَةً « الْأَيْلَةً » Recte FL. observat أَيْلَةً nunquam articulum assumere; minus probabilis ejus conjectura est, cum Cod. V. الْأَيْلَةً legendum esse; potius restituendum videtur الْأَيْلَةً, quod vid. in voce.
- II, ٢٩ l. 9. تَحَالَفَتْ et هاشم leg. تَحَالَفَتْ et هاشم.
- II, ٣٠ l. 2. وَمَصَائِفَ « وَمَصَائِفَ » FL. Scr. aut vid. Arnoldi edit. Moal-lakarum, praefat. pag. VII l. 3 sqq.
- II, ٣١ l. 4. وَقِبَلْ هَا leg. وَقِبَلْ هَا.
- II, ٣٢ l. 5. حَبِيسُ الْمَهَابَةٍ aut حَبِيسُ الْمَهَابَةٍ FL. Ser. coll. V pag. 195.
- II, ٣٣ l. 11. شَغَبَةً leg. شَغَبَةً, coll. V pag. 195.
- II, ٣٤ l. 12. الْشَّعَبُ « الْشَّعَبُ » FL. Ser. الْشَّعَبُ.

II, ۱۱۴ l. penult. «روایة أخرى» FL. Ser. praeuntibus codieibus ورایة اخیری hic et alias collis appellantur Schafain. Conf. II, ۱۳۳ l. 4 ab inf.

II, ۱۱۶ in adnott. l. penult. «جَشْمٌ» FL. Recte in Kām. ture. جشم scriptum est.

II, ۱۱۵ l. 4 et 5. «مرقى» FL. Scr. مرقاً (pro مرقى).

II, ۱۱۵ l. penult. «شَغَبَعْ» leg. شغباع، ut pag. anteced.

II, ۱۱۶ l. penult. «جزيرة أول» FL. Ser. جزيرة أول؛ conf. II, ۱۱۸ l. 2.

II, ۱۱۶ l. 3. «النَّبْدَىٰ» FL. Scr. النبدي؛ vid. CAUSSIN *Essai* III pag. 30 l. ult. cum adn.

II, ۱۱۷ l. antepenult. «شَفَاءٌ» FL. Scr. شفاء (non شفاء، ut apud Freytagium est).

II, ۱۱۸ l. 7. «النَّعَلٌ» et فَعَلٌ FL. Scr. النعل et فعال.

II, ۱۱۸ l. 11. «حُورَانٌ» FL. Puto illud حوران، quod inter vicos et pagos Auranitidis apud ROBINSON *Palaestina* (vers. german.) III pag. 908 col. 2 l. antepenult., recensetur, hoc nostrum esse videtur.

II, ۱۱۸ l. penult. «جُرْدٌ» FL. Scr. جرد، quod formae فَعَلٌ paradigma juxta cum صَوْدٍ usitatum est. Conf. II, ۱۱۸ l. 2 et IV pag. 337.

II, ۱۱۸ l. penult. «بَايُوبِدَةٌ» leg. باليوبيدة.

II, ۱۱۸ l. ult. «الْزَنجٌ» FL. Scr. للزننج.

II, ۱۱۹ l. 12. «الشَّقْ» FL. Scr. الشق.

II, ۱۲۰ l. 8. «جَزْوِيدَةٌ» FL. Scr. جزويدة.

II, ۱۲۰ l. 11. «وَلْفَظَةٌ» FL. Scr. ولفظة.

II, ۱۲۱ in adnott. l. 5. «الْمُؤْتَفٌ» FL. Scr. المؤتف.

II, ۱۲۱ in adnott. l. 8. «الْمُؤْتَفٌ» pag. ۱۳۳ l. 11 leg. pag. ۱۳۳ l. 1.

II, ۱۳۳ l. 5. »سَطْرٌ« FL. Scr. ex cod. V. سَطْرٌ, pars dimidia (prior).

II, ۱۳۳ l. 6. »تَشْبِهٌ« FL. Scr. تَشْبِهٌ.

II, ۱۳۳ l. 2. »رِيَاهٌ« leg. وِيهٌ.

II, ۱۳۴ in adnot. 3. FL. Scr. سَامُوسُ, quam Kâmûs insulam graecam esse ait, est Samos.

II, ۱۳۵ l. 3. »بَعْزٌ« leg. نَيْزٌ, coll. IV pag. 261.

II, ۱۳۵ l. 5. »صَبَّةٌ« FL. Scr. صَبَّةٌ; vid. Ibn Koteiba, ed. Wüstenf. pag. ۲۹ l. 3 sqq.; WÜSTENFELD, Reg. zu d. geneal. Tab. pag. 152: Dhabba ben Odd.

II, ۱۳۵ l. 8. »عَمَالٌ« leg. اَعْمَالٌ.

II, ۱۳۵ in adnott. l. 2. »فَدَلَاءُ (الوَكَاءُ؟)« فَدَكٌ; et pro شَهْرٌ leg. شَهْرٌ.

II, ۱۳۶ l. penult. »بِاعْلَادٌ« FL. Nihil obstat quominus ex Cod. V. et L. scribatur فَاعْلَادٌ; usurpat enim lingua sequior أَعْلَى et أَسْفَلٌ seq. Genit. بِاسْفَلٌ et بِاعْلَى, على الظَّرْفِيَّةِ.

II, ۱۳۷ l. 6. »خَرَابٌ« FL. Non est verum; loca in not. 7 allata situm habent prorsus diversum. Lege قارن, ut DORN Muhammedanische Quellen IV, ۳۸ l. 8, coll. eod. IV, v. l. 5 et v. l. 7 et 8.

II, ۱۳۸ l. 4. »الْفَتْحُ« FL. Scr. الفَتْحُ.

II, ۱۳۸ l. penult. »شَعْبَانٌ« FL. Scr. شَعْبَانٌ.

II, ۱۳۹ l. 2. »الْلَامُ« FL. Scr. الْلَامُ.

II, ۱۳۹ l. 7. »بِيَطْرَةٌ« FL. Ubicunque s in exitu nominum romanensium vocali o respondet eamque repraesentat, s scribendum est, non s, ut اِبْرَةٌ Ebro (conf. IV pag. 19) Moschtar. pag. ۱۴۵ l. 10; جَالِصَةٌ, ut ipse scriptor praecipit I, ۱۳۵ l. 8 (conf. V pag. 8); تَاجِةٌ Tago

II, ۱۴۰ adn. ۵; غَيْرٌ Fierro II, ۳۷۲ adnot. 10.

II, ١٣٩ l. 9. »أشبونة« FL. Recte quidem, sed ex ^{المسبقة} codicum hic quidem scribendum erat ^{لشبونة}, quam scripturam etiam Abulfeda l. l. in اسماء ضبط ^{الاسماء} commemorat et quam solam habet Edrisi transl. a Jaubert, II pag. 477 col. 2 bis, in Lichbona et Lisbonne. — Sic noster quoque in v., ubi ^{لشبونة} pronunciatur.

II, ١٣٩ l. antepenult. »تاجة« ^{باجة} leg. coll. IV pag. 112.

II, ١٣٩ l. penult. »فيمات« ^{فيما} leg. ^{فيما}.

II, ١٤٠ l. 5. »بوسط« ^{بوسط} FL. Tuto ^{وسط} codicum poterat conservari, quod على الظرفية in accusativo seq. genitivo ponitur.

II, ١٤١ l. 11. »شعبى وفى بيار فى بادية عشب« ^{شعبى وفى} legendum videtur ^{شubbى وفى}, ut est ap. Zam. pag. ٩٣ l. 5.

II, ١٤٢ l. 1. »أطاف« ^{أطاف} leg. ^{أطاف}.

II, ١٤٣ l. 2. »وشمرة« ^{وشمرة} leg. ^{وشمرة}.

II, ١٤٣ l. 6. »الغاية« ^{الغاية} FL. et WÜSTENFELD Ser., coll. II, ٢٩٩ l. 1 et 2.

II, ١٤٣ l. 10. »الضم« ^{الضم} FL. Putabam ^{شُور} ^{المسكون} vix arabicum est, certe euphoniae gratia in ^{شُور} mutandum; sed idem reperi in اللورة III, ٢٦. — Illud ^{الضم} in omnibus Codd. perspicue exstat.

II, ١٤٣ in adnott. l. 4. »تشوشيط« ^{تشوشيط} leg. ^{تشوشيط}.

II, ١٤٥ l. 5. »خانقاة« ^{خانقاة} FL. Ser. ^{خانقاة}, ut jam monui IV pag. 513.

II, ١٤٥ l. 11 et 12. »صوح« ^{صوح} et ^{صوح} leg. ^{صوح} coll. V pag. 126 et VI pag. 15.

II, ١٤٦ l. 6. »غيبة« ^{غيبة} FL. Ser. ^{غيبة}, coll. I, ٣٦ l. 1 et V pag. 233.

II, ١٤٦ l. 9. »وطابث« ^{وطابث} FL. Ser. ^{وطابث}.

II, ١٤٨ in adnott. l. 2. »pag. ٤٧v« ^{pag. ٤٧v} leg. ^{pag. ٤٧v}.

II, ١٤٩ l. 7. »القصر« ^{القصر} FL. Ser. ^{القصر}; conf. V pag. 74.

II, ١٤٠ l. ult. Recte FL. observat الشّيْطان nou esse formam arabicam; proponit post الكسر adjicere ، ita ut legatur والشّيْطان ut pag. ١٤١ l. 1. Si tamen orthographia prioris et sequentis loci eadem esset, suffecisset in seqq. dicere ، omissis والشّيْطان بالفتح - دون ، والشّيْطان بالكسر ergo ut المكون legendum videtur appelletur الشّيْطان.

II, ١٤١ l. 2. كُوِيلِع " طَوِيلَع " leg.

II, ١٤١ l. 12. وَمَزَارِع " FL. Scr. " والمزارع .

II, ١٤٢ l. 9. صَابُونِيشَا " In Jaq. Petropol. legitur. " صابونيتشا .

II, ١٤٣ l. 10. سَوَاقِى " Legendum videtur: rotae aquariae viri cuiusdam , cui nomen Aṣ-Ğabūnī. Alia Aegypti loca quam plurima ab machinā illā hydraulicā nuncupata sunt; v. c. apud DE SACY *Rélation de l'Égypte par Abd-Allatif* pag. 661 Nr. 44 et 45 السَّوَاقِى المعروفة الـ الساقية الدائرة بـ مـهـور الـ وـحـش et بـ عـرـلـو الـ جـوـكـنـدار .

II, ١٤٣ l. 12. FL. I. e. pers. " جاغان " ; جاغان conf. me VI, pag. 32.

II, ١٤٤ l. 2. FL. Sine dubio ante دجلة excidit aliquid ut على ، بشـطـ ، vel aliud tale.

II, ١٤٤ l. 9. بـيـتـ المـقـدـسـ " FL. Antique " الـ بـيـتـ الـ مـقـدـسـ . deinde ut II, ١٤٨ l. ult., ١٤٨ l. 2, ٢١٥ l. 5. Habet tamen etiam Mosechtarik pag. ٤٨٩ l. 15: الـ بـيـتـ الـ مـقـدـسـ ، ut Noster infra II, ٢١٥ l. 12, et alii saepe.

II, ١٤٤ l. ult. FL. Scr. " الـ جـبـيلـ " الـ جـبـيلـ .

II, ١٤٥ l. 3. صَهْلَ الْفَرِيسْ " FL. Scr. " صـهـلـ الـ فـرـيسـ . ; conf. VI pag. 16.

II, ١٤٥ l. 7. طَوْي " FL. Scr. " طـوـيـ . ; vid. II, ٢٣٣ l. 3 et 4.

II, ١٤٥ l. penult. قـرـيـطـ " FL. Scr. " قـرـيـطـ . coll. III, ٣٣٣ in v. زـمـلـىـ ، ubi eadem emendatio adhibenda est, et IV pag. 534.

II, ۱۴۹ l. 5. «صَبَرُ» FL. Scr. صَبَرَ.

II, ۱۴۹ l. 10. «العِسْرُ» FL. Scr. ex codd. عِسْرٌ, praesertim quum Noster ipse II, ۲۰۵ l. 6 iterum عِسْرٌ scripserit sine articulo.

II, ۱۴۹ l. 12. «الجُوَيْ» FL. Scr. جُويٌّ, auctoritate utriusque codicis, etsi I, ۲۰۵ l. 12 الْجُوَيْ est; nam in talibus multum variat usus, neque altera forma alteram excludit.

II, ۱۴۹ l. 6. «عَدَةٌ» FL. Post hoc nomen excidisse videtur مواضع aut مکان.

II, ۱۴۸ l. 2. FL. Ante الساكنة اليماء sine dubio excidit.

II, ۱۴۸ l. 5. «مُنْكَرَفَةٌ» FL. Scr. ex Cod. L. et V. مُنْكَرَفَةٌ perforati. Dicit illos puteos ab ima parte in transversum ita perfosso esse, ut alii aquam in alios transfundant. — III, ۳۰۶ l. 6 idem verbotenus narratur.

II, ۱۴۸ l. ult. «صَحْرَةٌ» leg. صَحْرَةٌ.

II, ۱۴۹ l. 9. «وَبِرْوَى» i. e. صَدَاءَ وَبِرْوَى leg. صَدَاءَ وَبِرْوَى.

II, ۱۴۹ in adnott. l. 7. «وَالصَّاهِرَاتُ» FL. Scr., ut Kâmûs turcicus recte praecepit; وَالصَّاهِرَاتُ; vid. DE SACY Gramm. arab. ed. 2^a, tom. I pag. 355, § 826. Conf. quae dixi VI pag. 16.

II, ۱۵۰ l. 7. «صَدَيَان» FL. Scr. صَدَيَان.

II, ۱۵۰ in adnott. l. 4. «وَكَسْهَمِيٌّ» FL. Scr. وَكَسْهَمِيٌّ, diminutiv. nominis سهمى, quod formam habet سهمى, paradigma formae فُعَيْلٌ a stirpibus ultimae وَ ductae, ut ex multis exemplis in Kâmûso obviis intelligitur.

II, ۱۵۰ in adnott. l. penult. «بَقْرَبٌ» Adde رَحْرَان.

II, ۱۵۱ l. 4. «جَرَامٌ» FL. Revera جَرَامٌ; nam vocem si Persae per molle illud ج pronuntiassent, Arabes non mutassent. Conf. VI pag. 32 et 37.

II, ۱۵۱ l. 11. «فَصَرٌ لِبْكَتَ نَصَرٌ» FL. Res ipsa postulat ut قصر

determinatum sit, quoniam nominis proprii locum tenet; hoc autem fieri nequit quamdiu praepositio چ duobus nominibus interposita eorum annexio-nem impedit. Itaque cum Käm. turc. scribendum est: قصْرُ بِنْخَتْ نَصْرٌ.

II, ۱۵۳ in adnott. l. 6. صُرِىٰ — قُطْعَ « يَصْرِىٰ — قُطْعَ » FL. Ser. aut يَصْرِىٰ — يَقْطَعَ ; prius tamen probabilius videtur.

II, ۱۵۴ l. 9. وَغَرَمٍ » وَعَزْمٍ » FL. Ser.

II, ۱۵۴ l. 11. صَرْغُونٌ » Leg. صَرْغُونٌ i. e. Sargon. Conf. V pag. 321.

II, ۱۵۴ l. 2. مَاءَبٌ » FL. Ser. مَاءَبٌ ; nam non Māāb, sed Māāb di-cendum est secundum Käm. ture. s. them. آبٌ med. Wâw; unde per syn-copen ortum est ماب Māāb, quod Abulfeda habet, Geogr. pag. ۲۶۴ med.

II, ۱۵۶ l. 8. قَدَّمَاتٌ » قَدَّمَاتٌ canalis, aqueductus.

II, ۱۵۶ in adnott. l. 2. اَخْتَلَفُوا » اَخْتَلَفُوا leg. اَخْتَلَفُوا.

II, ۱۵۷ l. 7. وَاخْبِرُمٍ » وَاخْبِرُمٍ leg. وَاخْبِرُمٍ.

II, ۱۵۸ l. 3. جَغَانِيَانٌ » leg. جَغَانِيَانٌ , quae forma revera I, ۲۵۸ l. 2 occurrit, pro جَغَانِيَانٌ.

II, ۱۵۸ l. 10. بِيَرْغُورٌ » (؟) In Cod. Cantabrig. بِيَرْغُور , in Oxon. exstat. Alius itaque locus significari videtur atque فَرِيزْ ; nam omnes Codd. in دَمْرَغُور consentiunt.

II, ۱۵۹ l. 9. يَبْلُجْ » يَبْلُجْ , ut II, ۳۴ l. penult.

II, ۱۶۰ l. 5. عَامِلَةٌ » غَامِبَةٌ leg. عَامِلَةٌ , coll. V pag. 499 et Zeitschr. d. D. M. G. VI pag. 391, adnot. 1.

II, ۱۶۱ l. penult. وَالْحَوْلَانٌ » وَالْحَوْلَانٌ FL. Ser. , quod semper cum articulo ponitur, nunquam. Conf. I, ۲۳۳ l. 13, et V pag. 3.

II, ۱۶۱ in adnott. l. 3. الْشَّاهِمِيٌّ » الشَّاهِمِيٌّ FL. Ser. الْسَّلِيمِيٌّ , ut recte est in Käm. turcico.

II, ۱۶۱ l. ult. نَهْرٌ » نَهْرٌ FL. Ser.

II, ١٤٣ l. 8. »المسكون« FL. *Puto*.

II, ١٤٣ l. 10. »شئار« FL. *Cum Cod.* L. *الستار* scribendum; conf. in voce, pag. ١٣ l. 10 et 11.

II, ١٤٣ l. 10. »حارة« FL. *Ser.* *sine Teschdīd*.

II, ١٤٤ l. 1. »پیو« FL. *Ser.* secundum Codd. *پیو*, ut ipse Noster habet I, ٤٩٩ l. 10, et semper Edrisi transl. a Jaubert; vid. ejus tom. II in indice, pag. 489 s. v. *Reggio*. Qui s. ponunt pro *پیو*, certe *پیو* prouant; conf. quae de illo s. dixi VI pag. 35.

الفارو II, ١٤٤ l. 2. »الفارو« طول جهة منها المساعة «Mit *فی* أطول جهة منها المساعة» beginnt ein neuer Satztheil. Das Ganze bedeutet: »Zwischen ihr (der Insel Sicilien) und zwischen Reggio (Rhegium), einer Stadt auf dem nordöstlichen Festlande auf welchem die Stadt Constantinopel liegt, ist eine Meerenge die der Faro (Pharus) heisst, an der längsten Seite von ihr (der Insel Sicilien); ihre (der Meerenge) Ausdehnung beträgt in die Breite zwei Meilen.“ Der Name *الفارو* heisst auch bei Edrisi immer so; s. Jaubert's Uebersetzung im Index zum 2. Band unter *Phare*, wo durch einen Druckfehler *الفارو* steht.

II, ١٤٤ l. 5. »وهو« seil. in fine lineae. FL. *Ser.* *وهو*.

II, ١٤٤ l. 6. »خصيبة« *خصيبة*.

II, ١٤٤ l. 6 et 7. »ان لها ثلات وعشرون« FL. Emendate scribendum est aut *ان لها ثلات وعشرين*, quum haec verba sint *اسم ان*, aut *ان لها ثلات وعشرون*.

II, ١٤٤ l. 10. »عقبة« FL. *Ser.* ex Codd. *عقبة* indeterminate: sunt ibi aliquot posteri Goz'i fil. Sahli (verbotenus: Goz'o filio Sahli, uni ex sociis Muhammadis, in illa aliquot posteri sunt).

II, ١٤٤ l. 4 ab inf. »الجوف« leg. *الجوف*, de quo loco vid. in v. I, ٢٧٣ l. 4 et V pag. 117.

II, ١٤٥ l. 1. »ماجد« FL. *Ser.* cum Cod. L. *ماجد* in jugum

acuminatum fastigatus, ut ex utroque cod. scriptum est II, ۲۲۳ l. 1. Conf.

I, ۶۳ l. penult. **ذقا متحدد طوبل** monticulus arenaceus utrinque in jugum acuminatum ascendens et in longitudinem porrectus.

II, ۱۴۵ l. 4. **حجارة** leg. **حجارة**.

II, ۱۴۵ l. 5. **لمسان** FL. Ser. ex Cod. V. et al-Bekrî **المسان**.

حجارة المسان, plurali **حجارة المسان**.

II, ۱۴۵ l. 10. **بدى على** leg. **بدى على**.

II, ۱۴۵ l. ult. **حزم** ^{جرم} FL. Ser. ^{حزم}.

II, ۱۴۶ l. 2. **النقرة** ^{النقرة} leg. **النقرة**, coll. Nost. in v.

II, ۱۴۶ l. 3. **الصلعاء** ^{الصلعاء} leg. **الصلعاء**, coll. Codd.

II, ۱۴۶ l. 5. **الجاحظ** leg. **الجاحظ**, de quo conf. IV pag. 135.

II, ۱۴۶ l. ult. **خليف** leg. **خليف**, coll. V pag. 359.

II, ۱۴۸ l. ult. **اليهانية** ^{اليهانية} leg. **اليهانية** scribendum.

II, ۱۴۸ l. ult. **وزال** FL. Ser. secundum vestigia utriusque codicis et testimonium nostri scriptoris, I, ۵۶ l. 2, **أزال**. Ita etiam Kâmûs, in them. **أزال**, et Jaqut in voce.

II, ۱۴۹ l. 2. **دمشق** ^{دمشق} leg. **دمشق**, siquidem **تشيشة** scribitur, quod ad sententiam utique magis est accommodatum quam **تشيشة**; hoc enim si ponitur, recte habet **دمشق**.

II, ۱۴۹ l. 10. **فازان** leg. **فازان**, coll. Z. d. D. M. G. IX, 236 adn. 1.

II, ۱۴۹ in adnott. l. 5. **الصنمان** ^{الصنمان} FL. Falso pro **الصنمان**, ut recte est in Kâmûso turcico.

II, ۱۵۰ l. 2. **صوير** ^{صورة} FL. Ser. **صوير**, ut Kâm.; conf. Ibn Challikân ed. a Wüstenf. n°. ۷۸۸, pag. ۱۱۳ l. 7 sqq.

II, ۱۵۰ l. 5 et in adnott. l. 3 et 4. FL. Accuratius et

صَوَافِقْ et صَوَافِقْ ، الْصَّوَافِدْ ; al-Bekrī ipse , in adnot . 4 , illud يـ hamzam , i. e. ejus fulerum , esse dicit .

II , ١٧٣ in adnott . l . 3 . » الْمُصَوَّرْ « FL . Ser . صَوْرَ ، infinit . verbi i. q. بَهَارَ .

II , ١٧٤ l . antepenult . » وَاحِدْ « FL . Ser . وَاحِدَةْ ، scil . صَهْوَةْ vel قَلَّةْ .

II , ١٧٥ l . ult . » مُوحَدَةْ « FL . Ser . ex codd . حَوَادِيْهْ ، planities undique patens .

II , ١٧٦ l . 2 . » تَهْرِجَتْ « FL . Scr . صَهْرَجَتْ ، nam nomina declinatio- nis minus perfectae in annexione plene declinabilia fiunt .

II , ١٧٧ l . 3 . Inter النَّبِيلَةَ شَعْبَةَ FL . addit مَنْ .

II , ١٧٨ l . 6 . » حَزْمْ « Coll . Geneal . Tabell . 6 , 14 et Reg . pag . 183 l . 21 in v . Gārm , cum Wüstenf . hoc loco جَرْمْ legendum est .

II , ١٧٩ l . 6 . » الْطَّيْيَى « leg . cum Codd . طَيْيَى , quippe nom . propr . quod nunquam articulum assumit .

II , ١٧٩ l . 6 . » الْمَدِينَةَ « leg . المَدِينَةَ .

II , ١٨٠ in adnott . l . antepenult . » كَبُرَوْنَى « FL . Ser . كَبُرَوْنَى .

II , ١٨١ l . 6 . » تَبِهَانْ « leg . تَبِهَانْ .

II , ١٨٢ l . 7 . » الْأَنْجَيْسَحْ « FL . Ser . الْأَنْجَيْسَحْ ، nam omne nomen articulo determinatum plene declinatur .

II , ١٨٣ in adnott . l . 8 . » صَيْحَاتِهِما « FL . Ser . صَيْحَاتِهِما ; coll . l . 5 ab inf . in adnot .

II , ١٨٤ l . 1 . » مُوضَعْ « FL . Grammatica requirit مَوْضِعًا .

II , ١٨٤ l . 3 . » جُعْفَى « جُعْفَى leg . , coll . V pag . 630 .

II , ١٨٥ l . 10 . » مَنْ فَهُمْ « FL . Ser . ex utroque codice لَفَيْمْ , ita ut praepositio لـ possessores indicet . Ceterum in Kām . turc . verba ita se

habent, ut appareat interpretem in suo codice non legisse, sed
موضع ودار موضع دار, ut Cod. V. habet.

II, ١٥ in adnot. l. 7. بعَدَنْ "FL. Ser.

II, ١٥ in adnot. l. penult. » pag. 637" leg. pag. 639.

II, ١٦ l. 9. يَبْيَنْ "بَيْنَ" leg. coll. III, ٣٥٤ adnot. 4.

II, ١٦ in adnot. l. 5. ضَابِنْ "ضَابِنْ" leg.

II, ١٧ l. 1. الْأَثِيبْ [Legendum videtur] "الْأَثِيبْ" coll. IV pag. 41.

II, ١٧ l. 4. سَبِكَةْ "سَبِكَةْ" FL. Ser. quum hic adiectivum sit.

II, ١٨ in adnot. l. 3. » pag. ٣٩٤" leg. pag. ١٩٤.

II, ١٩ l. 4. هَرِيَانْ "هَرِيَانْ" FL. Ser.

II, ١٩ l. 11. قَبْلْ "قَبْلْ" leg.

II, ١٩ l. antepenult. بَحْدَدَتْهَا "بَحْدَدَتْهَا" FL. Accuratius.

II, ١٩ l. penult. بَدَأْ "بَدَأْ" leg.

II, ١٩ in adnot. l. 4 et 5. يَنْسَبْ "تَنْسَبْ" FL. Ser.

II, ١٩ in adnot. l. 5. et ضَبَعَانِيْ "مُشْتَنِيْ" et ضَبَعَانِيْ "ضَبَعَانِيْ" FL. Ser. et مُشْتَنِيْ coll. pag. ١٦ l. 4 ab inf. in adnot.

II, ٢٠ l. 9. وَغَاضِرَةْ "وَغَاضِرَةْ" leg.

II, ٢٠ l. 5. حَصْرِمُوتْ "حَصْرِمُوتْ" leg.

II, ٢١ l. 13. حَيَالْ "قَبْلَ" FL. Ex Cod. L. ser. vid. me VI pag. 30.

Atque hoc verbum sine dubio genuinum est; primum quod قَبْل pro قَبْل reperitur quidem (ut I, ٣٣ l. 2), sed a G'auhârio et Feirûzâbâdo non agnoscitur; deinde quod Kâmûs turcicus in v. idem habet: قال الصَّرَاحُ الشَّارِحُ فِي النَّهَايَةِ الصَّرَاحُ بَيْتُ فِي السَّمَاءِ حَيَالُ الْكَعْبَةِ

الشارح في النهاية الصراح بيت في السماء حيال الكعبة

II, ٢٣ l. ult. الصَّرَبِيَّةْ "الصَّرَبِيَّةْ" Leg. ut exstat in Cod. Cantabrig. et latet in L. et V.

لها ضُرُعاء وجبل leg. "لها ..... وجبل» FL.

II, ١٨٣ l. 10. «ضَعَاضُعْ» FL. Quatenus nomen proprium *montis* est, genus igitur habet masculinum, priorem declinationem sequi debet, unde scr. ضَعَاضُعْ.

II, ١٨٣ l. penult. »جَدَامٌ« FL. Scr. حَدَامٌ; hoc enim nomen, ut قَطَانٌ, paradigmata est formae فَعَالٌ, de qua dixi ad Arnoldi Moallakas pag. 25 et 26. Cf. quae infra dixi ad II, ١٨٥ l. 9, et vide II, ٢٩ l. penult. Item falso جَدَامٌ pro حَدَامٌ est in Sacyi adnotatione ad *Alsiyya ou la Quintessence de la Grammaire arabe* pag. 165. Aliam auctoritatem sequens Kāmūs ut غَرَابٌ effterri jubet, item al-Bekrī.

II, ١٨٤ l. 2. »أَكْمَمٌ« FL. Scr. أَكْمَمٌ. Falso apud Freytag est أَكْمَمٌ plur. nominis أَكْمَمٌ; nam أَكْمَمٌ tantum infinitivus est verbi أَكْمَمَ الأرض.

II, ١٨٤ l. 9. »الْوَجَامُ« FL. Kāmūs turcicus dici jubet.

II, ١٨٥ l. 1. »وَيْرَعُونَ كَلَّاهَا« FL. Scr. وَيْرَعُونَ كَلَّاهَا et pabulum ejus depascuntur.

II, ١٨٥ l. 9. »بَوْزُونٌ فَعَالٌ أَمْرٌ« FL. Scr. ex Codd. امْرٌ, i.e. اسمٌ imperativi, ut نَوَالٌ، أَصْرَحٌ i. q. فَعَالٌ vid. Kāmūs s. v. صَرَاحٌ, DE SACY Gramm. ed. 2, Tom. I pag. 432 § 956.

II, ١٨٥ in adnot. l. 7. »الصَّهْرُ« leg. "ضَمْرَهُ" بفتح بفتح الصَّهْرُ; nam Al-Bekrī addit: اوله واسكان ذاتيه.

II, ١٨٥ in adnot. l. penult. »الْمُجَتَبَيَّةُ« FL. Mihi potius legendum videtur الْمُجَتَبَيَّةُ, significatione ducta a جَبَى collegit aquam, ita ut sit illius medium: collecta est aqua; quamquam lexica hanc significationem non agnoscent.

II, ١٨٦ l. 3. »الْعَقَابُ« FL. Scr. العَقَاب coll. II, ٣٩٥.

II, ١٨٤ in adnott. l. 1. »دَغْوَةٌ“ leg. دَغْوَةٌ; conf. V pag. 472.

II, ١٨٤ in adnott. l. 3. »الصَّوَافَةُ“ leg. الصَّوَافَةُ sc. بضم اوله.

II, ١٨٤ in adnott. l. penult. »صَاحِيَّةٌ“ leg. صَاحِيَّةٌ.

II, ١٨٥ in adnott. l. 6. »صَمْبَيْبَدُ“ FL. Ser. صَمْبَيْبَدُ, ut in Kām. turc. est.

II, ١٨٨ l. 2. »مُسْبِلَمَةٌ“ FL. Ser. مُسْبِلَمَةٌ.

II, ١٨٨ l. 7. ”بِقَصِيبَاتٍ يَسْبِيل“ FL. De hoc loco consultus Chwolson mihi rescripsit, in Codice Musei Academici esse سَبِيل. Hoc sine dubio verum est; ser. مُفَضَّلٌ سَبِيل, ita ut مُفَضَّلٌ sit nomen loci a verbo أَخْضَى ductum, opp. رَأْسٌ, quod sequitur: *vallis quae exit in torrentem in agro Melikanensi, et cujus summa pars (ubi incipit) in montes Sāhilidarum assurgit.* Nam pro يَنْتَصِى scribendum est.

II, ١٩٠ l. 9. ”طَارِذَب“ leg. طَارِذَب i. e. Tarentum, Calabriae urbs.

II, ١٩٠ l. antepenult. ”وَهِيَ أَبْنَيَاتٌ“ FL. Scr. ex vestigiis codicum et hic (sc. البناء) est i. q. الْبَنَاء, i. e. fornix; nam hoc peculiari significatu adhibetur nomen بناء, ut Sur. 2, vs. 20.

II, ١٩١ l. 2. »مُرَبَّعَةٌ“ leg. مُرَبَّعَةٌ, angl. square; conf. V pag. 412.

II, ١٩١ l. 2. ”الْعَكَّى“ A. I. Jam alibi dixi العَلْمِى legendum esse, conf. Jaqūbi pag. ١٥٣.

II, ١٩١ l. 8. ”الْحَاجَامَ“ FL. Puto الْحَاجَامَ.

II, ١٩١ l. 11. ”وَتَسَارِعَ“ FL. Scr. cum Cod. L. وَتَسَارِعَ: platea τοῦ Tâk al-Harrânî (i. e. ad quam per Tâk al-Harrânî itur, aut in qua ille fornix situs est) usque ad plateam τοῦ Bâb al-Karch refertur ad vicum qui Warthâl appellari solet, i. e. nominatur وَرْثَال شَارِعُ, platea Warthâlensis.

II, ١٩١ l. 16. ”شَبَبَةٌ“ FL. Ser. cum Cod. L. شَبَبَةٌ propter sequens

بِالْمَدِينَةِ ; vid. me, pag. 41, ad II, ۱۴۹ l. 2.

II, ۱۴۹ l. penult. »سَدٌ“ FL. DORN *Muhammedanische Quellen* IV, ۳۹ l. 10 habet أَمْدُ بَعْصِهَا حَدًّا. Puto أَمْدٌ, ex quibus (cavernis et speluncis) nonnullarum finis non attingitur, i. e. ex quibus nonnullae tam vastae sunt, ut nemo ad earum finem pervenire possit.

II, ۱۴۹ l. 12. ”بِالْبَنْيَى“ FL. Scr. ”بِالْبَنْيَى“ ; vid. de Sacy ad Abdollatifi descript. Aegypti, pag. 285. Ell. Boethor, Dict. franç.-arabe : »Carpe, poisson d'eau douce, بَنْيَى.“ Wailly, Nouveau Vocabulaire français : »Bynny, s. m. poisson d'Égypte, espèce de cyprin.“

II, ۱۴۹ l. antepenult. ”زِيَادَةٌ“ FL. Scr. بَزْ ex cod. V., quod ipse scriptor, I, ۱۵ l. 2, apud incolas illius regionis extremam partem fluvii significare ait, i. e. eam quae proxima est antequam in alium aut in mare effunditur. — Conf. IV pag. 325.

II, ۱۴۹ l. 4. ”لِجَيْلَانٍ“ FL. Scr. لِجَيْلَانٍ ; vid. DORN *Muhamm. Quellen*, IV, ۳۱ l. 7. Pro ante من الْرَّىِ illic quoque scr. بَيْنَ.

II, ۱۴۹ l. 7. ”الْأَوَّلُ“ FL. Scr. الْأَوَّلُ i. q. المُتَقَدِّمُونَ.

II, ۱۴۹ l. 2. ”يَحْتَاجُ“ Ser. hoc loco, et apud Kazw. II, ۱۴۹ l. 7, يَحْتَاجُ.

II, ۱۴۹ l. antepenult. ”طَبَنْدَى“ et adn. 8. FL. Ego quoque hanc formam corruptam puto, praesertim quum apud Sacyum ad calcem Abdollatifi pag. 685 l. penult. sit اشْنَى وَطَبَنْدَى, literā n in m mutata, quod non ante ۵, sed ante ب fieri potuit. — Conf. IV pag. 120.

II, ۱۴۹ l. 2. ”أَغْوِيَةٌ“ leg. أَغْوِيَةٌ.

II, ۱۴۹ l. antepenult. ”حَدَّاهُ“ leg. حَدَّاهُ.

II, ۱۴۹ l. penult. بَعْثَارٌ وَمَنْهَلٌ (؟) وَمَنْهَلٌ vel دَهْلَانٌ (؟) دَهْلَانٌ secundum Cod. V. : putei et aquationis locus.

II, ۱۴۹ adnot. 2. »Idem fortasse quod قَرْآنٌ, ampulla,“ FL. Immo nom.

proper. geographicum قرآن, vid. II, ۲۹۶ l. 2 sqq. et VI pag. 3 l. 6.

II, ۱۹۹ l. 4. Recte etiam habet forma أَسْبِيْجَابِ; conf. exempli causa IV pag. 102 et 482 l. 1.

II, ۱۹۹ l. 6. الْحَمَامِ leg. الْحَمَامِ.

II, ۱۹۹ l. 10. مَنْوَحَةٌ مَنْوَحَةٌ leg. مَنْوَحَةٌ.

II, ۱۹۹ in adnott. l. 2. »Abū'l-fed. pag. ۵۹۴« leg. Abū'l-feda pag. ۵۹۴.

II, ۲۰۱ l. 2. قَبُوسٌ قَبُوسٌ FL. Scr. ut II, ۵۹ l. 10 textūs, et l. 3 adn.

II, ۲۰۱ l. 12. وَالْمَحَدُّثُونَ وَالْمَحَدُّثُونَ FL. Scr. vid. VI pag. 24.

II, ۲۰۱ l. 14. وَحَزْمٌ وَحَزْمٌ FL. Scr. vid. I, ۳۰.. l. 10 et 11.

II, ۲۰۱ in adnott. l. 3. عَنْبَرٌ عَنْبَرٌ FL. Scr. العَنْبَرٌ, ut recte in Kām. ture.

est. Hoc nomen nunquam articulo caret; v. WÜSTENF. Reg. zu d. geneal. Tab. pag. 82 in voc. el-Anbar ben Amr.

II, ۲۰۱ in adnott. l. 4 et 5. طَرْفٌ طَرْفٌ FL. Scr. طَرْفٌ.

II, ۲۰۲ in adnott. l. 9. يَخْرُجْ يَخْرُجْ FL. Scr. quum hic طَبِيعِي non sit auctor tribūs, sed tribus ipsa. Recte II, ۲۲۳ l. 5. نَوْلَهَا, relat. ad طَبِيعِي.

II, ۲۰۴ l. 3. طُرْغَةٌ طُرْغَةٌ leg. طُرْغَةٌ, Tusa.

II, ۲۰۴ l. 9. السَّبْعَةُ السَّبْعَةُ FL. Emendate السَّبْعَةُ.

II, ۲۰۴ in adnott. l. 2. الْجَاجَامِ الْجَاجَامِ leg. الْجَاجَامِ.

II, ۲۰۵ l. 1. وَالْعَيْنَ وَالْعَيْنَ FL. Scr. nam ح non est litera persica.

II, ۲۰۵ l. 2. سَكَارَى سَكَارَى leg. طَغَامِي; et pro سَكَارَى ut revera in Codd. exstat.

II, ۲۰۵ l. penult. حَمْلٌ حَمْلٌ leg. حَمْلٌ.

II, ۲۰۶ l. 5. جَنْبَ جَنْبَ FL. Ser. جَنْبَ, aut potius خَبْتَ, quod III, ۳۰۳ l. ult. pro جَنْبَ est in Cod. Petropol. et apud al-Bekri. Est subjectum verbi يَتَصَلَّ.

II, ٢٩ l. 12. »دَخَانُورِ« FL. Vulg. pro دَخَانُورِ.

II, ٢٩ in adnott. l. 1. »دَمْبَتِ« FL. Fortasse voluit دَمْبَتِ.

II, ٢٩ in adnott. l. 3. »الْدَّيْلِ« FL. Hoc nomen nihil commune habet cum الدَّيْلِ, quod ab Kâmûso in themate دَلْ recensetur.

II, ٢٩ adnot. l. ult. Conf. IV pag. 129.

II, ٣٠ l. ult. »مُكْرِزٌ« FL. Scr. مُكْرِزٌ; nam participium activum aut passivum, quod pro nomine proprio virili usurpatur, non amittit declinationem perfectam. Si vero مُكْرِزٌ scribendum est ex utroque codice, declinationem imperfectam habemus: مُكْرِزٌ.

II, ٣٠ adn. l. 8. »لَجَةٌ تَاجِةٌ« legendum.

II, ٣٠ adn. l. 14. »دَصْرَفَةٌ يَصْرَفَةٌ« FL. Scr. يَصْرَفَةٌ, sc. Ibn Mukbil poëta.

II, ٣١ l. 4. »سِنْبِسٌ سِنْبِسٌ« FL. Scr. سِنْبِسٌ, ut recte est II, ٤٠ l. antepenult., quum Sinbis nomen proprium muliebre sit.

II, ٣١ adn. l. 5. »لَجَةٌ تَاجِةٌ« Ut supra, تَاجِةٌ legendum.

II, ٣١ adn. l. ult. »طَهْرٌ« FL. Immo طَهْرٌ.

II, ٣١ l. 8. »أَحَدٌ أَحَدٌ« FL. Scr. أَحَدٌ; vid. DORN Muh. Quell. IV, ٣٧ l. 14.

II, ٣٢ l. ult. »حَثْوَاءٌ خَبْرَاءٌ« (?) FL. Scr. خَبْرَاءٌ; conf. I, ٦٩٣ l. ult. Item apud al-Bekrî, l. 8 adn., خَبْرَاءٌ scribendum est. — Conf. IV pag. 169, V pag. 302 et 306.

II, ٣٣ adn. l. 3. »تَنَدَّقَا« FL. Ser. طَنَدَقَا, ut illic recte est. Hodie per syncopen et assimilationem appellatur طَنَطَا, ex quo vico oriundus erat celeberrimus Scheich Tantawy, novissime Petropolitanus; vid. Zeitschr. f. d. Kunde des Morgenlandes VII pag. 49 l. 10.

II, ٣٣ l. 6. »يَغَالٌ« FL. Post hoc verbum excidit لـ; conf. II, ٣٧ l. 8 et 9.

II, ٣٤ l. 13. »أَرْضٌ أَرْضٌ« leg. أَرْضٌ.

II, ۲۱۵ l. 8. ”دَسْبِينِيَّى“ Fl. Ser. دَسْبِينِيَّى; est enim subjectum , eujus praedicatum est بِكُوْر.

II, ۲۱۰ l. 10. »خیلے“ FL. Puto لخیلے.

II, ۲۴۶ l. 1. "بِلَيْدَتِينْ" FL. Ser. ex Cod. V; nam istud deminutivum alienum est a magnitudine illarum urbium; conf. II, ۱۸۹ l. penult., et Suppl. ad Lubbe-l-lubâb pag. 147 l. 12.

II, ٢١٩ l. 7. "مقاصد" Fl. Ser. مقاصد.

II, ٢١٤ l. 7. »يَكْسِبُ« F. L. Vulg. pro يَكْسِبُ

وَذَخَائِرٍ» F.L. Vulg. pro II, ۲۱۹ l. 9.

II, ٤٧ l. 2. "بَالشَّوَاجْنَةِ" F. L. Scr. secundum codd. conf.
II, ٤٨ l. ult.

II, ۲۱۸ l. 4. »قلعه“ FL. Secundum Kâmûs scriendum est قلعة. —

Conf. V pag. 171 l. 17.

II, ۲۱۸ l. 9. الصابئية » "الصَّابِئَةُ" F. L. Scr. Sabaei

II, ۲۱۸ l. 11. » زَنْبُورٌ ” Fl. Vulg. pro زَنْبُورٌ.

II, ۲۳. l. 10. F.L. **«الظاهر»** **«الديم»**

II, pp. 1, 11. »*ئەۋەمىز*“ Fl. Recentius pro *ئەۋەمىز*

II, pp. 1, ult. "čáčků" leg. čáčků.

II est l'3 " à l'" El. Scr. à l'

II, ۲۳۶ l. 8. «ظَبَاءٌ» FL. Scr. ظَبَاءٌ, vel ظَبَيْ secundum scripturam codicis V, et Az-Zamakšarii L. G. pag. ۱۴ l. 10 et 11.

II, ۲۳۱ l. 9. ”الظُّهُرُ“ leg. ظُهُورٌ.

II, ۳۳۳ l. 3. لَيْبَنْ "FL. Ser. لَيْبَنْ", ut recte est in Moschtarik pag. 300
l. ult.: nam ^{وَكِيدْ} nomen montis ideoque masculinum est.

II, ۳۳۳ l. 4 et 5. » قَلْبٌ طَهُّرٌ « FL. Deleto signo distinctionis scr.

(اجاؤ وسلامی) طبیعی قبل habitatio Taijitarum antequam ad duos montes consederunt. Conf. II, ۲.۳ adnot. l. 9 et 10, ubi طریب est pro طریب.

II, ٢٣٣ l. penult. فَلَذْلَةً » دَلَذْلَةً « FL. Scr.

II, ٢٣٣ l. 9 et 10. وَبِالظَّفَرِيَّةِ فِي الْقَبَائِيْ بَابُ أَبْرَزَ قَوَاحِ « FL. Scr. secundum codd. والظَّفَرِيَّةِ فِي قَبَلِيْ بَابُ أَبْرَزَ وَقَوَاحِ conf. IV pag. 446 l. 17 sqq.

II, ٢٣٤ l. 1. ظَلَامَةً بِصَمْ اَوْلَهُ « عَلَامَةً « Al-Bekrī enim: ظَلَامَةً بِصَمْ اَوْلَهُ ظَلَامَةً.

II, ٢٣٤ l. 3. ظَلَمْ » ظَلَمْ « FL. Scr. ظَلَمْ, ut II, ٢٤ l. antepenult.

II, ٢٣٤ l. penult. حَمَارٌ » خَمَارٌ « FL. Sine dubio حَمَارٌ: dorsum asini.

II, ٢٣٤ l. penult. بَحْرِيًّا » بَحْرِيًّا « FL. Cum utroque Codice scr. بَالْبَحْرِ بَالْبَحْرِ فِي الْبَحْرِ esset in mari.

II, ٢٣٤ adn. l. 2. يَكْتَنِفُ » دَكْسَفُ « FL. I. e. يَكْتَنِفُ, ut uterque codex II, ٢٤ l. 4 ab inf., ubi de eadem re exponitur.

II, ٢٣٥ l. 7. تُحَاجَّى » مُحَاجَّى « FL. Scr. ita ut haec propositio جَزِيزَةٌ صَفَةٌ nominis تَقْلِيَّبٌ est بَشَارٌ, ut II, ٣٧٦ l. 8 صَفَةٌ nominis تَقْلِيَّبٌ.

II, ٢٣٥ l. 9. الْقَبْلَةُ » الْقَبْلَةُ « FL. Scr. secundum Codd. meridiem, regionem meridionalem, plane ut II, ٢٣٦ l. 2: ما يَلِي الْمَغْرِبُ.

II, ٢٣٥ l. 10. وَدَرَةً » وَدَرَةً « FL. Forma genuina est وَدَرَةً; vid. Kâmûs in themate وَدَرَةً.

II, ٢٣٦ l. 2. مَنْ » مَنْ « FL. Puto مَنْ (ut in Cod. V.), ita ut عَقَابٌ وَثَنَاءِيَا sit praedicatum τοῦ مَنْ ما يَلِي الْمَغْرِبُ مَنْ خَلِيلَةٌ.

II, ٢٣٦ l. 6. الْيَغْعَانِيَّةُ (?) » الْيَغْعَانِيَّةُ (?) « A. I. In omnibus codd. ultima hujus vocis pars est دَانِيَّة, quam ob causam preferendum mihi videtur nomen الْبَعْدَانِيَّةُ, de quo vide I, ١٩٣ l. 1 et III, ٣٣٣ l. 6.

II, ٢٣٦ l. 10. بَيْتٌ » بَيْتٌ « FL. Ante hoc verbum aliquid excidit, quoniam قَرِيَّةٌ بَيْتٌ εἰσοσολύμων, quasi una tantum sit. Itaque scribendum est aut بَيْتٌ المَقْدِسٌ, aut قَرِيَّةٌ مِنْ قَرِيَّةٍ بَيْتٌ المَقْدِسٌ.

قُرْيَةٌ مِنْ بَيْتِ الْمَقْدِسِ ut II, ٣٩٢ l. 6.

II, ٣٣٦ l. 13. «الْكَحْرُ» leg. coll. V p. 320.

II, ٣٣٦ adn. l. 3. «كَحْرٌ» leg. كَحْرٌ.

II, ٣٣٧ l. 4. «صَفَيْرَتَانْ» FL. Ser. ut I, ٤٨٦ l. 8, aut
صَفَيْرَتَانْ, ut II, ١٨٤ l. 4.

الْكَحْبَةُ «الْكَحْبَةُ» FL. Fortasse accommodatus ad
codicum scribendum est الْكَحْبَةُ, nomine ducto ab الْكَحْبَةُ, quae est
aqua Salulidarum; vid. Kāmūs in themate نَاجِبٌ.

II, ٣٣٧ l. 9. «مَنْعَجْيَا» FL. Kāmūs turcieus hanc G'auharii pronun-
tiationem improbaus مَنْعَجْيَا dici jubet. Conf. noster II, ٤٤٩ l. penult.,
ubi مَنْعَجْيَا est. In III, ٥٤٣ l. 12 et 13, حَجَّا مَنْعَجْيَا dici jubet, sed tamen etiam
حجَّا auctoritatem habere docet.

II, ٣٣٧ l. 10. «خَرِيبٌ» FL. Ser. حَرِيزْرٌ; conf. I, ٣٠٣ l. 2 et 3. Falso
Moschtarik quoque pag. ٣٠٣ l. 4 خَرِيبٌ habet.

II, ٣٣٨ l. 4 ab inf. «جاورٌ» FL. Praefero scripturam codicis L.:
quae ultra Rummam sita sunt Meccam versus, aut usque ad Meccam.

II, ٣٣٩ l. 9. «بِالْقِبْلَةِ» FL. Ser. ita ut sit genitivus a فِي
الْقِبْلَةِ pendens.

II, ٣٣٩ in adn. l. 7. «حَرَبٌ» FL. Ser. حَرِبٌ.

II, ٣٣٠ l. 8. «ذَلِيلٌ» FL. Praeteritum hic ferri nequit; recte cod. V.
بِرِكَبٌ (nam sic scribendum est pro بِرِكَبٌ ذِيَهَا)
ut recte est III, ١٨٣ l. 15.

II, ٣٣٠ l. 9. «نَوْكَبٌ» FL. Ser. بِرِكَبٌ, passivum impersonale.

II, ٣٣١ l. 2. «وَالْمَحْكَمَةُونَ» FL. Ser. وَالْمَحْكَمَةُونَ, recentiores,
seriores.

وَقَبْلَ سَهِيْرَةِ الْمَحَاجِرِ فـ. سـ. سـ. فـ. سـ. فـ. سـ. فـ. سـ.

II, ٢٣١ l. 8. وَقَبْلَ سَهِيْرَةِ الْمَحَاجِرِ فـ. سـ. سـ. فـ. سـ. فـ. سـ. فـ. سـ.

II, ٢٣٣ l. 2 et in adn. l. عَنْبَابٌ leg. عَنْبَابٌ عَنْبَابٌ عَنْبَابٌ عَنْبَابٌ عَنْبَابٌ عَنْبَابٌ

II, ٢٣٣ l. 4. الْكَحْرُ فـ. سـ. سـ. فـ. سـ. فـ. سـ. فـ. سـ.

II, ٢٣٣ l. 7. الْجَبْلُ فـ. سـ. سـ. فـ. سـ. فـ. سـ. فـ. سـ. فـ. سـ. فـ. سـ.

II, ٢٣٣ l. ult. فـ. غـ. بـ.
II, ٢٣٣ l. 1. فـ. غـ. بـ.
II, ٢٣٣ l. 1. الْعَبْرَانِيْونَ فـ. فـ. فـ. فـ. فـ. فـ. فـ. فـ. فـ. فـ. فـ. فـ.

II, ٢٣٣ l. 9. كـ. شـ. يـ. فـ. كـ. شـ. يـ. فـ. كـ. شـ. يـ. فـ. كـ. شـ. يـ. فـ.

II, ٢٣٣ l. 9 et 10. عـ. قـ. فـ.
II, ٢٣٣ l. penult. دـ. ظـ. فـ. فـ. دـ. ظـ. فـ. فـ. دـ. ظـ. فـ. فـ. دـ. ظـ. فـ. فـ.

II, ٢٣٥ l. 6. عـ. تـ. مـ. فـ. عـ. تـ. مـ. فـ. عـ. تـ. مـ. فـ. عـ. تـ. مـ. فـ.

II, ٢٣٥ in adn. l. 1 et 2. عـ. تـ. مـ. فـ. عـ. تـ. مـ. فـ. عـ. تـ. مـ. فـ. عـ. تـ. مـ. فـ.

II, ٢٣٦ l. 9. وـ. الـ. فـ. secundum codd. versus Medi-
nam, ad Medinam; conf. pag. ٤٦. l. 9. وـ. الـ. سـ. اـ. سـ. اـ. سـ. اـ.

II, ٢٣٧ l. penult. حـ. دـ. اـ. فـ. Quum forma legitima hujus nominis
indeclinabilis, imperativi vim habentis, sit حـ. دـ. اـ. فـ. (conf. pag. ٢٣٣ l. 8),
Kâmûs autem hoc nostrum عـ. شـ. اـ. formam nominis declinabilis كـ. تـ. اـ.
habere dicat, aut erravit scriptor, aut infinitivum formae III in mente ha-
buit (بـ. وزـ. حـ. دـ. اـ. فـ. , aut scripsit حـ. دـ. اـ. فـ.) .

II, ٢٣٧ in adnot. l. 2. عـ. ثـ. فـ. عـ. ثـ. فـ. عـ. ثـ. فـ. عـ. ثـ. فـ.

II, ٢٣٧ in adn. l. 9. عـ. ثـ. لـ. فـ. عـ. ثـ. لـ. فـ. عـ. ثـ. لـ. فـ.

II, ٢٣٨ l. 4 ab inf. الْقِرْيَتَيْنِيْنِ فـ. سـ. الْقِرْيَتَيْنِيْنِ فـ. سـ.

II , ٢٣٨ in adn. l. 3. عَجَّالَهُ « leg. ”عَاجَّالَهُ“ .

II , ٢٣٩ l. 7. بَلَيْهُنِ « leg. ”بَلَيْهُنِ“ .

II , ٢٤٠ l. 4. مَوْضِعٌ « leg. ”مَوْضِعٌ“ .

II , ٢٤١ l. ult. عَزَّانِ « غَرَّانِ » FL. Scr. conf. pag. ٣٥٥ l. penult. et ult., et ibid. adnot. 7.

II , ٢٤١ l. 5. مَرْقَأٌ « مَرْقَأٌ » FL. et ROEDIGER. Scr. مَرْقَأٌ .

II , ٢٤٢ l. 8. مُتَسْمِّةٌ الَّذِي هَا عَدَّنَةٌ « FL. Haec sensu carent. Mihi, comparatis verbis Moschtariki pag. ٣٠٦ l. penult. et ult. atque adhibita scriptura codicis V., scribendum videtur وَعَدَنْ قَوْيَةٌ مُنْصَافَةٌ الَّذِي هَا ، وَعَدَنْ قَوْيَةٌ مُنْصَافَةٌ الَّذِي هَا ejec- to عَدَّنَةٌ nimurum ipso عَدَّنَةٌ perperam bis posito per anticipationem.

II , ٢٤٢ l. 7. عَامِرٌ بْنٌ دُعْلٌ « عَامِرٌ مِنْ دُعْلٍ » leg. دُعْلٌ .

II , ٢٤٣ in adn. l. 4. » pag. v. « leg. pag. v. .

II , ٢٤٤ l. 2. مِشْرُقٌ « Conf. V pag. 284 sq.

II , ٢٤٤ l. 6. طَبَّى « WÜSTENFELD. Fortasse طَبَّى .

II , ٢٤٤ l. penult. سَبَكَّةٌ « سَبَكَّةٌ FL. Scr. quum hīc adjectivum sit, non substantivum ; conf. VI pag. 43.

II , ٢٤٤ in adn. l. 4 ab inf. يُجْلِبُ « يُجْلِبُ » leg. يُجْلِبُ .

II , ٢٤٥ l. 6. وَخْلُوْعًا « خَلْوَةٌ » FL. Scr. cum utroque codice ita ut pronomen spectet ad ارْصَدَهُ .

II , ٢٤٥ l. 11. نُقْبَيَانٌ « مِنْ نُقَابَاهَا رِمَالٌ » FL. Scr. secundum Codd. نُقْبَيَانٌ . Est haec forma pluralis recentior nominis نَقَّا . Conf. VI pag. 27 رِمَالَهَا . In fine. Licet etiam, servata ex Cod. L. praepositione نَقَّا , scribere نُقْبَيَانٌ منْ رِمَالَهَا ، ita ut non omnes isti tumuli arenacei العَوَادَس appellentur ، sed aliquot tantum.

II , ٢٤٦ l. 1. وَآخِرٌ « آخِرٌ » leg. وَآخِرٌ .

II, ۲۴۶ l. penult. «الْعَلَاءُ» FL. Ser. sine medda et hamza.

II, ۲۴۶ l. penult. et adn. 10. وَجَفَرَ عَنْزَةٌ leg. coll. IV pag. 297 et VI pag. 7.

II, ۲۴۷ l. 2. «الْلَبَنَ» FL. Scr. lateres. Lateres ducere arabice est ضَرْبُ الْلَبَنِ.

II, ۲۴۸ l. 1. «الْلَادَنَ» FL. Grammatice. Vide ad II, ۲۵۰ l. 3.

II, ۲۴۸ l. 4. وَأَعْرَاضُ الْمَدِينَةٍ leg. ut saepe alibi.

II, ۲۴۸ l. antepenult. عَرَنَةٌ leg. coll. IV pag. 346.

II, ۲۴۹ l. 6. صَفَاعَ leg. secundum codices, deletâ modo hamzâ Codicis V. Conf. pag. ۵۴۶ in adnot. l. 12.

II, ۲۴۹ l. 8. أَجَارِعٌ leg. سَاقِي.

II, ۲۴۹ l. antepenult. «الْقَرْوَيْنَ» FL. Dele hamzam, ut recte est pag. ۳۵۰ l. 10 et 11, et apud Jâqûtum in Moschtarik pag. ۲۴۹ l. 10, item in Kâmûso خُرَا ساق الفروين et ذو الفروين in themate ult. Wâw, item sub nomine in Kâm. tunc.: عَرَفَةٌ ساق الفروين دخى ut Kâmûs Calc. pag. 1202 habet), 'Urfatu-Sâk, quae etiam Sâku 'l-farwain appellatur.

II, ۲۴۹ in adn. l. penult. المُحْصُومُ leg. المُحْصُوم.

II, ۲۵۰ l. 2. السَّبَكَةُ leg. سَبَكَةٌ ut pag. ۲۶۶ l. penult.

II, ۲۵۰ l. antepenult. طَهِيَّةٌ leg. سَبَكَةٌ coll. pag. ۲۱۱ l. 1-3 et pag. ۲۵۰ l. 1.

II, ۲۵۱ l. 5. سَكُورٌ leg. سَكُورٌ — In Codd. quoque articulus adest.

II, ۲۵۱ l. 7. تَقَابِلَهَا leg. تَقَابِلَهَا.

II, ۲۵۱ in adn. l. antepenult. FL. Quae ex Kâmûso hie repetita sunt, non hue spectant, sed ad id quod sequitur: بَطْنُ عَرَنَةٍ, عَرَنَةٌ. Pronuntiatio hodierna, عَرَنَةٌ, ex عَرَنَةٌ corrupta est.

II, ٢٥٣ l. 5. «نروة» FL. Scr. فروة; idem error tollendus est apud Kazwinium, I, ١٩٩ l. 8; recte infra pag. ٣٦٣ l. 6 et apud Abulfedam Geogr. pag. ٩٥ urbs in summo monte sita esse dicitur. Quod autem iste mons modo عروان خزان scribitur, id in re ipsa nihil mutat.

II, ٢٥٣ l. 5. «يَحْمِد» يحمد; conf. Kazwinī, I, ١٩٩ l. 9, II, ٤٤ l. 5 et 4 ab inf., et Abulf. Geogr. pag. ٩٥ sub v. الطائف.

II, ٢٥٣ l. antepenult. «الْمُعْتَرِضُ» FL. Ser. المُعْتَرِضُ.

II, ٢٥٣ l. 3. «كَلَّهَا» كلّها, ut recte est I, ٣٨٨, l. 1.

II, ٢٥٣ l. 6. قُرْبٌ «قراب» قراب.

II, ٢٥٣ l. penult. «الْبَدْرُ بِئْرٌ بَنْيٌ خَاصَّةٌ» leg. البدر بئر بنى خاصّة collatis dictis in praefatione pag. 12 editionis lexici geographicī Az-Zamaksharī.

II, ٢٥٣ l. 1. «عَرِيفَطَانٌ مَعْنٌ» FL. Schreibe عريفطان معن. Denn عن als nomen appellativum zu nehmen, scheint mir wegen des dann entstehenden Widerspruches zwischen jenem Nominativ und den Worten Z. 2 لا ماء به bedenklich: das zu Tage fliessende Wasser eines Thales zwischen Mekka und Medina, in welchem weder Wasser noch Weide ist. — Uebrigens berechtigen uns die Quellenwörterbücher auch nicht, das Wort, wie es hier der Fall seyn würde, als Substantivum zu gebrauchen.

II, ٢٥٥ l. 7. «تَسْرِكٌ تَرَابِهَا» FL. Ser. تسرك ترابها; nam non solum sincere, linquere, missum facere est, sed etiam ponere, efficere ut aliquis aut aliquid alicubi sit ibique maneat; ut in ipso sinendi verbo ponendi collocandique vis inest, unde situm dicimus germanice gelegen, Lage.

II, ٢٥٥ in adn. l. 5 et 6. «الْعَزَامِيلُ» et «الْعَزَامِيلُ» FL. Non differre videtur ab العزميل, vid. II, ٣٠٥ l. 8.

II, ٢٥٧ l. 1. «بُرْقَاتٌ» FL. Ser. secundum codices برقات, forma diminutiva; nomen برقات plurales habet برقات et برقات. Ceterum non est ad-

jiciendus articulus, neque hic, neque I, v⁴ l. 5 in voce اظفار ; conf. IV pag. 131.

II, ٢٥١ l. antepenult. «المُساجِدِينَ» FL. Scr. المُساجِدِينَ ; conf. III, ٩٣ l. antepenult.

II, ٢٥١ in adn. l. 1. أَبْرِقَاتٍ leg. اَبْرِقَاتٍ.

II, ٢٥١ in adn. 4. FL. Haec ex Kāmūso excerpta non sunt hujus loci, quoniam طَرِفٌ l. 2 textūs non est nomen tribūs, sed ipsum nomen appellativum طَرِفٌ pars, portio; significant igitur verba ولعبد الله بن كلاب من هذه طرف atque etiam gens 'Abdallāhi fil. Kilābi partem illius regionis habet.

II, ٢٥١ in adn. l. 6. «عَسْقَلٌ» leg. عَسْقَلٌ.

II, ٢٥١ in adn. l. 7 et 8. «عَسْمَسٌ» FL. Scr. عَسْمَسٌ.

II, ٢٥٨ l. 4. «مَدِينَةٌ» Cum codd. leg. مَدِينَةٌ ; conf. Al-Most. pag. ٣٦ l. 6.

II, ٢٥٨ l. ult. «ضَبْعٌ» FL. Secundum Kām. turc., s. v. ضَبْعٌ in themate، scribendum est ضَبْعٌ. Sed in themate ضَبْعٌ est صَبْعٌ صَبْعٌ ابو ضَبْعٌ pro ابن حَسَيْنٍ.

II, ٢٥٩ l. ult. «الْعُشَّ» leg. العُشَّ.

II, ٢٥٩ in adn. l. 4. «الْكَنْسَاءَ» leg. الْكَنْسَاءَ. Vid. Ibn Qotaiba pag. ٤١ l. 5 ab inf., et MEHREN die Rhetorik der Araber, pag. 275 l. 12 sqq.

II, ٣٤. l. 1. «النَّجْدٌ» FL. Schreibe : das Hochland; es kann nicht das in III, ١٩٨ vorl. Z., angeführte واسع دراء عمان sein; zwischen beiden muss ja fast die ganze Breite von Arabien mitten inne liegen.

II, ٣٤. l. 8. «بِالنَّجْدِ» FL. Schr. ; بالنَّجْدِ es ist offenbar dasselbe Neg'd, welches Moschtarik S. ٤٥ l. u. vorl. Z. unter dem Artikel

وَالنَّاجِدُ أرْضٌ فِي بَلَادِ مَهْرَةٍ فِي اقْتِدَى الْيَمَنِ so angiebt: نَاجِدٌ

II, ۲۹۱ in adn. l. penult. »^س^و^ه^د^ه^د« FL. Scr. ^س^و^ه^د^ه^د

II, ٣٦٣ l. 8 et 9. ”**عَظِيمٌ** بالتصغير مَعَانٌ“ Ex Zamaksharii Lex. Geographico , pag. II. l. 1 et 2, apparet post addendum esse **عَظِيمٌ** بالتصغير explicandum. مَعَانٌ ; **الْعَظِيمُ**

II, ٣٦٣ 1. 9. "بَدْرُ ذِيَّهٖ" F.L. Scr. secundum Cod. V. بَيْنَ قَدْمَيْهِ, i.e. بَيْنَ أَذْنَابِهِ قَدْمَهُ, فِي تضاعيف قَدْمَهُ.

II, ۲۴۰ l. ult. »خَلْقٌ“ FL. Formae legitimae sunt خَلْقٌ et خَلْقٌ، colles arenacei, ut Kām. ture. interpretatur. Nomina unitatis idem aīt esse خَلْقٌ et خَلْقٌ.

II, ٣٩٥ l. 10. «بعرض الطريق» FL, Ser. cum Cod. V. يعرض لطريق qui viae ex adverso obstat; hinc via, يأخذ خده, i. e. in eum adscendit.

II, १४४ l. penult. » *कालिम्*” FL. SCR. *कालिम्*.

II, ۳۴۸ l. 6. »(?) حِمْزَان (FL. Ser. جِمْزَان, accommodate ad ۸۰۰-
et ۸۰۰ codicum; vid. I, ۳۴۸ l. 7-9 et V pag. 103.

II, ۲۹۸ l. 10. «الدُّلُّ» FL. Hanc suam scripturam (Moschtarik pag. ۳۱۴ l. 7) Wüstenfeld ipse correxit in *Genealogische Tabellen* B. 17 et *Register zu den genealog. Tabellen* pag. 160 in Dsohl ben el-Dûl et el-Dûl ben Hanifa, secutus auctoritatem Muhammadi ben Habib pag. 17 l. 13, et Kâmûsi in themate دل media Wâw. Scribe igitur, deletâ hamzâ, الدُّلُّ.

II, ۲۹۸ l. penult. »كَمْيَعٌ كَمْيَعٌ“ FL. Codicibus in كَمْيَعٌ nude posito consentientibus, non erat quod adjiceretur كَمْيَعٌ, quoniam notio indefinitae multitudinis per se inest in plurali indeterminato, ut pag. ۴۳۹ l. penult. بِينَهُما فَرَاسَخٌ (vide de hoc arabismo Ewaldi Gramm. arab. II,

وَالْأَعْقَةُ كَثِيرٌ، pag. 6 et 7), atque pag. ۳۴۹ l. 7 demum disertis verbis est.

II, ۳۴۸ l. penult. «عَارِضُ الْيَهُمَامَةَ» FL. Scr. ut pag. ۳۴۶ l. 2.

II, ۳۴۹ l. 1. «ذَهَرٌ» Confirmatur a Qāmūso sub v. ذَهَرٌ; et conf. nost. in I, ۵۰۴ l. antepenult. Alius igitur locus significari videtur atque عَقِيقَةُ تَهْرُّبٍ de quo agit Noster I, ۲۱۴ l. 7.

II, ۳۴۹ l. 5. «فَوْمُ الْأَفْلَالَ» FL. Scr. ita ut الْأَفْلَالَ objectum sit.

II, ۳۴۹ l. 6. «قَبِيلٌ» FL. Scr. cum Cod. V. قَبِيلٌ. Hoc dicit, quosdam doctores moslemicos, ut As-Sâfiî (vid. adnot. 7), in peregrinatione Mecanica hymnum illum لَبَيِّكَ اللَّهُمَّ اللَّهُمَّ اخْرُجْنِي عَنْ عَرْقٍ demum (vid. pag. ۲۵. l. 5 et 6), sed prius ab عَقِيقَةِ jubere idque Deo gratius putare. Conf. MURADGEA D'OHSSON *Allgemeine Schilderung des Othoman. Reichs*, übers. von BECK, 2. Theil, S. 37-42.

II, ۳۴۹ l. penult. «وَبِحَبْلٍ» FL. Ex codicum probabilius وَبِحَبْلٍ aut وَعَلَى restitui videtur.

II, ۳۵۰ l. 3. «ذَلَاقٌ» FL. Grammatice, ut recte est pag. ۳۰۴ l. 5.

II, ۳۵۰ l. 7. «بَهْرٌ» leg. بَهْرٌ.

II, ۳۵۰ l. antepenult. «الْمَدْجَلَةُ» Recte دَجَلَة sine articulo.

II, ۳۵۰ in adn. l. penult. «الشَّطَاطِيَّةُ» leg. الشَّطَاطِيَّةُ.

II, ۳۵۱ l. 1. «الْمُسْتَدْعَوِيُّ» FL. Ser. vid. DE SACR Gramm. arabe, ed. 2, tom. I, pag. 332, § 770.

II, ۳۵۲ l. 4. «اَفْلَاقٌ» FL. Scr. secundum Codd. فَلَاقٌ Nam pl. فَلَاقَ, et فَلَاقٌ, pl. de tignis, idem significant. Atque ipse Kazwinî forma utitur, ut Cod. V. et L. quoque eam tenent, i. e. lin. 8, quamquam Wüstenfeld isto loco pro فَلَاقٌ falso edidit عَلَاقٌ, hic vero iterum اَفْلَاقٌ substitutum est.

II, ۲۷۳ l. 5. »حضرت« حضرتٌ، aut حضرتٌ.

II, ۲۷۴ l. 5. »عمل« عملٌ eum Cod. L. عمد، quod sequente Imperfecto significat aggressus est, instituit.

II, ۲۷۴ l. 10. »شم« FL. In Codd. L. et V. recte abest, neque ex Kazwini oratione inseri debebat, quoniam apud hunc, omisso اذى، necessaria erat conjunctio, quae non potest praefigi apodosi post protasin اذى اخذت قرارها: tandem, quum firmitatem idoneam nacta essent (ligna), denuo incepit (architectus).

II, ۲۷۴ l. 10. نزلت «نزل» FL. Ser. نزلت.

II, ۲۷۴ l. 8. »والعلاء« والعلاء sine hamza; vide me ad pag. ۲۴۶ l. penult., VI pag. 54.

II, ۲۷۴ l. 12. »المتحالى« المُتحالىٰ FL. Recte, nimurum ex origine a themate حلالاً.

II, ۲۷۴ in adnot. l. ult. »علاققة« علاققة FL. In editione Abulfedae Parisensi falso scriptum esse pro غلاظة، jam recte monitum est I, ۵۹ adn. I.

II, ۲۷۴ l. 1. بليبيس «بليبيس» FL. Ser. بليبيس vid. I, ۱۴۹ l. 10-12 et IV pag. 367.

II, ۲۷۴ l. 4. وكسور «وكسور» FL. Secundum Kām., qui pronuntiari jubet علب، scriendum est وسكون.

II, ۲۷۴ l. 5. اليمان «اليمان» FL. Secundum Kām. اليمان.

II, ۲۷۵ in adn. l. 7. »ubi etiam المسعد lege;« المسعد legendum esse, jam dictum est V pag. 444.

II, ۲۷۶ l. 1. بفتحية الاكراد «البفتحية» FL. Puto ut بفتحية الاكراد sit idem sit quod الاكراد بالفتحية I, ۱۱۸ l. ult. Sed tamen fieri potest, ut الاكراد من ناحية الازرن sit absolute positum sit, ita ut sit illius appositi explicativa.

II, ۲۷۷ l. 3. خساف «خساف» leg. خساف; conf. V pag. 333, sq., coll.

II, ٥٤ l. 6, ubi idem pagus recurrit, sed cum gain: كفرَّهَا.

II, ٣٧٨ l. 1. حديث المخصوص » et nota l. FL. Mihi videntur esse dicta Muhammedis de illo receptaculo aquae in paradyso, quod sensu extremo المخصوص appellatur; vid. MURADGEA D'OHSSON transl. a BECK, I pag. 85, § 13, et Quarante Questions etc. publ. par ZENKER pag. 15 et 16.

II, ٣٧٨ l. 5. قصراء النَّفْصُرَاءِ » FL. Scr. i. e. المقصري nam femininum adjectivi superlativi أقصى brevior, brevissimus, sed positivi أقصى ariditate colli laborans. Erravit FREYTAG in lexico; nam Nunquam dicitur pro نَعْلَى. — Conf. I, ١٢٣ l. penult., coll. IV pag. 382 l. 6. قصيرة.

II, ٣٧٨ l. antepenult. عَمَرٌ » FL. Scr. عَمَرٌ; vid. pag. ٣٧٩ l. 2 et 3.

II, ٣٧٨ l. antepenult. أَخْسَرٌ » FL. Scr. أَخْسَرٌ.

II, ٣٧٨ l. penult. الْعَمَرَانُ » FL. Scr. الْعَمَرَانُ.

II, ٣٧٨ l. penult. بَيْدٌ » FL. Scr. بَيْدٌ, imperf. jussiv. verbi ارَادَ. Videlur (Sachr poëta, in carmine ubi nubes describit) ad montem عَمَرٍ (de quo pag. ٣٧٩ l. 2 et 3 dicitur) alio adjuncto dixisse, ita ut non dualem (qui proprie dicitur) intelligeret, sed id quod اللهم يأب appellatur, i. e. comprehensionem duarum personarum aut rerum nominis diversi sub nomine potioris earum in duali posito, de qua figura orationis conf. IV pag. 14. — Versus poëtae illius صَاحِرُ الْغَيْ، qui in adn. 9 nuncupatur صَاحِرُ بْنَ الْهَذَنَى، in editione Carmin. Hudsailitarum Kosegartenii exstat pag. ٤٥ l. 3. — Poëta diversus est a صَاحِرُ بْنَ الْجَعْدَ; vid. Koseg. ibid. pag. ٤ coll. cum pag. ٣٣, ubi adversarius cum saepissime صَاحِرُ بْنَ عَبْدَ اللَّهِ alloquitur.

II, ٣٧٩ l. 1. السَّجْرُوفُ » FL. Scr. السَّجْرُوفُ, pro quo alii substituunt السَّجْرُوفَ; vid. I, ١٢٣ l. 12 et 13; I, ٣٣ l. 5 et 6; WÜSTENF. Register

zu den genealog. Tabellen pag. 323 l. 6.

II, ٢٧٩ l. 3. »وَادٌ“ FL. Scr. secundum Codd. جَبَلٌ, nam de monte in loca subjecta devexo et quasi effuso recte dicitur كَذِبٌ يَصْبَبُ فِي كَذِبٍ, ut II, ٣٥٧ l. 8, ubi non adjiciendum erat عَابِدٌ. Scripsi, non يَصْبَبُ, quia Kāmūs turcicus monet, intransitivum hoc صَبَ imperfectum habere يَصْبَبُ.

II, ٢٧٩ l. 4. »مَنَاخُمٌ“ FL. Scr. مَنَاخُمٌ sine teschdīd.

II, ٢٧٩ l. 10. »فَلَالٌ“ De hoc plurali a sing. قَلَّةٌ conf. V pag. 522.

II, ٢٧٩ l. antepenult. »خَلَقَاتٌ“ leg. اسْتَقْلَاقٌ, et l. penult. »اسْتَقْلَاقٌ“ اشْتَقْلَاقٌ leg.

II, ٢٧٩ in adn. l. antepenult. »الْحَبَبِيَّسُ“ FL. Scr. i. e. الْحَبَبِيَّسُ

Anachoreta in cella vivens, quod nomen, ductum a syriaco حَبَّابٌ (vid. CASTELLI Lex. Syr. ed. MICHAELIS pag. 273 et 274; PFEIFFERI Compendium Bibliothecae orientalis Assemaniana pag. 328 med.) apud scriptores christianos et de rebus christianis usitatissimum atque etiam hodie in oribus hominum est; vid. BOETHOR Diction. franc.-arabe s. v. Anachorète et Reclus.

II, ٢٨٠ l. 4. »وَالْعَمَرَةُ“ FL. Scr. والْعَمَرَةُ, assentiente Kāmūso.

II, ٢٨٢ l. 1. »غَرِيفَةٌ“ FL. Scr. غَرِيفَةٌ, secundum nostrum II, ٣٦١ l. 4 et 5.

II, ٢٨٣ l. 2. »لَهَّاجَارِبٌ“ FL. Scr. لَهَّاجَارِبٌ.

II, ٢٨٣ l. 7. »أَخَامِيَّةٌ“ FL. Dele teschdīd, coll. II, ٣٣٣ l. 7 et 8; dicitur أَخَامِيَّةٌ et per aphaeresin أَخَامِيَّةٌ. Kāmūs, in themate ذَهْبَى, dici jubet أَخَامِيَّةٌ, scilicet ut forma nominis analogiae arabicae respondeat. —

Conf. etiam IV pag. 138.

II, ٢٨٤ l. penult. »فَسَمَوا“ FL. Scr. secundum codd. فَسَمَوا; dicitur

enim الله سُبْبَيْتُ الشَّهِيْدَ: rem Deo nuncupavi, i. e. destinavi; ut saepissime in Corano أَجَلٌ مُسَمَّى terminus destinatus, constitutus. In eandem sententiam Beidâwî ad Sur. VI, vs. 137 usus est verbo عَيْنَ.

II, ۲۸۴ l. ult. «عَنْبَةً» و «الْعَنْبَةَ» leg. Intelligitur enim بَشَرُ أَبِي عَنْبَةَ, ut ex Al-Bekri (in adn. 6), et Zamakshari (Lex. Geogr. pag. ۲۴ l. penult., et in adn., ubi pro II, pag. ۲۸۳ l. ۹ legendum est II, ۲۸۴ l. ۹) hoc loco restituendum est; conf. nost. in voce, I, II. l. 10 et 11.

II, ۲۸۶ l. 4. «صَوْفَةً» FL. Ser. صَوْفَةً.

II, ۲۸۶ l. 5. «قَلْتُ» FL. Ser. قَلْتُ.

II, ۲۸۷ l. 9. «بَلْدَةً» FL. Pro وَعَدَه in adn. 6 scribendum est.

II, ۲۸۷ l. 9. «الْرِجَاحَز» A. I. Legendum videtur, ita ut significetur عَوَارِضُ الْرِجَاحَز de quo sermo est in Diwâno Hodsailitarum (ed. Koseg. I, ۱۳۹ l. 4; ubi pro غَرَوَائِيَّه lege عَوَادَه). Idem versus est apud Zamakshari (Lex. Geogr. pag. ۵۶ l. penult.) et inde emendandus est.

II, ۲۸۷ in adn. l. penult. «الْبَلْخَى» leg. الاذصارى coll. IV pag. 22 et 552.

II, ۲۸۸ l. 4. «وَعْوَالٍ» FL. Ser. وَعْوَالٍ, ut recte est in Kamûso in themate عَالٌ med. Wâw.

II, ۲۸۸ l. 8. «وَعَوَانَةً مَاءَانِ» Coll. Zamakshari, Lex. Geogr. pag. ۱۱۳ l. 7-9 et adn. c ibi, hoc loco scribendum est Conf. Nost. II, ۳۳۴ l. 10-11. Versus, in quo وَعَوَانَةً مَاءَانِ una cum nomina natura, exstat ap. Zamaksh. loc. laud.

II, ۲۸۸ l. 10. «تَطَرِدُ» FL. I. e. تَطَرِدُ.

II, ۲۸۸ l. antepenult. «جَوْشَنْ» FL. Ser. جَوْشَنْ; nomina montium

enini, forma non repugnante, generis sunt masculini, cuius est جَبَلٌ.

II, ۲۸۸ in adn. I. »Additur in L. et V., جَمْع عَالٍ« FL. Quod falsum esse apparet; non potest enim forma حُوَالٌ a stirpe ultimae Wâw aut Je duci; hanc autem, عَوَالٌ, genuinam esse, non عَوَالٌ, quae demum l. 6 sequitur, Kâmûs et alii testantur.

II, ۲۸۹ l. 7. يَأْتِيهِ النَّاجِهَارُ بَعْدَ الْبَحَارِ بَعْدَ مَشَقَّةً « FL. Ser. نَاجِيَةُ الْنَّاجِهَارِ: ad quam mercatores non sine labore perveniunt. Delenda est igitur adnotatio sexta.

II, ۲۸۹ l. 10. بَفْتَحُ الْعَيْنِ وَالْوَادِ وَسَكُونُ الْقَيْفَافِ « FL. Ser. بَفْتَحُ الْعَيْنِ وَالْوَادِ وَسَكُونُ الْقَيْفَافِ: sic: العَوْقَبَانِ, non العَوْقَبَانِ وَالْقَيْفَافِ وَسَكُونُ الْوَادِ فَوَعْلَانِ non est arabica, est vero فَوَعْلَانِ.

II, ۲۹۱ l. 9. يُعَدَّى « FL. Ser. يُعَدَّى, aut يُعَدَّى, passivum impersonale: *transitum*, aut *trajicitur*.

II, ۲۹۳ l. 3. يَقَابِلُ « FL. Ser. يَقَابِلُ: يقال.

II, ۲۹۳ l. 4. الْخُورُ leg. coll. II, ۲۹۴ l. 2 cum adnot., V pag. 380, Al-Mostarek pag. ۱۴۵ l. 5 et pag. ۲۷۶ l. 11-12.

II, ۲۹۳ l. 14. ذَبَانُ الْعَيْصِ leg. coll. IV pag. 293 et V pag. 600. Quod ad formam attinet, quae ut definiatur dualis dicitur, FL. conferre monuit II, ۲۹۴ l. 3 et ۴, غَلَطَانِ, nomen urbis persicum, quod dicitur esse *dualis* nominis *arabici* غَلَطِ.

II, ۲۹۴ l. 2. سَاجِرٌ « FL. Puto شَجَرٌ.

II, ۲۹۴ l. antepenult. الْتَّهْوِرُ « FL. Ser. التَّهْوِرُ.

II, ۲۹۴ l. 4. بَصَلِبَةٌ « FL. Ser. secundum Codd. لَصَلِبَةٌ, quod spectat ad ابن الْنَّاجِهَارِ: naturâ filius regis Habessinia. Sublata annexione τοῦ; ابن لَصَلِبَةٌ sed ابن بَصَلِبَةٌ non dicitur; conf. Ibn Coteiba ed. Wüstenfeld, pag. ۱۸۳ l. 5, pag. ۱۸۴ l. 5.

II, ٣٩٥ l. 4. بالقَاعِ leg. بالقَاعِ.

II, ٣٩٦ l. 4. مَحْلَةً » FL. Conservandum est ante hoc nomen illud & codicum; nam ut latine per redundantiam quandam dicitur: non est neque poëta neque orator qui se non optimum arbitretur, sic arabice quoque dicere licet ليس عندى لا طعام ولا شراب: non est apud me neque cibus neque potus. Conf. etiam CASPARI Grammat. arab. (1. edit.) pag. 282 § 562 l. 4-10, ubi tamen l. 6 يَبْقَى pro يَبْقَى scribendum est, et l. 7 لا خَلَفَ pro مَا خَلَفَ. Sic etiam in *Tausend u. Eine Nacht* ed. HABICHT I, pag. ١٣٣ l. 6: et IV pag. ٣٤٣ l. 5 et 6: لا يَبْقَى مَا اذْتَ لا حَوْضٌ ولا قَدْرٌ.

II, ٣٩٦ l. 5. نَزَارٌ » FL. Ser. codicum vestigia legens نَزَارٌ, eodem sensu ac قَلِيلٌ lin. 2.

II, ٣٩٦ l. 7. أَكْبَرٌ » FL. Mallem cum Cod. V. أَكْبَرٌ; probabilius enim fonti anguillarum nomen fecerunt anguillae non magnitudine, sed multitudine ceteros pisces ejusdem fontis superantes.

II, ٣٩٦ l. penult. دُنْدُنْهَهُ » FL. Ser. دُنْدُنْهَهُ, post يُسْكَنَاتْجَرْجَ جَرْجَ passivum.

II, ٣٩٧ l. 1. السُّوْدَةُ » FL. Ser. السُّوْدَةُ; nam regio hig'azena ab hoc loco alienissima est.

II, ٣٩٧ l. 3. طَبِيٰ » FL. Ser. cum Cod. V. طَبِيٰ, coll. pag. ٣٢ l. 12.

II, ٣٩٧ l. ult. يَنْخَلْجُ » FL. Interpretamentum est verbi genuini, يَبْلُجُ quod scripturae Codicis V. بَلْجُ subest; vid. VI pag. 39.

II, ٣٩٨ l. 2. بَلْجُورِهَا aut بَلْجُورِهَةُ » FL. Puto بَلْجُورِهَا aut بَلْجُورِهَةُ.

II, ٣٩٨ l. 5. Lacuna illa implenda est الْبَلْجَنَةُ sive الْبَلْجَنَيَّةُ.

II, ٣٩٩ l. 4. سَرْبٌ » FL. Ser. سَرْبٌ.

II, ٣٩٩ l. 4. يَتَعَبَّدُ » FL. Ser. i. q. يَتَعَبَّدُ, quo verbo in eandem sententiam utitur Abulfeda in Geographia pag. v l. 9. Ambo conjuncta sunt in Moschtarik pag. ٣٣٣ l. 8.

II, ۳۹۹ l. 7. "الْكَتْرُ" FL. cum Codd. L. et V. legi posse monuit, quum كَتْرُ verbum antiquum sit de condendo mortuo. — Videtur tamen probabilius hoc loco legere غَارُ الْكَنْزٍ, ut Zamakšarii Lex. Geogr. pag. ۱۲. l. 7 sq. Sic igitur etiam in loco laud. Al-Moštariki legendum est.

II, ۳۹۹ l. antepenult. "لَعْمَانٌ" FL. Scr. بَعْمَانٌ.

II, ۴۰۰ l. penult. Nomen omissum appetit esse السَّكِينَةُ; vid. V pag. 394.

II, ۴۰۰ l. penult. "الْجَنْبُ" عَلَى جَنْبٍ Recte in Codd. legitur In Codd. Petropol. et Oxon. Jāqūti pro خُوفٍ perspicue legitur قُوفٍ, quod tamen non praferendum videtur.

II, ۴۰۱ l. 10. "عَبْرٌ" FL. Puto عَثْرٌ sive عَثْرٌ.

II, ۴۰۲ l. 1. "لَلَّاتُ وَالْعَزِيزُ" FL. Scr. لَلَّاتُ وَالْعَزِيزُ Non enim scribitur, sed لَلَّيْلَ لَلَّيْلَ; vid. CASPARI Gramm. Arab. (1. ed.) pag. 12, nr. 3, a. In nomine sequenti scriptura ultriusque codicis وَالْعَزِيزُ conservari poterat, quum repetitio praepositionis ante alterum nomen ab ea pendens non sit necessaria.

II, ۴۰۲ l. 10. "اَذْصَلٌ" FL. Scr. (nostrum: einer der entscheidendsten Schlachttage der Araber).

II, ۴۰۳ l. 11. FL. Dele signum distinctionis post الْمَدْرَةٌ; conf. FREYTAG Arab. provv. III, 1, pag. 569 et 570.

II, ۴۰۵ l. penult. "لَحَبَّيَانٌ" leg. لَحَبَّيَانٌ; conf. Ibn Hischám I, ۶۸ l. antepenult.

II, ۴۰۶ l. 8. "غُرْقَةٌ" FL. Scr. غُرْقَةٌ; nam non غُرْقَةٌ nomen vicis est, sed غُرْقَةٌ.

II, ۴۰۶ l. ult. "وَغَرْرٌ" FL. Scr. وَغَرْرٌ.

II, ۴۰۶ in adn. l. 1 "عَرَبٌ" عَرَبٌ leg. عَرَبٌ.

II, ۳۰۷ l. 5. »عَنْبَةٌ« FL. Hoc nomen huic loco minime convenit; conjicio subesse aliquam نَسْبَةً ut ذَهَرِيَّةً. — Postea haec addidit FL. كُرْدُمْ, zumal in der Verbindung mit اشجار, erlaubt der Sprachgebrauch nur in der ächt arabischen Bedeutung von Weinstücken (*ceps de vigne*) zu nehmen. Die Angabe Freytags: »كُرْمٌ Pl. كُرْمٌ Uva. Kam. Dj. شَجَرَةُ الْكَرْمِ Vitis;« ist ungenau. Nach G'auharî bedeutet كُرْمٌ an und für sich العَنْبَةُ العَنْبَبُ, nicht شَجَرَةُ الْعَنْبَبُ, nicht in dem gewöhnlichen Sinne von Trauben, und wenn كُرْمٌ mit عَنْبَبٌ als gleichbedeutend gesetzt werde, — bemerkt der türkische Erklärer des Kâmûs, — so werde عَنْبَبٌ in der Bedeutung von نَكَاكٌ او زَمَكٌ أَصْمَاسِيٌّ oder Weinstock genommen. Heutzutage habe كُرْمٌ im gemeinen Leben die Bedeutung von Weingärten. — Jene ächt arabische Bedeutung von كُرْمٌ aber zeigt sich überall in dem Marâsid; vgl. I, ۴۰۹ l. 10 pag. ۴۳۱; بها نَخْلٌ وَكُرْمٌ كثِيرٌ l. penult. الاشجار pag. ۴۳۴ l. 1, كان مَحْفُوفًا بِالْكَرْمِ وَالاشْجَارِ. والشَّجَرَةُ وَالْكَرْمُ.

II, ۳۰۷ l. 12. »الكَبِيرُ« FL. Scr. كَبِيرٌ magnificentia et superbia est, كَبِيرٌ magnitudo.

II, ۳۰۷ in adn. l. antepenult. »الْخَصِيبُ« leg. »الْخَصِيرُ«; et l. penult. »الْخَصِيبُ« leg. »الْخَصِيرُ«. Conf. V pag. 345.

II, ۳۰۸ l. 8. »سَكْرَى« FL. Scr. ex vestigiis Codicum بَشَكَرْى, ut recte est I, ۱۶۱ l. 14, et II, ۴۹۱ l. 10; nam سَكْرَى et بالتفظ سَكْرَى inter se pugnant.

II, ۳۰۸ l. 11. »يَلْفَظُ« FL., et Dozy *Recherches* 2e édit. I pag. 338 legendum esse monuerunt يَلْفَظُ; conf. V pag. 169. Non tamen videtur (vid. V pag. 169) pro illud قَلْمُون قَلْزُم codd. restituendum esse; forma enim *Salom* (vid. Dozy l. l.) ex قَلْمُون facile explicatur, scilicet *Calom* in *Calom* et sic in *Salom* mutata. Conf. V pag. 631.

II, ٣٩ l. 6. «وَهُوَ» FL. Scr. cum utroque Codice وهي، quae scriptura recte ad nomen proprium المعرفة spectat.

II, ٣٩ l. 14. يطأهـما leg. a verbo وطـى.

II, ٣٩ l. 14. ان الأرض sc. تـقـرـب ١٥ اـنـهـا sc. الـأـرـضـ.

II, ٣٩ l. 1. لـقـلـتـهـا FL. Scr. لـقـلـتـهـا.

II, ٣٩ l. 6. الـمـسـيـرـ vid. II, ٣٩ l. ult. sqq. usque ad pag. ٣٩ l. 2.

II, ٣٩ l. 6. وـعـمـودـ vid. II, ٣٨ l. 1.

II, ٣٩ l. antepenult. الـغـرـيـةـ FL. Scr. الـبـيـاءـ ; nam forma cum duplice suo loco ponenda erat. Kāmūs الـغـرـيـةـ cum duplice nomen loci esse ait. Conf. ROBINSON *Palaestina* (german.) III pag. 904 col. 2.

II, ٣٩ l. penult. والـغـرـيـةـ وـالـغـرـيـةـ FL. Scr. cum simpli ei.

II, ٣٩ l. penult. الـغـرـىـ FL. Scr. secundum codd. unde ductum nomen diminutivum exitus feminini recte est ، الـغـرـيـةـ ، masculini الـغـرـىـ. Contra a nomine diminutivum dicitur الـغـرـىـ vid. DE SACY Grammat. arab. ed. 2, I, pag. 309 § 696, ubi pro حـبـلـى scrib. حـبـلـى.

II, ٣٩ l. ult. الـأـغـرـ FL. Scr. ex vestigiis codicum اـغـزـرـ quod deleto signo distinctionis cum مـاءـ in statu constructo ponendum est: largissima aqua. Conf. pag. ٣٩ l. 2 et 3, ubi eadem de eadem aqua aliter scripta repetuntur. — Conf. etiam Zamakšarii L. G. pag. ٣٩ l. 4-5.

— وـقـبـلـ الـأـلـفـ يـسـأـ وـقـبـلـ الـأـلـفـ وـيـاءـ FL. Scr.

Sic etiam in Codd.

II, ٣٩ l. 7. وـقـشـدـيـدـهـ FL. Scr. وـقـشـدـيـدـهـ.

II, ٣٩ l. 3. جـبـلـ FL. Scr. جـبـلـ ، ut recte est pag. ٣٩ l. ult.

II, ٣١٣ l. 6. «مَارِبٌ» FL. Scr. مَارِبٌ sine medda; conf. III, ٤٨ l. 4 ab inf.

II, ٣١٣ l. 6. «بِالْمَسْلَكِ» A. I. Leg. بِالْمَسْلَكِ conf. *Ibn Hischām* I, ٩ l. 11-12.

II, ٣١٤ in adn. 5. «عَصَبَيْنِ» leg. عَصَبَيْنِ.

II, ٣١٥ l. 12. «طَبِيعِيٍّ» FL. Scr. طَبِيعِيٍّ.

II, ٣١٥ l. 13. «الْعَصَبَيْنِ» FL. Scr. الْعَصَبَيْنِ.

II, ٣١٦ l. 3. «بِسَاتِيَدَمَا» FL. Scr. secundum Codices et situm loci يشانبيا; vid. II, ٨٨ l. 14.

II, ٣١٦ l. 7. «الْغَفَارِيَنِ» Cod. L. الْغَفَارِيَنِ. FL. *Puto* الغفارتين.

II, ٣١٨ l. 7. «وَغَمُونَ» FL. *Puto* وَغَمُونَ.

II, ٣١٨ l. ult. «الْجَبَلِ» FL. Scr. secundum Codd. جبل, ad quod nomen indeterminatum accedit صفة الخمر. يقال له الخمر: Nam non recte in adnot. 8 dicitur in loco parallelo, I, ٤٠ l. 6, post جبل addendum esse ماء, quod ne grammatica quidem fert, quoniam non potest dici تور جبل تور Taurus mons pro تور aut جبل تور simpliciter. Itaque illo quoque loco, ut hoc جبل يقال له الخمر significat: mons quidam qui appellatur al-Gamr. Idem autem aquae ejusdam nomen est, quae, ut al-Gamr mons a Tauro ad orientem situs est, et ipsa ab al-Gamro ad orientem sita est. Similiter II, ٣٢٤ l. 4 et 3 ab inf.: وَقِيلَ [غَوْلٌ] ماء في جبل يقال له انسان و انسان ماء في اسفله يسمى الجبل به ف

II, ٣١٨ in adn. l. 4. «مَارِبٌ» FL. Scr. مَارِبٌ; vid. ad II, ٣١٣ l. 6.

II, ٣١٨ in adn. l. 5. «طَبَاقًا» FL. Scr. طَبَاقًا.

II, ٣١٩ l. 7. «وَتَحْرِيكٌ ثَانِيَةٌ» repudiare- FL. Non erat quod فَعَلَى et habeat فَعَلَى, nam quum lingua arabica non habeat formas

verò formam فَعَلَى ، illo تَحْوِيْكَ شَانِيَّة etiam haec excluditur , qua ex-clusa una relinquitur forma فَعَلَى .

II , ٣٢. l. 6. »عَمَّيْسُ الْكَمَامِ« FL. Idem quod ex alia traditione عَمَّيْسُ الْكَمَامِ ، II , ٢٨٣ l. 3 et 4 , et ٣٥٥ l. penult. Conf. etiam V pag. 246.

II , ٣٣. in adnot. l. 10. »الْكَمَامِ (الْكَمَامِ)« FL. Sunt tamen qui scripturam teneant; vid. I , ٣٩ l. penult. et ult. , et II , ٣٥٥ l. ult. ex scriptura Codicum. — Conf. IV pag. 52 , 535 et 578.

II , ٣٣ l. 10. »وَسَلْكَيَّة« leg. وَسَلْكَيَّة .

II , ٣٤ l. penult. »خَطَّافَة« FL. Ser. خَطَّافَة .

II , ٣٤ l. 8. »بَدَأْخَلَ« FL. Ser. بَدَأْخَلَ .

II , ٣٤ l. antepenult. »غُورُ وَتَهَامَة« FL. Ser. Si haec duo nomina per copulata essent , scribendum fuisset وَتَهَامَة ; ceterum conf. Moschtarik pag. ٣٤ l. 2 et 3.

II , ٣٤ l. penult. »الْفَرْجُ« FL. Ser. cum Cod. V. العَرْجُ ; conf. I , ٢٢. l. 7 et 9.

II , ٣٤ l. penult. »وَأَوْلَهَا« FL. Ser. وَأَوْلَهَا (sic etiam in Codd.) , sc. وَأَوْلَ تَهَامَة ; conf. I , ٣٤ l. 9.

II , ٣٤ l. ult. »الْغَلَاطَ« FL. Ser. ، الْغَلَاطَ ut jam I , ٣٤ l. 10 emendatum est. Conf. II , ٣٤ l. 3.

II , ٣٤ l. 5. »مَلْعِجَ« FL. Ser. مَلْعِجَ ; conf. III , ٤٣ l. 1 et 2.

II , ٣٤ l. 7. »مُوحَشَّة« FL. Ser. مُوحَشَّة .

II , ٣٤ l. 5. »دَمَنَشَقَ« FL. Ser. دَمَنَشَق .

II , ٣٤ l. 8. FL. Ante adjективum قَرِيبَ excidit substantivum بلد ; conf. Moschtarik pag. ٣٤ l. 14 , et Kamüs sub voce العَوْطَةَ ; nam et Kamüs et Moschtarik hoc nomen et sequens خَوْطَةَ pronuntiari volunt.

II, ۳۴۶ l. 9. »ذُرْبٌ« FL. Ser. يَوْتَ، quod etiam a turcico Kāmūsi interprete lectum esse testatur ejus translatio et quo cum, ut hīc, conjungitur adjективum أَيْضَى I, ۳۶۸ l. 6, ۵۷۷ l. 10, II, ۳۰۵ l. 1 et 2. Conf. IV pag. 322.

II, ۳۴۶ l. 12. »يَحْكُوفٌ« FL. Puto بَحَكْفٌ، aut بَحَجْفٌ؛ conf. II, ۳۴۶ l. antepenult. et pag. ۳۷۶ l. 5 cum scriptura Codicis V.

II, ۳۵۰ l. 4. »عَسَىٰ الْغُوَبِرُ ابْوَسَماً« عَسَىٰ Conf. FREYTAG *Arab. Prov.* lit. ع، prov. 54.

II, ۳۲۵ in adn. l. 5. »شَنْتٌ بِرِيَّةٌ شَنْتُمُرِيَّةٌ« شَنْتٌ II, ۱۳۹ l. 4, quae differt a شَنْتٌ هَرِيَّةٌ II, ۱۳۰ l. 1.

II, ۳۴۶ l. penult. »الْبَرْمَكَىٰ« FL. Ser. الْبَرْمَكَىٰ

II, ۳۲۸ l. 7. »سَبَّاكَةٌ« FL. Ser. سَبَّاكَةٌ؛ vide VI pag. 53.

II, ۳۲۸ l. 9 et 11. »أَنْزَلَهُ« FL. Ser. أَنْزَلَهُ، ita ut suffixum spectet ad اللَّهِ؛ conf. l. 11.

II, ۳۴۹ l. 7. »الْأَكْبَرُ« FL. Puto الْأَكْبَرُ، quod est, secundum ipsum nostrum I, ۵۷۷ l. 13, nomen proprium persicum illius tractus.

II, ۳۴۹ l. 12. »فَنَاخْرَهُ« FL. Pro hac forma, quae ex falsa analogia nominis اَرْدَشِير خُرَّهُ aliorumque similium nata est, substituenda est vera forma فَنَاخْسَرَهُ، quam uterque codex hīc habet. Nam quomodounque hoc nomen ab his illis scribitur, omnes tamen in ponenda litera ن consentiunt. Conf. *Kazwīnī* II, ۱۴۳ l. 17 et ipse noster II, ۵۸۸ l. 2 cum adnot. — فَنَاخْسَرَهُ ist ein alter nordpersischer Eigenname, und خُسْرَهُ ist eine arabisierte Form des persischen خُسْرَهُ, Chusrau, Χοσρόης, sonst arabisirt in كَسْرَهُ؛ s. *Zeitschr. d. D. M. G.* VIII. pag. 84. — فَنَاخْسَرَهُ oder خُسْرَهُ hiess der Bujide Adhad eddaula; s. II, ۵۸۸ l. 2-4, *Ibn Challikan* ed. WÜSTENF. Nr. vi, pag. ۹۸ l. 8, pag. ۹۹ l. 7 ab inf. (vgl.

شیوه فن ib. pag. ۹۸ l. 9, wahrscheinlich derselbe Eigenname, nur mit ^۸ statt mit ^۱ geschrieben, und mit بیور Löwe zusammengesetzt), WILKEN Mirchonds Geschichte der Sultane aus dem Geschlechte Bujeh, pag. 23 l. 8 und pag. 113 not. 36. HERBELOT Bibl. orient. s. v. Adhad Ed-doulat gleich im Anfange.

II, ۳۴۹ l. 12. « خمسمة زموم » خمسة رموم (cum, sine puncto) et sic ^۷ pro ^۶ الْزَّمْ، et quinques ^۵ pro ^۴ زِمْ. Conf. VI pag. 6, cum I, ۴۸۴ l. 4-6.

II, ۳۴۹ l. 13. حیلوتة « حیلوتة » FL. Vox neque arabica neque persica. Probabilius Edrisi (a Jauberto transl. I pag. 406 l. 12) habet بن الکسین ^۲ بن خالویه; nam notum est nomen propri.; vid. Ibn Challikān ed. Wüstenf., fasc. II, pag. ۱۶۱, et ۱۶۱, de خالویه Philologo. — (Nonne حیلوتة legendum cum Moscht. pag. ۲۱. l. antep., aut حیلوتة cum Istachri ed. Möller pag. 58?)

II, ۳۴۹ l. 14. شهربیان « شهربیان » A. I. Secundum vestigia Cod. L. legendum est شهریار, ut habet İctakrī, ed. Moeller pag. 58; conf. Moštar. pag. ۲۱. l. ult. ubi رُمُّ الْقُسْمِ بْنٌ شهربیار.

II, ۳۴۹ l. antepenult. « جانبیهم » FL. Secundum Codd. جانبیهم.

II, ۳۴۹ l. ult. وینساب « وینساب » FL. Dele و, ita ut يَنْسَاب sit nominis ذھر.

II, ۳۴۹ l. penult. میافارقین « میافارقین » FL. Ser. vid. III, ۱۸۴ l. 4.

II, ۳۴۹ in adnot. l. 3. فالف « فالف » FL. Scr. quum sit nomen loci, i. e. generis, quatenus forma permittit, masculini.

II, ۳۴۹ l. 2. فائش leg. « فاید » فائد et l. 3. « فاید » فائد; nam ipse auctor dicit in his nominibus esse مهموزة بعده الالف ياء.

II, ۳۴۹ l. 7. الدیوند « الدیوند » الدیوند coll. I, ۴۹۹ l. 6 sqq. et V pag. 430.

أَجْمَعُونَ
II, ٣٣٤ l. 3. «الْأَحَمِ» Fl. Qūm uterque codex praebeat, autem sit arx, locus munitus, حصن وحصار multo probabilius فَخَصُّ الْأَجْمَعُونَ scribitur.

II, ٣٣٤ l. ult. «الْوَدَغَةُ» Fl. Ser. الْوَدَغَةُ ; nam primum Genitivus sic absolute poni non potest, et deinde nomina locorum in quibus proelia commissa sunt, saepe de proeliis ipsis adhibentur; ut II, ٥٤ l. 5 et 4 ab inf.: وَفِيهِ كَانَ الْكَلْبُ الْأَوْلُ وَالْكَلْبُ الثَّانِي مِنْ أَيْمَاهُمُ الْمُشْهُورَةُ item apud Tabarium ed. Kosegarten, vol. II pag. 158 l. 11, in narratio- ne hujus ipsius rei: وَكَانَتْ فَخْلُلُ فِي ذِي الْقَعْدَةِ سَنَةً ثَلَاثَ عَشَرَةً.

II, ٣٣٤ l. ult. مُشْهَدَيَانِ «مُشْهَدَيَانِ» Fl. Ser. participium formae IX stirpis شهاب.

II, ٣٣٧ in adn. l. 6. «جِيجِ» Fl. Immo دج

II, ٣٣٨ l. 1. «أَفَاهَا» Fl. Ser. أَفَاهَا, forma IV stirpis فَاهَا med. Je.

II, ٣٣٩ l. 4. «ذَهَرُ سَبَاحَةٍ» (?) Fl. Ser. ذَهَرُ سَبَاحَةٍ aut plene ذَهَرُو سَبَاحَةٍ, tales ut fluvius Singae; conf. II, ٥٨ l. 7 sqq., Zeitschr. d. D. M. G. VIII pag. 525, Nr. 837, WAHL Altes und Neues Vorder- und Mittel-Asien pag. 707.

II, ٣٣٩ l. 4. «مَرْفَقَانَ» (?) Fl. Ser. ex vestigiis codicum (Cod. Cantabr. دَيْصَانَ et Cod. Ox. دَيْصَانَ) proprie Saltator, hinc apud Graecos Στιγτός, qui fluvius ad Edessam oritur et in Eu- phratem decurrit; vid. CASTELLI Lex. Syr. ed. MICHAELIS pag. 195.

II, ٣٣٩ l. 5. «يَتَجَاهُوزُ» Fl. Restitue scripturam codicum يَحَادِي : يَحَادِي contra Balis, i. e. continuato cursu hanc urbem attingit.

II, ٣٣٩ l. 6. «ثُمَ الَّى دَوْسَرُ» Fl. Non recte insertum est; scr. cum Codd. يَحَادِي بِالْمَسَنِ الَّى السَّخْنِ, quia pergendi notio in ipso يَحَادِي بِالْمَسَنِ مَنْوِجِهَا الَّى السَّخْنِ inest, quasi scriptum sit: يَحَادِي

II, ۳۴۱ l. ult. بَزْ الْفُرَات وَبَزْ "بَزْ الْفُرَات وَبَزْ" leg. conf. IV pag. 325.

II, ۳۴۲ l. 6. وَحَاضِرٌ "وَحَاضِرٌ" leg. conf. V pag. 145.

II, ۳۴۲ l. 2. شَقْ غَيْقَةً "شَقْ عَنْقَةً" FL. Ser. vid. II, ۳۰۵ l. 9.

II, ۳۴۳ l. 2. يَقْلَمَ لَخْرَاسَان "لَخْرَاسَان" FL. Ser. dicitur enim يَقْلَمَ الشَّهْيَ كَذَا i. e. لَمْشَى كَذَا يَسْهِي الشَّهْيَ كَذَا

II, ۳۴۳ l. 4. وَآخِرَةً "وَآخِرَةً" leg. conf. ibid. l. 4 ab inf.

II, ۳۴۳ l. 9. الْجَوْفُ "الْجَوْفُ" FL. Recte; sed significatur, nomen proprium est, sed appellativum apud scriptores africanos et hispanicos usitatum, quod septentrionem, الشَّمَالَ, valet; vid. *Ibn Gubair* ed. WRIGHT, pag. 264 l. 7 ab inf. et conf. ibid. l. 4 ab inf. MARCEL *Vocabulaire français-arabe des dialectes vulgaires africains* s. v. Nord: *chemâl* شَمَال "bahry, جوف djouf." Dicit igitur noster urbem Farag' inter septentrionem et orientem (nordöstlich) a Corduba sitam esse. — Au einen lautlichen Zusammenhang zwischen جوف und dem altgriechischen ζόφος (nach REINAUD *Géographie d'Aboulféda traduite de l'arabe* Tome I pag. cxcv) glaube ich nicht. Was den Gedanken betrifft, sich den Norden als etwas *Tiefinneres* d. h. im Schoosse weiter Entfernung Liegendes, Verborgenes, Unzugängliches vorzustellen, so vergleiche ich mit جوف das hebräische יְרֵבָתִי צָפֵן s. GESENIUS *Thesaurus* s. v. يَرْبَهْ. — Ob aus Missverständniß dieser Bedeutung von Seiten der Araber selbst in den Artikel الْجَوْف L. G. I, ۳۷۳, falsche Angaben gekommen sind, kann ich in Ermanglung von Vorlagen nicht entscheiden.

II, ۳۴۳ in adn. l. penult. الْفَرْجُ "الْفَرْجُ" leg. coll. V pag. 193.

II, ۳۴۳ l. 1. فَرْخُورَدِيزَةً "فَرْخُورَدِيزَةً" FL. Genuinum sine dubio Codicis L., nam فَرْخُورَدِيزَةً persicum est, فَرْخُورَدِيزَةً non est; quamquam Arabes, Persarum non raro in j. mutarunt; vid. quae adnotavi ad *Abulfedae hist. anteislam.* pag. 206 l. 8 sqq. TH. HYDE *Historia Nerdiludii*, in Syn-

tagmate dissertationum ejus, ed. a Sharpe, Oxon. 1767, vol. II pag. 219.

SPRENGER *El-Mas'udi's Historical Encyclopaedia*, vol. I, pag. 170, adn. *.

Ibn Khallikan transl. by SLANE, vol. I pag. 555 med. cum adnot. 4, et pag. 674 et 675 adnot. ad pag. 555, note (4). Itaque non recuso scripturam ex Lobb-el-lobâb in nostro loco adn. I receptam, praesertim quum etiam scriptura Codicis V. غرخورذبزه eam adjuvet, in qua punctum sine dubio a j ad ɔ translatum est; nam post consonam quiescentem non emollienda est ɔ nominis دیپره aut دیپره arx, castellum, sed conservanda, ut in دغآنادیپره, دغآنادیپره, II, ۳۵۱ l. ult. cum adnot.; contra post vocalem emollitur in فشنیپریپره II, ۳۵۹ l. 7, secundum antiquum illum canonem, de quo dixi ad *Abulf. hist. anteisl.* pag. 212.

بالحاجاز، والفرد FL. Ser. "بالحاجاز او الفرد".

II, ۳۴۴ l. 9. "بجبلد" FL. Melius, ut nunc quoque pronuntiatur *gild*, pellis.

II, ۳۴۵ l. 4. "والحكم بين سعد وسعده" "والحكم وسعده" conf. V pag. 232.

II, ۳۴۵ l. penult. FL. Post وَمَلِل apparer aliquid excidisse, ut وَهُمَا, quo cum فوش per صاحبوهات التمام sint; nam de his duobus non esset dictum كلهما منزلان ذلهما منازل ذهلها aut كلهما الخ.

II, ۳۴۵ l. ult. "التمام" FL. Scriptura codicum اليهامة ex altera illa traditione pendet, de qua dixi ad pag. ۳۴۲. in adnot. l. 10. — Conf. IV pag. 535, et VI pag. 69.

II, ۳۴۶ l. 3. "وفيش الحبيبا" FL. Recte Kàmûs tunc.

II, ۳۴۶ l. 10. "طُرف" FL. Ser. طرف; conf. II, ۳۴۶ l. 4 et pag. ۳۵۹ l. 5.

II, ۳۴۶ l. 11. "بضمهم" FL. Ser. aut بالضم بضمهم اوله.

II, ۳۴۶ l. 12. »يَنْتَدِيٌ فَلَّ سَرِ.«

II, ۳۴۶ in adn. l. 1. »فَرْشَ وَادِ بَيْنِ عَمَلِيَّسِ الْكَحَّامَةِ« FL. Secundum

Kàmûsum turicum: فَرْشَ وَادِ بَيْنِ عَمَلِيَّسِ الْكَحَّامَةِ.

II, ۳۴۶ in adn. l. 2. »الْكَحَّامَةُ« FL. Kâm. ture. habet ; vide me ad II pag. ۳۴ in adn. l. 10 et ad pag. ۳۴۸ l. ult., VI pag. 69 et 74.

II, ۳۴۷ l. 3. »يَسْقِيَانِ« FL. Per vitium in lingua sequiore et hinc in codicibus pervulgatum, pro تَسْقِيَانِ.

II, ۳۴۷ l. 4. »وَالْفَرْعَ« FL. Scr. , nam hoc indicatur verbo (conf. me ad II, ۳۰۸ l. 8), quocum convenit al-Bekrî et Kâmûsi turcici pronuntiatio. — Wenn تَحْرِيَكْ von einem Consonanten ausgesagt wird, versteht es sich von selbst dass nur von einem Vocal die Rede ist. Eben so gewiss ist es aber, dass dasselbe, von einem Worte gebraucht, als terminus technicus diejenige Beschaffenheit desselben bezeichnet, vermöge welcher sein erster und zweiter Consonant mit dem Vocal Fath versehen sind; vgl. z. B. *Hariri*, l. Ausg., pag. ۱۱۵ im Commentar l. ۸ v. u. Zunächst und eigentlich bezeichnet es nur, dass der zweite Stammconsonant einen Vocal hat; die erwähnte engere Bedeutung hat es durch den اصطلاح bekommen.

II, ۳۴۹ l. 3. »وَحْمٌ« FL. Scr. وَحْمٌ ^{وَحْمٌ} pro وَحْمِيٌّ , verbo ultimae Hamzae more vulgari in verbum ultimae Je mutato.

II, ۳۴۹ l. 4. »نَضَبٌ« FL. Scr. نَضَبٌ.

II, ۳۴۹ l. 7. »سُفَيْنَتٌ« FL. Ser. secundum codd. سَفَنَتٌ ut I, ۳۴۴ l. ult., ad quem usum intransitivum verbi سَفَنَى de arena ipsa probandum jam Freytag in Lexico usus est Tebrizii commentario ad Hamâsam pag. 454 l. 9 et 10.

II, ۳۴۹ l. antepenult. »بَفَارِسٌ« FL. Scr. cum Codd. فَارِسٌ : puto eam persicam esse, i. e. in Persia sitam.

II, ۳۵۰ l. 3. «الْفِنْدَادِنْ» leg. ; conf. Zamakšarii L. G. pag. ۲۶ l. 1 et in adnot. l. 3.

II, ۳۵۰ l. 4. «فِنْكَنْدَ» FL. Enumeratio literarum, quae sequitur, docere videtur, etiam apud nostrum restituendam esse formam Lobb-allobabi فِنْكَنْدَ.

II, ۳۵۲ l. 12. «سَارِيَة» FL. Scr. سَارِيَة, quod maxime convenit cum scriptura Codd. L. et V.; conf. DORN Muhammedanische Quellen IV, ۳۸ l. 8.

II, ۳۵۲ l. antepenult. »مَاءِ« FL. Scr. secundum Codd. مَاءِ, quod non modo de armentis et pecudibus, sed, plane ut germanicum *Gut*, sensu eximio de fundis, agris, praedijs dicitur; conf. II, ۵۳۵ in adnot. l. penult. et ult., et III, ۱۸۳ l. ult.

II, ۳۵۴ l. 6. «وَنَظِيرٌ فِرَاخْهَا» وَنَظِيرٌ فِرَاخْهَا FL. Scr.

II, ۳۵۴ l. 6. «يَهَاجَ» يَهَاجَ FL. Scr. secundum Cod. L. يَهَاجَ, pass. formae IV stirpis باح med. Wâw.

II, ۳۵۵ l. 3. «زَيْدٌ» زَيْدٌ FL. Scr. sine teschdid, passivum impersonale.

II, ۳۵۵ l. 4. «بَهْدَا» بَهْدَا FL. Scr. بَهْدَا.

II, ۳۵۵ l. 9. «نَفْرٌ يَسِيرَة» نَفْرٌ يَسِيرَة FL. Scr. cum Codd. nam سَيْرَة, nomen singulare gen. masc., nullo modo adjективum femininum admittit.

II, ۳۵۵ l. 10. «حَيْنٌ» حَيْنٌ FL. Puto حيث.

II, ۳۵۹ l. 2. «رَمَعٌ» رَمَعٌ FL. Scr.

II, ۳۵۹ l. 2. «بَاعْشِيقَا» بَاعْشِيقَا leg. ; conf. IV pag. 243.

II, ۳۵۹ l. 8. «شَعَابَة» شَعَابَة FL. Hic praeter necessitatem illatum; vid. me ad II, ۲۷۹ l. 3.

II, ۳۵۹ l. 2. «وَهُوَ رَكَى بَعِينَهَا» وَهُوَ رَكَى بَعِينَهَا FL. Scr. secundum Codd. وَهُوَ رَكَى بَعِينَهَا est enim رَكَى per se non pluralis fractus, sed nomen

collectivum masculinum, unde dicitur nomen unitatis femininum **كِبَرٌ**.

II, ۳۶۰ l. 9. »الْحَاجُرُ« FL. Scr. eum Codd. حاجور sine articulo; vide II, ۳۶۱ l. 7 et ۳۶۲ l. 4 ab inf., coll. I, ۳۶۲ l. 5 ab inf., et pag. ۳۸۸ l. antepenult., ubi in ipso loco de hac urbe حاجور est, pag. ۳۹۳ l. 1.

II, ۳۶۱ l. 4. »كَلٌّ« FL. Scr. aut كَلٌّ aut كَلَّ.

II, ۳۶۲ l. 2. »أَجَاجٌ« FL. Ut ex Kâmûso monui, de monte melius أَجَاجٌ s. أَجَاجٌ declinatione priore dicitur, quod hic uterque Codex praebet, sc. أَجَاءٌ, quae est usitatissima scribendi ratio pro hamza cum nunatione consonae imponenda aut supponenda; non vero أَجَاجٌ, ut in adn. 2 editum est, cum Medda, id quod syllabam longam infert pro brevi.

II, ۳۶۳ l. 10. »غَيْرَانٌ« FL. Scr. وغیران, plur. nominis غَارَ, a stirpe غَارَ med. Wâw.

II, ۳۶۳ in adn. l. 1. »بَعْشَرٌ« FL. Scr. secundum Kâm. tunc. بَعْشَرٌ.

II, ۳۶۴ l. 2. »جَبَلٌ« FL. Ser. جَبَلٌ; vid. I, ۳۸۹ l. 7.

II, ۳۶۴ l. 8. »فَنَاخْسُورٌ« FL. Ser. فَنَاخْسُورٌ; vid. me ad pag. ۳۳۹ l. 12. (VII pag. 70, sq.)

II, ۳۶۵ l. penult. »الدُّولِيٌّ« FL. Accuratus الدُّولِيٌّ; vid. Ibn Chalikân ed. Wüstenf. fasc. III pag. ۱۶۵ et pag. ۱۶۸, in fine biographiae illius viri.

II, ۳۶۵ in adn. l. 1. »مَادَرِيَا« leg. مَادَرِيَا.

II, ۳۶۵ in adn. l. ult. »ذَنْدُلٌ« FL. Ser. ذَنْدُلٌ.

II, ۳۶۷ l. 10. »مَعْرُبُ بُورٌ« FL. et WÜSTENFELD. Ser. مَعْرُبُ بُورٌ, forma nominis بُورٌ pronunciationi arabicae accommodata.

II, ۳۶۸ l. 2. »بُوشِنْكَ« FL. Accuratus بُوشِنْكَ.

II, ۳۶۸ l. penult. »فَهَدَةٌ« FL. Scr. فَهَدَةٌ, cuius pluralis sanus legitime est فَهَدَاتٌ.

II, ۳۴۸ l. penult. »نَىٰ فُكَدَىٰ« Legendum videtur , coll. IV pag. 410 et V pag. 602.

II, ۳۵۰ l. 4. »مَاءٌ« leg. مَاءَةٌ ; nam sequitur سَهِيْت .

II, ۳۵۰ l. 4. »آكَامٌ حَمْرٌ« FL. Scr. cum Codd. : بَاكَامٌ حَمْرٌ impositum est aquae illud nomen propter colles rubros circa eam sitos , qui vere sunt al-Fajâschil.

II, ۳۵۱ l. 2. »أَزْوَادَهُمْ« FL. Ex vestigiis codicum puto scribendum esse روازَهُمْ — WÜSTENFELD proponit emaciati camelii .

II, ۳۵۱ l. 10. »أَقْمَمٌ« FL. Scr. أَقْمَمٌ .

II, ۳۵۲ l. 2. Lacuna in Codd. sic expletur : L. et O. المَحَان , V. لمَجَان , Cant. In Jaq. Petrop. Jaq. Ox. , Berol. et Haun. Non igitur المَحَان intelligi videtur , de qua urbe vid. JAUBERT Edrisi I pag. 392 l. 2 et pag. 400 l. 6 ; neque ut facile conjiceres ex Ibn Batoutah II pag. 43 l. 4 ; sed المَحَان , quod , coll. III, ۲.۳ l. 3 et 4 , idem videtur atque المَحَان , qui locus dicitur esse قَرْيَةً عَلَى بَابِ أَصْبَهَان ; quocum convenit quod in Jaq. Petropol. illud , post أَصْبَهَان a Nostro II, ۳۵۳ l. 1 scriptum , deest , quod si omittitur optime sententia sese habere videtur .

II, ۳۵۳ l. 6. »أَذْوَارَانَ« FL. Scr. أَذْوَارَانَ .

II, ۳۵۳ l. 10. »بَيْرُوزَةٌ« FL. Scr. وَبَيْرُوزَةٌ Proprie scribendum erat , nempe nomen persicum , ذِيْرُوزَةٌ vel پَيْرُوزَةٌ , quod arabice mutatur in ذِيْرُوزَج .

II, ۳۵۴ in adn. l. 6. »فَيْرَةٌ« FL. Est ipsum شَبَّهٌ .

II, ۳۵۴ in adn. l. penult. »فَيْرَةٌ« FL. Dele vocalem secundam , sic : فَيْرَهُ Fierro , nunc Hierro . Recte apud Ibn Khallikan transl. by Slane II pag. 499 : »Ibn Firro as-Shatibi« et pag. 501 l. 5 et 6 : »Firro signifies iron in the Latin language of the non-Moslim inhabitants of Spain .« Recte etiam WÜSTENFELD in editione Ibn Châlikâni , Nr. ۵۸ , ab initio

فِيْرَهُ scripsit, (minus bene in fine فِيْرَهُ، quod pronuntiari vix potest; quamquam eadem scribendi ratio infra docetur). Etiam Kāmūs turc. jubet dici فِيْرَهُ، »cum kesra litera f et cum damma literae r geminatae.“ In commentario S’ātibījae حِرْزُ الْأَمَانِي (vid. Catal. libb. mss. bibl. Senat. Lips. pag. 360 et 361) hanc nominis descriptionem inveni: فِيْرَهُ لفظة فِرْنَاجِيَّة معنها الحديب بالفرنجية وقعت بين المغاربة وذلك لما جاؤ بهم وأختلاطهم بالفرنج وبقيت باللغاء المكسورة والباء الساكنة المتناثرة من تاخت والباء المهملة المشددة المصمومة وبعدها فباء ساكنة كما سمع من الشیخ سہیر الدين الخماری

II, ۳۷۳ l. 6. فِلَ سِر. cum Kāmūso et Moschtariko حِرْزَال «عَوَال».

II, ۳۷۳ l. 11. عَلَى طَبْرِيَّةٍ فِلَ سِر. «الْمَلِي طَبْرِيَّة».

II, ۳۷۳ l. ult. فِلَ Deleta و scr. ولاية urbs primaria provinciae Charizmensis, vid. I, ۲۶۷ l. 15-17.

II, ۳۷۴ l. 7. فِلَ سِر. مَسْبِرَةٌ سَبِيرَة.

II, ۳۷۴ l. 9. فِرَاهَا فِلَ سِر.

II, ۳۷۴ l. 11. فِلَ Non est scribendum الجَوِيَّة s. الجَوِيَّة، terra in qua est aqua stagnans et foetida, ut Codd. h̄e et l. penult. habent, sed الجَوِيَّة est nom. propr.; conf. SEETZEN Reise III, pag. 287 l. 3: Ard el Dschobe.

II, ۳۷۴ l. 12. كِمْصَالَة فِلَ سِر. كِمْصَالَة accommodate et ad scripturam codicum et ad grammaticam, ita ut كِمْصَالَة in statu constructo sit cum بَعْد الصَّعِيد.

II, ۳۷۴ l. ult. المَنْهَى فِلَ Secundum III, ۱۴۹ l. 3 scribendum est المَنْهَى; qui tamen المَنْهَى scribit, sequitur pronunciationem recentiorem; vid. SEETZEN Reise III, pag. 270 l. 14: Menhy.

II, ۳۷۴ l. ult. »اللهُونِ« FL. Scr. cf. III, ۴ l. 2; Abulf. Geogr. pag. ۴۶ l. 11, et pag. ۱۰۶ l. 11.

II, ۳۷۵ l. 3. ضَبْيَةٌ مِنْ »ضَبْيَةٌ مِنْ« leg. coll. V pag. 73.

II, ۳۷۶ l. antepenult. »عَدَّ لَهَا« FL. Scr. cum Codd. عَدَّا هَـا: et quae eam excedunt (i. e. quae loca ultra eam sita sunt), ad ditionem Damascenam pertinent.

II, ۳۷۸ l. 11. »بُرْوَى« FL. Scr. بُرْوَى.

II, ۳۷۸ l. 12. »وَرْبُطٌ« FL. Scr. cum Codd. وَرْبُطٌ, plur. nominis رِبَاطٌ, i. q. رِبَاطٌ; conf. III, ۲۹ l. 8; Zeitschr. d. D. M. G. VIII pag. 366, nr. IX; Catalog der Leipziger Stadthandschriften (in Naumanns Catalogus cet.) pag. 440 col. 2 l. 1 et 2: »in academiis, مدارس, ملائقيات coenobiis, خانقاهات s. بُطٌ, templis, مساجد.«

II, ۳۷۸ l. 13. في المجمعه FL. Scr. in locutione المجمعه; preces canonicas publicas diei Veneris habuit, طرف المجمعه non est, sed مفعول به, ideoque cum passivo conjunctum in nominativum transit, ut dicitur يصلي فيها العيد III, ۷۹ l. 3.

كَثِيرٌ II, ۳۷۸ l. antepenult. FL. Scr. cum Codd. كَثِيرٌ بِرَكَابِهِمْ كَثِيرٌ بِرَكَابِهِمْ causam pertineat ad نَاسٍ, ita ut كَثِيرٌ كَثِيرٌ بهم indicet qua moti ad illos se applicerint: postea cum illis ibi considerunt multi (alii) homines, ut per illos beneficiorum divinorum participes fierent.

II, ۳۷۸ l. penult. »الْجَصَّاصُ الْقَاشَانِيُّ« FL. Scr. secundum Cod. V. الخصاچي الْقَاشَانِيُّ. Illud pluralis est nominis غصارة, paropsis, patina; conf. Kazwînî, II pag. ۲۹. l. 2-4. Hoc, quo in modum substantivi utuntur, est i. q. الخزف الْقَاشَانِيُّ, testa caschanica, ex eo genere vasorum figlinorum, quod apud nos Steingut, faience, white stone, aardewerk, al. appellatur. Hodie voce corrupta parlim فَيَسَانِي, partim كاشاني dicitur (vid. BERGGREN et ELL. Boethor s. v. Faience). De

illa appositione autem: **الْخَصْمَاءُ الْفَاشِذُ**, et sic deinceps per ceteros causas, dixi IV pag. 305, in dissertatione ibi cit. über das Verhältniss u. die Construction der Sach- u. Stoffwörter im Arabischen, in Sitzungsberichte der K. Sächs. Ges. d. Wiss., philol.-histor. Cl., 1856, pag. 1 sqq. et postea in diss. über einige Arten der Nominalapposition im Arabischen, ibid. 1862, pag. 10 sqq. Ceterum de illis vasis vid. Kazwinī, II pag. ۲۹. l. 2-4.

تَعْهُرٌ سَامِرًا »**يَعْهُرُ**« FL. Ser. sc. تَعْهُرٌ سَامِرًا

II, ۳۷۹ l. 6. »**فَصَوْرًا**« FL. Immo scr. secundum Codd. دَبْنَى nam; **نَهْرًا** »**شَادِهِرُومُرٌ**« Nec sic nec scribendum est, nam absolute dictum est: ad ostium ejus aedificia exstruxit (conf. II, ۳۸۴ l. 4); autem a suffixo in حَفْرَةٍ pendet eandemque notionem repetit sub forma substantivi appositi, ut sequens صَغْرَى سَمَاءُ أَبَا الْجَنْدِ الْجَنْ: habeat ad quod commode se applicet.

II, ۳۷۹ l. 8. »**رَسْتَاقٌ**« FL. Scr. رَسْتَاقا.

II, ۳۷۹ l. 9. »**شَادِهِرُومُرٌ**« FL. Nec sic nec scribendum est, sed vera est scriptura codicum; nam شَادِرُونَ, nomen appellativum persicae originis (vid. Meninski s. v. شَادِرُونَ, شَادِرِيَانَ), significat opus hydraulicum quo aqua in loca edita tollitur, vid. I, ۲۰۵ l. 3-7 et IV pag. 476.

II, ۳۷۹ l. 13. »**سَامِرًا**« Leg. secundum Cod. L. تَعْهُرٌ سَامِرًا vid. IV, pag. 451 in fine.

II, ۳۷۹ l. ult. »**تَكَعَّبَةٌ**« FL. Scr. secundum Codd. تَكَعَّبَةٌ

II, ۳۸۰ l. 3. »**مِنْ زَيْدٍ**« FL. Scr. ex vestigiis Codicum بَيْهِرِينْ, de quo loco vid. in v. — Sed nunc cum WÜSTENFELDIO pro قَيْلَ مِنْ زَيْدٍ legit قَبْلَ بَيْهِرِينْ, deleto signo distinctionis post تَعْهُرٌ.

II, ۳۸۰ in adn. l. 7. »**Gaghrowan**« FL. I. e. قَلَاغُولَانْ vid. II, ۳۷۸ l. 4.

II, ۳۸۱ l. ult. »**عَمَرَتٌ**« FL. Scr. sine teschdid عَمَرَتٌ. Ab activo primae formae fluit medium اذْعَهَرٌ pag. ۳۸۴ l. 4, non ab عَهْرٌ.

II, ۳۸۴ l. 2. »**الْمُسَبَّحَةُ**« FL. Scr. المُسَبَّحَةُ; vid. II, ۲۹ l. 4 et 3 ab inf. et VI pag. 17.

II, ۳۸۴ l. ult. »**حَيْفَ سَلَامٌ**« Leg. حَيْفَ سَلَامٌ, coll. V pag. 68 et 390.

II, ٣٨٥ l. penult. «بِتَهَامَةَ» leg.

بالتجبيل Fr. Ser. "بِالْجَبْلِ الَّذِي كَانُوا يَسْكُنُونَ بِهِ" II, ٣٨٦ l. 1 et 2. الَّذِينَ كَانُوا يَسْكُنُونَ بِهَا conservata scriptura codicum in et nomen acceperunt (بلاد قبط) a gente quae in iis habitabat. — Recte codices nomen جَبْل جَبْل cum plurali conjungunt κατὰ τὴν σύνεσιν, quod idem factum est apud Haririum, edit. I, pag. ٥٤ l. 4.

II, ٣٨٦ l. 3. كَالْخَانَاتِ "FL. Ser. ut tabernae vina- riae; nam خانات sunt xenodochia, حانات oenopolia.

كُلْ ذِي لِسَانٍ "FL. Sensus requirit l. 6. كل لسان.

II, ٣٨٦ l. 10. وَشَمْشَاطٌ "FL. Ser. vid. II, ١٢٥ l. 6-9, Abulfed. Geogr. pag. ٢٧٦ et ٢٧٧. Apud Veteres شمشاط l. 9 est Sa- mosata, Geogr. pag. ٢٧٦ et ٢٧٧. Apud Veteres سمبساط l. 9 est Sa- mosata, شمشاط l. 10 Arsamosata s. Armosata.

II, ٣٨٦ l. penult. زَاحِيَةٌ "FL. Ser. sine articulo.

II, ٣٨٧ l. 2. وَجَلْسِيَّهَا "FL. Ser. nomen relativum du- ctum a جلس, cui oppositum est غور; vid. I, ٣٩ l. 6-8.

II, ٣٨٧ l. 11. المُسْتَقْفَى "FL. Ser. ut recte uterque co- dex habet; vid. Abulfed. Ann. Musl. III pag. 464, Abulfaragii Histor. Dynast. pag. 386 l. 11, WEIL Gesch. d. Calif. III pag. 258 med.

II, ٣٨٧ l. ult. فَكَلْوَادِي "FL. Illud Codicum non erat reprobandum; saepe enim apud poetas, ut apud Amrulkaisum, Mo'allakat ed. Arnold pag. 2 v. 1, conjunctio ف nomina duorum locorum ita copu- lat, ut alter ultra alterum situs et intervallo aliquo ab eo sejunctus re- praesentetur.

II, ٣٨٨ l. 2. بَصَرْصُورٌ "FL. et WÜSTENFELD. Ser. vid. II, ١٥٣ l. 4.

II, ٣٨٨ l. 4 ab inf. زِيَادَةٌ "FL. Ser. زِيَادَةٌ عنْدَ

II, ٣٨٩ l. 5. فَتَائِدَةٌ "leg. فَتَائِدَةٌ

II, ۳۸۹ in adn. l. 6. »رِبْعٌ« FL. Ser. Ut Kamüs docet, رِبْعٌ est nomen Hudeilitae.

II, ۳۸۹ in adn. l. penult. Pro فَتَنَدَةً Al-Maqqari II, ۵۰۹ l. 16 sqq. scribit كَتَنَدَةً, de qua forma vid. adnotatio ad II, ۴۱۳ l. 9.

II, ۳۹۳ l. ult. »وَيَاءُ« FL. Ser. secundum codices وَالْفَ يَاءُ ; nam illud à in fine verborum, quod partim یَ partim یَ scribitur, nunquam مَقْصُورَةً, sed semper الفَ مَقْصُورَةً appellatur, i. e. à producta quidem, sed in synaloephe cum sequente الفَ الْوَصْلِ correptionem patiens, — cui opposita est الْفَ مَمْدُودَةً, i. e. à quae sequente spiritu leni productio- nem suam semper retinet. Clarissimus de hac re locus est III, ۱۱. l. 7 et 8. — Explicatus illa ، الْفَ مَقْصُورَةً یَ scribitur, appellatur الْفَ مَقْصُورَةً تُكَتَّبُ بِيَاءً، II, ۴۵۹ l. ult., pag. ۵۹ l. 11, pag. ۵۹ l. 2 et 3, ubi etiam causa additur: لَأَذْهَبَا رِبْعَةً, quia quarta litera est; vid. MEHREN, Epistola critica Nasifi Al-Jazigi ad de Sacyum pag. 88 et 89. — Eodem modo, ubi الْقَصْرُ est de pronuntianda ultima syllaba nominis in یَ exeuntis, semper vocalis à indicatur, non یَ; ut III, ۱۴۶ l. 3: الْمَنْهَى بالفتح والقصر i. e. cum fatha prioris syllabae et cum alif maksûra poste- rioris, itaque الْمَنْهَى, non الْمَنْهَى, quae est pronuntiatio recentior; conf.

VI pag. 79.

II, ۳۹۶ in adn. l. 1. قَدْسٌ شَرِيفٌ » قدسٌ شَرِيفٌ « FL. Sc. persice et turcice; nam arabice dicitur قدس الشَّرِيفِ، saltem cum vulgo قدس الشَّرِيفِ.

II, ۳۹۶ in adn. l. 6. قَدَمٌ » قَدَمٌ « leg. غَدَم.

II, ۳۹۷ in adn. l. 4. عَمَلٌ » عَمَلٌ « leg. عمل.

II, ۳۹۸ in adn. l. 4. حَصَابٌ » حَصَابٌ « leg. حصاب.

II, ۳۹۸ in adn. l. 6. قُرَاضَةٌ بَحَثٌ » قُرَاضَةٌ بَحَثٌ « leg. قُرَاضَةٌ بَحَثٌ.

II, ۳۹۹ l. 3. لِلَاكَابِرٍ » لِلَاكَابِرٍ « FL. Ser. لاكابر.

II, ۳۹۹ l. 3. جَمِيعٌ فَرَّ » جَمِيعٌ فَرَّ « Conf. VI pag. 28 ad II, vv l. 13.

II *

II, ۳۹۶ l. 10. «الاجْفَرُ» FL. Ser. الاجْفَرُ, plur. fract. paucitatis; vid. I, ۲۹ l. 13.

II, ۳۹۶ l. 11. «مَقْتَنَةٌ» FL. Ser. مَقْتَنَةٌ, i. q. مُتَقَارِنَةٌ, alibi مُتَصَلَّةٌ مُتَعَلِّمةٌ.

II, ۳۹۸ l. 10. «بِقُرْبِهَا» FL. Ser. بِقُرْبِهَا.

II, ۳۹۹ l. 11. «عُمُورٌ» FL. Dele teschdīd; vid. VI pag. 81.

II, ۳۹۹ l. antepenult. «كَاحِدٌ» FL. Ser. كَاحِدٌ.

جاذب من القرية II, f.. l. 11. FL. Dele signum distinctionis inter جاذب من القرية et به أضافة الماء; nam posteriora haec verba sunt صفة (nobis propositio relativa) ad indeterminatum illud جاذب من القرية proxime se applicans. Ceterum pro قرقر ex alia traditione scribitur, II, ۴۹ l. penult. et ult.

II, f..l in adn. l. 2. »Al-Bayān 'l-Mogrib« adde tom. II, ۱۹v in fine et not. h.

II, ۴۰۳ l. 3. «بِسْوَاحِلٍ» leg. cum Cod. V. بِسْوَاحِلٍ, coll. AMARI Bibl. Sic. pag. ۱۳۳ et ۱۳۴.

II, ۴۰۴ l. 10 et 11. «قَرْنٌ» FL. Ser. bis. Ceterum قرن طاووس, قرن فرن quod non differt a قريط طاووس pag. ۴۵ in adn. l. 4, coniunctim scriendum est. قرن طاووس.

II, ۴۰۴ l. antepenult. «وَغَيْلٌ» Hinc scriptura Wüstenfeldii in loco infra (in adn. 7) commemorato emendanda est.

II, ۴۰۵ l. penult. «فَطَرْبِيلٌ» FL. Ser. فَطَرْبِيلٌ; nam quod II, ۳۸v l. 4 ab inf. poëta hoc nomen plene declinavit, id fecit; per se generis feminini ideoque tantum imperfecte declinabile est; vid. II, ۴۳۹ l. penult., ubi de قطربيل bis est.

II, ۴۰۵ l. 6. «مَقْصُورٌ» leg. مقصور.

II, ۴۰۵ in adn. l. 3. «قَوْرَى» leg. قوارى; conf. V pag. 217.

II, ۴۰۵ in adn. l. penult. «بَقْرٌ» FL. Ser. بَقْرٌ.

II, ۴۰۶ l. antepenult. «ذُجَّلٌ» ذُجَّلٌ et أضْخَانَةٌ ذُجَّلٌ FL. Ser. cum Cod. L. مَاحِلٌ, siccus et sterilis, et أضْخَانَةٌ: in ejus interstitiis, i. e. intra quem hic illic, sunt fontes.

II, ٤.٤ l. penult. »عَلَّاظٌ« et »يَسْتَعْذِبُونَ« FL. Scr. coll. II, ٤.٣ l. 6, et يَسْتَعْذِبُونَ.

II, ٤.٤ in adnot. l. 9. FL. Locus Kāmūsi de tumulo formicarum est, non de nomine geographicō, itaque hīc non erat afferendus.

II, ٤.٥ l. penult. »قَصْبَيَانٌ طَوَيْلَاتٌ« FL. Scr. قَصْبَيَانٌ طَوَيْلَاتٌ.

II, ٤.٨ l. 3. »جَزْمٌ« FL. Scr. جَرْمٌ; vid. Muhammed ben Habib ed. WÜSTENFELD, pag. ٣٤ l. 2.

II, ٤.٨ l. 7. »مَوْرَخٌ« FL. Scr. مَوْرَخٌ, ut recte est III, vv l. antepenult.

II, ٤.٨ l. 10. »الْقَرْيَنْبَنْ« FL. Scr. الْقَرْيَنْبَنْ sine و, et fortasse الْقَرْيَنْ. Kām. turcicus nomen loci habet.

II, ٤.٨ l. 13. لغتانان» لغتانان «FL. Scr.

II, ٤.٩ l. 2. »مَشْرُوعَةٌ« FL. Scr. مَشْرُوعَةٌ; est enim in statu constructo cum سوق المدرسة النظامية: contra compitum fori scholae a Nizām-al-mulk conditae.

II, ٤.٩ l. ult. »فَرْمَانٌ بِالضَّمِّ جَمِيعٌ فَزْمٌ« Conf. VI pag. 28 et 83.

II, ٤.٩ in adn. l. 6. »Eadem urbs scribi videtur« leg. describi videtur.

II, ٤.١ l. 1. »وَيَفْتَحُ« FL. Scr. وَيَفْتَحُ: cum fatha litera Kāf autem locus alias est.

II, ٤.١ l. ult. »وَالنَّشْدِيدُ« FL. Hoc insertum nolle, contra codicis V. receptum vellem; nam quidquid de origine et significatione adjectivi التَّبِيَابُ التَّسْبِيَّةُ in قَسْمِي statuitur, literam s in eo non geminari constat. Arabes ipsi ambigunt, utrum a قَسْمًا (vid. lin. 6 et 7), an ab الْأَبِ الْبَيْدُ, الْفَمُ (ut الْقَسْ) ducendum sit.

II, ٤.١ l. 3. »وَالْمَتَازِرُ« FL. Scr. وَالْمَتَازِرُ, aut ad pronunciationem vulgararem مَفَاعِلَ non est arabica.

II, ٤.١ in adn. l. 1. »Excudit definitio distantiae.« Minime; conf. V pag. 100 l. 6-9.

II, ٤١٣ l. 7. Inter خَمْدَخَ et بَيْنَهَا lacuna non esse videtur; nam in Jaq. Oxon. non indicata est, et in Jaq. Petrop. tantum inseritur يَعْنِي ذراغا

II, ٤١٥ l. antepenult. »وَشُعُورٌ« FL. Ser.

II, ٤١٥ in adn. l. 5. »فَشَكِيَّةً« FL. Ser. قَحِيجَةً; vid. ROBINSON *Palaestina*, III pag. 746 (transl. german.), adn. 1, et pag. 954 inf., coll. cum nomine syriaco apud BERNSTEIN in *Zeitschr. d. D. M. G.* II pag. 369; HOFFMANN *Gramm. Syr.* pag. 33 l. 9 et 10, ubi appellatur »coenobium Kuzchaia كُوشَّاهِيَّةً«; deinde in adnotationibus geographicis b. SCHULTZI, Consulis borussici Hierosolymitani, quas manu ejus scriptas ad me misit Celeb. RITTER Berolinensis, haec sunt: »Kizheia كِيزَّاهِيَّةً«, eigentlich Schatz des Lebens, syr. حَلَّةٌ (?). Die Druckerei dort soll noch fortbestehen." Ista Schultzii orthographia congruit cum forma altera syriaca حَلَّةٌ، vid. *Zeitschr. d. D. M. G.* II pag. 369 adn. l. 5 ab inf. — Quidquid igitur de derivatione statuitur, hoc certe constat, scribendum esse قَحِيجَةً، vel magis ad consuetudinem arabicam خَمْدَخَ.

II, ٤١٦ l. 9. »جَمْعُ أَعْجَمِيَّ« Conf. VI pag. 28, 83 et 85.

II, ٤١٧ l. 10. »مِنَ الْبَصْرَةِ« FL. Ser. secundum Cod. L. الْبَصْرَةُ.

II, ٤١٨ l. 4. »حَبَالَةً« FL. Ser. حَبَالَةً e regione ejus. Conf. VI pag. 30, ad II, ٨٤ l. 11. Idem est II, ٤٣٨ l. 5 et III, ١٣٤ l. 8.

II, ٤١٨ l. 5. »بَقِيَّ« et »ذَجَّهَرٌ« FL. Ser. cum Cod. L. بَقِيَّ, et sine teschdid ذَجَّهَرٌ, ut jam dixi ad II, ٣٨١ l. ult.; conf. VI pag. 81 et 84.

II, ٤١٩ l. 1. »أَنْسٌ« FL. Ser. أَنْسٌ; ut recte WÜSTENFELD in *Moschatarik* pag. ٣٤٧ l. antepenult.

II, ٤١٩ l. 4. »طَلَحَّةً« FL. Ser. طَلَحَّةً; omne enim nomen diptoton, ubi genitivum regit, in triptoton mutatur.

II, ٤١٩ l. 9. »دَسْتَبَى« دَسْتَبَى leg. conf. V pag. 466.

II, ٤٢٠ l. 4. »بَدِيزْمَهَلٌ« لِلْمَظَرَّفٌ بَدِيزْمَهَلٌ (conf. V pag.

464) et cum Codd. *القنة* *طرة* *ارخ* *پونتیس* a pers. *ارخ*, et *پنهل*, nunc *پونس*.

II, ۴۲۰ l. 7. »*المُهَبِّد* (?)« FL. Scr. *المُهَبِّد*; vid. *Zeitschr. d. D. M. G.*

V pag. 300, adn. 1, et infra III, ۷۳ l. 12 sqq.

II, ۴۲۲ l. 3. »*عَمَارَة*« FL. Scr. *عَمَارَة*; vid. Kâmûs s. v. *عَمَارَة* et *عَمَارَة* *عَمَر* in themate *عَمَر*. Quod autem in adn. 2 affertur, non est nom. propri., sed appellativum, quare scribendum est *عَمَارَة*.

II, ۴۲۴ in adn. l. 4 ab inf. »*قصوامی*« FL. Scr. *قصوامی*; vid. me ad III, ۷۳ l. ult.

II, ۴۲۵ l. 11. »*فِيقطَاع*« FL. Scr. *فِيقطَاع*, sc. *أَبُو بَكْرٍ*^{رس}, ut recte est apud Tabarium ed. Kosegarten, I pag. 90 l. 5, ubi illa expeditio narratur.

II, ۴۲۶ l. 11. »*بِشَقَّة*« FL. Scr. *بِشَقَّة*: quem via ad Batn-Falg' intersecat.

II, ۴۲۷ l. 6. »*مِن*« FL. *Puto*, i. e. *عُصْنِي*.

II, ۴۲۸ l. 9. »*يَعْرِفُ*« FL. Scr. *تَعْرِفُ*.

II, ۴۲۸ l. ult. leg. »*الْحَمْدُورِي*« *الْهَمْدُورِي*.

II, ۴۲۸ in adn. l. 3. »*الْقَطَار*« FL. Scr. *الْقَطَار*.

II, ۴۲۹ in adn. l. 1 et 2. In Cod. L. et V. legitur; non ergo spectari videtur *ابن الْحَمْدُورِي* de quo sermo est in Moschtar. pag. ۳۵ l. 4 ab inf.

II, ۴۳۰ l. 2. »*وَالْمَحَانَات*« FL. Scr. *وَالْمَحَانَات*; vid. VI pag. 82.

II, ۴۳۱ l. 9. »*الشَّوَّبة*« FL. *Puto* *الشَّوَّبة*.

II, ۴۳۱ l. ult. »*وَيَعْمُرُ*« FL. Scr. cum WÜSTENF. *Moschtarik* pag. ۳۵ l. 4, *وَيَعْمُرُ*, quod confirmatur per l. 5 ejusdem paginae Moschtariki.

II, ۴۳۲ l. ult. »*مَا لَهُ*« FL. Potius conjunctim i. e. *مَا لَهُ*.

II, ۴۳۳ l. 9. »*بِالْغَرْق*« FL. Scr. *غَرْق*, apud Arabes

recentiores, Persas et Turcas usitata, non est genuina; et G'auharî et Firûzâbâdî docent dicendum esse غرفة يُعرف غرفة, atque etiam in Corano, Sur. X v. 90, ab omnibus legitur الغرفة.

II, ٤٣٣ l. 12. «أَجْرِعْهَا» FL. Scr. آجْرِعْهَا: et lateres ejus ablati sunt.

Conf. II, ٤٤٩ l. 2.

II, ٤٣٣ l. 13. «فَطَرْبَلٌ» FL. Scr. فَطَرْبَلٌ; vid. VI pag. 84.

II, ٤٣٣ l. penult. «الْحَكْمَةُ» FL. Recte sic; conf. I, ٣١٤ l. 5-7.

II, ٤٣٣ l. ult. «الْعَكَى» A. I. Leg. secundum Codd. et Qāmūs; conf. VI pag. 45. — Sic etiam pro «الْعَكَى», pag. ٤٣٤ l. 2, scri-
bendum est.

II, ٤٣٤ l. 8. «فَطِيعَةً» leg. فَطِيعَةً.

II, ٤٣٥ l. 3. «قُرْبٌ» FL. Recte Cod. V. قبل ad quod spectat illud لِلْقَاصِدِ دَمْشَقُ الْخَيْرَ: ei, qui ab Emesa Damascus proficiscitur, ante Thanijat-al-'ukâb, i. e. qui vicus ei, qui ab Emesa Damascus proficisci-
tur, ante obvius est quam ad Thanijat-al-'ukâb perveniat.

II, ٤٣٥ l. 6. «الْفَرَمَاءُ» FL. Scr. ut ipse noster jubet II, ٣٤٩ l. 2.

II, ٤٣٤ l. 3. «الشَّرُوعُ» FL. Scr. الشَّرُوعُ.

II, ٤٣٤ in adn. l. 2. «الْغَوْرَاءُ» leg. الغَوْرَاءُ.

II, ٤٣٧ l. 2. «وَأَكْثَرُهُمَا» FL. Ser. disjunctim ما. Non est enim pleonasticum, quasi encliticum, sed مَا المُصْدِرِيَّةُ. Conf. III, ٨ l. 9.

II, ٤٣٨ l. 5. «جَبَالٌ» FL. Scr. حَبَالٌ; vid. VI pag. 30 et 86.

II, ٤٣٩ in adn. l. 2. «فَنَى» leg. فَنَى.

II, ٤٣٩ in adn. l. 7. «عَبْلٌ» FL. Mihi videtur عَبْلٌ legendum (nam non عَبْلٌ est, ut apud FREYTAG in Lexico, sed عَبْلٌ, ut عَبْلٌ), quasi di-
catur Fovea Saturni.

II, ٤٣٩ in adn. l. ult. «فَلَمْ يَحْسَدْ» FL. Scr. فَلَمْ يَحْسَدْ.

II, ٤٤٦ l. 1. قَدْلَخَاجَ » قَدْلَخَاجَ FL. Ser. ut recte est III, ١. v l. 4.

II, ٤٤٦ l. 8. الْفَرْمَاءُ » الْفَرْمَاءُ FL. Ser. vid. pag. 88 (ad pag. ٤٣٥ l. 6).

II, ٤٤٦ in adn. l. 4 ab inf. بَسْرُ » بَسْرُ FL. Ser. vid. Kāmūs s. v.

بَسْرُ. Et sic recte scripsit WÜSTENFELD *Ibn Coteiba* pag. ٥٨ l. 4 et 3 ab inf.

II, ٤٤٦ l. 2. دَشْبَّهَ » دَشْبَّهَ FL. Ser. دَشْبَّهَ.

II, ٤٤٦ l. 4 et 5. آبَارُ » آبَارُ FL. Equidem mallem secundum Cod. L.

II, ٤٤٦ l. 5. جَعْبَرُ » جَعْبَرُ FL. Praeter locos in adnot. 9 allatos vid. etiam locum ipsum de جَعْبَرِ I, ٢٥٦ l. ult.

II, ٤٤٦ l. ult. بالارمنية » بالارمنية FL. Puto , linguâ armenicâ. Ab الارمني Armenii, dicitur الارمني Armenius, substantive et adjective; Armenia vero, sc. terra Armeniorum, est أرمينية s. أرمينية ; vid. I, ٥. l. 8, Lubb-el-lubâb s. v. الارمني ELL. BOETHOR s. v. Arménien.

II, ٤٤٧ l. 1. كتاغيكوس » كتاغيكوس FL. et DEFREMERY. Scr. Cathogicos, i. e. Catholicos, litera l more armeniaco in gh multata; vid. PETERMANN Grammatica linguae Armeniacae pag. 27-29.

II, ٤٤٧ l. 2. النَّاجِمُ » النَّاجِمُ FL. Ser. النَّاجِمُ.

II, ٤٤٧ l. 4. وَيَقَالُ » وَيَقَالُ FL. Melius sine ser. ut sit صدقة nominis جسر : pons qui appellatur cet.

II, ٤٤٨ l. 1. يَحْصِبُ » يَحْصِبُ FL. Ser. secundum Kāmūs, in themate حصب يَحْصِبُ, حصب non cum Moschtariko يَحْصِبُ.

II, ٤٤٨ l. antepenult. فَلَمِيَّةً » فَلَمِيَّةً FL. Ser. فَلَمِيَّةً.

II, ٤٤٩ l. 6. يَحْدَثُ » يَحْدَثُ FL. I. e. يَحْدَثُ.

II, ٤٤٩ l. 2. فَيُوْقَرُ » فَيُوْقَرُ FL. Ser. فَيُوْقَرُ.

II, ٤٤٩ l. 3. سَبَكَّةً » سَبَكَّةً FL. Ser. سَبَكَّةً; vid. VI pag. 43 et 53.

II, ٢٩ in adn. l. 8. »fertilitas describi nequit“ FL. Scr. fragrantia crocum (i. e. croci odorem) superat.

II, ٤٥ l. 6 et 7. FL. Forma لِقْأٌ, quae hīc significatur, exstat I, ٨٦ l. 15-17. — Conf. etiam IV pag. 150.

II, ٤٥ l. 9. »الْمَرْمَارٌ“ Leg. لمّارى sine ṭaṣdīd, coll. V pag. 564.

II, ٤٥ l. antepenult. »الْحَاجُرُ“ الْحَاجُرُ (non حَاجُرٌ) urbs primaria Jemamae, nunquam cum articulo conjungitur; vid. me pag. 77 (ad II, ٣٩ l. 9). — Rejicienda igitur etiam est forma الْحَاجُرُ, quae approbata erat V pag. 175; neque, ut ibi docetur, idem locus لَقْأٌ spectari videtur I, ٣٩٣ l. 1; fortasse melius ibi بَغْنَاءٌ legendum, ut Zam. l. 1.

II, ٤٥ l. penult. »وَسَامِرٌ“ FL. Scr. cum Cod. V. vid. VI pag. 81.

II, ٤٥٣ l. 3-6. A. I. Eadem verba sunt apud al-Beládsori, ed. DE GOEJE pag. ١٣ l. 7-9, ubi tamen pro بَعْدَ مَعْوِنَةٍ est بَعْدَ مَعْوِيَّةٍ, et apud Samhūdi in WÜSTENF. Geschichte der Stadt Medina pag. 154, ubi بَعْدَ مَعْوِيَّةٍ dicitur; sic igitur nostro quoque loco l. 5 pro بَعْدَ مَعْوِنَةٍ legendum videtur.

II, ٤٥٣ l. 7. »وَخَلُوا“ FL. Scr. وَجَلَوْا.

II, ٤٥٣ l. antepenult. »الْكَطَمٌ“ leg. الْكَطَمٌ.

II, ٤٥٤ l. 6. »ابْتَدَأَ“ FL. Quum hoc verbum commodo subjecto caret, puto hic, ut postea, passive scribendum esse ابْتَدَأَ.

II, ٤٥٤ l. 13. »يَتَّبِعُ“ FL. Scr. يَتَّبِعُ.

II, ٤٥٤ l. ult. »الْبَنَاءُ“ FL. Scr. الْبَنَاءُ, quod scripturā Codicis V.

*Fakultät
381 zu
4/1902 ab
البناء*

significatur. Est forma pluralis fracti ab الْبَنَاءِ, in nomine agentis a verbo ultimae Je sane rarer pro الْبَنَاءِ. Vide tamen غَازٌ غَزَّ a سَيِّدٌ سَيَّدَ apud Ibn 'Akit, Comment. in Alfijam, ed. DIETERICI pag. ٣٣٣ l. 10.

- II, ٤٥٥ l. 5. »علیٰ« FL. Scr. cum Codd. ; vid. VI pag. 65.
- II, ٤٥٤ l. 3. »ومُقارنَةٌ« FL. Scr. .
- II, ٤٥٦ l. 4. »والعَمَرَيْنِ« Leg. ; conf. IV pag. 14 , et V pag. 447.
- II, ٤٥٦ l. 11. »والقَنَانُ« FL. Scr. ; vid. pag. ٤٥ l. 11.
- II, ٤٥٧ l. 1. اخْتَصَمُوا »اختصموا« leg.
- II, ٤٥٧ in adn. l. 2. »الصَّابِنِ« Vid. supra in v. Seil. II, ١٧٧ in adn. l. 5-7.
- II, ٤٥٨ l. 2. FL. Non excidit spatii definitio ; vid. me VI pag. 85 , ad II, ٤٣١.
- II, ٤٥٨ l. 4. »الْفَرَمَاءُ« FL. Scr. ; vid. VI pag. 88 , ad II, ٤٣٥.
- II, ٤٥٨ l. penult. تَغْرِفُ »تغرف«.
- II, ٤٥٩ l. 1. »شَقَّةٌ« FL. Scr. شَقَّةً , Tigris aggerem illius canalis per-rumpit. Idem significat scriptura Cod. V. شَقَّةً , i. e. بَنَقَةً.
- II, ٤٥٩ l. 3. آثار »آثار« FL. Scr. cum Cod. V.
- II, ٤٥٩ l. 3. قَوْبَيْنِ »قوبين« leg.
- II, ٤٥٩ l. 7. قَوْرَى »قرى« FL. I. q. , pag. ٤٥٨ l. 14 et 15.
- II, ٤٦٠ l. ult. تَعْرِيبٌ »تعريب« , cuius oppositum , تعاجيْم , exstat II , ٤٦١ l. 1.
- II, ٤٦١ l. 7. قَمُونِيَا »قمونيا« FL. Corruptum ex II, ٤٦١ l. penult. , quamquam illie in formam arabicam قَمُونِيَا mutatum est.
- II, ٤٦١ l. antepenult. حَرَانٌ (?) يَعْنِي الْحَمْبِيرُ (?) FL. Scr. secundum interpretationem a scriptore ipso subjunctam , pro حَرَانٌ cum Cod. Cantabr. حَرَانٌ , plur. nominis persici حَرْ حَرَانٌ asinus.
- II, ٤٦١ l. ult. تَعْرِيبٌ »تعريب« , ut supra.
- II, ٤٦٢ l. 4. قَوْنٌ »تون« leg. تُون , coll. IV pag. 509.
- II, ٤٦٣ l. 4. وَطَوْقَيْثٌ »وطوقيث« FL. Eadem forma est apud Abulfed. Geogr.

pag. ۴۴۳ l. 2; noster vero pag. ۲۰۳ l. 6 pro ea substituit طرقيبيت، formam, ut ipse ait, deminutivam nominis طرقوت. Sed tamen etiam scriptura Codicis V. pag. ۵۱۴ l. ult., طرقيبيت pro طرقيبيت, haud obscure formam repraesentat, cui proxima est forma persica ترشيش طرقيبيت، quam tradidit Jāqūt in Moschtarik pag. ۲۷۴ l. 10. Illud توشيش vel bene distinguatur ab ترشيش, quod Noster I, ۲۰۳ l. 7 et 8 et ۲۱۹ l. 10 et 11 commemorat, nomen antiquum urbis quae nunc Tunis dicitur, in litore Africæ septentrionalis.

II, ۴۶۲ l. antepenult. «سبادر» سبادر Codicis V. vera videtur, nisi شنادر legatur, ut est in Jaq. Petrop.

II, ۴۶۳ l. 1. «الغرابى» الـغـرـابـى FL. Ser.

II, ۴۶۳ l. 4. «وقد» وـقـدـهـمـوـ FL. Ser.

II, ۴۶۳ l. ult. «ذاجد» ذـاجـدـاـ FL. Ser.

II, ۴۶۴ l. 1. «بهمازندران» بهـماـزـنـدـرـانـ FL. Neque sic, neque scribendum est. Quod ماسـنـدـرـانـ, nomen nihil, a librariis interdum pro ماسـنـدـانـ scriptum est, item apparel apud Edrisium a Jaubert translatum, II pag. 143 l. 9, pag. 164 l. 4 ab inf., et pag. 165 l. 11 ماسـنـدـانـ, Masandan, est pro ماسـنـدـانـ Masabadan; vid. adnotationem ad primum horum locorum. Cum his locis confer apud nostrum III, ۳. l. antepenult. sqq.

II, ۴۶۴ l. 4. «بنعربـبـ» بـنـعـربـبـ FL. Ser. iterum تعـربـبـ.

II, ۴۶۵ in adn. l. 5 ab inf. «أوـصـىـ» اوـصـىـ coll. IV pag. 198.

II, ۴۶۸ l. 3. «وقـبـلـوـيـةـ» وـقـبـلـوـيـةـ FL. Dele kesram sub wâw; vid. Moschtarik pag. ۲۷۵ l. 4 ab inf.

II, ۴۶۸ in adn. l. 5. «كـنـىـ» كـنـىـ FL. Recte Kâmûs ture. كـنـىـ.

II, ۴۶۸ in adn. l. antepenult. »Perperam Qâm. in v., عـشـرـهـ« FL. Scil. Kâmûsi editio Calcuttensis, nam Constantinopolitana recte habet عشر Kâmûs.

II, ۴۶۹ l. 8. «الهـنـدـوـيـةـ» الـهـنـدـوـيـةـ FL. Ser. هـنـدـوـيـةـ. Nomen آنـدـهـنـدـوـيـةـ a آنـدـهـنـدـوـيـةـ.

pendet: regio quae Indiae finitima est; & sequentem propositionem incipit: et in ea urbes sunt hae cet.

II, ٤٩ l. 9. ” وَخَبَرْيَن ” leg. coll. V pag. 302.

II, ٤٩٩ l. 9. "وَقَرَاجِيلْ" FL. Ser. *nuces indicae* (*Coccosnusse*); vid. JAUBERT *Edrisi*, I pag. 182 l. antepenult. et *Kazwinī* I, ٣٩٧ et ٣٩٨.

II, 5v. in adn. l. antepenult. — ult. » Vox كارة — quae notio Lexicis addatur.” FL. Cave addas; nam istud من النثياب وغيرها nihil significat nisi hoc, كذا, fascem, sarcinam, tam ex pannis aut vestibus, quam ex aliis rebus constare posse.

II, f. 1. l. 1. "يَعْدُونَ" FL. Grammatice يَعْدُونَ, etsi vulgarem hand pluralis anticipationem fortasse ipse scriptor admisit.

H, f. 1 l. 6. »اعجمی« FL Praefero scripturam Codicis L. ^{اعجمی}
 quod ex usu persicum significat, contra ^{اعجمی} in universum non-arab-
 bicum, barbarum. Conf. pag. f. 1 l. 3.

II, ۴۶) in adn. I. 9. «مُحَمَّدٌ قَرْبَةً» Fl. Scr.

II, f¹ in adn. l. 9. » (?) አመራይ “ FL. Scr. አጻይዝ; negat scriptor Käzerün recte urbem vocari, quoniam, ut apud nostrum quoque est, tota ex palatiis et hortis palmetisque constat. Conf. pag. f¹⁸⁵ l. 3.

II, ۴۷۳ l. 4. «المسلمين» Fl. Puto, iidem ac **الهراطين** vid. TORNEBerg *Annales regum Mauritaniae* pag. 245 l. 12.

II, ۴۷۶ l. 2. »بنجید« leg. بنجید.

II, ۱۹۴ l. 1. »وَكَبَرْ“ FL. Scr. وَكَبَرْ; hoc enim per significatur; vid. me VI pag. 66, ad II, ۳۰۸ l. 8, et ad ۳۵۶ l. 4.

H, ۹۶ l. 3. ”**هَوْأَمِيتُ**“ A. I. Leg. coll. III, ۳۱ l. 5-8 et adn. 2; Moschtarik pag. ۲۷ l. 4 ab inf. Itaque in adn. 1 quoque **هَوْأَمِيتُ** cum **لِ** legendum.

II, ۴۷۹ l. 5. "بِالْحَمْدِي" F.L. Ser.

II, ٤٧٤ l. 7. »بِعَدَادٍ“ FL. Recte بَعْدَادٍ, non repetita praepositio-ne, utpote in بِيَانِ عَطْفٍ, i. e. appositione nominis proprii ad nomen appellativum.

II, ٤٧٩ l. 10. »عَلَيْهَا“ FL. Scr. عَلَيْهَا.

II, ٤٧٩ l. 11. »وَكَبْكَبٌ“ FL. Ser. وَكَبْكَبٌ.

II, ٤٧٩ l. 12. »بِطْلَعُكَ“ FL. Ser. يُطْلَعُكَ: praebet tibi (illic stanti) prospectum in al-'Arg'; conf. pag. ٤٣٨ l. 5.

II, ٤٧٩ l. antepenult. »كَبْكَبٌ“ FL. Ser. كَبْكَبٌ.

II, ٤٧٧ l. 1. »كَبَابِةٌ“ FL. Ser. كَبَابِةٌ, ita ut كَبَابِا a مَنِ regatur, & vero novam propositionem incipiat: Kabawān videtur esse forma fa'alān a verbo kabā; ibi proelium inter Arabes commissum est.

II, ٤٧٩ l. 4. Lacuna expleatur غَيْرَهُ الْخَصِيلُ, coll. Zamakṣarii Lex. Geogr. pag. ١٣٨ l. penult., et in adn. l. 9 sq.

II, ٤٧٩ l. 9. »كَلْكَلٌ“ Qāmūs Calcuttensis in v. يَزْدٌ habet كَلْكَلٌ.

II, ٤٧٩ l. 10. »مَدِينَةٌ كَوْرَةٌ يَزْدٌ“ FL. Ser. مدینة كَوْرَةٌ يَزْدٌ مَدِينَةٌ وَكُورَةٌ يَزْدٌ, urbs princeps dioeceseos Jezdensis, pro quo III, ٣٤. l. 2 قَصْبَةُ نَاحِيَةٍ يَزْدٌ, i. e. قَصْبَتَهَا dictum est.

II, ٤٨١ in adn. l. 2. »جَبَلٌ مَسْلَمَةٌ“ FL. Ser. aut جَبَلٌ مَسْلَمَةٌ, aut جَبَلٌ مَسْلَمٌ, si sumitur nomen مَسْلَمَةٌ, ut multa alia similis significatio-nis ab Arabismo recentiore in accusativo per genitivum subjunctum de-terminato positum esse pro مَسْلَمَةٌ شَىٰ. Si legimus مَسْلَمَةٌ جَبَلٌ, nomen جَبَلٌ ipsum per statum constructum determinatur, quasi unus tantum mons in illa regione sit; sin legimus مَسْلَمٌ جَبَلٌ, indeterminatum ma-net, ita ut mons unus aliquis inter plures indicetur. Et sic Kām. ture.

II, ٤٨١ l. 7. »بَيْشَرٌ“ leg. بَيْشَرٌ, coll. Zamakṣarii Lex. Geogr. pag. ١٤١ l. 4 et adnot. l. 7.

II, ۴۸۳ l. ult. »والكرات« FL. Ser. ; ut hodie quoque *kurrat* dicitur ; vid. BOETHOR et BERGGREN s. v. Poireau.

II, ۴۸۴ l. ult. »التنبت« FL. Ser. ؛ nam quomodo cunque prouniatur, secundam consonam geminari docet I, ۱۹۷ l. 2 et 3.

II, ۴۸۴ l. ult. »الماء« FL. Ser. ماء sine articulo.

II, ۴۸۵ l. antepenult. ».... ....« In Jaq. Berol. legitur: يقال له فايق عرب عن غفنه. Vera lectio autem non videtur.

II, ۴۸۵ l. ult. »في« FL. Ser. cum Cod. L. وفي.

II, ۴۸۶ l. 1. »تنقرخ منها« FL. In Codd. L. et V. est حنف (vid. pag. ۴۸۵ in adn. l. ult.); scr. igitur حنف qui (canales minores) ex illo (canali majore, نهر كوخابا derivabantur; conf. III, ۲۶۹ l. 9 et 10.

II, ۴۸۶ l. 5. Jaquti verba edita sunt a REINAUD *Journ. Asiat.* 1861 (pag. 55, note 1 — extrait n° 6), unde appareret كرخت legendum esse pro كرخت.

II, ۴۸۶ l. 8. »عواصن« FL. Puto أعراض.

II, ۴۸۶ l. 10. »سوق« FL. Schreibe سوق: er befahl dass die Märkte in die gewölbten Hallen der Stadt verlegt werden sollten, jedem Thore gegenüber ein Markt, d. h. so dass jedem Thore gegenüber ein Markt wäre.

II, ۴۸۷ l. 2. »لجل« FL. Cum Cod. L. hoc ejiciendum est, quum nec ratio nec oratio dici permittat: causa rei est propterea quod cet.

II, ۴۸۷ l. 11. »يدعى« FL. Ser. تدعى.

II, ۴۸۷ l. 14. »خنس« FL. Non erat quod ⌂ codicem in ⌂ mutaretur; modo scribatur خنس, quod est femininum masculino carens.

II, ۴۸۷ l. 15. »أحد« FL. Ser. cum Cod. L. واحد; nam أحد unum aliquem significat, واحد vero unum singulum, oppositum duobus et pluribus, deinde singularem, oppositum plurali, id quod in hunc locum cadit.

II, ٤٩, l. 3. «الْمَدِينَةُ» لِمَدِينَةٍ indeterminate positum scriendum esset أسمًا.

II, ٤٩١ l. 5. كركور In Jaq. Petropol. deest; in Jaq. Oxon. كركور (sic) بضم قلبة يناسب اليها أبو الحسن على بن ماجمد الكركوري (sic) اديب روى السلفي عن أبي الحسن — الاشريقي عنه ابياتنا وكان معلمى سفاقسى ☀

II, ٤٩١ l. penult. «أَبْنَاؤنْ» Coll. I, ١٨ l. 14-15, videtur legendum esse أَبْنَاؤنْ qui ibi وَادْ vocatur.

II, ٤٩٣ l. 4. «وَالِى» FL Ser. cum Codd. والى vid. me VI pag. 65, ad II, ٣٠, l. penult.

II, ٤٩٣ l. antepenult. «كَسْرٌ ثَانِيَّةٌ وَكَسْرُ النُّونِ» FL Sine dubio aut prius aut posterius كسر mutandum est in سكون.

II, ٤٩٤ l. 6. «الْسَّكُونُ» leg. السكون.

II, ٤٩٤ l. 10. لم يتحقق vel تتحقق FL Puto.

II, ٤٩٥ l. penult. «جَزَّةٌ» FL Ser. جزء vid. I, ٢٥٣ l. 9.

II, ٤٩٦ l. 4. «لُحْيَانَ» FL Ser. لحيان vid. me VI pag. 65, ad II, ٣٠, l. penult.

II, ٤٩٧ l. penult. «جَمِيعُهُمْ» FL Quum propositio nominalis ita tantum apodosin efficere possit, ut ei conjunctio ف praefigatur, legitime scriendum erat فاجمِيعُهُمْ.

II, ٤٩٧ l. ult. «وَأَجَامٌ» FL I. e. وأجام sive vid. I, ٤ l. 11. Itaque in adnotatione non recte negatur nomen supra extare.

II, ٤٩٧ in adn. l. 1. «بِالصَّعِيدِ» FL Contra Kāmūs turcicus recte: كسف فناحتينلا صعید سهرقند قصاسنلا بو قوبیه آدیدر cum duplice fatha, est nomen vici in dioecesi Sogdi Samarkandensis.

II, ٤٩٧ in adn. l. 8. «وَمَعْنَاهُ عَامِلُ التَّرْجُعِ» FL Nam persice، كشنکر

per syncopen pro كَشْتَكْرُ، nomen compositum est ex كَشْتَ، salum, sages, et كَرْ، faciens. Plenioram formam كَشْتَكْرُ، seminator, habet MENINSKIUS.

II, ٤٩٨ l. 1. FL. Forma اسْكَافِ الْعُلَيْبَا recte respondet alteri اسْكَافِ الْمُسْعَدِ، aliter ac I, ٤١ l. ult. et pag. ٤٣ l. 1. Conf. IV pag. 104.

خَرَاجٌ كُلٌّ وَاحِدَةٌ » خَرَاجُهَا كُلٌّ وَاحِدٌ « FL. Scr.

II, ٤٩٨ l. 4. FL. Sine dubio Kāmūs (etiam turcicus) recte millies mille; nam veetigal annum 12,000 mithkalorum satis tenue fuisset, 12,000,000 sane lautum erat. Chalifis imperantibus Ispahan etiam plus, i.e. 21,000,000, quotannis dedisse dicitur, Zeitschr. d. D. M. G. VIII pag. 528 l. 16 et 17.

صَعْبَ الْمَسْلَكِ وَعِنِ الْمَفْصِدِ صَعْبَ الْمَنْجَابِ « FL. Ser. صَعْبَ الْمَسْلَكِ وَعِرْأَ الْمَفْصِدِ صَعْبَ الْمَنْجَابِ. Necessaria est annexio dualium et صَعْبَانِ وَعَرَانِ ad genitivos sequentes, quia aliter plane nihil conjunctionis grammaticae inter haec et دَهْمَانِ عَظِيمَانِ السِّخِ intercedit.

II, ٥٠ in adn. l. penult. FL. Sine dubio istud كَشْم apud Kazwīnūm erratum est pro ipso hoc كَشْهُور. — Conf. Z. d. D. M. G. IX pag. 376 adn. 2.

II, ٥١ l. 6. « كَعَبَةٌ » FL. Scr. كَعَبَةً.

II, ٥١ l. 12. « الْأَغْفَانُ » Secundum Zamāksharī Lex. Geogr. pag. ١٣٧ l. 6 sqq. et in adn. l. 4 et 5, legendum est الْكُفَّانِ.

II, ٥١ l. antepenult. « الْكُفُّ الْأَبِيْضُ وَالْكُفُّ الْأَسْوَدُ » Secundum eundem locum legatur الْكُفُّ الْأَبِيْضُ الْكُفُّ الْأَسْوَدُ.

II, ٥٢ l. penult. FL. Scr. شُعْبَانِ: sicuti duo dentes furcae, a communi principio oriuntur.

II, ٥٢ l. 2. تَكْرِزُّهُمْ « تَكْرِزُّهُمْ » FL. Scr.

II, 5. f 1. 5. F. L. Ex alia traditione كفر عَهْمًا , conf. VI pag. 60.

فِي سَفْحٍ II, ۵۰ۮ l. 9. »عَامِلَةً« Fl. Scr. cum Cod. L. عاملة، i. e.

جَيْلَ عَامِلَةً ; vid. V pag. 499 et VI pag. 39 , coll. cum II , ٢٣٨ in adn.

1. 4 ab inf.

II, 5. f l. ult. «صَفُورٌ آءٌ» FL. Sensus requirit

II, ۵۵ l. ۱. FL. Quum in tertia litera spiritu exuta sit, consentaneum est arabice نَفْتَالِي non نَفْتَالٰی dici et scribi.

II, ٥٥ l. ult. »**وَحْدَف**« F. L. Scr. ita ut pendeat a praepositione in **بَسَالِيَّةِ بَنِ الْمُهَاجِرِ** ب. Significat formam Lubb-el-lubabi كَفْسِيَّةِ سَوَانَ.

II, 5.4 l. 1. « وَيَنْتَصِبُهَا » FL. Scr. cum Cod. V. : contra illam se erigit, i. e. ex illius regione sita est.

II, 54 l. 1. ^{وَكُلُّ} FL. Ser. ^{وَكُلُّ} **الْفَرْعَوْنِيْنَ**, sublatâ hamzâ; vid. VI
pag. 54.

II, ٥٠٨ l. 5. »بَاعْدَرَا« leg. coll. IV pag. 243.

بِاجْنَبٍ II, ٥٩ l. 1. "بِاجْنَبٍ" Fl. Scr.

II , ٥٩ l. 1. " وَرْدَان " leg. وَرْدَان , coll. IV pag. 44 , V pag. 6.

II, 5.9 l. ult. »علیهِ» FL. Scr. cum Codd. علیهِ, i. e. ei obversus, illuc spectans.

II, ٥٣ l. l. "اختصروا" Fl. Scr. cum Codd. i. e. pronunciationis compendium fecerunt, brevius pronuntiarunt.

II, ٥٣ l. 8 et 11. »كُنَاطِرْ« leg., ut in Codd. revera est; conf. V pag. 472.

II, ٥١٣ l. 9. ”نَكْرَهٌ“ FL. Scr. cum Codd. $\aleph\bar{w}$, i. e. ea omnia
reperiuntur in hoc versu Nosaibi, scil. secundum diversas lectiones,
على اختلاف الرباعيات.

II, ٥٣ l. 9. «كَنْتَدَةٌ» Leg. secundum Codd. كَنْتَدَةٌ، per metathesin pro كَنْتَدَةٍ. Conf. IV pag. LI adn. a l. ult., VI pag. 83.

II, ٥٣ in adn. l. 8. Fl. Dele Alcantara, quod ubique الْقَطْرَةُ est, nihil aliud. In loc. laud. Edrisii rectissime CONDE (conf. ejus *Geschichte der Herrschaft der Mauren in Spanien*, übersetzt von RUTSCHMANN, tom. II pag. 215) كَنْتَدَةٌ pro كَنْتَدَةٍ scribi voluit.

II, ٥٥ l. ult. «حَامٌ» Fl. Ser. cum Codd. سَامٌ; nam, ut in Mu'gam al-buldān quoque affirmatur, Ibn al-Kalbī non Hamum pro patre Canaani habuit, sed Semum; eadem Ibn al-Athīri sententia est (vid. *Abulfed. histor. anteislam.* pag. 16 l. 19 et 20); item Kāmūs s. v. : الْكَنْهَانِيُونَ.

كَنْهَانٌ بْنُ سَامٍ بْنُ ذُوحٍ

II, ٥٦ l. 9. «الْزَوْزَانُ» الْزَوْزَانُ vid. I, ٥٣ l. 2.

II, ٥٦ in adn. l. antepenult. «بَقْصَرَانٌ» بَقْصَرَانٌ.

II, ٥٧ l. 4. «شَمْخَنٌ» شَمْخَنٌ.

II, ٥٩ l. 3. «أَسْمَ لَهْوٌ» أَسْمَ لَهْوٌ.

بَسْوَادُ الْعَرَاقِ بَارِضٌ بَارِضٌ
II, ٥٩ l. 4—6. Fl. Oratio turbata est. Verba manifesto ad eundem canalem spectant de
الْعَرَاقِ بَسْوَادُ بَارِضٌ وَقَدْ طُمٌّ وَأَخْرَجَ غَيْرَهُ
quo l. 3 et 4 dicitur. Sententia igitur fere sic procedere videtur:
الْأَنْهَارُ بَعْدَهُ بَسْوَادُ الْعَرَاقِ بَارِضٌ بَارِضٌ وَقَدْ طُمٌّ وَأَخْرَجَ غَيْرَهُ،
وَكَوْثَى ثَلَاثَةُ مَوَاضِعٍ، بِمَكَّةَ مَنْزِلٌ بْنِي عَبْدِ الدَّارِ خَاصَّةً وَكَوْثَى
بَالْعَرَاقِ فِي مَوْضِعَيْنِ الْخَ

II, ٥٩ l. 3. «أَشَائِلٌ» أَشَائِلٌ.

II, ٥٩ l. 1. «كَنَانٌ» كَنَانٌ, ut in Codd. est.

II, ٥٩ l. 3. «تَبَيَّنٌ» تَبَيَّنٌ: ab eo vico apparel lacus Urmensis, i. e. si quis Tebrizo venit, inde ab eo vico lacum Urmensem dispergere incipit. Conf. III, ١٩٣ l. 6.

II, ٥٣٣ l. 2. »لَنْ“ FL. Scr. cum Codd. أَنْ, plane ut gall. *c'est que.*

II, ٥٣٤ in adn. l. 7. »خَطَّ“ leg. خَطَّ.

II, ٥٣٤ in adn. l. 4 ab inf. »تَكُوْفُوا“ FL. Ser. تَكُوْفُوا; nam haec persona secunda pluralis imperativi plane consona est personae tertiae pluralis perfecti; تَكُوْفُوا autem non est arabicum.

II, ٥٣٣ in adn. l. 9. »N. et E. XII, pag. 651“ est pag. 653.

II, ٥٣٤ in adn. l. 2. »لِالسَّعَادَى“ Conf. tamen IV pag. 156, HERBELOT *Bibl. Orient.* s. v. Sagani, et *Suppl. annot. in Lobbo'l-lobab* pag. 137. — FL. Vgl. den Art. زَهَادَى im Kāmūs, wo die Autorität des Sagānī neben die des Ibn el-Athīr im Lubāb gestellt wird. Ein Traditionswerk desselben, مُشَارِقُ الْأَنْوَارِ النَّبُوَيَّةُ, siehe in Hāg'i Chalfa, tom. V pag. 547 l. 3 sqq., und einen Commentar desselben zu Bochārī's grossem Traditionswerke s. ebend. tom. II pag. 537 l. 5; auch ein Werk von ihm über Erbrecht, s. ebend. tom. IV pag. 407 l. 1.

II, ٥٣٤ in adn. l. 3. »جَوَرْ“ FL. Ser. جَوَيْنِ; vid. *Abulfedae hist. anteislam.* pag. 92 l. 15 sqq. HERBELOT *Bibl. Orient.* s. v. Baharam Giubin.

II, ٥٣٩ l. 4. »جَبَالْ“ FL. Ser. جَبَال.

II, ٥٣٩ in adn. l. 4. »مَدَّ“ leg. مَدَّ, coll. IV pag. 9.

II, ٥٣٧ l. 2. »سَنْدَانْ“ FL. Ser. سَنْدَان; vid. II, ٥٩ l. 4 et 5.

III, ١ in adn. l. 6. »Fortasse خَذَسَ legendum.“ FL. Immo خَذَس; vid. II, ٤ l. penult. sqq. Vallis خَذَس in Hig'āz sita est, ubi Suleimidae et Hudeilidae habitabant; contra arx خَذَس ad ditionem urbis jemenensis Zebid pertinet. Conf. quae adnotavi ad III, ٥٣ l. 6.

III , ۳ l. 10. »مَنْكُرٌ فِي مَنْكُرٍ« FL. Mallem.

III , ۴ in adn. l. 4. »Vid. in v.“ scil. الْجَوْف. FL. Hic, ut II, ۲۶۳

l. 9, ubi de hac re, VI pag. 73, dixi, الْجَوْف non est nomen proprium, sed nom. appellativum septentrionem significans.

III , ۳ l. 10. »قَلْمَيْةٌ « FL. Scr. ; vid. II, ۴۴۴ l. 8.

III , ۴ l. 1. ، منْحَازٌ، اذْنَحَازٌ، منْحَازَةٌ « FL. Scr. forma VII verbi حاز media Wâw.

III , ۵ l. antepenult. كُوي نَمَدْ كَرَانْ » كُوي نَمَدْ كَرَانْ « nam vocalis i, quae appellatur, ad ultimam literam nominum persicorum accedit, non ad penultimam, et non *nemd* pronuntiantur, sed *nemed*. Persicum arabice est كُوي نَمَدْ كَرَانْ قُرْيَةُ الْلَّبَادِيَّينَ.

III , ۵ l. 1. الْأَوَّلُ » الْأَوَّلُ « FL. Scr. i. q. الْأَوَّلِينَ ; conf. VI p. 46.

III , ۵ l. 10. اعْرَافٌ » اعْرَافٌ « FL. Scr.

III , ۵ in adn. l. antepenult. »II, pag. ۲۱,« leg. II, ۲۸ l. penult.

III , ۶ l. 4. تَشَنْيَةُ لَبَنٍ » تَشَنْيَةُ لَبَنٍ « FL. Scr. quoniam ipse auctor hoc nomen بَلْغَظُ الدَّى esse ait. Recte idem nomen scriptum est l. 4 et 3 ab inf.

III , ۶ l. 5. لَبَنٌ - وَلَبَنٌ » لَبَنٌ الْأَسْفَلُ وَلَبَنٌ « FL. Scr.

III , ۶ l. 6. الْمَبَارِكُ بَرْكَ » الْمَبَارِكُ بَرْكَة « FL. Bene in codd. scr. بَرْكَ procubitoria, ubi in genua procubuit elephantus; scil. ille quo vehebatur Abraha Meccam petens; vid. *Abulfed. Hist. anteisl.* pag. 200 l. 11 et 12. Conf. nost. III , ۲۵ in adn. l. 9. — الْمَبَارِكُ scriendum est numero plurali, quia, ut apud Abulfedam est, identidem ille procubuisse dicitur; conf. etiam nost. III , ۲۸ l. 4-6. De بَرْكَةِ الغَبِيلِ بَرْكَةِ الغَبِيلِ vero, in Aegypto sita, hic in vicinia Meccae non est cogitandum.

III , ۶ l. 12. وَحْيَةٌ » وَحْيَةٌ « FL. Jaq. Petropol. ich glaube, es ist

وَحْرِيَةٌ zu lesen, als artikelloser Eigenname.

III, v l. 3. الْلَّمَبِيَّينُ »اللَّمَبِيَّينُ« FL. Scr. i. e. ut ipse auctor per singula praecipit, quo cum consentit al-Bekrī, nisi quod hic pro terminazione vulgari posuit grammaticalem.

III, v l. 4. وَأَخْرِيٌّ »وَأَخْرِيٌّ« FL. Scr.

III, v l. 4. لَبَّى تَصْغِير لَبَّى »لَبَّى تَصْغِير لَبَّى« FL. Scr. pro لَبَّى vel لَبَّى تَصْغِير لَبَّى لَبَّى. Nam ex utraque forma recte ducitur forma diminutiva لَبَّى لَبَّى; contra ex لَبَّى nulla duci potest nisi لَبَّى لَبَّى. Vide me VI pag. 67.

III, v l. penult. أَرْبَكٌ »أَرْبَكٌ« FL. Scr.

III, ^ l. 3. صَلْحَدٌ »صَلْحَدٌ« FL. Quod in adnotatione supra deesse dicitur, idem est quod صَلْحَدٌ, litera r in l mutata, ut nunc quoque *Salchad* pronuntiant; vid. ROBINSON *Palaestina* (deutsche Uebersetzung) III, pag. 913, col. 1 lin. 4 ab inf., cum adn. 6.

III, ^ l. 12. وَذُونَ اخْرِيٌّ »وَذُونَ اخْرِيٌّ« FL. Statt des von Codd. L und V., hat Jaq. Petropol. وَاخْرِيٌّ تاءٌ. Uebereinstimmend damit heisst der Artikel hier wirklich richtig لَجِهَيَّاتَه. Das ت kann unbedenklich als letzter Buchstabe, d. h. Consonant, des Wortes gelten, da das ئ an und für sich keinen consonantischen Werth hat, sondern nur den auslautenden Vocal a, e, oder i ausdrückt. Sogar das الْفَ مَقْصُورَةٌ am Ende des Wortes gilt für keinen Buchstaben oder Consonanten nach der Lesart der Codd. L. und V. III, ۱۸۷ Anm. 5.

III, ^ l. 12. سَنْجَةٌ »سَنْجَةٌ« leg. لَسْنَجَةٌ, coll. IV pag. 98.

III, ۹ l. antepenult. وَالسَّتَّارَةُ »والسَّتَّارَةُ« FL. Jaq. Petropol. ohne ئ, wie Cod. L., V. und Kāmūs, allerdings gegen II, ۱۳ l. Z. und S. ۲۴ Z. ۱.

III, ۱۰ l. 1. الْبَنْدَنِيَّاتِيَّينُ »الْبَنْدَنِيَّاتِيَّينُ« leg. secundum Codd. IV pag. 390, et FLÜGEL die grammatical Schulen der Araber, pag. 195 l. 3-5, cum adn.

III, §. l. 8. »وَهُنَّاكِيَّةٌ« leg. **لَحْيَيَّةٌ**, coll. *Zamakṣarii Lex. Geogr.* praeformationis pag. 12.

III, §. l. 9. »لَحْيَيَّةٌ« FL. Ser. **لَحْيَيَّةٌ**. Ceterum hoc ab ipso auctore minus accurate dictum est; nam pluralis nominis **لَحْيَيَّةٌ** recte in textu scriptus est **لَحْيَيَّيْنِ**, unde si duceretur dualis, esset **لَحْيَيَّانِ**; forma autem, quam in mente habet, est **لَحْيَيَّانِ**, ad instar nominis **عَنْمَانِ**, ut in Kāmūso est. Itaque auctor in illo plurali pronunciationem vulgarem secutus esse videtur, quae inter **لَحْيَيَّيْنِ** et **لَحْيَيَّانِ** non distinguit.

III, §. l. 10. »لَحْيَيَّيْنِ« FL. Ser. **لَحْيَيَّيْنِ**, ut ipse auctor recte praecipit lin. 4, nec minus Gāuhāri et Fairuzābādī in Lexicis. Perperam FREYTAG in Lexico: »لَحْيَيَّانِ لَحْيَيَّيْنِ pro Dual. لَحْيَيَّانِ لَحْيَيَّيْنِ Dual.«

III, §. l. 13. »الْعَبْدَ بْنُ أَبِي بَكْرٍ« Sic bene videtur: conf. IV pag. 356.

III, §. in adn. l. 2. »Supra et in Qām. d.« FL. Commemoratur tamen I, §§ l. antepenult., II, § l. 3 cum adn. 2, et IV pag. 238.

III, §. in adn. l. 4. »لَحْيَيَّيْنِ« FL. Ser. **لَحْيَيَّيْنِ**, ut recte est apud WÜSTENFELD. Conf. V pag. 92.

III, §§ l. 6. »جَبَلٌ« FL. Ser. **جَبَلٌ**, ad quod l. seq. spectat pronomen **مِنْ** in **بِهِمْ**; vide me VI pag. 82, et conf. III, § l. 5.

III, §§ in adn. l. 4. »تَلُوتُ« FL. Ser. **تَلُوتُ**.

III, § l. 5. »الْبَطَنُ فَهُوَ الْمَنْجَفُ (?)« FL. Jaq. Petrop. **الْبَطَنُ** **فَهُوَ الْمَنْجَفُ**; da auch Codd. L. und V. **الْمَنْجَافُ**; **الْمَنْجَافُ** haben, so ist jedenfalls **الْمَنْجَافُ** als Pluralis von **الْمَنْجَفُ** zu lesen, welches Wort als ursprüngliches Appellativum recht gut in der Mehrzahl stehen kann. Uebrigens ist, übereinstimmend mit der Erklärung des Appellativums im Kāmūs, d. h. **الْبَطَنُ** **الْوَادِي**, ganz richtig.

III, § l. 11. »أَشْبُونَةٌ« leg. **أَشْبُونَةٌ**, coll. IV pag. 112.

III, ١٣ l. 13. »نَهْرٌ تَاجِهٌ« leg. coll. IV pag. 231.

II, ١٤ in adn. l. 2. »اللَّصَافُ« FL. Articulus et exitus in i inter se pugnant; nam nomina indeclinabilia in i exeuntia omnia per se determinata sunt, quare articulum non admittunt. Itaque legendum est اللَّصَافُ. Sunt etiam qui casu recto لَصَافُ, casibus obliquis لَصَافَ dicant sine articulo; vid. Tebrizî ad Hamâzam, pag. ١٨ l. 8 et 9.

III, ١٤ l. 8. »لَعْلَجُ« FL. Ser. لَعْلَجُ.

III, ١٤ l. antepenult. »الْمَدُولُ« Secundum Codd. L. et V. et Jaq. Petropol. (مَدُولٌ) legendum est مَبْدُولٌ, coll. WÜSTENFELD Register zu d. Geneal. Tab. pag. 278, et Lobbo'l-lobab in v. المَبْدُولِي.

III, ١٥ l. 4. »عَيَاضُ« FL. Ser. عَيَاضُ.

III, ١٤ l. 8. »السَّوَارِقَيَّةُ« FL. Ser. السَّوَارِقَيَّةُ.

III, ١٧ in adn. l. 4 ab inf. »viri sancti« FL. Immo feminae sanctae, ut ex ipso nomine G'ebel Lella Setti (Mons Dominae meae Lellae, il monte di Madonna Lella) intelligitur.

III, ١٨ l. penult. »يُطَعِّمُ« FL. Ser. يُطَعِّمُ maturos fructus fert. De يُطَعِّمُ الْعَنْتَبِ dicitur de الكَرْمِ vero يُطَعِّمُ.

III, ١٩ l. 4. »الْأَخْوَصُ« FL. Secundum Käm. s. v. sic cum خ scribendum est, ut Cod. V. habet. Fieri tamen potest ut Arabes ipsi de hac re ambigant; conf. Tebrizî ad Hamâzam, pag. ١٨ l. 20 sqq.

III, ١٩ l. 5. »غَيْوَبُ« leg. غَيْوَبُ, عَيْوَبُ, ut est in Jaq. Petropol. et Berol.

III, ١٩ l. 5 et 6. »بَنُ الطَّبِيبِ (?)« In utroque Cod. Jaq., ut in Codd. L. et V., est بَنُ حَبِيبِ الْمَهْذَلِي. Sic igitur legendum est.

III, ١٩ l. 6. »الْمَهْذَلِيونُ« In utroque Cod. Jaq. quod legendum videtur.

III, ٢٠ l. 7. »مَشَدَّدَةُ« FL. Recte, sed idem significat scriptura Codi-

cum شدیدة (cui oppositum est خفيفة pag. ۲۳۱ l. 10); hoc igitur restituendum.

III, ۲۰ l. 10. »بِحَدْدَهَا« FL. Ser. ويحددها, ut recte est I, ۲۰ l. 2.

III, ۲۱ l. 9. In Jaq. Petropol. الملوّة بالفتح ثم السكون «الملوّة» Eodem modo Al-Bekrī, sine articulo, لوزة habet.

III, ۲۱ l. 10. FL. Signum distinctionis non post اللوز ponendum est, sed post والزاء; huc usque enim inde a وسماعا pertinent quae auctor de Jāqūtū refert; quae sequuntur, ipse adjecit.

III, ۲۱ l. 11. »در بـ« FL. Ser., coll. pag. ۴۳ l. penult., وردتة: *Verrum autem indicant ea quae dixi* (scil. *nam est illa* (الملوّة) *ex aquis viae ad Meccam tendentis, quam* (sc. aquam) *ipse adii*. Ad ipsam igitur illam aquam verum ejus nomen acceperat.

يقال لها بركدن لوك على. III, ۲۲ l. 5-7. FL. In Jaq. Petropol. شرقى النهر وبركدن على غربه وخواب كثيرون يدل على أنها كانت بركدن. Unzweifelhaft ist demnach für zu schreiben Bergdiz-i-Laukar, mit persischem ياء اضافت, zusammengesetzt aus بـ apparatus bellicus; arma; commeatus, annona miliaris, und دـ, arx, castellum; urbs; pagus. (Vgl. IV pag. 312 oben.) Dagegen wird تلک, bezüglich auf لوك, wenigstens im Texte der Marāsid beizubehalten seyn; denn offenbar hat der Epitomator das على شرقية auf die Lage von *Bergdiz-i-Laukar* bezogen und daher geglaubt auf das westliche Ufer ihm gegenüber nichts anders setzen zu können als eben jenes Laukar selbst, von dem jene Lage unmittelbar vorher angegeben war. Aber das وبركدن des Mu'g'am beweist ebenso klar, dass Jāqūt selbst das على شرقى النهر auf die Lage von Laukar bezogen wissen wollte, so dass der Sinn ist: »Laukar ein grosser Flecken am Flusse von Merw, in der Nähe von Peng'-dih, einem Flecken,

der Bergdiz-i-Laukar heisst, gegenüber, auf dem östlichen Ufer des Flusses, während Bergdiz (nämlich eben jenes Bergdiz-i-Laukar) auf dessen westlichem Ufer liegt."

III, ۲۳ l. 6. »خَرَبَاتِهَا« FL. Scr. secundum Cod. V. nam nomen verbale recentius خَرَبَة etiam ut nomen concretum adhibetur, ruderā significans, ut MI Noct. ed. Habicht., I, ۹۰ l. 3, ubi etiam Codex Gallandi Paris. et editio Calcutt. habent دخلت: مَرْ بِخَرَابَةَ الْخَرَابَةَ الَّتِي تَلْكَ الْخَرَابَةَ.

III, ۲۳ l. 4. »فِيهَا« FL. Scr. فيها.

III, ۲۳ l. 5. »مُمْكِنَةَ قَدْحَةَ« FL. Ser. مُمْكِنَةَ قَدْحَةَ, ita ut hoc participium regat الاصافة غير الحقيقية (lege annexionis impropriae), طَرِيقَ بَطْنِي فَلَاجَ aut مُمْكِنَةَ قَدْحَةَ, ita ut regat طَرِيقَ فَاجَ قَدْحَةَ lege constructionis verbalis.

III, ۲۳ l. 5. »وَالْمَادَةَ« FL. Jam ad I, ۴۸ l. 11 (VI pag. 5) ex Kāmūso docui scribendum esse وَالْمَادَةَ sine teschedd̄ literae mīm.

III, ۲۳ l. 5. »وَزْجٌ« (?) Jaq. Petropol. وَزْجٌ habet, ut Cod. V.

III, ۲۳ l. 6. »وَطُوَيْلَعَ« leg. وَطُوَيْلَعَ; conf. VI pag. 37.

III, ۲۴ l. 4. »ذِي الْبَاحِرَةِ« FL. Scr. cum Cod. V. atque de usu intransitivo verbi vid. ARNOLD Chrestom. Arab. praef. pag. xiv et xv. Conf. porro infra III, ۲۴ l. 6.

III, ۲۵ l. 2. »عَاصِرَةَ« leg. عَاصِرَةَ, coll. IV pag. 57.

III, ۲۵ in adn. l. ult. »مَآبَ« A. I. In loc. cit. Abulfed. Geographiae, recte est مَابَ, de qua forma pro مَآبَ conf. VI pag. 39. Aliam formam مَابَ edidi in ed. Jagubii Kitāb al-boldān, pag. ۱۱۶, ubi tamen Māb secundum hunc Abulfedae locum restituendum videtur.

III, ۲۶ l. 2. »الْمَابِرُ« FL. In Jaq. Petrop. مَابِنْ, was aber ein blösser Abschreiberfehler statt مَابِرْ oder vielmehr الْمَابِرْ ist, wie aus dem Folgen-

den erhellt: بِكُسْرِ اُولَهِ وَسَكُونِ الْهُمَزَةِ بَعْدَ وَبَاءٍ مُوَحَّدَةٍ وَرَاءِ اِلْمَابِرِ ist dieses nur eine ungewöhnliche archäistische Schreibart für الْهُمَزَةِ wie Cod. V. hat.

III, ۲۹ l. 4. »سَامٌ سَامٌ سَامٌ سَامٌ« FL. Jaq. Petrop. ganz deutlich سَامٌ سَامٌ سَامٌ سَامٌ Demnach möchte wenigstens das سَامٌ der Codd. L. und V. gesichert seyn, statt سَامِير.

III, ۲۹ in adn. l. 6. »مَابِدٌ مَابِدٌ« leg. مَابِدٌ; conf. IV pag. 8.

III, ۳۷ l. 8. »الْمَدْعُوَةُ« FL. Scr. secundum Codd. auctor imperii, sc. Abbasidarum. Reete quidem etiam صاحب الدَّعْوَةِ appellatur, quippe qui homines ad obedientiam Abbasidis praestandam invitaverit, sed eodem jure nomen splendidius auctoris imperii ei competit, cui respondet nomen translatoris imperii (ab Omajidis ad Abbasidas) نَاقِلُ الدِّرْجَاتِ, apud Hamzam Ispahanensem ed. GOTTWALDT pag. ۲۱۸ l. antepenult. — Postea communicavit, etiam in Jaq. Petropol. الْمَدْعُوَةُ scriptum esse, et addit: Meidani (Arabb. provv. I pag. 403) nennt in der Erklärung des Sprüchwortes حَمْفٌ مِنْ جَحَّى den Abū Muslim ebenfalls صاحب الدَّوْلَةِ, woraus bei FREYTAG a. a. O., Z. 6 und 5 v. u., die falsche Uebersetzung hervorgegangen ist: »Abu Muslimus, qui imperium exercebat“ statt qui imperium (Abbasidis) asseruit oder vindicavit.

III, ۴۵ l. penult. »اسْبَيْهِ اجْتَابٌ« FL. Recte persice; arabice اسْبَيْهِ اجْتَابٌ et اسْفَيْهِ اجْتَابٌ, ut II, ۱۹۹ l. 4, coll. VI pag. 47. Hinc ductum nomen relativum اسْبَيْهِ اجْتَابِيٌّ apud Hāgi Chalfam IV pag. 353 l. 8, et V pag. 23 l. 2.

III, ۴۸ l. 1. »فَلَمَّا حَكَّةً« FL. Scr. secundum Codd. i. q. فَوْجَةً, et فَلَقَّةً, interstitium montium.

III, ۴۸ l. 3. »أَتَبَيَّنَتْ« FL. Scr. secundum Codd. qui (ventus) neminem attingit quin eum perdat.

قال الحفصى مارد قصيير III, ۳۹ l. 1 et 2. Fl. Jaq. Petropol. hat: **بِهِنْفُوخَةٍ جَاهْمَى** (wozu Chwolson richtig bemerkt: »Lies **بِهِنْفُوخَةٍ** und vergl. diesen Artikel“). Hieraus ergiebt sich für **قَبْلَ** deutlich die Berichtigung **قَبْلِ**; wie überhaupt der Epitomator gewöhnlich das **قَالَ** mit dem folgenden Namen irgend eines Schriftstellers in **قَبْلِ** abkürzt.

III, ۳۹ l. 3. **غَرِيبِشٌ** »**قَرِيبِشٌ**« FL. Ser.

III, ۳۹ l. 3. **الْعَوْبُ** »**الْعَوْبُ**« FL. Ser. Nomen **جَوْفٌ** apud Magrebinos septentrionem significare, docui VI pag. 73 et 101.

III, ۳۹ l. 8. **وَدْوَرْفُمْ فَيِّهَا** »**وَدْوَرْفُمْ**« FL. Illud **فَيِّهَا** in Cod. V. recte abest; quae enim hic dicuntur, non ad vastam planitiem urbi subjectam neque ad suburbium in ea situm, sed ad urbem ipsam spectant.

III, ۳۹ l. antepenult. **صَهْوَيْلٌ** »**صَهْوَيْلٌ**« FL. Jaq. Petropol. hat hier und weiterhin die vollere ursprüngliche Form **صَهْوَيْلٌ** ($\Sigma\alphaυoυr\lambda$), wie **جَبَرَأَئِيلٌ**, statt der kürzern späteren, wie **جَبَرِيلٌ**; vgl. Beidawī I pag. vi, die vier letzten Zeilen.

III, ۳۹ l. antepenult. **الْقَبْرُ** »**الْقَبْرُ**« FL. Jaq. Petropol. hat **الْقَسْ**, ganz richtig, nämlich **الْقَسْ**, der christliche Geistliche oder Priester, der bei den syrischen Christen den Ehrennamen *Māran*, dominus noster, hat.

III, ۳۰ l. 1. **الْبَيَاءُ** »**بَتَّاخْفِيفِ الْمَاءِ**« FL. Jaq. Petropol. richtig statt **الْمَاءُ**.

III, ۳۰ l. 5. **يَفْصِىٌ** »**يَفْصِىٌ**« FL. Ser. **يَفْصِىٌ**.

III, ۳۰ l. 6. **عَوْذَةٌ** »**عَوْذَةٌ**« leg. **عَوْذَةٌ**.

III, ۳۰ l. ult. **أَرِيدُوْحَانٌ** »**أَرِيدُوْحَانٌ**« In Jaq. Petropol., plane igitur ut noster scripsit in voce, I, ۵۳ l. 10. Sine dubio ergo **أَرِيدُوْحَانٌ** aut **أَرِيدُوْجَانٌ** in utroque loco scriendum est, non autem **أَرِيدُوْجَانٌ**, ut hic editum, et IV pag. 90 affirmatum est. [BARBIER DE MEYNARD, *Dict. geogr. cœt.* pag. 29, et SPIEGEL *Érān* pag. 7, habent Ariudschan. Si tamen

vera esset conjectura Rawlinsonii (ap. SPIEGEL l. l.) , hoc nomen cohaerere cum اَرِيْكَهَانْ , fortasse pro scribendum esset? A. I.]

III , ۳۰ l. ult. اَلْبَنْدَنْجِيْنْ » "الْبَنْدَنْجِيْنْ" In Jaq. Petropol. hoc loco legitur conf. IV pag. 390 , et VI pag. 102.

- III , ۳۰ in adn. l. 6. اَلْمَازِمَانْ » "الْمَازِمَانْ" Fl. Scr.

III , ۳۱ l. 1. اَلْوَقْ » "الْوَقْ" leg. coll. V pag. 512 , et I , ۴۵ l. penult. et ult. , ubi alia est traditio.

III , ۳۱ l. 3. مَاسْتَى » "Mastī" Fl. Jaq. Petropol. ; aber nach من مَاسْتَى ; fügt der Petersburg. Jaq. statt der Worte قَرْيَهُ مَارَهُ وَقَالَ السَّمْعَانِي مَاسْتَى وَيَقَالُ لَهَا مَاسْسَى (sic) بَخَارا folgende hinzu : (sic) مَاسْتَى zu lesen ، وَقَالَ السَّمْعَانِي مَاسْتَى وَيَقَالُ لَهَا مَاسْسَى (sic) بَخَارا Wahrscheinlich also ist für مَاسْسَى zu lesen ، und der Sinn: » As-Sam'ānī sagt: Māstīn , wofür auch Māstī gesagt wird , ist ein Flecken (oder Dorf) zu Bochārā gehörig."

III , ۳۱ l. 7. شَرِبَتْ » "Sharibat"

III , ۳۱ in adn. l. antepenult. » مَاسَنَةً (Ibn Hauq. مَاسَنَةً)" Illud مَاسَنَة tenendum; conf. IV pag. 65 l. 2-3.

III , ۳۲ l. penult. et ult. وَسَاوَةً » "Wasawah" leg. VI pag. 16.

III , ۳۲ l. ult. دُونَدْ » "Dūnd" وَزَنْدْ In Jaq. Petropol. vel in Jaq. Oxon. exstat; videtur igitur زَنْدَ legendum esse , quod est genitus pendens a مَامُونِيَّةً , ut illud Māmūniya distinguitur ab aliis locis ejusdem nominis.

III , ۳۴ l. 7. سَهْيَ بِهِ الشَّرَبَةً » "Sahy bihi sharbat"

III , ۳۴ l. 11. مدِينَةً او قَرْيَهُ » "Madīnah" Fl. Scr. secundum Cod. V. مدِينَةً او قَرْيَهُ aut cum Jaq. Petropol.

III , ۳۴ l. antepenult. نَزَّهَ » "Nazzah" Fl. Scr. نَزَّهَ ut servetur aequalitas formarum.

III, ۳۴ l. ult. »الْمَهَانُ« FL. Cum Jaq. Petropol. scr. المَهَانُ; conf. II, ۲۰۵ l. 4 ab inf.

III, ۳۵ in adn. l. 9. »الْمَهَانُ« leg. المَهَانُ.

III, ۳۶ in adn. l. 13. »أَىْ بَلْدٍ كَانَ« FL. Ser. أَىْ بَلْدٍ كَانَ: quae-
cunque urbs est.

III, ۳۷ in adn. l. penult. »الْمَتَقْدِمُ« FL. Sensus et grammatica indi-
cant post hoc verbum excidisse ذَكْرُهَا.

III, ۳۸ l. 11. »لَازْنَةً« FL. Ser. لَازْنَةً.

III, ۳۹ in adn. l. 6. »طَهَامَ« FL. Secundum nostrum, II, ۲۱. l. 1,
scriendum est طَهَامَ.

III, ۴۰ in adn. l. 7. »مَسْخُ نَاسٍ قِرْدَةً« FL. Ser. مَسْخُ نَاسٍ قِرْدَةً: transformatio hominum in simias. Conf. Sur. 2, v. 61, et Sur. 7, v. 166.

III, ۴۱ l. 3. »خَانِقِينَ« Sic recte est etiam in Jaq. Petropol.

III, ۴۲ l. 9. »بِرْسَانِيقَ - فِي الْقَرِيِّ« FL. Praepositiones transpo-
nendae videntur, - فِي الْقَرِيِّ et بِالْقَرِيِّ: non est inter regiones Samar-
candae regio densius consita pagis et arboribus quam regio Mâjamurgensis.

III, ۴۳ l. 1. »الْمَبَارِكَ« Articulus, qui in Codd. L. et V. deest, est
in Jaq. Petropol.

III, ۴۴ l. 5. »يَقْوَدَهُ« FL. Jaq. Petropol. hat يَقْوَدَهُ, ganz richtig
und übereinstimmend mit der Lesart in Cod. L. دَعَوْنَةً; lies دَعَوْنَةً; vgl. II,
۲۰۳ l. 1-2, und VI pag. 54.

III, ۴۵ in adn. l. 8. »مَبَرَّكَانُ« FL. Scr. مَبَرَّكَانُ.

III, ۴۶ l. 2. »الْقَنْمُ« FL. Quamquam probabile per se est istud
tamen secundum Cod. L. et Jaq. Petropol. scriendum est ، الْبَهْرَمُ، aut
potius الْبَهْرَمُ، quod confirmatur scripturâ III, ۴۴ l. 8.

III, ۴۷ l. 3. »بَانَ - يَبِيِّنُ« Sic etiam Jaq. Petropol. Commodius
Al-Bekri - يَبِيِّنُ.

III, ۳۹ l. 6. »المسودة« FL. Ser. coll. II, ۴۵ l. 12 et 13.

III, ۳۹ l. 8. »عَمِيلَةٌ« FL. Ser. conf. I, ۹۳ l. 2, III, ۱۹۴ l. 4 ab inf. cum adn. ۱۳, et Kāmūs in v.

III, ۳۹ l. 8. »الظهُرَانُ« FL. Ser. vid. II, ۲۲۶ l. 8 et 9, et ۳۹۷ l. 1.

III, ۴۱ l. 1 et 2. »مَتَّنَانْ أَبِنْ عَلَيْنَا« FL. Meine Vermuthung مَتَّنَانْ أَبِنْ عَلَيْنَا wird bestätigt durch أَبِنْ عَلَيْنَا des Petersburger Mu'gam. Chwolson lässt es zweifelhaft ob أَبِنْ عَلَيْنَا oder عَلَيْنَا in dem MS. steht. Dieser Codex schreibt öfters defectiv بَنْ statt بَنْ أَبِنْ; so unten III, ۹۶ Z. 6 بَسْتَانْ بَنْ ۷ Z. ۷ مَسَاجِدْ أَبِنْ رَغْبَانْ statt مَسَاجِدْ بَنْ رَغْبَانْ بَسْتَانْ أَبِنْ عَامِرْ statt عَامِرْ.

III, ۴۱ l. 6. »بَعْدَ« leg. بَعْدَ.

III, ۴۳ l. 2. »مَوْضِعْ بَسْوَقْ عَرَفَةَ« FL. Ser. secundum Codd. مَوْضِعْ بَسْوَقْ عَرَفَةَ »locus nundinarum prope Arafam.“ Ad illud spectat postea: كَانَتْ تَقْرُمُ الْخَلْقَ habebantur.“ Conf. III, ۴۵ l. 5.

III, ۴۳ l. 8. »وَبِهَا« FL. Ante secundum Codd. tuto وَبِهَا scribi poterat, aut potius debebat; quum enim اَبْدَى ab initio lineae spectet ad فَرِيقَةَ vel ad بَهَّا, وَادْ الْمَحِاجَرَةَ referendum est.

III, ۴۳ l. ult. »بَسْوَرْ« FL. Recte apud Kazwinium بَسْوَرْ; vid. me VI pag. 89.

III, ۴۳ l. 1. »الْمَهْرَنْكَ« FL. Ser. مَهْرَنْكَ, ortum ex persico هَرْنَدْهَ سَنْكَ abjecto verbo posteriore.

III, ۴۳ l. 4. »الْمَجْنَبِيَّةَ« Conf. de hoc vocabulo FL. ad II, ۱۸۵, VI pag. 44.

III, ۴۴ l. 6. »مَاجِرْ« FL. Ser. مَاجِرْ.

III, ۴۴ l. penult. »مَنْيَى« FL. Ser. مَنْيَى; auctore G'auhario enim hoc

nomen loci prope Meccam est مَدْكُور مصروف، atque ex sententia nostri auctoris, qui hoc nomen masculinum facit (vid. III, ۱۴۹ et ۱۵۰)، plena declinatio cum illo genere conjuncta relinenda erat, quamquam Fairûzâbâdi etiam declinationem sequiorem cum genere feminino conjunctam permittit.

III, ۲۵ l. 2. »مَاجْنِحٌ« FL. Jaq. Petropol., wie Cod. V., مَاجْنِح، mit dem bestätigenden Zusatze: مَنْ جَنَح يَاجْنِح — Conf. Jaqui pag. ۱۰۶ l. 5.

III, ۲۵ l. 5. »الْعَشْرُ« FL. Ser. cum utroque Codice i. e. شَبَّافُرُوزْ دَهْ، شَبَّافُرُوزْ الْلَّيَالِي الْعَشْرُ، pers. τὰ δέκα νυχθήμεσσα, pro quo breviter اللَّيَالِي الْعَشْرُ dicitur; vid. Sur. ۲, v. 234: أَرْبَعَةُ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا، quatuor menses et quatuor dies; ad quem locum Beidhawi formam لَعْشَرَةَ in talibus adhiberi prorsus negat.

III, ۴۹ l. antepenult. »وَذُو مَحْبَلَةٍ« FL. Jaq. Petropol. hat, bestätigt also die Lesart der Ausgabe.

III, ۴۹ in adn. l. 1 et 2. FL. Quem Hâg'i Chalfa illuc recenset, alius liber est et ab alio scriptus; conf. Ibn Challikán ed. WÜSTENF. Nr. ۵۷۵, fasc. VI, pag. ۳۴ et ۳۵, et contra Nr. ۵۷۱, fasc. VIII et IX, pag. ۱۲۱—۱۲۶, ibique maxime pag. ۱۲۳ l. 7, et pag. ۱۲۴ l. 3 et 4. Itaque non ille locus Hâg'i Chalxae afferendus erat, sed hic: IV pag. 323 l. antepenult. sqq.

III, ۵۴ l. 11. »عَصَابَةٍ« FL. Ser. عَصَابَة، genit. nominis collectivi عَصَابَاتٍ.

III, ۴۸ l. 1. »الْمُرْبَان« FL. Ebenso hat der Petersburger Jâqût. Da wird dieselbe Thatsache mit folgenden Worten erzählt: أَمْرَتْ بِسَكْفَرَةِ الْخَبِيزَانِ (الْخَبِيزَانِ I). أَمْ الْخَلْفَاءَ وَسَمْتَهُ الْمُرْبَانُ وَكَانَ وَكَيْلَاهَا جَعَلَهُ أَقْسَامًا (أَقْسَامًا I). وَهُدَى كُلَّ قَسْمٍ وَوَكَلَ بِحَفْرَةِ قَوْمًا فَسَمَّى الْمُهَاجِرَيْدَ لِذَلِكَ قَوْمًا

III, ٤٨ l. 6. »حُرْقَةٌ“ FL. Ser. حَرْقَةٌ.

III, ٤٨ in adn. l. ult. »كَمَقْعَدٌ“ FL. Kāmūs turcicus recte مَقْعَدٌ، i. e. كَمَقْعَدٌ، conf. pag. ٥٠ in adn. l. ٤ ab inf. وزنده.

III, ٤٩ l. antepenult. »مَحْصُونٌ“ FL. Ser. مَحْصُونٌ.

III, ٥٠ l. 3. »أَرْةٌ“ FL. Ser. أَرْةٌ; est enim nomen proprium et femininum, quae duae causae declinationis posterioris ubi convenient, semper effectum suum habent. Conf. I, ٥ l. 12 sqq., ubi l. ١٤ scribendum esse والمحصنة jam monui IV pag. ٦ l. ٤.

III, ٥٠ l. 6. »مَصْمُومَةٌ“ FL. Statt dessen hat der Petersburger Jaqût مَغْتَوَّةٌ, wie Cod. V. und Kāmūs.

III, ٥٠ l. 10. »الْفَرْجُ“ FL. Ser. الفَرْجُ, secundum Moschtar. pag. ٣٣٣ l. ult. Conf. VI pag. 73.

III, ٥٠ l. ult. بَدِيَار مَصْمُورٌ FL. Ser. بَدِيَار مَصْمُورٌ ut planissime patet ex iis quae sequuntur. In Jaq. Petropol. quoque est بَدِيَار الْمَصْمُورَةَ. Conf. Abulf. Geogr. pag. ١١٧ med.: وَفِي بَلَادِ مَصْرِ نَحْوُ مَا يَقُولُ قَوْيَةً يَقُولُ لِكُلِّ مِنْهَا مَحَلَّةٌ ٥

III, ٥١ l. 1 et 2. »مَحَلَّةُ ابْنِ الْهَبِيشِمِ“ FL. Dieser Ort über dessen Lage der Schriftsteller ungewiss ist, heisst auch im Petersburger Jaqût so, und liegt im Bezirk الغَزِيرِيَّة (s. de Sacy's Verzeichniss ägyptischer Orte im Anhange zu Abdollatif, pag. 645 l. 14), ebenso wie مَحَلَّةُ مَنْوُفٍ Z. 3 (s. ebendas. pag. 646 Z. 20).

III, ٥١ l. 4. »وَمَحَلَّةُ الْكَلْفَاءِ“ FL. Dies fehlt im Petersb. Jaq.; ich vermuthe حَلْفَاءُ, وَمَحَلَّةُ الْكَلْفَاءِ, von dem bekannten Schilfrohr, woher zwei andere aegyptische Ortsnamen: الْكَلْفَاءُ مَنْيَةَ حَلْفَاءَ und مَنْيَةَ حَلْفَاءَ, s. Sacy's Verzeichniss, pag. 598 vorl. u. l. Z. und pag. 651 Z. 5 v. u. — Idem addit: Fortasse haec eadem est quae in recensu locorum aegyptiorum apud DE SACY ad Abdoll. pag. 646 مَحَلَّةُ الْقَصْبِ

appellatur. De arundine لفأ conf. BURCKHARDT *Arabische Sprüch-wörter*, übers. von Kirmss, pag. 90 Nr. 226, et pag. 305 Nr. 687, DE SACY *Chrestom. arabe*, ed. 2, tom. I pag. 279 med.

III, ٥٤ l. 1. coll. V pag. 529.

III, ۵۱ l. 6. »^و^ه» Leg. ^و^ه.

III, 5° in adn. l. 3. »**سُفْهَةٌ**“ FL. SCR. **سُفْهَةٌ**, pallor, ut docet Kâ-
mûs turcicus.

III, ۵۴ l. 6. »جَاءَشْ» FL. Scr. جایس (Jaq. Petropol. ۱۸۰۷); vid. II,
ع et و, et quae adnotavi ad III, ۱ in adn. l. 6 (VI pag. 100).

III, ٥٣ in adn. l. antepenult. "مُكَبِّصُونْ" F.L. Scr.

III, ۵۴ l. 7. »بُوزَ« leg. أَبُوزَ, coll. IV pag. 446.

III, ۵۶ in adn. l. 2. »مَحَادَةٌ« FL. Immo مَحَادَةً, quod nomen, proprium significans, BARTH sonum secutus Machada scripsit.

III, ۵۴ in adn. l. 6. **Fl.** Recte Kāmūs turc. ut
apud ipsum nostrum I, ۱۰۳۴ l. 10.

III, ٥٦ in adn. 1. 7. De المقدمة conf. pag. ٥١ in adn. 8.

III, ۵۵ l. 9. "وهو" Fl. Scr. وهى.

III, ٥٥ l. 10. "الْحَلَبِيُّونَ" In Codd. exstat

III, ٥٤ ١. ٥. "الصدارة بنهران في بيهكان" Fl. Der Petersb. Jaq. hat الصدارة تهرييف es ist also zu schreiben; الصدارة واد يهرييف في بيهكان منصب أهواراف, wie intransitiv, von einem Wâdi, in eine Gegend oder in einen Ort ausmünden, aboutir à un endroit.

III, ٥٩ l. 6. »الأشنل« FL. Da der Petersburger Jaqut mit Cod. L. und V. in den Grundzügen des Wortes لـاـشـنـل übereinstimmt (er hat nämlich لـاـشـنـا statt لـاـشـنـي), so glaube ich nicht dass mit der im Texte aufgenommenen Lesart, ءاعـشـنـلـاـ، das Richtige getroffen ist, wiewohl ich dies selbst nicht anzugeben vermag.

III, ٥٦ l. 8. "العَدُوِيونَ" FL. Item Jaq. Petropol.

III, ٥٦ l. 8 et 9. "رَعِيْنَ" FL. Scr.

III, ٥٦ l. antepenult. "رُدَاعٌ وَثَاثٌ" FL. Scr. vid.

I, ٤٦٨ l. 1-3.

III, ٥٩ l. antepenult. "كُومانٌ" (نَقْمَانٌ) FL. Jaq. Petropol. hat, wie Cod. V.

III, ٥٩ l. 4. "أَخْوَةٌ هَمْدَانٌ" WÜSTENFELD emendat "أَخْوَةٌ هَمْدَانٌ".

III, ٥٩ l. 6. "سَبَعَةٌ سَبَاعٌ" FL. Hoc non est arabicum; scr. secundum Codices سَبَعَةٌ سَبَاعٌ, in septem partes divisus.

III, ٥٩ l. 7. "هَمَازَنٌ" FL. Jaq. Petropol., ut Cod. L., bis مَادَنٌ.

III, ٥٩ l. 7. "أَقْبَابٌ" FL. Der Petersb. Jaq. hat اِيقَابٌ. Wahrscheinlich stellt jene Lesart, verglichen mit Cod. L., das richtige dar, denselben Namen der S. ٥٨ dritt. Z. im اِقبَابٌ des Cod. V. und dem اِقبَابٌ des Cod. L., dem اِقبَابٌ oder اِقبَابٌ des Petersb. Jaqût an jener Stelle, wiederkehrt, — dort allerdings durch eine Verwechslung oder fehlerhafte Wiederholung. Unsere gewöhnlichen Tabellen wissen eben so wenig von einem اِقبَابٌ als Enkel des jüngern Saba durch seinen Sohn Zor'ah, als sie etwas von einem اِقبَابٌ als Sohn des ältern Saba und Bruder des Kahlân wissen.

III, ٥٩ l. 9. "مَشْرُفٌ عَلَىٰ" FL. Ejecto عَلَىٰ, secundum Cod. V. et Jaq. Petropol., scribendum est مَشْرُفٌ, i. e. ad orientem a Sanaa, de qua re jam dixi V pag. 284 et 285.

III, ٥٨ l. 5. "أَخْوَاتِهِمْ" FL. Scr. اِخْوَاتِهِمْ.

III, ٥٨ l. 8. "الْأَجَجِيُورُ" Sic etiam scriptum est in Jaq. Oxon.; in Jaq. Petropol. tamen الْأَجَجِيُورُ, ad quam scripturam FL. observat: Hierdurch ist also wenigstens das i vor dem letzten Consonanten gesichert.

III, ٥٨ l. 9. "كَهَلَانٌ" In Jaq. Oxon. est اِقبَابٌ ut in Cod. V.; conf. quae FL. adnotavit ad III, ٥٩ l. 7.

III, ۵۸ in adn. l. 3 et 4. Fl. Quae ex Kâmûso hîc allata sunt, ab hoc loco sunt aliena.

III, ۵۹ l. 10. "المساجدونون" Fl. Ser. "المجسونون".

III, ۵۹ in adn. l. 1. "مُخَلِّفٌ" Fl. Ser. "مُخْلِفٌ".

III, ۶۰ l. 6. "لَهَا" Fl. Ser. eum Cod. L. لَهُ; nam هَصْبٌ est nomen coll. sing. masc., جَمْع جَنْسِي, non مَكْسُرٌ.

III, ۶۱ l. 7. "مَدَاخِلٌ" Fl. Ser., quum ipse scriptor hoc nomen dicat esse pluralem singularis مَدْخَلٌ, plurales autem formae مَفَاعِلٌ omnes sint diptoti.

III, ۶۲ l. penult. "عَيْدٌ" Fl. Ser. عَيْدٌ, ut in Jaq. Petropol. est; id dicit, a nomine istius idoli ductum esse nomen proprium viri et tribùs 'Abd-al-Madân; vid. WÜSTENFELD Register zu den geneal. Tabellen, pag. 28.

III, ۶۳ in adn. l. 2. "مَدَاخِلٌ" Fl. Ser. "مَدَاخِلٌ".

III, ۶۴ in adn. l. 3. "وَكَحْمَةٌ وَّ كَثِيرَةُ التَّهْمُورِ" Fl. Hoc ad دَخْلَةَ دَخْلَةَ spectat, itaque ad I, ۳۹۰ l. 8 et 9 citandum erat, ubi pro التَّهْمُورِ scriben- dum esse التَّهْمُورِ jam monui V pag. 448. — Verba "وَمَعْسَلَةُ النَّاهِلِ" ab hoc loco aliena sunt, quoniam hac significatione دَخْلَةَ nomen appellativum est, non proprium. — "وَهَصْبٌ مَدَاخِلٌ" unum ex sexcentis vitiis ab editore Calcuttensi commissis, pro مَدَاخِلٌ وَهَصْبٌ leg. مَدَاخِلٌ, ut legendum esse in Kâmûso turcico indicatum est adjectis verbis مِيمِك فَتَحِيلَهُ, cum fatha literae mîm.

III, ۶۵ in adn. l. 6. "عَاطِرٍ" Fl. Num حَاطَرٍ? Certe in Kâm. ture. sic pronuntiari jubetur.

III, ۶۶ in adn. l. 7. "القُرْعَاءُ" Fl. Immo الْقَرْعَاءُ.

III, ۶۷ l. 2. "الاسْكَنْدَرُ" leg. الاسْكَنْدَرُ.

III, ۶۸ l. 6 sqq. Fl. Nach CHWOLSON sind die in dieser Stelle vorkom-

menden persischen Städtenamen, die sich mehrmals wiederholen, im Petersb.
 Jaq. immer so geschrieben: 1) اسْفَادِيُور (asfādīyūr) wie Cod. L. und V. 2), وَهُ أَرْدَشِيُور (wahē ardschīyūr) hinsichtlich des وَهُ mit Cod. L. und V. übereinstimmend. 3) هَنْبُو شَافُور (hēnbū shāfūr).
 4) جَنْدِبُو خَسْرَو (jandibū khāsrau). 5) وَرْزِيدَان (wazīyidān) (mit der Conjunction). 6), زَوْنِيَاخَاد (zōniyāxād), ziemlich übereinstimmend mit Cod. L. und V., oder vielmehr, wenn man den Punkt über dem ersten Buchstaben ergänzt, ganz identisch; denn ob nach alter Weise am Ende نَ, oder nach neuer وَ geschrieben wird, darauf kommt nichts an. آفَاد (āfād) oder آفَاد (āfād) ist offenbar eine ältere härtere Form für آبَاد, wie auch im folgenden Worte. 7) كَرْدَافَاد (kardāfād), wie Cod. L. und Kazwīnī. — In Jaq. Oxon. sic nomina scripta sunt: 1) اسْفَادِيُور (asfādīyūr), 2) وَهُ جَنْدِبُو خَسْرَو (wahē jandibū khāsrau), 3) هَبْنَوَاشَاتَّمُور (habnawāshatāmūr), 4) وَهُ أَرْدَشِيُور (wahē ardschīyūr), 5) دَرْزِيدَان (drzīyidān), 6) اسْفَادِيُور (asfādīyūr) pro ibi est. — Igitur apud nostrum sic est legendum: وَهُ اسْفَادِيُور وَهُ أَرْدَشِيُور وَهُنْبُو شَافُور وَرْزِيدَان وَهُ جَنْدِبُو خَسْرَو وَهُنْبُو شَافُور عَلَى اسْفَادِيُور وَعَرَبْ وَهُ أَرْدَشِيُور عَلَى بَهْرَسِيُور وَعَرَبْ هَنْبُو شَافُور عَلَى جَنْدِبُو خَسْرَو وَعَرَبْ دَرْزِيدَان عَلَى دَرْزِيَاخَاد وَعَرَبْ جَنْدِبُو خَسْرَو cet.

III, ٤٣ in adn. l. 5. »Lege مَدْجَجْ« FL. Ex sententia scriptoris legendum est مَدْجَجْ

III, ٤٣ l. 4. »الْفَلْغَلْ« FL. Ser. aut الْفَلْغَلْ aut الْفَلْغَلْ, nam formam mixtam فُلْغَلْ non habet lingua arabica.

III, ٤٤ in adn. l. 3. »الْمَدْلَاء« FL. Ser. secundum Kāmūsum turcicum, qui ut صَحْوَاءَ pronuntiari jubet, الْمَدْلَاءَ.

a) Conf. IV pag. 96.

b) Conf. IV pag. 76.

c) Conf. V pag. 458.

d) Conf. V pag. 102.

e) Conf. IV pag. 410.

III, ٤٤ in adn. l. 4. »مَدِينَةٌ مَدِينَةٌ« FL. Kâmûs turcicus ut apud nostrum مَدِينَةٌ مَدِينَةٌ; item apud Edrisi transl. a Jaubert, II pag. 30 med. مَدِينَةٌ مَدِينَةٌ.

III, ٤٥ l. 5. »الْدَسْتَبَىٰ« leg. الدَّسْتَبَىٰ ; conf. V p. 466.

III, ٤٥ l. ult. »الْكَحَاسُ« FL. Scr. Est urbs commenticia, certe fabulis involuta; vid. DUBEUX *Chronique de Mohammed Tabari*, I, pag. 43-47; EDW. LANE ad MI Noctes anglie translatas (*The Thousand and one Nights*, London 1841) Vol. III pag. 152, note 1; *Tausend und Eine Nacht*, ed. HABICHT (Breslau 1834) 6. Band pag. ۳۶۳ l. 11 sqq. Falso apud WÜSTENFELD *Moschtarik* pag. ۳۹۱ l. 7 الْكَحَاسُ. Vide etiam *El-Mas'udi's Historical Encyclopaedia*, transl. by AL. SPRENGER Vol. I pag. 377 l. ult., et Catalogum meum codd. arab., pers. et tunc. bibliothecae civitatis Lipsiensis, pag. 531, col. 1, nr. 14 in fine.

III, ٤٤ l. 5. »يَثْرَبَ« FL. Scr. يَثْرَبَ.

III, ٤٤ l. 6. »سَبَخَةٌ« سَبَخَةٌ, quia hîc adjективum est, non substantivum. Conf. VI pag. 43, 53 et 70.

III, ٤٧ l. 11. »زَقَّا قَدْرُ« زَقَّا قَدْرُ.

III, ٤٨ l. 6. »عَيْنٍ يَصِيرُ« FL. Jaq. Petropol. recte.

III, ٤٩ l. 1. »يَصِيبَ« يَصِيبَ et تَنْظُرٌ تَنْظُرٌ.

III, ٤٩ l. 1. »كَلَّا« FL. Scr. كَلَّا, ut jam V pag. 396 scriendum esse docui. In Kâm. turc. sub themate وَادَه med. Wâw hoc montis nomen scriptum est وَادَه.

III, ٤٩ in adn. l. 6. »رَاحَتْ« رَاحَتْ, forma III verbi رَاحَتْ ult. Wâw.

III, v. l. 1. »مَرِضٌ« FL. Scr. secundum Codices L. et V. et Jaq. Petropol. مَرِضٌ; nam etsi Kâmûs formam plur. مَرِضٌ singulari مَرِضٌ tribuit, tamen nihil obstat quominus a nostro ad formam sing. usitatiorem مَرِضٌ relata sit, quemadmodum فَعَالٌ saepissime est plur. formae singu-

لَكِبِيرٌ شِرْوَافٌ ، كِرَامٌ ، صِغَارٌ ، كِبَارٌ فَعِيلٌ plurales singularium , ut شِرْوَافٌ ، كِرَامٌ ، صِغَارٌ ، كِبَارٌ فَعِيلٌ . Quid? quod grammatici arabici inter singulares , quorum pluralis est , formam فَعَالَ non recensent; vid. DE SACY Gramm. arabe , 2. ed. tom. I pag. 361.

III , v. l. 1. « وَادٌ » وَادٌ FL. Ich möchte lesen: und das ist ein Ort oder ein Thal in den Versen des Schammâch.

III , v. l. 4. « أَذْرَارُهُمْ مُتَوَدٌ » Jaq. Petropol. Jaq. Oxon. اَذْرَارُهُمْ مُتَوَدٌ

III , v. l. 7. « يَنْهَرُخُ » تَنْهَرُخُ FL. Ser.

III , v. l. 11. « نَسْبَةً » نَسْبَةً FL. Ser. Conf. pag. viii l. 4, et pag. 91

l. 8 et 9, maxime pag. 1. v. l. ult.

III , v. l. ult. « بَنْيٌ » لَبَنْيٌ FL. Puto.

III , vii l. 13. « حُسْبَتْ » حُسْبَتْ FL. Ser.

III , vii l. antepenult. « يُاجْمِعُ » يُاجْمِعُ FL. Ser. cum Cod. L. nam medium ab hujus loci sententia alienum est.

III , viii l. 10. « مَرْبِلَةً » مَرْبِلَةً FL. Ser. ut ipse scriptor praecepit, scil. مَرْبِلَةً , nomen hispanicum in o exiens, de quo genere identidem dixi VI pag. 35 et 78; nomen hodiernum *Marbella* sive *Marvella* exitum mutavit.

III , viii (sic leg. pro 84) in adn. l. ult. « الْأَطْرَاحُونَ » الْأَطْرَاحُونَ FL. Kâmûs turcicus recte habet الْأَطْرَاخُونَ , ut hic in textu.

III , viii l. 1. « يَعْرِفُ » يَعْرِفُ FL. Ser. cum Cod. L. i. e. quod est مَرْتَبٌ بالفَاءَ عَلَى خَطْبٍ: *Marg' al-chutabâ* (pratum oratorum) locus in Chorasania in quo plures oratores orationes habuerunt, unde illo nomine innotuit. — Convenit *Moschtarik* pag. ۳۹۳ l. 7: خطب فيهم جماعة من الخطباء فغلب عليه ذلک

III , viii in adn. l. antepenult. « الْغُرْقُ » الْغُرْقُ FL. Schr. denn ü

drückt bei Robinson und Smith das Fatha in Verbindung mit gutturalen und emphatischen Consonanten aus. مَرْجُ الْغَرْقَفْ, die Wiese des Versinkens, Infinitiv von غَرْقَ, der nicht, wie es bei Freytag angegeben ist, غَرْقَ heißt.

III, v9 l. 7. »ضَمَّنْهُرَةً« FL. Ser. ضَمَّنْهُرَةً.

III, v9 l. 10. »سَادَنْدَهْ دَوْ« FL. Ser. secundum Codices سَادَنْدَهْ دَوْ; nam in talibus enuntiatis lex haec est, ut نَسْمَ كَانْ sit id, quod notum est et mente anticipatur, خَبَرْ كَانْ id, quod minus notum est et de quo quaeritur. Hic igitur, quum مَرْحَبْ idolum fuisse dictum sit, omne autem idolum suum haberet aedituum, quaeritur quis hujus idoli aeditus fuerit, non quaeritur num Du-Marhab fuerit illius aedituus.

III, vv l. 2. »الْبَيَاءِ« FL. Ser. cum Cod. V. يَاءٌ; وَلَفْ indicates ultimam literam nominis, مَرْحَبْ, non penultimam, de qua jam dixit; الْفَ خَفِيفَةٌ; الْفَ مَقْصُورَةٌ.

III, vv l. 7. »وَالْوَادِشَلَةَ« FL. Im Petersb. Jaq. وَالْوَادِشَلَةَ, d. h. وَالْوَادِشَلَةَ, und dem Gebiete von Wäbisch; s. III, ۳۴۳ l. 8.

III, v8 l. 2. »مَنْ« FL. Ser. cum Codd. يَمِنْ; conf. IV pag. 55.

III, v8 l. 3. »الْمُسْكُونْ« leg. السُّكُونْ FL. Jaq. Petrop. مُسْكُونْ sine articulo,

ut Cod. L. et V.

III, v9 l. 5. »مُعَظَّمَهْ« FL. Ser. مُعَظَّمَهْ, i. e. nomen hujus formae. — Recte sic in Jaq. Petropol.

III, v9 l. 7. »الْمُرْجَانْ« FL. Ser. المُرجانْ; nam *Murg'ān* est forma recentior, a lexicographis arabicis non agnita. Conf. Sur. 55, v. 22 et 58. Vocabulum *marg'ān*, id quod adhuc a nemine animadversum videtur, ortum est ex aram. *margānīth*, *margālīth* (syr. مَرْجَانْ), hoc autem ex graeco μαργαρίτης. Postero tempore de coralliis usurpari coeptum est, quae significatio hodie obtinet.

III, v^q l. antepenult. »الْمَرْجَانُ« leg. "المرجان".

III, v^q l. antepenult. »بِالصَّلَبِبِ« FL. Scr. ، الصلبيب ut est in Jaq. Petropol.

III, v^q in adn. l. 3. »De hoc festo vid. DE SACY Chr.« FL. Non de festo al-ghadîr hîc agitur, sed in universum de utroque summorum duorum festorum quae quotannis a Moslemis celebrantur. De العيد صلاة autem vid. MURADGEA D'OHSSON *Allgemeine Schilderung des Othoman. Reichs*, 1. Th., S. 352 sqq. ex translatione Beckii.

III, v^q l. 2. »فِيْفَصِلَهُ الصَّنَاعُ« FL. Scr. فيفصله الصناع.

III, v^q l. 2. »مَرْسَى الزَّجَاجِ« Conf. V pag. 98 et 435, ubi مرسى الزجاج scribitur.

III, v^q l. 4. »خُورٌ« FL. Scr. غمر ; vid. III, 149 l. 1 et 2.

III, v^q l. 8. »الْمَرْغَابَانُ« FL. Scr. المغاربان.

III, v^q (sic leg. pro v^q) l. antepenult. »بَانِيَاسِ« conf. IV pag. 375.

III, v^q l. ult. »رُقَبَاءُ« FL. Scr. رقباء, pluralis nominis, speculator, custos; a specula in illo monte sita et a custodibus ibi excubias agentibus ipse mons nomen accepit.

III, v^q in adn. l. antepenult. »الْمَرْقَا« FL. Non est nomen proprium, sed Abulfeda l. l. auctore Ibn Chordâdbeh urbem Chânkû maximam in terra Serum stationem navalem esse dicit. Pro merca enim, ut saepe alibi in hoc libro, المرقا scribendum est.

III, v^q l. 10. »وَلِبِسْ« FL. Scr. ولبس.

III, v^q l. 12. »صَمْرَةُ« FL. Scr. صمرة.

III, v^q l. penult. »دَقَّادُونَ« FL. Scr. يدقّدون.

III, v^q l. ult. »وَهِيَ الْعَظِيمَ« FL. putat aut substantivum, ut المدينة، ante القلعه، و هي العظمى excidisse, aut falso irrepisse.

III, v^q in adn. l. 9. »مَرْوَهُ رَابِطٌ« leg. i. e. Miravetum,

coll. ed. 2^a, II; pag. xxvi n. 2.

III, ۸۹ in adn. l. 11. »infra» leg. supra.

III, ۸۸ l. 2. »جُوَيْرِيَّةٌ« FL. Scr. sine teschid, demin. nominis جَارِيَّةٌ, proprie παιδίσκη, puella, qua significatione appellativa apud Nawawium (*The biographical dictionary*, ed. WÜSTENFELD) pag. ۸۵. l. 12 est جُوَيْرِيَّاتٍ. Falso Wüstenfeld nomen proprium pag. ۸۳ l. penult. جُوَيْرِيَّةٌ scripsit, recte WEIL *Mohammed der Prophet* pag. 416 et 417 Djuweiria simplici i.

III, ۸۸ l. 4. »وَتَشْلِيمَتْ« وَتَشْلِيمَتْ leg. coll. IV pag. 461.

III, ۸۸ in adn. l. ult. »(Marbella)« leg. (Velez); conf. IV pag. 372.

III, ۸۹ l. 4. »دَفْلَكَ« Conf. de hoc fluvio V pag. 475, ubi variae ejus nominis lectiones commemoratae sunt.

III, ۸۹ l. 4 et 5. »فِي أَجْمَ الْقَصْبِ« FL. Scr. cum Codd. L. et V., ut recte exstat etiam in Jaq. Petropol. et Oxon.; est enim haec constructio appositio ejus generis, de quo dixi ad II, ۳۷۸ l. penult. (VI pag. 80 sq.) Conf. de usu substantivorum locum adjectivorum tenentium *Hariri*, ed. I, pag. ۴۰ in comment. l. 6 sqq., et *Epist. crit. Nasifi* ed. MEHREN pag. 112 in f., ubi illi plane respondet الْأَجْمُ الْقَصْبُ قَاعَ عَرْجَنْ.

III, ۸۹ l. antepenult. »أَطْرَابٌ« أَطْرَابٌ leg. conf. IV pag. 115 l. 7, ubi sic legendum.

III, ۸۹ l. penult. »سَبِيلٌ« سَبِيلٌ FL. Scr. Sic etiam Codd.

III, ۹۰ in adn. l. 7. »وَتَقْرِبُوا« FL. Jam FREYTAG in Lexico majore hanc editionis Calcuttensis scripturam improbavit; recte omnino Kāmūs turcicus وَتَقْرِبُوا.

III, ۹۰ in adn. l. 4 et 5. FL. Lubenter missam facio hanc meam sententiam, quam, solam formae analogiam secutus, tum protuli, quum

auctoris ipsius praeceptum de pronuntiando nomine **مَنْيَاد** adhuc ignorabam. Conf. **الْمُرْبِيع** III, ۸۸ l. 3, **الْمُعْجَبَط** III, ۱۲۶ l. ult., **الْمُعَيْنَة** III, ۱۲۵ l. 3, **الْمُبَيْن** III, ۱۳۴ l. ult. Zamachschari in opere, de nominibus propriis agens, hoc dicit: **وَهُمْ أَلْشَوَانٌ مَكَازَّةٌ وَمَزَّادٌ مَكَازَّةٌ وَمَزَّادٌ**.

III, ۹۳ l. 4. »**الْمُسْتَرِبُون**« FL. Der Petersb. Jaqut hat richtig **الْمُسْتَرِبُون**; es ist das griechische *τὸ μοναστήριον* durch Synkope in *μοσήριον* zusammengezogen. Gleichbedeutend ist das **الْكَبَاسُون**, welches der Petersb. Jaq. Z. 5 richtig für **الْكَبَاسِيَّة** hat, die Klause, von **الْكَبَاسِيَّة** der Klausner, über welches Wort vgl. meine Anmerkung zu II, ۲۷۹, Anmerkk. dritt. Z. (VI pag. 61).

III, ۹۳ in adn. l. 1. »*De insula Mastiki (Chios)*« FL. Mastiki, i. e. **مَصْطَكَى**, *μασίκη*, non hīc ponendum erat, sed pag. ۱۱.; respondeat autem nomini turcico istius insulae: **سَاقِرُ آدَسِي**, *masticus insula*, propter multitudinem lenticorum, ibi crescentium, quarum resina illa ipsa mastiche est. — Jam video, pag. ۱۱. adn. 14 ex *Abulfeda* allatum esse **جَزِيرَة مَصْطَكَى**; conf. REINAUD in transl. gallica *Abulfedae*, II, 1 pag. 268.

III, ۹۴ l. penult. »**سُولَة**« FL. Ser. **سُولَة** aut **سُوَالَة**.

III, ۹۵ l. 4. »**وَعَوْضٌ أَهْلَهَا عَنْهَا**« leg. **وَعَوْضٌ أَهْلَهَا عَنْهَا**.

III, ۹۵ l. 5. »**الْأَتَمَان**« FL. Ser. ut est in Jaq. Petropol.; conf. *Kotbeddin* ed. WÜSTENF. pag. ۱۶ l. 18.

III, ۹۵ l. 7. »**آخَرُ**« FL. Ser. sine medda, seil. **آخَرُ**.

III, ۹۵ l. 7. »**بِيَمِعُوهَا**« FL. Ser. **بِيَمِعُوهَا**, ut recte est in Jaq. Petropol.

III, ۹۵ l. 8. »**أَنْهَا جَرَّأَكُمْ عَلَى**« FL. Ser. **أَنْهَا جَرَّأَكُمْ عَلَى**, ut est in Jaq. Petropol., coll. *Kotbeddin* ed. WÜSTENF. pag. ۱۶ l. 4. Hoc dicit:

Nur meine Sanftmuth gegen euch hat euch so keck gegen mich gemacht.

III, ٩٥ l. 11. «العَنْهَمَانِ» leg. عَنْهَمَانِ, ut in Codd. est.

III, ٩٦ l. 5. «أَنْقَانِ» FL. Ser. اَنْقَانِ. Pervulgata est apud editores scriptorum arabicorum ista confusio verbi أَنْقَنِ cum nescio quo اَنْقَنِ, quasi forma VIII verbi يَقِنُ certo scivit, quamquam etiam haec commentitia videtur, quum nec apud G'auharium sit nec apud Fairûzâbâdium.

III, ٩٧ l. penult. «الْمُغَيْبَةُ الْمَوْاْنِ» leg. مُغَيْبَةُ الْمَوْاْنِ.

III, ٩٨ in adn. l. 2. «رَغْبَانِ» FL. Ser. رَغْبَانِ, ut Jaq. Petropol. habet, coll. nost. I, ٤٧٦ l. 3-5, Kâmûs s. n. رَغْبَانِ, et *Ibn Châllikân* ed. WÜSTENF. nr. ٣٧٦ ab initio et in fine (fasc. IV pag. ٩٦ et pag. ٩٧).

III, ٩٩ in adn. l. 10. «طَلْ مُسْعَطِ» FL. Ser. طَلْ مُسْعَطِ.

III, ٩٨ in adn. l. 2. «الْمُسْفَلَةُ» FL. Recte Kâmûs turcicus ad modum verbi مُرْحَلَةً pronuntiari jubet, praesertim quum huic vico oppositus sit alter, cuius ibidem mentio fit, المُعَلَّةُ, formae plane ejusdem. Conf. III, ١٢٣ l. 3 et 4.

III, ٩٩ l. penult. «مَشَدَّدَةُ اللَّامِ» FL. Ser. مَشَدَّدَةُ اللَّامِ; est enim praedicatum verbi اللَّامِ, tota autem propositio nominalis est; quodsi omisso praedicatum antecederet, diceretur: وَاللَّامِ مَشَدَّدَةُ اللَّامِ.

III, ١٠٠ l. penult. FL. Signum distinctionis post جِبْلَانِ delendum est, quoniam ea quae sequuntur جِبْلَانِ non minus ad فُوقَهَا الْخَنِ spectant, quam ad قُرْيَتَانِ.

III, ١٠١ l. 2. «الْمُسْبِكَةُ» In Jaq. Petropol. et Oxon. observatur: بالفتح تم الكسر وباء ساكنة من المسيح وهو الماء الفايض اسم ماء

III, ١٠١ l. 3. «أُودِيَةُ» FL. Ser. وَتَذَهَّبُ عَنْكَ مِنْ الْجِبَالِ وَالْقَرْيَ أُودِيَةُ. ut est in Jaq. Petropol. et Oxon., sine post عَنْكَ أُودِيَةُ ut etiam in Codd. L.

et V. est. Significat: et recedunt a te montes et pagi, exceptis aliquot vallibus. تَذَهَّبُ est 3. pers. fem., et لَا est particula exceptionis dis junctae, أَسْتَثْنَاء مِنْ قَطْعٍ. Sensus: Quum ab Osfan, sc. Meccam versus, discedis, mare in conspectu est, nec jam montes et pagi tibi apparent, sed tantum aliquot valles inter te et Marr-az-Zahrān interjectae, quarum una appellatur Masīhā.

III, ١,١ l. ult. In Jaq. Oxon. est: مَسَاجِح (sic) حَصْنٌ فِي مَعَارِفِ مَسَاجِح حَصْنٌ فِي مَعَارِفِ وَمَاء سَلَيْمَانٍ. Jaq. Petropol. دَفَّار بَانِيَهُنْ. Non appetet quomodo legendum sit.

III, ١,٣ l. 6. ضَخْمٌ » FL. Scr. ضَخْمٌ; est enim pluralis.

III, ١,٣ l. 3. سَاكِنَة » سَاكِنَة leg.

III, ١,٣ l. 9. الْمُشَارِفُ » مشارف FL. Scr.

III, ١,٣ l. 9. بِضَمْ » FL. Scr. بِضَمْ.

III, ١,٣ l. penult. الْمَشْرُقُ » المَشْرُقُ FL. Scr.

III, ١,٣ in adn. l. penult. بِصَفَّا » FL. Scr. بِصَفَّا.

III, ١,٤ l. 2. عَدْوَيَةً » عَدْوَيَةً FL. Scr. vid. *Tabaristanensis Annales ed. Kosegarten* vol. III, pag. ٣٣ l. 5 ab inf.

III, ١,٤ l. 2 et 3. مِنْهَا » مِنْهَا bis. FL. Scr. مِنْهَا; vid. ibid. l. 4 ab inf.

III, ١,٤ l. 3. فَيْهَا » FL. Hoc redundant; itaque delendum est.

III, ١,٤ in adn. l. 1. أَيْنَ » أَيْنَ Legendum est, ut adnotavit Clar. Dozy in opere nuper edito *De Israëlieten te Mekka, van Davids tijd tot in de vijfde eeuw onzer tijdsrekening*, Haarlem, A. C. Kruseman, 1864, pag. 135 adn. 6.

III, ١,٥ l. 5. اَنْهِ مِنْ بَنَاء سَلَيْمَانٍ » FL. Scr. اَنْهِ مِنْ بَنَاء سَلَيْمَانٍ ut est in Jaq. Petropol.

III, ١,٦ l. 1. وَشَلْ بِرْوَى » FL. Scr. وَشَلْ بِرْوَى.

III, ١,٦ l. 1. او الْأَكَبَّيْنِ » FL. Sic dici potest, sed necessarium non est, quoniam saepe talia, ut الواحد والاثنان, dicuntur ubi numerus non

definitur, sed in alterutrum hoc illud cadere indicatur. Ipsi Arabes, ut Fairûzâbâdi in dissertatione de vario usu particulae, in calce Kâmûsi, docent, in quibusdam locutionibus idem quod significare, cuius rei illic exempla proferuntur. Conf. nost. III, 100 l. 3, ubi Codd. iterum **وَلِلْأَكْبَيْرِ** habent.

III, 1. 4 l. 7. FL. Der Petersb. Jāqût hat ebenso: فَجَعَلَ يَصْبِرُ فِي
عَمَانِ الْمَاءِ، يَدِيهِ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَصْبِرَ
ohne das hinzugesetzte

III, 1. l. 11. Fl. Dele signum distinctionis post الْوَادِي، quum tota propositio sequens sit فِي مَوْضِعِ الْكَهْل لَنْسَمْعَنْ pendeat: so würdet ihr wahrlich von diesem Thale als von dem fruchtbarsten des vor und hinter ihm Liegenden sprechen hören. Sequitur hanc Muhammedis orationem apud Kazwînum: وَكَانَ كَمَا قَالَ صَاحِبُ الْمَدِينَةِ: Et evenit ut dixerat propheta.

III, ۱۴ in adn. l. 3. »عَلَمٌ“ FL. Quum Codd. istud مِنْ non habeant, لَا, quod habent, non عَلَمٌ legendum est, sed لَا.

III, ۱۶ in adn. l. penult. »بَغْيَرْ وَزَابِانَ« FL. Hic legendum est, quoniam sequitur genitivus فَارَسْ, nomen posterioris declinationis autem, quod genitivum regit, non minus in priorem transit quam quod articulum assumit.

III, 1. v l. 1. »مشكونة“ Jaq. Petropol. et Oxon. habent مشكونة، ut Cod. V. Sic hoc nomen scripsit etiam 'Ibn 'al-Atir, apud QUATREMÈRE Hist. des Mongols pag. 277.

III, l.v l. 3. « تَهْبِطُ » F.L. Scr. تَهْبِطُ.

III, l. ult. leg. «المصداق»

III, ۱۸۱، ۱. » (?) "كالجنة" F. L. Ser. , quod utriusque codicis scriptura haud obscure reprezentat, i. e. آل المهمة (vid. *Hariri* ed. I, pag. ۷۶, comment. l. ۴ sqq., *Abulf. Ann. Musl.* I, adn. hist.

pag. 105 et 115 sqq., HERBELOT *Bibl. orient.* s. v. *Mahaleb*, *Abulmâhsin I*, pag. ۱۹۹ l. 9, et *Kâmûs* s. v. عَلِبْ). Non posuit scriptor exemplum alias tribus berbericae, sed exemplum ejusdem formae pluralis, مَفَاعِلَةً, ductae a nomine gentilicio aut patronymico: الْمَصَامِدَةُ, ab الْمَهَلَبِيٍّ ut الْمَهَلَبَةُ; vid. DE SACY, *Gramm. ar.* ed. 2., tom. I, pag. 375, § 879 in fine, et *Lubb el-lubâb* pag. ۲۰۹, et *Suppl.* adnot. pag. 209.

III, ۱۸ l. ult. »اجْرَادَانِ« FL. Ser.

III, ۱۹ l. 3. »او يَنْفَرِجُ« FL. Conf. *Abulmahâsin I*, pag. ۳۸ l. ۴ ab inf., ubi, ut hic cum Cod. L., scribendum est وَتَنْفَرِجُ.

III, ۱۹ l. 4. »مِنْهَا« FL. Scr. مِنْهَا, ut *Abulm.* l. l. lin. antepen.

III, ۱۹ l. 5. »وَرَأَبْ« FL. Scr. cum Codd. دِرَابْ, quod verbum, declinationem in obliquum significans, nostra Lexica non habent, unde ductum est وَرَبْ, Inf. تَوْرِيْبَ, obliquavit, in transversum duxit, quod verbum plane eodem modo de Nilo cum عَرَجْ, Inf. تَعْرِيْجَ, junctum est apud *Abdallatifum*, *Compendium memorabilium Aegypti*, ex ed. min. Whitianæ, pag. 2 lin. 11, ut hic دِرَابْ cum تَعْرِيْجَ.

III, ۱۹ l. 5. »مِنْ مَسْكِنِكَهَما« FL. Scr. مِنْ مَسْكِنِكَهَما; conf. *Magrizi* ed. Bul., I, pag. ۱۰ lin. ۳ ab inf., ubi perperam جَرِيجْ, et فِي pro من exstat.

III, ۱۱. l. 1. »وَالظَّبَاءُ« (?) FL. Scr. cum Cod. L., a quo Cod. V. tantum puncto infra posito differt, وَطَنْهَاءُ; conf. *Edrisi* transl. a JAUBERT, I pag. 332 l. penult. Idem nomen in *Compendio Edrisii Romae edito* (sine pagg. numeris) in pagina secunda partis quintae climatis tertii, l. 7 ab inf., scriptum est طَنْهَاءُ.

III, ۱۱. l. 11. »الْجَبِيرَةُ« حَبَّرْ, coll. V pag. 135.

III, ۱۱. l. 11. »سَنْوَدَيَةُ« سَنْوَدَيَةً FL. De hoc nomine adhuc ambigo; id vero

scio, verum non esse, quoniam سَمْوَدُ in Aegypto inferiore ad eam partem Nili sita est, quae prope Damiettam in mare exoneratur; quomodo igitur dioecesis Aegypti superioris ab illa nomen acceperit?

III, ॥. l. 12. أَسْفَلْ أَنْصَنَا leg. "الأشْمُونِيَّينْ أَسْفَلْ أَنْصَنَا".

III, ॥. l. 12. اَسْبِوطْ leg. "اَسْبِوطْ".

III, ॥. l. 13. دَيْرُ اَبْشِيَّا، هُوَ، اَنْتَ، leg. "دَيْرُ اَبْشِيَّا هُوَ اَنْتَ" conf. V pag. 526.

III, ॥. l. 13. "ذَنْدَرَة" FL. Poterat conservari exitus in †, quem praebent codices: vid. I, ٤٣ l. 6, et DE SACY Abdoll. pag. 703.

III, ॥. l. 1. الْنَّبِيرْ ذِيْرْ leg. "الْنَّبِيرْ ذِيْرْ".

III, ॥. l. 1. عَاصِمَةٌ leg. "عَاصِمَةٌ".

III, ॥. l. 5. الْبَدَائِيَّى leg. "الْبَدَائِيَّى"; vid. Kâmûs tunc. s. v. بَدَائِيَّى, qui ut pronuntiari jubet, et WÜSTENF. Register pag. 101.

III, ॥. l. ult. بِالْقَصْوَانِيَّى leg. "بِالْقَصْوَانِيَّى", ut Tabari ed. KOSEG. II pag. 120 l. 15, et CAUSSIN Essai, III pag. 434 Coswana. Non pertinet ad stirpem قصماً, sed ad ult. Wâw. Conf. VI pag. 87. — Jaq. Petrop. habet بالغصوانى.

III, ॥. l. ult. غَارِونَ فَسَافَهِمْ leg. "غَارِونَ فَسَافَهِمْ". In Jaq. Petropol. haec verba ultima: quod sic legendum est: فَوَجَدَ اَهْلَهُ غَارَبِينَ وَسَافَهُمْ بَغَيِّهِمْ.

III, ॥. l. 5. لَهْبِيَّا leg. "لَهْبِيَّا" pronuntiari vult I, ١٨٧ l. 4 et 5, sed لَهْبِيَّا III, ٣٣ l. 9.

III, ॥. l. 10. الْمَصَارِجْ جِمْعْ مَصَارِجْ leg. "الْمَصَارِجْ جِمْعْ مَصَارِجْ". illud enim rubrum اَحْمَرْ significat, et habet pluralem مَصَارِجْ.

III, ॥. l. 1. الْأَطْلَالْ leg. "الْأَطْلَالْ".

III, ॥. l. 9. آرَى leg. "آرَى"; vide me VI pag. 113 (ad III, ٥. l. 3).

III, ۱۱۶ l. 7. «صَفَّةٌ» A. I. Secundum Codd. L. et V. potius صَفَّةٌ legendum videtur. *Ad-Dimiški* in Cosmographia, quam Doct. MEHREN editurus est, (Cod. Lugd. fol. 76 recto in fine) auctore احمد المطيوني (sic) مظاری (sic) و هو مجمع دجلة والفرات. Conf. III, ۲۴۳ l. 2, ۲۴۵ l. 13, ۲۴۶ l. 9 ubi مطاري est.

III, ۱۱۶ l. 11. «مَطْلَى» FL. Scr. مَطْلَى.

III, ۱۱۶ l. antepenult. «العصابة» FL. Scr. العصابة; conf. me VI pag.

112 (ad ۹۷ l. 11).

III, ۱۱۵ l. 4. «فُلَّاتٌ» FL. Scr. قلات plur. fract. nominis فُلَّاتٌ; conf.

V pag. 161, 250 et 351.

III, ۱۱۵ in adn. l. 7. «مَطْرَنٌ» FL. Scr. مَطْرَنٌ, ut scriptura Matrān requirit.

III, ۱۱۶ l. 5. «أَطْلَعَ» FL. Scr. cum Cod. V. et Jaq. Petropol. طلوع, hinc بَطَّلَعَ.

III, ۱۱۶ l. 10. «عَمَّرٌ» FL. Scr. عَمَّرٌ sine teschedid.

III, ۱۱۶ l. 8. «الْمَظَلَّةُ» In Jaq. Oxon. المظلة, in Petropol. مَظَلَّة, sine articulo.

III, ۱۱۶ in adn. l. ult. »Per بيت intelligi videtur *vetus templum Idoli.*« FL Immo nobilissima gens; spectat ad آل ذى مرحبا, prosapiam Dū-Marhabi, i. e. Rabī'ah bin Ma'di Karibi, de quo vide *Zeitschr. d. D. M. G.* VII pag. 465 et 466, adn. 1. De illa significazione nominis بيت dixi IV pag. 228, atque etiam nostra Lexica eam docent.

III, ۱۱۸ l. 5. «الصَّبَابُ» In Jaq. Petropol. et Oxon. legitur الصَّبَاب.

III, ۱۱۸ l. 7. «الْمَعَافِيَةُ» FL. Scr. المَعَافِيَة.

III, ۱۱۸ l. 8. «ثُوبٌ مَعَافِيٌّ» FL. Scr. ثُوبٌ مَعَافِيٌّ. Certe dicendum esset, quoniam, ut Kâm. tunc. data opera docet, nomen معافی, utpote quod pluralis fracti formam habeat, semper posterioris declinationis est; sed illa apposito rem significaret quae cogitari non potest: textum vel

vestem cuius materia est illa ipsa tribus Ma'âfir; vid. me ad III, ۸۹ l. 4.

معتق بـالـنـاء «معـنـق» FL. Im Petersb. Jaq. steht: منقوطة من ثوقيها
III, ۱۱۹ l. 3. منقوطة من ثوقيها, wodurch die Lesart vollkommen gesichert wird.
Weiter heisst es daselbst: قـيـال الـكـلـبـي سـمـيـت بـمـعـنـق بـسـيـرـى رـمـى مـن
بني عـمـل وـمـنـاـرـلـهـم ما بـيـن طـمـيـة الـى اـرـض الشـام الـى مـكـة الـى
الـعـدـيـب وـهـو جـبـل مـعـنـق كـذـا وـجـدـتـه بـخـط خـاجـج (حـاجـج) l.

III, ۱۱۹ l. 3 et 5. «معـنـق» et «معـنـق» FL. Sine dubio scribendum
est بـمـعـنـق et بـمـعـنـق; nam etsi virum istius nominis alibi non invenimus,
tamen momenta scripturae diversae codicum collecta et inter se comparata
vix aliud credi permittunt.

III, ۱۱۹ l. ult. «معـدـن الـهـرـوـة» FL. Der Petersb. Jaqt hat
معدـن الـهـرـوـة, wie Cod. L. und V., mit zwei Punkten über dem s.

III, ۱۲۰ l. 3. leg. «مـصـرـيـن» وـمـصـرـيـن et «مـصـرـيـن» leg. وـمـصـرـيـن

III, ۱۲۰ l. 3. «مـهـل» FL. Scr. secundum Cod. V. مـهـل, de cuius no-
minis significatione dixi VI pag. 58 ad II, ۴۹ l. 6.

III, ۱۲۱ l. 4. «معـرـش» Sic est etiam in Jaq. Petropol.

III, ۱۲۱ l. 9. «إـذـا أـرـادـت» FL. Der Petersb. Jaq. fügt hinzu, wie
ich schon vermutet hatte.

III, ۱۲۲ l. 2. In Jaq. Petropol. et Oxon.: وـقـيـال اـبـو زـيـمـاد وـهـيـن مـيـمـاـه

بني جـفـرـون كـلـاب مـعـرـفـة بـيـ اـوـسـط الـحـمـى مـطـوـعـة مـتـوـحـة

III, ۱۲۲ l. 6. «عـمـرـة» FL. Dele teschdîd.

III, ۱۲۳ l. antepenult. «الـأـوـلـيـن» FL. Ser. الأولون

III, ۱۲۳ l. 5. «مـعـلـثـيـاـ» FL. De hoc vico vid. Journ. Asiat. 1846,
Mart., pag. 285 l. ult. cum adnot.

III, ۱۲۳ l. 7. «مـعـلـوـلـاـ» FL. Vide de hac dioecesi, ubi adhuc corrupta
quaedam forma linguae syriacae viget, ROBINSON *Palaestina* (transl.
german.) III pag. 738 med., pag. 741 l. 12; conf. quae ex itinerario
Volneyi allata sunt in HOFFMANN *Gramm. syriaca* pag. 35 adn. d.

III, ۱۲۴ l. 2 et 3. "يَا لَكَ مِنْ قَبْرٍ بِمَهْرٍ" FL. Vid. Tarasae Moall. ed. VULLERS pag. 2.

III, ۱۲۴ l. 5. "بِمَجَازٍ" FL. Scr. ut recte est in Cod. V. et Jaq. Petropol.

III, ۱۲۴ l. 8. "بِجَهَالٍ" FL. In tota regione Hitensi (vid. Geograph. Abulf. pag. ۲۹۹) frustra montes quaeras; scr. بِجَهَالٍ, et vide me VI pag. 30, 86 et 88.

III, ۱۲۴ l. 9. "الْكَنْيَاتُ" FL. Scr. secundum Cod. V., aut potius المَكْنِيَاتُ: ii loci qui non nomine proprio, sed improppio nuncupantur, — quoniam الْمَعْوِرَةُ per se in universum *cultam*, τὴν οἰκουμένην, significat.

III, ۱۲۴ l. 11. "مَعْنَى" bis. FL. Scr. المعنى باللغظ: المعنى من الفاعل من المعنى (المعنى ۱). ويجوز أن يكون تصغير معوية ثم (Hier ist keine Lücke angegeben, aber offenbar von den Abschreibern etwas übersprungen) التعب موضع آخر وهو بهم أولاً وفتح ثانية وتشديد اليماء الأولى وسكون الثانية. Hieraus geht deutlich hervor, dass das المعنى der Ausgabe in المعنى in والمعنى zu verwandeln, und das المعنى wegzustreichen ist.

III, ۱۲۵ l. 8. "مَغْرِبٌ" FL. Usitatum est مَغْرِبٌ.

III, ۱۲۵ l. penult. "بِالصَّمْمِ" Sic etiam Jaq. Petropol.

III, ۱۲۶ l. 1. "وَهَاءٌ" FL. Scr. ex vestigiis codicum فيهمما, i. e. cum fatha primae literae in utraque forma, هَاءٌ et هَاءٌ. In Jaq. Petropol. pro فَيَهُمَا scriptum est فَيَهُمَا, quo illud confirmatur.

III, ۱۲۶ l. 7. "(؟)" FL. Puto, الْمَغْزِيُونَ (؟) الْمَغْزِيُونَ (؟) quod revera in

Jaq. Petropol. exstat: qui (inter Persas) peregrina (arabica) vocabula affectant, aut si **ذَهَسْتَغْرِيْبُون** legas: qui in usitatiore dicendi genere utuntur.

III, ۱۳۵ in adn. l. penult. Fl. Scr. حلول فصل حلول **فَيَمْهُونُ الْيَمْهُونَ**

الخَرِيفُ

III, ۱۳۸ l. 5. «**مَعْزَلٌ**» **مَعْزَلٌ** **بِالْمَعْزَلِ** scriptum sit, **مَعْزَلٌ**; est enim verbum idem, quidni igitur forma eadem?

III, ۱۳۸ l. ult. **إِلَّا كَحْصُونَ** «**إِلَّا كَحْصُونَ**» nach *Al-Azraki* ed.

WÜSTENF. S. ۴۸^۶ vorl. Z., S. ۵۰^۱ Z. ۴ u. ۳ v. u., vgl. mit *Fākihi* ed.

WÜSTENF. S. ۲۲ Z. ۴, und *Fāsi* S. ۸۳^۲ Z. ۵ v. u. Allerdings scheint aber hier eine alte Verwechslung vorzuliegen, da *Zamachschari L. G.* S. ۱۳۶ Z. ۷ u. ۸ ganz dasselbe wie das *Marāsid* hat.

III, ۱۳۹ in adn. l. 4. «**قَطْلِيْعَةُ جَعْفَرٍ**» leg. **قَطْلِيْعَةُ** **أَمْ جَعْفَرٍ**.

III, ۱۴۱ l. 7. «**عَالِيَّاً**» **عَالِيَّاً** Fl. Ser. cum Codd. i. e. **عَالِيَّاً** media Wāw: *ejus (declivitatis) partem mons suo pondere depresserat.*

III, ۱۴۱ l. 7. «**مَسْتَقْلَةً**» **مَسْتَقْلَةً** Fl. Ser. **مَسْتَقْلَةً**.

III, ۱۴۳ l. ult. **عَلَى مَا يَرِيدُ** «**عَلَى مَا يَرِيدُ**» Fl. Illud in Jaq. Petropol. deest, et hic est delendum, quum redundet.

III, ۱۴۴ l. 1. «**فَاسْتَنْفَدَهَا**» **فَاسْتَنْفَدَهَا** leg. **فَاسْتَنْفَدَهَا**.

III, ۱۴۴ l. 2. «**وَعَمَّرَهَا**» **وَعَمَّرَهَا** Fl. Dele teschdīd.

III, ۱۴۴ l. 3. «**سُورَةً**» **سُورَةً** Fl. Ser. vid. WILKEN *Geschichte der Kreuzzüge*, 6. Bd., S. 236 et 237.

III, ۱۴۴ l. 10. **الْتَّاجِرُ** «**الْتَّاجِرُ**» **الْتَّاجِرُ** leg. ut in Codd. et in Jaq. Petropol. est.

III, ۱۴۴ l. 7. **وَالْمُحَدَّثُونَ** **وَالْمُحَدَّثُونَ** Fl. Ser. recentiores.

III, ۱۴۴ l. 7. **يَصْمُونُ** **يَصْمُونُ** vel **يَضْصُمُ** ser. **يَضْصُمُ** **يَصْمُونُ** In Jaq. Petropol. est, ut dicitur: **عَلَى صَمَمِ الْمَبِيمِ**, **عَلَى صَمَمِ الْمَبِيمِ**, er pflegt es zu thun, thut es beständig.

III, ١٣٣ l. 9. "وَالْمُقْرَأَتَانِ قَرِيْنَانِ" FL. Ser. secundum Codd., ut saepe in Moshtarik, i. e. et (مَقْرَأَةً appellantur) duo pagi cet., non ambo conjunctim ، sed uterque eorum separatim مَقْرَأَةً. Conf. pag. ١٤٦ l. 4 et II, ٤٧٩ l. 6.

III, ١٣٣ in adn. l. 3. "وَدُوْضِحَ" A. I. Leg. وَدُوْضِحَ، coll. ARNOLD Moall. pag. ۲ ab inf.

III, ١٣٤ l. 1. "طَبْنَةً" FL. Ser. طَبْنَةً; vid. II, ١٩٦ l. 1.

III, ١٣٥ l. 4. "قُرْبٌ" FL. Statt dessen hat der Petersburger Jaqut غور oder غور؛ diess zusammengenommen mit dem عَزَّزَ von Cod. L. und V., zeigt dass zu schreiben ist: بِحَمْى غَوْرِ الْتَّقِيْعِ.

III, ١٣٥ l. 9. "لَهَا" FL. Ser. لَهَا cum utroque Cod. et Jaq. Petropol.; spectat enim ad المَقْيَاسِ، quod modo solam columnam, modo totum locum, in quo illa columnna est, significat.

III, ١٣٥ l. penult. "وَأَكْثَرُ مَا" FL. Ser. وَأَكْثَرُ ما separatis, de qua redixi VI pag. 88. Est igitur idem quod زَيَادَةٌ autem, plurimum, hic non, ut ita dicam, arithmeticē, sed geometrice accipendum: summa Nili incrementa duodeviginti ulnarum sunt.

III, ١٣٦ l. 1. "مَقْيَاسَةً" FL. Ser. مَقْيَاسَةً.

III, ١٣٦ l. 3. "بَانِصِقًا" leg. بَانِصِقًا، coll. IV pag. 180 et 181.

III, ١٣٦ l. 4. "بَالْمُصَاصَةِ" leg. بَالْمُصَاصَةِ.

III, ١٣٦ l. 5. "هُبْنَى" FL. Ser. هُبْنَى.

III, ١٣٦ l. 10. "الْكَبْسِ" FL. Hoc est nomen actionis: aquam fluvii aut canalis aggere cohibere; sed scriptor nomen concretum الْكَبْسِ in mente habuisse videtur: agger ipse quo aqua cohibetur, i. q. in Aegypto l. 8.

III, ١٣٦ l. 12. "نَصْبٌ" FL. Ser. نَصْبٌ.

III, ۱۳۴ l. 13. «وَيَنْصُب» FL. Scr.

III, ۱۳۴ l. penult. «نَعْمَانَ» FL. Scr. vid. *Moschtarik* pag. ۴۹
l. 7 et 8.

III, ۱۳۸ l. 1. «جَرَّع» FL. Scr. جَرَّع

III, ۱۳۸ l. 7. «صَغِيرَتَانَ» leg. «ضَغِيرَتَانَ»

III, ۱۳۸ l. 7. «دَنْيَةَ بِيَصَاءَ» Sic etiam Jaq. Petropol.

III, ۱۳۸ l. 8. «جَوَادَ» FL. Scr. أَجْوَادَ; conf. pag. ۱۸ l. penult. et ult. — In Jaq. Petropol. tamen etiam جَوَادَ scriptum est.

III, ۱۳۸ l. ult. «شَرْقَ» FL. Der Petersburger Jaq. hat sehr deutlich شرف mit ظ, wie Codd. L. und V. Wahrscheinlich ist also das الشَّرْفَ gemeint, welches II, ۱۳۳ dritt. Z. aufgeführt wird.

III, ۱۳۹ l. 5. «ذَخْوَتَهُمْ» FL. Scr. cum Cod. V. : superbiam eorum, altos eorum spiritus. Eodem nomine utitur Kâmûs ture. in interpretanda illa locutione s. v. وَمِنْهُ قُوَّةٌ تَعَالَى بِبِكَّةَ مُبَارَّكًا : بِكَّةَ (Sur. 3, 90) مُتَرَجِّم دِير که ادیان سالفة‌یی خُرُق واعل کفری تغویف و مُشَرِّکینی فسخ و تباہ و دماغ و ذخون‌تلزی رَدَ و وضع ایله‌مک معنالوی دخی وجه اطلاق او لمف بعيد دکادر ut appareat ex editione Calcuttensi, hanc interpretationem praeivit.

III, ۱۳۹ l. 9. «عُمُرَتْ» FL. Scr. عُمُرَتْ sine teschedid.

III, ۱۳۹ in adn. 1. De templo Meccano inter libros recentiores praecipue citandum est *Ibn Gubairi Itinerarium* ed. WRIGHT, pag. ۷۸ sqq., quo nunc accedit editio *Itinerarii Ibn Batutae Parisiensis*, I pag. 303 sqq., et imprimis Dozy *De Israëlieten te Mekka*, ubi etiam inscriptio Meccana explicatur, quae in Cod. Leyd. Fâkihî exstat.

فُوقَ الْمَسْجِدِ i. e. فُوقَهَا FL. Ser. secundum Codd.

III, ۱۴. l. 2. «الْمَسْفَلَةَ» FL. Ser. ; المَسْفَلَةَ vid. me VI pag. 124 ad

III, ۹۸ in adn. l. 2.

III, ١٤. l. 4. »الْجَمَاء« FL. Ser. vid. I, ٣٦٣ l. 9.

III, ١٤. l. 8. »نُوب« بُرْت leg. coll. IV pag. 322. In Jaq. Petropol.

بُورٌة, in Oxon. بُورٌة exstat, quo conjectura firmatur. Conf. etiam VI pag. 70.

III, ١٤. l. 8. »وَالْجَلَدُ« FL. Ser. cum Codd. et Jaq. Petropol. et Oxon. جَلَدٌ. Opposita inter se sunt رَمْلٌ et جَلَدٌ: *mollis planities albicans*, quae neque arena neque terra dura est et in qua (scr. فيها) pro *non sunt lapides*. — In Jaq. Petropol. est ليس حجاًرة; in Oxon. ليس فيها حجاًرة. — Ceterum hic locus, sc. l. antepenult. hujus paginæ, والمَلَأ مِدَافعُ السَّبْعَانِ وَالسَّبْعَانُ وَادٌ نَطِيَّيٌّ, collatus cum II, l. 4, confirmat ea quae ad II, ٢٩٣ l. 14 adnotavi; vid. VI pag. 63.

III, ١٤. l. penult. »مَلَحٌ« FL. Ser. مَلَحٌ; certe magis obvia est haec forma pluralis, quam illa. Sed fortasse illo جَمْع مَلَحٌ non tantum formam indicare voluit, sed loci naturam: sales i. e. salinae. — In Jaq. Petropol. مَلَحٌ.

III, ١٤. in adn. l. 4 et 5. »Recte Cod. Leyd. n. 375: كَمُعَيْقِلُ الْمَلَحِ« FL. Item Kâm. ture. Itaque sine dubio delendum est istud المَكْتَمِلُ من ad quod remittitur III, ١٣٧ in adn. 2.

III, ١٤. in adn. l. penult. et ult. FL. Quae hîc de المَلَاطِ, eadem apud nostrum sunt de المَلَاطِ, pag. ١٩٤ l. 5 et 6.

III, ١٤. l. 4. »وَالْمَلَاعُ« FL. Nisi Jaq. Petropol. idem haberet, praeferrem او المَلَاعِ.

III, ١٤. l. penult. »وَأَكْثَرُهَا« FL. Ser. وَأَكْثَرُهَا; vide me VI pag. 133 ad III, ١٣٥ l. penult.

III, ١٤. l. ult. »غَزَّةٌ« FL. Ser. غَزَّةٌ.

III, ١٤. l. 3. »الْمُدَعَى وَالْمُنْعَوْدُ« FL. In Jaq. Petrop. المَدْعَى وَالْمُنْعَوْدُ.

سَمِّي بِذلِك لَا نَقْرَأْهُ الْمُدْعَى وَالْمُنْعَوْذُ، et additur، unde ap-
paret legendum esse i.e. locus invocationis, sc.
ubi preces fiunt، quia ibi a Deo exaudiri putantur (vid. *Itiner. Ibn Gubairi*
ed. WRIGHT pag. ۱۲۰ l. 12 et 13، et *Itiner. Ibn Batutae* ed. DEFREM.
pag. 308 l. penult. et ult.)، et locus ubi ad Deum confugitur،
sc. imploranda ejus ope et tutela.

III، ۱۴۳ l. 10. »الْمَهْدُودُ« FL. Scr. المهدود.

III، ۱۴۳ l. penult. »الْقَبَلَيْةُ« FL. Scr. القبلية.

• III، ۱۴۳ l. 4. »دَفْنَمَكَ« FL. Scr. secundum Codd. separatum
i.e. in statu constructo نَمَكٌ ۸۵، pagus salis. Contra دَفْنَمَكَ، ex
analogia nominum persicorum compositorum esset sal pagi (ut apud nos
Dorfsalz).

III، ۱۴۳ in adn. l. 10. »بَهْلَكَوبَ« FL. Scr. بهلکوب.

III، ۱۴۴ l. 2. »بَقْوَلُ« FL. Scr. ي يقول، ita ut sit الحال
dicens.

III، ۱۴۴ in adn. l. 10. »Malthijah« FL. Hic pagus sine dubio idem
est quem scriptor noster formā aramaicā habet معانشایا، pag. ۱۴۳ l. 5، ad
quem locum vid. quae adnotavi، VI pag. 130.

III، ۱۴۵ l. 7 et 8. »دَفْسِبِرَة مَطْطَع الرَّحَامَ« FL. Hoc si verum est، no-
men graecum *Mυλοκοπία* vel *Mυλοκόπιον* fuisse videtur، unde ملقونية
ملقونية pro ملقوبية.

III، ۱۴۵ l. 10. »مَلْكَانُ« FL. Scr. ملكان.

III، ۱۴۶ l. 3. »الْمُهْزِيَّةُ« FL. Scr. المهزية، ut recte est II، ۳۴۴ l. 1;
nam مُهْزِيَّةً nomen proprium nunquam articulum admittit.

III، ۱۴۶ in adn. l. 3 et 4. »مَلْكَةٌ مِن مَدْنَ الزَّنجَ« FL. Nomen ur-
bis I، ۱۴۳ l. 18 falso scriptum est pro ملكة ملکة؛ vid. IV pag. 250.

III, ١٤٧ l. 3. بَكْرٌ » بَكْرٌ FL. In dem دَسْكُر des Cod. L. statt بَكْر, steckt بَنِي بَكْر, wie der Petersb. Jaqut hat; nämlich بَنِي بَكْر, was dann durch Weglassung der diakritischen Punkte in دَسْكُر übergegangen ist.

III, ١٤٧ l. 7. FL. Im Petersb. Jaqut steht hier وَمَنْجَرْ وَرَقْسَل jedoch das ... im letzten Worte nicht ganz deutlich.

III, ١٤٧ in adn. l. 2. فَقْتَلُوهُم » FL. Scr. فَقْتَلُوهُم.

III, ١٤٧ in adn. l. 4. شَهَاب » FL. Scr. شَهَاب.

III, ١٤٩ l. 5. أَخْبِلَة » FL. Scr. أَخْبِلَة, i. e. أَخْبِلَة, ut II, ٩٣ l. 12

pro جَبَال monui scribendum esse خَيَال; vid. VI pag. 25.

III, ١٤٩ l. ult. فِي دَرْج » FL. Scr. دَرْج, nam sequente genitivo loci, proprie in involutione ejus, nihil est quam intra eum, perinde ac فِي دَاخِلِه, فِي تَصَاعِيْفِه, فِي أَذْنَانِه, فِي طَيِّبَة, فِي مَنَى Ceterum de مَنَى dixi ad III, ٦٦ l. penult., sc. VI pag. 111 et 112.

III, ١٥٠ l. 7. دُفْهُو » FL. Scr. secundum Codd. دُفْهُو.

III, ١٥٠ in adn. l. antepenult. المُنَاجَاة » FL. Scr. المُنَاجَاة; est enim Infinitivus verbi نَاجِيَ, et in Zeitschr. d. D. M. G. utroque loco recte scriptum est المُنَاجَاة.

III, ١٥٢ l. 8. الْمُرْض » FL. Scr. secundum Codd. et Jaq. Petropol. عُوض; vid. II, ٣٨ l. 7 et 8.

III, ١٥٢ l. 9. جَبَال » FL. Poterat conservari جَبَال codicum, ut III, ٩٧ l. 9; nam جَبَال non solum montem, sed etiam regionem montanam significat, nostrum Gebirge.

III, ١٥٣ l. 11. مَعْتَرِض » FL. Scr. مَعْتَرِض.

III, ١٥٣ l. ult. قُدَيْدَة » FL. Scr. قُدَيْدَة, vid. el-Azraki ed. WÜSTENF. pag. ٧٨ l. ult.

III, ١٥٣ l. 1. لَازْد » FL. Der Petersb. Jaqut hat richtig لَازْد, so dass كَانَت — يَهْلُون als Subjecte von لَازْد وَغَسَّان

hen. از als Eigen- und Stammname nimmt den Artikel zu sich; s. meine *Abulf. Hist. anteislam.* pag. 184 l. 5 ab inf., *WÜSTENF. Register*, pag. 99 l. 4 v. u. ff.

III, ١٥٣ l. ult. "ترقاً" FL. Scr. ترقاً, de qua re jam saepe dixi.

III, ١٥٤ l. 9 et 10. "قرس ملك" FL. Scr. قرس ملک.

III, ١٥٤ l. 10. "منغور" FL. Scr. منغور.

III, ١٥٥ l. 2. "سيبر" FL. Scr. سپر.

III, ١٥٥ l. 2. "وشل بيردي" FL. Scr. وشل بيردى, ut jam pag. ١٩ l. 1 monui; vid. VI pag. 125.

III, ١٥٥ l. 3. "والراكبين" FL. Scr. secundum Codd. والراكبين; vid. me ad pag. ١٩ l. 1, sc. VI pag. 125 et 126.

III, ١٥٦ in adn. l. 3. "قطعناك" FL. Scr. قطعناك. Litera ↓ ex fine verbi antecedentis initio hujus adhaesit.

III, ١٥٧ in adn. l. 3. "ومن" FL. Scr. conjunctim و من.

III, ١٥٧ in adn. l. 3. "استعملناك" FL. Scr. أستعملناك, ad verbum: *ecquid ex mansuetis te praefectum constituimus?* i. e. vide ne ipse sis inter immansuelos illos ex gente tua, quos latrocinia in via, cui te praefecimus, exercuisse narras; nam te mansuetum esse quis dixerit? Arabs es, non Persa.

III, ١٥٨ l. 2. "المناخة" FL. Scr., ut Al-Bekri et Jaq. Petropol. habent, المناخة, etsi contra ordinem literarum.

III, ١٥٨ l. 8. "الصلاح" FL. Scr. الصلاح.

III, ١٥٨ l. ult. "ذئف" FL. Melius ذئف.

III, ١٥٩ l. penult. "الجنيسي" FL. Scr. "الجنيسي" partim secundum Cod. L. De الخبيس vid. I, ٣٧٨ l. 6 et 7, et DE SACY ad Abdoll. pag. 155 adn. 17.

III, ١٥٩ l. 10. "وقيل" FL. Der Petersb. Jaquł hat وقيل, wie die Ausgabe.

III, ١٦ l. 11, »جَوْبَةٌ« FL. Der Petersb. Jaqt hat ebenso جَوْبَةٌ.

III, ١٧ l. 12. »الْدِئْلِ« leg. الْدِئْلِ.

III, ١٨ l. antepenult. »يَخْلُطُهَا« FL. Ser. يَخْلُطُهَا.

III, ١٩ l. antepenult. »اَكْتَرَ« FL. Ser. اَكْتَرَ.

III, ٢٠ l. 3. »مَاهَفَةٌ« FL. Der Petersb. Jaqt hat ماہفة، wie Cod. V., nur ohne Punkte über ئ؛ Coptisch Mefi؛ s. QUATREMIÈRE Mémoires sur l'Égypte, I, pag. 219, unten, und Abulmahásin, II, Suppl. ann. pag. 8 l. Z.

III, ٢١ in adn. l. 2. »الْمَنْقِىٌّ« FL. Recte Kàmûs turcicus: المَنْقِىٌّ معظم المنقى معظم dicuntur طریق معاشرة الخ

III, ٢٢ in adn. l. 6 et 7. »Vid. WÜSTENF.« cet. FL. Nihil ibi de

الْقَاسِمِينَ، يَنْوُ الْقَاسِمِينَ aut الْقَاسِمِينَ
s. الْقَاسِمِينَ.

III, ٢٣ l. 1. »بَلْدٌ« Sic etiam in Jaq. Petropol. exstat.

III, ٢٤ l. 6. »مَدِينَةٌ—وَشَرْفٌ« In Jaq. Petropol. sic: مدینۃ الحکطبین Eadem verba sunt وَهُمْ نَقِيَّةُ الْمَلُوكِ مِنْ آلِ الصَّدَارِ وَلَهُمْ كُرْمٌ وَشَرْفٌ pro الْصَّدَارِ et الْحَكَطَبِينَ exstat في مدینۃ الحکطبین coll. Abulmahásin, II, الْصَّدَارِ. Videtur igitur legendum esse الْحَكَطَبِينَ، ubi dicitur مَلُوكُ الْحَكَطَبِينَ، ٢٥ l. 15 وَالْحَكَطِیْلِ لَقْبٌ مَلُوكُ الْحَكَطَبِشَةٍ.

III, ٢٥ l. 12. »ثُمَّ الفَتْحُ« FL. Puto vel pro ثُمَّ الفَتْحُ or قَبْلَهُ، ita ut optio detur inter pronuntiationem secundae syllabae nū aut nau = nō. Sed praestat haec verba secundum Cod. V. et Jaq. Petropol. plane ejicere. Conf. pronunciationem nominis مَبْرُورَةٌ III, ٢٨ l. antepenult.

III, ٢٦ l. 1. »مَنْهَاتٌ« Sic habet etiam Jaq. Petropol.

III, ٢٧ l. 2. »الْدَّمْلُوَةٌ« FL. Ser. الْدَّمْلُوَةٌ.

III, ٢٨ l. 2. »وَذْنَحُ الْهَاءِ اسْمٌ مَفْعُولٌ« FL. Statt dessen hat der Pe-

tersb. Jaqt. **وَكَسْرُ الْهَا اسْمُ الْمُفْعَلِ**. Daraus geht hervor, dass statt **مُفْعَلٌ** zu lesen ist **مُفْعَلٌ**, und das Wort selbst **مُفْعَلٌ**.

III, ۱۴۹ l. 7. **حَزِيرٌ غَنِيٌّ** FL. Ser. secundum Codd. **الْحَزِيرُ لَغْنِيٌّ**, quod idem valet.

III, ۱۶۱ l. 9. **مَنِيَّونَ** FL. Der Petersb. Jaq. hat mit Lesezeichen, was die Lesart von Cod. V. bestätigt.

III, ۱۶۸ l. 5. **عَلَى الْقَدِيرِ أَبِي** FL. Ser. **عَلَى الْقَدِيرِ أَبِي**. Dicitur: **قُرْأَ عَلَى** libris legendis et interpretandis operam dedit magistro aliquo, nobis: *er hat unter ihm studirt.* Illud **عَلَى** proprie significat, magistrum assidentem ea, quae discipulus praelegeret et dissereret, audivisse, sc. ita ut ea corrigeret et emendaret suisque adnotationibus augeret.

III, ۱۷۰ l. 6. **سَلَمِيَّةٌ** FL. Ser. **سَلَمِيَّةٌ**.

III, ۱۷۰ l. 8. **حَارَتْهُمْ** FL. Ser. **حَارَتْهُمْ**, ut recte est in Cod. V. et in Jaq. Petropol. Conf. IV pag. 376 et 415.

III, ۱۷۰ l. 9. **سَلَمِيَّةٌ** FL. Ser. **سَلَمِيَّةٌ**.

III, ۱۷۳ l. 5. **مَوْزِنٌ** FL. Ser. **مَوْزِنٌ** ex auctoritate nostri, I, ۲۲۳ l. 6 et Kāmūsi in themate **وزن** Nomen videtur esse peregrinum atque istud **مَوْزِنٌ** ortum ex **تعزيز** quodam, quoniam nomen loci et temporis ductum a themate **وزن** ex analogia habet formam, ut **مَوْزِنٌ**, al. Si vero **مَوْزِنٌ** arabicum est (conf. III, ۱۷۰ adn. 2), scribendum est **مَوْزِنٌ**.

III, ۱۷۳ l. 8. **كَبِيرًا وَعَظِيمًا** FL. Ser. **كَبِيرًا وَعَظِيمًا**; vid. me ad II, ۲۰۵ l. 12 (VI pag. 66).

III, ۱۷۳ l. 8. **كَثِيرٌ** FL. Ser. **كَثِيرٌ**.

III, ۱۷۳ l. 12. **لَا يَمْلُأُ إِلَّا بِهَا** FL. Ex vestigiis Codicuum scriben-

dum est لَمَّا لا يَهُرْ بِهَا، raro non per eam transit, i. e. raro per aliam urbem quam Mosul transit.

III, ۱۷۶ l. 9. »الْمَعْتَصِلُ« leg. مَوْضَعٌ.

III, ۱۷۶ in adn. l. 3. »مَوْضَعٌ« FL. Scr. مَوْضَعٌ.

III, ۱۷۵ l. 2. »يَمْنَى« FL. Scr. secundum Codd. يَمْنَى, i. e., يَمْنَى quod in Acc. positum, ut ظُرْفٌ, regit genitivum nominis sequentis: *ad dextram ejus qui cet.*, scil. sita est illa regio. Idem est ac si scriptum esset يَمْنَى sive عن يَمْنَى vid. III, ۱۷۶ l. antepenult. et penult. Nam non يَمْنَى, ut FREYTAG in Lexico perhibet, est femininum adjectivi يَسْرَى, sed يَمْنَى, ut يَسْرَى est femininum adjectivi يَسْرَى. Ejusdem generis Accusativi sunt يَسْرَى I, ۳۵۹ l. 9, et يَمْنَى II, ۲۴۹ l. antepenult.

III, ۱۷۶ in adn. l. 5 et 6. »Verbis ما يَنْبَيِكَ carminis initium significatur.« FL. Immo ما est تمامًا موصوفة الخ، et ما est ejus صفة في نون ejus: *in versibus Al-Achwasi (est) aliquid quod tibi significat Al-Muwakhar in regione Jemenensi situm esse*, i. e. unus et alter versus illius poëtae hoc significat.

III, ۱۷۶ in adn. l. 9 et 10. »Pronuncia: مَوْقَفٌ.« FL. Noster مَوْقَفٌ diei jubet.

III, ۱۷۶ l. 2. »يَسْمَعُ فِيهِ تَسْمِيَةً« FL. Scr. secundum Codd. يَسْمَعُ فِيهِ: plerumque de eo (i. e. ubi de eo loco sermo est; conf. فِي مدینتین pag. ۱۷۶ l. ult. et فِي موضعيين pag. ۱۸۰ l. 6) pronuntiari auditur Mūltān (non مولتان, ut scribitur).

III, ۱۷۶ l. 3. »فَرَجٌ« FL. Scr. فَرَجٌ

III, ۱۷۶ l. ult. »مُؤَسِّلٌ« FL. Scr. secundum Codd. مُؤَسِّل, unde recte ducitur forma deminutiva مُؤَسِّلٌ, ut Kāmūs quoque in themate وَسْلَ habet; contra a ductum مُؤَسِّل non aliter pronuntiari posset quam مُؤَسِّلٌ, quod ab analogia formarum deminutivarum alienum est.

III, ۱۷۸ l. 2. «مەھرپىشان» FL. Ser. مەھرپىشان, ut recte Cod. L. et Jaq. Petropol. Hoc enim requirit etymologia nominis persici, per syllabam گان, arabicae گان respondentem, a گەھرپىشان derivati. Etiam indicatio vocalis a post r pronuntianda illud indicat, nam in syllaba گان haec indicatio plane supervacanea esset.

III, ۱۷۹ l. 7. "مُهْبَار" FL. Der Petersb. Jaqt hat mit der selben Endung wie Cod. L.

III, ۱۷ l. 8. "مهربندقشان" et "بندکشان" Fl. Ser. secundum Codd. L. et V. et Jaq. Petropol. بندکشای et مهربندقشای, quarum formarum posterior sine dubio genuina est, altera durior secundum elocutionem arabicam. Verbum enim بندکشای plane persicum est, vinculum solvens, aut claustrum aperiens, compositum ex بند و بندکشای. Quod autem antecedit مهربند, id varie explicari potest, in re ipsa tamen nihil mutat. In بندکشای litera mollior گ more arabico in duriorem ق transit, ut in گوئستنار, قهستانار, قوهستانار.

III, ۱۷۹ l. 9. »كَافٌ« FL. Conservanda erat scriptura Codd. وَقَافٌ ،
quae eadem est in Jaq. Petropol., ita ut haec indicatio non ad formam
vulgarem, tamquam in parenthesi adjunctam, spectet, sed ad eam, quae
ab initio posita est.

III, ۱۸۰ l. 4. «كَانَ» وَكَانْ FL. Scr. simpliciter, nam etsi definiens ut pers. بُودِي، pers. كَانَ يَكُونُ، pro بُودْنَ، poni solet, tamen ibi, ubi definitius imperfectum ab aoristo historico (quasi he was being ab he was) distinguendum est, plene كَانَ يَكُونُ dicitur. Erat ibi dux militaris, sc. tum quum is, qui hoc narravit, ibi versabatur. Sic Kalila we Dimma, ed. DE SACY pag. ۱۷۵ l. penult.: قِيلَ كُنْتُ أَكُونُ بِهَذِهِ الصَّحَارِيِّ فَلَمْ : قَتَلَ الْأَسْوَرَةَ تَطْرَدَنِي الْخَ

III, ۱۸. l. 5. »خَالِمَانْ« FL. Ser. خَالِمَانْ; est enim adjectivum accedens ad الفَ جَلْ، cum mille viris armatis.

III, ۱۸. l. ult. «مَدِينَةٌ» FL. Ser.

III, § 1. l. 6. "النَّبِيُّ" FL. Recte Jaq. Petropol. habet النَّبِيُّ, prope ad scripturam Codicis V.

III، ٨١ l. 7 et 8. «يقال لها سُوق وهو يتعلّق واديين مما شعّبها»

III, ۱۸۳ l. 14. »**وَتَصْبِّتْ**« F. L. Ser. ; **وَتَحْبِطْ** **جَنْسٌ** genus masculinum retinere potest, quia ante **وَدْجَلَ** positum atque etiam verbo **وَدْجَلَ** ab eo disjunctum est, **وَتَصْبِّتْ** vero genus nominis **وَدْجَلَ** referre debet.

III, ۱۸۳ l. 8. »لہیم“ Fl. Scr. لہیم, sc. مراجعه و تبریز Maragam et Tebrizum lineam duxeris quae basis trianguli sit, deinde ab illis urbibus duas lineas ad Mianam duxeris, triangulum habebis, in cuius angulo sita erit Miana, si eam ab illis duabus urbibus spectaveris, sc. orientem versus, ut in charta geographicâ videre licet.

III, ١٨٤ l. 8. "مېدق" leg.

III, ۱۸۷ l. ult. »عازف« FL. Scr. secundum Codices لـ، i. e. لـ، quod sine dubio genuinum est, quoniam nomen antiquum erat *Anas*, ó "Avus"; istud j apud Edrisium ex conjunctione hujus nominis cum وادی adhaesisse videtur, quasi *Wálijána* pro *Wádi Ana*, unde ortum est nomen hodiernum *Guadiana*, ut وادی الْكَبِيرُ originem dedit nomini *Guadalu-* quivir.

III, ١٨٤ in adn. l. 4. »الْمَيْنَاءُ« FL. Scr. **مَيْنَاءُ**, femin. adject.

الْأَمْيَنْتُ, ut recte habet Kāmūs turcicus.

III, ١٨٥ l. 4. »كُورَةٌ« FL. Scr. **كُورَةٌ**.

III, ١٨٥ l. antepenult. et penult. »بِهِ مَاءٌ بَشَرٌ يُقَالُ لَهُ ضَيْعَةٌ« In Jaq. Oxon. est: **بِهِ مَاءٌ** يُقَالُ لَهُ ضَيْعَةٌ; in Jaq. Petropol. est **ضَيْعَةٌ**.

III, ١٨٧ l. 6. »الْمَيْنَانَا« FL. So auch der Petersb. Jāqūt; dazu die vollständigere Angabe der einzelnen Bestandtheile des Wortes: **بِالْفَتْحِ قَمْ** **الْمَسْكُونُ وَذُونُ وَآخِرُ مَقْصُودُهُ**. Ueber das des Cod. L. und V. siehe meine Anmerkung zu III, ٨ Z. 12 (VI pag. 102).

III, ١٨٨ l. 3. »بِالْبَصَرَةِ« WÜSTENF. Scr. **بِالْبَصَرَةِ**.

III, ١٨٨ l. 8. »كَارِيزِيمْ« FL. Scr. cum Codd. **كَارِيزِيمْ**. Vid. DE SACY Chrestom. ar. I pag. 334 l. 12.

III, ١٨٨ l. 9. »الْسَّامِرَةُ« FL. Scr. cum Codd. et hic et alibi **الْسَّامِرَةُ**, i. e. **الْسَّامِرَةِ**, quasi pluralis ductus a singulari **سَامِرَةٍ**, ut **كَاتِبٌ** a **كَاتِبَةٍ**, cet. Haec forma apud recentiores usitatissima est, vid. Makrīzī apud DE SACY Chrestom. ar. I, ١٨ l. penult. et sqq.; *Abulfeda Hist. anteislam.* pag. 46 l. 25, pag. 160 l. 13; *Abdallat.* ed. WHITE, pag. 150 l. 1.

III, ١٨٩ l. 7. »الْفَوَارَةُ« FL. Puto **الفَوَارَةُ**. — Jaq. Petropol. **هِنْ** et lin. 8 plane ut editio nostra, nisi quod vocales ibi desunt.

III, ١٩٠ l. 12. »ذِبَاجٌ« FL. Scr. **ذِبَاجٌ**, quae forma non solum analogiae magis respondet (vid. DE SACY Gramm. ar. ed. 2, I pag. 286, § 638), sed etiam a Kāmūso s. v. **ذِبَاجٌ** per paradigmata praecipitur.

III, ١٩٤ l. 2. »ذِبَالٌ« Sic est etiam in Jaq. Petropol.

III, ١٩٤ l. 3. »تَهَامٌ« FL. Scr. cum Codd. **تَهَامٌ**, i. e. **بِتَهَامَةٍ**; vid. Kāmūs s. v. **تَهَامَةٌ**.

III, ١٩٤ in adn. l. 6. »ذِبَابَعٌ« FL. Scr. **ذِبَابَعٌ**, nam **ذِبَابَعٌ** non est forma arabica.

III, ١٩٥ l. 5. "النابات" WÜSTENFELD emendat.

III, ١٩٥ l. 5. "بلد عمان" FL. Scr. cum Cod. V. et L. et Jaq. Petropol. بلاد عمان Nam urbs principalis illius regionis, quae appellari possit, non نَبْعَة est, sed صَحَار; vid. II, ١٩٧ l. 3 sqq.

III, ١٩٥ l. 6. "الذخائر" FL. Ser.

III, ١٩٥ l. 8. "فارة" FL. Formam Codicum فَارًا conservatam mallem, quoniam in talibus, utpote ex origine non arabicis, multum variat usus.

III, ١٩٥ l. ult. "السيّد من صبة" FL. Der Petersb. Jāqūt hat السَّيِّد مِنْ صَبَّةَ Es ist zu lesen السَّيِّد مِنْ صَبَّةَ; s. WÜSTENFELD Genealogische Tabellen, J, 12, wo el-Sîd als Ur-Urenkel von Dhabba erscheint.

III, ١٩٩ l. 3. "زنقاء" WÜSTENFELD proponit زَنْقَاء legere, de qua tamen lectione dubitari licet; conf. nost. in voce الْزَّنْقَاء, et Zam. Geogr. pag. v^o l. 8.

III, ١٩٩ l. penult. A. I. Post لَغْدَى in Jaq. Petropol. et Oxon. incipit articulus sequens. أَلْفُونْ وَالثَّنَاء Apud nostrum tamen نَمْتُو inserendum videtur; inter urbes enim بَحْرُوفَ مصرَ Jaqūbi (pag. ١٤ l. 14, et conf. ibid. not. f) nuncupat نَتْوَو بالفتح vel simile quid addendum est.

III, ١٩٧ l. 6. "الشّتار" FL. Ser.; conf. II, ٢ l. 10 et 11; conf. VI pag. 40.

III, ١٩٨ l. 4. "معان ونجيب" مَعَانْ ذُو نَجَبْ FL. Scr. وَادِيَانْ "الوادي" وَادِيَانْ sunt enim nomina propria duarum istarum vallium.

III, ١٩٩ l. 6. "انقطعت" FL. Dele vocalem vel in kesram muta; est enim tercia pers. fem. singularis, quae, ubi cum alif conjunctivo concurrit, vocalem i assumit.

III, ١٩٩ l. 9. leg. لَلْوَنْ "الوادي" conf. IV pag. 160.

منها ذجرون من مخالفيف اليهون من ناحية "منها ذجرون في مخالفيف مكنة من" Jaq. Petropol. habet: منها ذجرون في مخالفيف مكنة من Jaq. Oxon. eadem, nisi quod فيها ناحية اليهون

III, ۲۰۰ l. 2. "الذين جَاءُوا" Fl. Ser.

III, ۲۰۰ l. 5. "طَرِيق سَكَنَةُ اهْلٌ ذَجَوْنَ" Fl. Ser. الطَّرِيق سَكَنَةُ اهْلٌ ذَجَوْنَ.

III, ۲۰۰ l. 8. "لَارْضٍ" leg. لَارْضٍ.

III, ۲۰۰ l. 11. "إِنْ" Fl. Schr. إِنْ. Der Damm hielt das Wasser ab, Kufa und dessen Gräberstätten zu überschwemmen. — Ich lese also إِنْ mit folgendem Conjunetiv, welches nach den Zeitwörtern des Verhinderns, Abhaltens u. s. w. gerade dasselbe bedeutet wie das lateinische *quominus* oder *quin*. Nur durch einen Pleonasmus tritt zu إِنْ bisweilen noch ein لـ, da der Begriff der Negation schon in jenen Zeitwörtern selbst liegt; s. DE SACT Gramm. ar. ed. 2. II, § 874 mit der Note, und Sur. 2 v. 108, Sur. 7 v. 11, Sur. 9 v. 54, Sur. 17 v. 61 u. s. w. — Die Bedingungspartikel إِنْ ist hier dem Sinne nach unzulässig; es müsste wenigstens أَنْ, quand, lorsque (nicht si) stehen. Und wäre das ausgetretene Wasser einmal so weit gekommen, dass es Kufa und seine Gräberstätten überschwemmte, so würde jene dammähnliche Bodenschwellung es auch nicht mehr abhalten können. Der Gedanke wäre also an und für sich unrichtig. Aber überdiess kann إِنْ bekanntlich nicht mit dem Indicativ, sondern nur mit dem Jussiv des Imperfectums construirt werden, wonach es hier, alles Andere zugegeben, إِنْ يَعْلَمْ heissen müsste.

III, ۲۰۰ l. penult. "فَيَنْدَى" Fl. Schr. فَيَنْدَى, wie auch der Petersb. Jâqût hat. Dass ein mit einem andern verbundener Berg die مَعْنَى des-selben genannt werden kann, bezweifle ich nicht, und Reiske's "قَرَائِينْ montes inter se connexi" mag an der Stelle, woher der Ausdruck genommen ist, durch Zusammenhang und Beziehung vollkommen gesichert und klar seyn. Warum sollten wir dergleichen Berge, namentlich in gehobener Rede oder gar in der Poesie, nicht auch Verbundene und dergl. nennen können? Wer aber daraus folgern wollte, dass ein Verbun-

dener schlechthin, ohne bestimmte Beziehung und in der nüchternsten Prosa, einen solchen Berg bedeuten könne, würde sich sehr irren. Daselbe gilt von dem arabischen Ausdruck.

III, ۲۰۰ in adn. l. 3. »De نَجْرُونَ, castello Damasceno“ Est castellum prope تَدْمُرْ, ubi Walid periit; conf. Abū'l-Mah. I, ۳۳۳. l. 4.

III, ۲۰۱ in adn. l. antepenult. »ذَاجِلٌ“ leg. coll. V pag. 310.

III, ۲۰۲ in adn. l. 6. »verba seqq.,“ leg. verba بَدِيَار غَطَفَانْ غَطَفَانْ.

III, ۲۰۳ l. 9. »بَهَّا“ FL. Ser. cum Codd. L. et V. et Jaq. Petropol. بينْ ; conf. pag. ۲۰۸ l. 7.

III, ۲۰۴ l. 9. »الْغَيْرِيَابِ“ FL. Scriptura Codicum L. et V. in القِيَاتِ الْغَرِيَابِ mutanda erat, ut est in Jaq. Petropol., nullā literā insertā, quamquam res eadem est; vid. II, ۳۵۱ l. 12-14, coll. cum pag. ۳۳۳. l. ult. seqq.

III, ۲۰۴ l. 9. »مُكَبَّةٌ مُكَبَّةٌ مُكَبَّةٌ مُكَبَّةٌ“ FL. Ser. ut sit المَكَانُ الْمُكَبَّةُ.

III, ۲۰۴ l. 10. »يَصِبَّ“ FL. Ser. تَصِبَّ.

III, ۲۰۴ l. penult. »حَنَبَّينَ“ FL. Ser. حَنَبَّينَ ; vid. I, ۳۳۶ l. 2.

III, ۲۰۵ l. 2. »النَّخْلَتَيْنِ فِي“ FL. Ser. cum Jaq. Petropol., et partim cum Cod. V. solo, partim cum V. et L. Hoc dicit scriptor, unum horum duorum itinerum diurnorum fieri per illam vallem.

III, ۲۰۵ l. 4. »بِالوَيَّاعَةِ“ FL. In Jaq. Petropol., ut in Codd. L. et V., est بالوَيَّاعَة.

III, ۲۰۵ l. 6. »أَرْضَعُوا“ FL. Ser. ارْضَعُوا cum Codd. L. et V. et Jaq. Petropol. — Halima enim, nutrix Muhammedis, ex illa tribu erat; quod autem de tota tribu praedicatur quod una mulier ex illa fecit, id plane est arabicum. Conf. Beidhawi ad Sur. II, v. 67 ab initio (edit. meae Tom. I, pag. 66 l. penult.). Nos dicemus: welche die Milchväter des Gottgesandten waren; qui furent les pères nourriciers de l'envoyé de Dieu.

III, ۲۰۵ l. 8. FL. Alles hat hier der Petersb. Jaq. ganz wie die Aus-

gabe, so dass also **ذات حرّف** **الّتى** das Praedicat von beginnt: »Dāt-īrk ist derjenige Ort über welchen“ u. s. w.

III, ٢٩ l. 2. »الْجُوَيْ« FL. Scr. cum Codd. L. et V. et Jaq. Petropol. جَوَى sine articulo, ut saepe in nominibus locorum articulus modo ponitur, modo non ponitur.

III, ٣٦ l. 10. »إِنَّا أَخْدَى بِهِمْ« FL. Scr. secundum Jaq. Petropol., ubi exstat **اذن**, et collato Cod. L., **اذن** حَذَبْهُمْ; vid. Schol. Hamāsae pag. 16 l. 6.

III, ٣٧ in adn. l. penult. »أَجْوَدْ« FL. Ser. aliquoties monui nomina diptota, ubi sequente genitivo determinantur, non minus triptota fieri quam ubi articulus iis praeponitur.

III, ٣٨ l. 7. »فَارَابْ« FL. Schr. nach dem Petersburger Jaq. فَارِيَابْ; vgl. oben die Anmerkung zu S. ٣٣ Z. 9, wo dasselbe Wort mit dem arabischen Artikel versehen ist. Fārāb ist eine ganz andere Oertlichkeit, welche weiter entfernt liegt; vgl. II, ٣٣٨ l. 4 sqq.

III, ٣٨ l. 13. »الصَّفَقَى« WÜSTENFELD legit الصَّفَقَى.

III, ٣٨ l. antepenult. et penult. »بَلَدْ بَجَبَلْ نَعْمَانْ« FL. In Jaq. Oxon. et Petropol., ut in Codd. L. et V. et in codice Lee (vid. not. 9), est sine dubio scribendum est جَبَلْ نَعْمَانْ; hinc **بَلَدْ** نَعْمَانْ, ejecto بلاد, quod nusquam legitur.

III, ٣٨ in adn. l. l. »Supra d.« FL. Non deëst; vid. II, ٣٤٨ l. ult. sqq.

III, ٣٩ l. 4. »يَقَابَلَنْ« FL. Scr. cum Jaq. Petropol. يُقَاتَلُنْ: cum mulieribus non pugnatur.

III, ٣٩ l. 4. »غَيْنِيَسَى« FL. Ser. cum Cod. V. et Jaq. Petropol. غَنْسَى, i. e. dilatum est ejus negotium donec rediissent viri ejus, i. e. constitutum est ut urbs non oppugnaretur donec illi rediissent.

III, ٣٩ l. 7. »مَرْاجِلْ« FL. Quum in Codd. L. et V. et in Jaq. Pe-

tropol. desit, non erat addendum; certe necessarium non est. Jam supra docui nomina numeralia cardinalia generis mascul. elliptice poni, ut عَشْرٌ Sur. II, v. 234 pro تِيَّابٍ عَشْرٌ.

III, ۲۱۰ l. penult. et ult. « هَاجِر وَبَدْرٌ Leg. حَاجِر وَبَدْرٌ » ut recte in Jaq. Petropol., coll. IV pag. 307 et V pag. 164.

III, ۲۱۱ l. 6. « وَرَاهِنٌ leg. وَرَاهِنٌ ».

III, ۲۱۱ l. 7. « الْبَيْهِيٌّ الْمُصَافِيُّ » FL. Scr. nam prior pars annexionis est دُوٌّ، posterior autem semper priorem locum occupat.

III, ۲۱۳ l. 4. « نَسْبُونَةٌ لَّنْسْبُونَةٌ » FL. Sine dubio i. q. أَشْبُونَةٌ لَّنْسْبُونَةٌ et أَشْبُونَةٌ Ulys-sippo, nobis Lissabon.

III, ۲۱۳ l. penult. « نَشْوَةٌ » FL. Accuratius نَشْوَةٌ.

III, ۲۱۴ l. 1. « بِنَاتِحَاجِوَانٌ » FL. Scr. conf. III, ۲۰۳ l. 6 et 7. Respondet haec forma antiquae illi quae apud Ptolemaeum est: Naxuana; vid. SAINT-MARTIN *Mémoires sur l'Arménie*, I pag. 131.

III, ۲۱۴ l. 8. « صَمْرَةٌ » FL. Scr. صَمْرَةٌ.

III, ۲۱۴ l. 9. « يَعْرِدَهَا » FL. Scr. يَعْرِدَهَا: sunt Arabes qui eam (hanc terminationem pluralis sani) declinent. Conf. quae adnotavi ad I, ۳۹۳ l. 15 (V pag. 445).

III, ۲۱۵ l. 8. « الْبَيْرُ وَالْبَيْرُ » Leg. الْبَيْرُ وَالْبَيْرُ coll. IV pag. 261.

III, ۲۱۵ l. 8. « لَغَاصَرَةٌ » FL. Scr. لَغَاصَرَةٌ; conf. quae adnotavi pag. 148 ad III, ۲۰۵ in adn. l. penult.

III, ۲۱۵ l. 10. « بِالنَّاجِدٍ » FL. Scr. بِالنَّاجِدٍ.

III, ۲۱۵ l. 11. « بِيَمَانٍ » FL. Scr. بِيَمَانٍ.

III, ۲۱۶ l. 1. « نَزُولًا » FL. Scr. cum Codd. L. et V. i. e. نَزُولًا conf. I, ۲۸ l. 5 ab inf. Atque sic etiam Kamüs s. v. تَقُولُ رَأَيْتَ : الْحَلَّةَ تَقُولُ رَأَيْتَ : الْحَلَّةَ Lexica hanc formam pluralis nominis فَيَازِل قَوْمًا نَزُولًا

non habent, sed respondet pluralibus شهود، قعوٰن، جلوس، ساجون، a singularibus شاهد، قاعد، جالس، ساجد; conf. DE SACY *Gramm. ar.* ed. 2, tom. I pag. 362 l. 1-3; EWALD *Gramm. crit. ling. arab.* tom. I pag. 184 l. 16 et 17.

III, ۲۱۹ l. 3. يوجف ^{وَجْه} FL. Ser. cum Cod. V. i. e. بوجف sc. Muhammedes.

III, ۲۱۹ l. 4. ياخبل ^{ذَخِيل} FL. Ser. ياخبل i. e. quia (Muhammedes) in eos nec equitibus nec camelorum vectoribus adhibitis incursionem fecerat.

III, ۲۱۹ l. 13. بادان «بادان» FL. Alii eum nominant; conf. HAMZAE *Ispahan. Ann.* pag. ۱۳۹ l. 7, 8, 12, 13, pag. ۱۴۸ l. penult.; CAUSSIN *Essai*, in indice s. v. Bâdhân.

III, ۲۱۹ l. 14. الصَّفَقَة «الصَّفَقَة». Minus accurate CAUSSIN *Essai*, II pag. 578 l. 6 et 5 ab inf. scripsit yaum-essafaca; nam, ut ipse recte transtulit, الصَّفَقَة significat la clôture de la porte, itaque est infinitivus aut nomen vicis verbi صَفَقَ, ejus forma necessario est صَفَقَة.

III, ۲۱۹ in adn. l. antepenult. اموالهم «اموالهم» leg.

III, ۲۱۷ l. ult. العلم «العلم» FL. Der Petersb. Jaqût hat الغدير. Wahrscheinlich ist zu schreiben الغدر in der Mehrzahl, worauf das vorhergehende غُدر und die Lesart von Cod. L. العَدَّ hindeutet.

III, ۲۱۸ l. 6. موضع «موضع» FL. Der Petersb. Jaq. hat وعوق; dagegen steht موضع im Anfange der folgenden Zeile wie in der Ausgabe. Wenigstens muss man nach der gedruckten Lesart unter dem ersten jenes عرق verstehen.

III, ۲۱۸ l. penult. الاخوص «الاخوص» leg. coll. VI pag. 104.

III, ۲۱۹ l. 3. قری بسواد «قرى بسواد» FL. Hoc arabice sic dicendum

فَرِى سُواد قَرِيَةٌ مِنْ قَرِيَةٍ سُواد ut قَرِيَةٌ indeterminatum esset, autem per annexionem ad سُواد الْكُوفَةَ determinatum, quae annexio tollitur inserita praepositione بَ. Sed omnino recte Codices قَرِيَةٌ بِسُواد, aliquot pagi in cet. Quid enim obstat quominus illa possessio, communi nomine دَعْهَابَانَ comprehensa, ex pluribus pagis constiterit?

III, ۲۱۹ l. 3. سَرِيَّةً » FL. Scr. سَرِيَّةً; nam نَعْمَ, ut Kāmūs testatur, nomen muliebre est, quare legendum est نَعْمَهَا بَارَانَ — Freytag's سَرِيَّةً in der angeblichen Bedeutung von سَرِيَّةً ist nichts als eine Erdichtung, hervorgegangen aus Verwechslung und einer willkürlich angenommenen Etymologie. Ein Blick in die arabischen Original-Lexica unter den beiden Wörtern wird jeden davon überzeugen.

III, ۲۱۹ l. 8. المَدْرَاءُ وَهُوَ بِنَعْمَانَ » FL. Der Petersb. Jaq. hat المَدْرَاءُ وَهُوَ بِنَعْمَانَ « هوَ ohne المَدْرَاءُ بنعمان lies; بنعمان.

III, ۲۱۹ l. 9. الْأَذْى » FL. Scr. cum Jaq. Petropol. الْأَذْى.

III, ۲۱۹ l. penult. النَّاجِادُ leg. النَّاجِادُ coll. IV pag. 509.

III, ۲۱۹ in adn. l. 7 et 8. عَامِرُ videtur leg. عَامِرُ » FL. Immo عَامِرُ verum est; vid. WÜSTENF. Register pag. 75 l. 1 et 2, coll. cum nostro III, ۲۳۳ l. penult. et ult. Contra tribus 'Amir Ben al-Hārit, ut ex locis in haec ipsa adnotatione citatis et WÜSTENF. Reg. pag. 65 med. constat, in el-Bahrein sedebat.

III, ۲۲۱ l. penult. et ult. بَيْنَهَا وَبَيْنَ الْوَيْدَةِ بِهِوَ حَلَةً » FL. Der Petersb. Jaq. بَيْنَهَا وَبَيْنَ الْوَيْدَةِ وَقِيلَ خَلْفَ الْوَيْدَةِ بِهِوَ حَلَةً wie Cod. L. am Rande, ganz richtig; auf diese Weise fügt sich das بِهِوَ حَلَةً, welches sonst unerklärlich wäre, ganz sprachgemäß an: » Andere aber sagen, um eine Tagreise hinter ar-Rabadah.

III, ۲۲۲ l. 3. وَالشَّمْرُ » FL. Puto وَالشَّمْرُ; conf. DE KREMER Descr. de l'Afrique, pag. ۳۴ l. 2.

III, ۲۲۲ l. 6. تَوْزَّرَ » FL. Scr. تَوْزَّرَ.

III, ۲۲۳ l. 7. «دَفْنَة» FL. Der Petersb. Jaq. نُفْرَادَة dient also zur Bestätigung der gedruckten Lesart.

”فِي أَقْلَى وَفِيهَا مَنْبُوَانٌ فِي مَدِينَتَيْنِ احْدَاهُمَا“ III, ۲۲۳ l. penult. فِي أَقْلَى مِنْ ذَلِكَ وَفِيهَا سُرُورُسٌ فِي وَسْطِهَا In Jaq. Petropol. et Oxon. unde apparet cum utroque Cod. legendum esse et غَيْرَهُ sc. في وسط البلد conf. pag. ۲۲۴ l. 2.

III, ۲۲۳ l. ult. ”جَادُوا“ In Jaq. Oxon. et Haun.جاور، in Jaq. Petropol. خبارد.

III, ۲۲۳ l. 1. ».....شَرَاة« Cum Codd. et Jaq. Petropol., Oxon. et Haun. وَعَبِيدَة legendum est.

III, ۲۲۳ l. 2. ”السَّلَاطِينَ“ Jaq. Petrop. ut Cod. V.

III, ۲۲۳ l. 4. ”زَمُور“ Jaq. Petropol. زموز.

III, ۲۲۳ l. 5. تَبَرَّفَت leg. ”بَيْرَفَت“ eum Cod. V., coll. IV pag. 513. In Jaq. Petropol. est تَرْفَخَة، in Jaq. Haun. quod convenit cum Codicis L.

III, ۲۲۳ l. 10. ”الصَّرَرُ“ FL. Ser. صَرَرُ est nomen actionis, الصَّرَرُ nomen concretum. Locus de verbo صَرَرُ apud Gauharî sic incipit: الصَّرَرُ ضِلُّ الْنَّفْعِ.

III, ۲۲۴ l. 2. ”جَمِيع“ FL. Ser. cum Codd. i. e. جَمِيع; nam postquam scriptor pronunciationem indicavit, jam dicit quid hoc sit et quid significet.

III, ۲۲۴ in adn. l. 4. ”وَتَخْفِيفُ“ FL. Ser. وَالتَّخْفِيفُ.

III, ۲۲۴ in adn. l. 5. »الى (على)« FL. Immo retinendum est ، الى usque ad aut versus.

III, ۲۲۵ in adn. l. 5. ”بِفَتْحِهِ“ leg. بِفَتْحِهِ.

III, ۲۲۵ in adn. l. 8. ”بَدَلَ“ FL. Ser. بَدَلَ.

III, ۲۲۵ in adn. l. 15. «وَخَانِقَاتٍ» FL. Ser. وَخَانِقَاتٍ, ut supra monitum est.

III, ۲۲۵ in adn. l. 17. «يَحْمِلُ» FL. Ser. تَحْمِلُ.

III, ۲۳۶ l. 2. «نَكْبَجُونَ» FL. Ser. نَكْبَجُونَ, coll. VI pag. 149.

III, ۲۳۶ l. 5. «ذَاهِبَةٌ» Ft. Ser. ذَاهِبَةٌ, tendentis ad, ut in Jaq. Petropol. est.

III, ۲۳۷ l. 6. «كُثُّبَرٌ» FL. Ser. كُثُّبَرٌ.

III, ۲۳۷ l. 8. «طَيْبٌ» FL. Der Petersb. Jaq. liest طَيْبٌ, und dient also zur Bestätigung dieser Lesart.

III, ۲۳۷ l. penult. «جَنَبَاتٍ» FL. Die Lesart des Petersb. Jaq., جَنَبَاتٍ, dient zur Bestätigung der andern; nur ist جَنَبَاتٍ auszusprechen.

III, ۲۳۸ l. 10. «مَهَا» FL. Ser. مَهَا cum Codd. L., V. et Jaq. Petropol.

III, ۲۳۹ l. 6. «الشَّوِيد» Sic etiam Jaq. Oxon.; in Jaq. Petropol. tamen الشَّوِيد.

III, ۲۴۱ l. antepenult. «المَوْفَفُ» FL. Ser. المَوْفَفُ.

III, ۲۴۲ l. 3. «فَرِيْدَة» FL. Ser. ex Codd. فَرِيْدَة, aut فَرِيْدَتْ, qui duo fratres sunt; vid. WÜSTENF. Tab. E, 19, et Reg. pag. 120 et 140 s. v. Coreit et Carit. Conf. IV, pag. 210 l. 5-7.

III, ۲۴۳ in adn. l. 6. «جَبَالٌ» FL. Immo حَبَالٌ verum est: e regione Namalae, pro quo hic l. 4 simpliciter est. بَنْهَلِى

III, ۲۴۴ l. 1. «العَوَالِى» FL. Ser. العَوَالِى, vid. II, ۲۸۸ l. 6.

III, ۲۴۴ l. 2 et 3. «النَّوَافِرُ» FL. Scripturā Codicum in hanc mutatā vitium, ut videtur, a scriptore ipso commissum non tollitur; nam nec ذَوَاقِيرٌ nec ذَوَاقِيرٌ potest esse pluralis formae aut ذَقِيرٌ. Sed scriptor in hoc metaplasmo eandem significationem nominum et ذَاقُورٌ, cornu, tuba, secutus videtur; itaque cum Cod. V.

النواقيب بلطف جمع — In Jaq. Petropol. est: النَّقِيبُ scriptum vellem — In Jaq. Petropol. est: النَّقِيبُ — In Jaq. Petropol. est: النَّقِيبُ plane ut in editione.

III, ۲۳۴ l. 4. كمان علميـة الاسكندر نقـيل » FL. Scr. cum Codd. كمان الاسـكندر قـيل quod cum لـه sequente significat: dictum erat Alexandro.

III, ۲۳۴ l. 8. » نـونـد Nihil quam alia scriptura, eaque puto vera, nominis نـونـد pag. ۲۳۹ l. penult.

III, ۲۳۴ in adn. l. 1 et 2. » sed ibi sine Art. » FL. Immo cum articulo; vid. II, ۲۸۸ l. 6.

III, ۲۳۵ l. 2. عـبـاد « عـبـاد plur. nominis عبد، non nominis عبد.

III, ۲۳۵ l. 3. وـحـال « وـحـال Sic eliam Jaq. Oxon.; in Jaq. Petropol. tamen exstat, quod FL. mutandum videtur in وـخـار وـفـار.

III, ۲۳۵ l. 4. بـنـيـا « بـنـيـا Mallem cum Cod. V. Jaq. Petropol. habet بـيـت.

III, ۲۳۵ l. 6. cum البـهـار الجـديـد Leg. "الـسـرـيـاحـان الجـديـد" وـنـفـسـيـبـر النـوـيـهـار البـهـار الجـديـد Cod. L., nam in Jaq. Oxon. hoc legitur: وـنـفـسـيـبـر النـوـيـهـار البـهـار الجـديـد لـان نـوـ الجـديـد.

III, ۲۳۵ l. 6 et 7. وـفـدـ كـانـوا اـذـ عـقـدـوا طـافـا او بـنـوا بـنـاءـ حـسـنـا In Jaq. Oxon. et Petropol. haec leguntur: وـكـانـتـ سـتـنـهـمـ اـذـ بـنـوا بـنـاءـ حـسـنـا او عـقـدـوا طـافـا (بابـاـ جـديـدـ او بـابـاـ (وطـافـاـ) Jaq. P. شـرـيـغاـ كـلـلـوـهـ (كـلـكـوـهـ Jaq. Ox. Jaq. Petr. وـيـتـوـخـواـ (ويـنـوـجـواـ Itaque suadente FL. cum Codd. L. et V. تعـودـواـ vel اـعـتـادـواـ كـانـواـ autem legendum, post وـيـتـوـخـواـ انـ يـكـلـلـوـهـ inserendum.

III, ۲۳۵ l. penult. "يـعـمـورـ" FL. Dele teschdīd.

III , ٢٣٤ l. 3 et 5. »بِلَادِهِمْ« et »بِلَادِهِمْ« FL. Singularis hic idem significat quod pluralis I , ٤٩ l. 4 ab inf.: — In طَوْلِ بِلَادِ الْمُنْدُودَةِ — Jaq. Petropol. legitur: وَطَوْلِ مَدِينَتِهِمْ (sic) من (sic) الْمَبْيَلِ ثَمَانِيَنْ لَيْلَةً sine مَسْبِرَةً , ut Cod. L.; porro , l. 5 , quo saltem numerus confirmatur , et sequitur وَبِلَادِهِمْ ut in editione , non وَبِلَادِهِمْ.

III , ٢٣٤ l. antepenult. وَدَرَادِيٌّ وَأَوْرَادِيٌّ (؟) FL. Ser. conf. infra pag. ٢٨٣ l. antepenult., ubi posterior forma praecipitur; quum tamen in nominibus barbaris pronuntiatio multum variet, non est quod a scriptura Codicum اورادي discedatur.

III , ٢٣٧ l. 4. زِيَارَاتٍ مُشَاعِدٍ اَلصَالِحِيَنْ »اَلصَالِحِيَنْ« necessario indeterminatum sit, scriendum est اَلصَالِحِيَنْ.

III , ٢٣٨ l. ult. الْبُرَامْ FL. Scr. ; nam non est pluralis nominis بَرَامْ , sed nomen lapidis , quod Lexica non habent; vid. II , ٣٩١ l. 7 et ٤٠ l. 10, ubi ex Cod. L. bis الْبُرَامْ editum est. De constructio- ne الفَدُورُ الْبُرَامُ autem jam pluribus egi; conf. infra III , ٢٥٦ l. 5 : الْمَكَابِيلُ الْحَدِيدُ.

III , ٢٣٩ l. penult. مَفْتُوحَةً »مَفْتُوحَةً« FL. Scr. cum Codd. كَنْسَةً , quod verum esse ex ipso illo elucet, quum ad قَنْمَ الْمَسْكَونَ ايضا proxime antecedens respiciat, et auctoritate Moschtariki pag. ٤٤٤ l. 5 et 6 confirmatur.

III , ٤٦ l. 7. نُوحُ أَوْنَدْ »نُوحُ أَوْنَدْ« FL. Ser. sine exitu vocali, qui ab ingenio linguae persicae alienus est. Conf. Kazwīnī , II , ٣٥ l. 11 ab inf., ubi illud Nāh awend redditur نُوحُ وضع ذهابوند sumitur illud Nāh awend esse nomen compositum Noahi sedem significans.

III , ٤٦ in adn. l. 4. FL. Forma pluralis paucitatis اَقْمَنْ non erat tenenda; vid. quae adnotavi ad pag. ٣٤٩ l. 1.

III, ۲۶. in adn. l. penult. «أَنْيَهَا وَنْدُ» FL. Ser. cum Kāmūso turcico
أَنْيَهَا وَنْدُ، *Inhāwend*, cujus duae syllabae priores, ut ibi docetur, sunt
pluralis nominis demonstrativi *in*, hic, haec, hoc.

III, ۲۶۱ l. 4. «وجاوزوا» FL. Ser. cum Codd. sc. وجاوزوا
Si scriptor, ut Kazwīnī, II, ۳۹۴ l. 4, posuisset وجاوزوا, non omisisset
& illud, quod in editione Kazwīnī restituendum est pro بِهَا. Conf.
pag. ۳۹۴ l. 1.

III, ۲۶۱ l. ult. «المسماة» FL. Emendate المسماة.

III, ۲۶۱ l. ult. «بِخَسِير» (P) FL. Ser. ex vestigiis codicum ذَخَرْ
cariosum fit; quod verbum ejusque derivata a librariis saepe corrumptuntur,
ut apud Kazwīnī, I, ۵۰ l. 7 يَذَخَرْ pro يَنْجَرْ؛ Moschtarik, pag. ۱۳۵ l. 2
ذَخَرْة pro ذَجَرْ؛ Marāsid, I, ۳۷ l. 16 ذَخَرَة، ut ibi emendavi.

III, ۲۶۳ l. 2. «فَصَدَّبَا» leg. فَصَدَّبَانَا.

III, ۲۶۲ l. 2. «صلبةً» FL. Ser. صَلَبَةً؛ nam صَلَبَةً neque est neque
omnino esse potest pluralis *adjectivi* صَلَبٌ, sed *substantivi*. Eodem modo
femin. singul. صَلَبَةً conjunctum est cum plurali fracto I, ۲۲۴ l. 3 مواضع
صَلَبَةً.

III, ۲۶۳ l. 11. «مباطخ وينقول» FL. Ser. plural. مباطخ وينقول
nominis بَقْل.

III, ۲۶۳ l. 12. «الجبلين» جَبَلَيْن FL. Ser. الجبلَيْن.

III, ۲۶۳ l. 13. «ذمار الانهار» ذَمَارُ الْأَنْهَارِ FL. Im Petersb. Jaq. steht
wie ich schon für mich vermutet hatte, nämlich so, dass die Rede mit
ذمار abschliesst, und die allgemeine Ueberschrift der sämtlichen
mit ذهار anfangenden Artikel ist.

III, ۲۶۳ l. ult. «لَانْ» FL. Ser. لَانْ؛ nam حَفْرَة، quod sequitur, est
nomen actionis cum suffixo: لَانْ حَفْرَة.

III , ۲۹۶ l. 2. »وَاطْ“ FL. Scr. وَاطْ

III , ۲۹۶ in adn. l. 7. »Al-Mos̄t. , بَشَارٌ“ item apud nostrum , I , ۱۰۵ l. 3.

III , ۲۹۵ l. 9. ”أَرْدَشِيرُ بْنُ بَهْمَنٍ“ Deleatur بن

III , ۲۹۵ l. 10. ”جُودَرَزٌ“ FL. Scr. جُودَرَزٌ , ut Persae semper ; vid. Meninskii Lex. , Hamza Ispahan. Ann. pag. ۴۳ l. 4 et 3 ab inf. , et supra , I , ۲۶۱ l. 2 , ubi nomen viri in arcem translatum est. Litera ڏ ibi pro ڏ posita in re ipsa nihil mutat , quoniam literam ڏ in lingua persica antiquiore inter duas vocales intercedentem ultro in ڙ transiisse constat. Ceterum WEXERS ad Lobb-el-lobab pag. ۳۴۸ in adn. c ex Cod. Lugd.-Bat. refert حُودَرَزُ الْوَزَّارُ , quod admitti non potest , quoniam lingua persica non habet literam ڙ

III , ۲۹۷ l. 2. ”مُتَلَّهَا“ FL. Scr. مُتَلَّهَا

III , ۲۹۷ l. 3 et 4. ”ذَهَرٌ فِي دَجْلَةٍ“ FL. Scr. secundum Jaq. Petropol.

ذَهَرٌ يَصْبَرُ فِي دَجْلَةٍ

III , ۲۹۷ in adn. l. 3. Leg.: DE SACY in Chr. Ar. , I pag. 74.

III , ۲۹۸ l. antepenult. ”فَرَخْ زَادٌ“ FL. In Jaq. Petropol. qua lectione altera confirmatur; in Jaq. Oxon. Ibi porro sic legitur آنَ الْهَمْزَى وَلَمْدَه يَدْعُى آنَ سَابِورٌ حَفْرَه لَاجْمَدِهِمْ حَيْنٌ : رتبه سبعا (Jaq. P.) من طسوج الانبار والذى يفونه غيرهم انه نسب الى رجل كان متقبلا بحفرة ثم عرف بنهو زباد بن ابيه وقيل انه كان مقبلا Ex his verbis igitur pro مقبلا in textu restituendum est بـحفره من ذي سابور et ille dicitur hunc canalem fodientum suscepisse , redemisse a Sâbûr. Vid. de hac significatione verbi تَقَبَّلَ QUATREMÈRE in Journ. des Savants Janv. 1848 , in censura libri: Glossaire des mots français tirés de l'arabe , par Piham.

III , ۲۹۹ l. 8. ”ذَهَرٌ مِّمَّا“ leg. ذَهَرٌ مِّمَّا , coll. V pag. 490.

III, ٢٤٩ l. 10. ”نَهَارَفْ“ FL. Der Petersb. Jaq. hat, also übereinstimmend mit meiner Vermuthung (vgl. Cod. L. in adn. 12); denn jenes λ kann nur ein Schreibfehler statt ω seyn. Uebrigens lässt der Petersb. Jaq. das ω weg, so dass der Sinn ist: »mehrere Flussarme welche die Stadt des Heils (Bagdad) durchschneiden«; vgl. III, ٨٩ l. 2.

III, ٢٤٩ l. 11. ”قَنْطَرَةُ الْزَيْتُونِ“ Jaq. Petropol.

III, ٢٤٩ l. 11. ”الْأَسْمَانِ“ leg. secundum Jaq. Petropol. , الاشْنَانِ , coll. IV pag. 120.

III, ٢٤٩ l. 13. ”الْعَبْدِىِّ“ FL. In Jaq. Petropol. Ser. المَعْبُدِىِّ ; conf. II, ٤٠٥ l. 3, et *Lubb el-lubāb* pag. ٣٤٨ s. v. المَعْبُدِىِّ .

III, ٢٤٩ l. 13. ”زَرِيقْ“ Pro قَنْطَرَةُ بَنِي زَرِيقْ in Jaq. Petropol. legitur زَرِيقْ .

III, ٢٥٠ l. 1-6. A قَلَتْ inde l. 1 ad finem articuli omnia desunt etiam in Jaq. Oxon., Haun. et Petropol.

III, ٢٥٠ l. 12. ”بَعْهُورَةُ“ FL. Dele teschdīd.

III, ٢٥١ l. 5. ”طَمَاهِيْجَ“ Leg. طَمَاهِيْجَ ut est etiam in Codd. In adn. 6 enim pro طَاهِيْجَ restituendum est طَاهِيْجَ ut Cod. L. habet.

III, ٢٥٢ l. 1. ”بَيْرَزْ بَاقِ“ Jaq. Petropol., Mozul, et Haun. بَيْرَزْ بَاقِ FL. pro legit بَيْرَزْ i. q. ابُوزَ بَيْرَزْ conf. IV, pag. ٤٤٦.

III, ٢٥٢ l. 3. ”طَرِيفَ“ Jaq. Haun. habet طَرِيفَ .

III, ٢٥٣ l. 11. ”أَفْوَرْشَاهِ“ Jaq. Petrop.: قَفْوَرْشَاهِ بَنِ بلاص هو الذى قَتَلَهُ ارْذَشِبُر بَنِ بَابِكَ .

III, ٢٥٣ l. 12. ”كَانِ يَتَّصَدِلُ“ Jaq. Petrol. الى ان يصل

III, ٢٥٣ l. antepenult. ”الْمَعْتَصِمُ“ Jaq. Petropol. ; conf. adn. 8.

III, ٢٥٣ l. penult. ”ذَابَ“ Sic etiam Jaq. Petropol.

III, ٢٥٣ l. penult. FL. Necessarium quidem non est istud بـنـاـمـهـرـاـ، sed quum uterque Codex in eo ponendo cum Cod. Parisiensi congruat, conservandum erat.

III, ٢٥٤ l. 4. "وَخَلَى" FL. Scr. وَجَلَى cum Cod. V.

III, ٢٥٤ l. 5. "البَرْزَ" FL. Scr. الْبَرْزَ.

III, ٢٥٤ l. 8. "يُنَيِّثُ" FL. Scr. يُنَيِّثُ cum Cod. V.

III, ٢٥٥ l. 4. "العَبَامَةُ" FL. Sic etiam Jaq. Petropol.; scr. tamen cum Codd. عَبَامَة sine articulo; vid. me ad pag. ٢٠٦ l. 2 (VI pag. 148).

III, ٢٥٦ l. penult. "مَوْضِعٌ" FL. Grammatica requirit مَوْضِعًا.

III, ٢٥٧ l. 6. "النَّوْزَانُ" FL. Scr. النَّوْزَانُ.

III, ٢٥٨ l. 5 ab inf. "ذَانِيَّاً" FL. Scr. ذَانِيَّاً a verbo ذَانِيَّاً.

III, ٢٥٩ l. antepenult. "مِنْ" FL. Scr. cum Cod. V. ، aut potius الِى الِى cum Jaq. Petropol.

III, ٣٦. l. 3. "يَتَخَلَّصُ" FL. Scr. ex Codd. يَتَخَلَّصُ; vid. quae adnotavi ad II, ١٥٩ l. 9 et ٣٩٧ l. ult. (VI pag. 39 et 64).

III, ٣٦. l. 11. "وَابْتَدَأَ" FL. Scr. وَابْتَدَأَ.

III, ٣٦. l. antepenult. "وَفِي" FL. Scr. cum Cod. V. وَفِي.

III, ٣٧ l. 6. "أَعْتَدْتُهُ" FL. Scr. أَعْتَدْتُهُ, forma VIII verbi عَرِّي.

III, ٣٧ l. 7. "فَكَذَّ" FL. Scr. فَكَذَّ.

III, ٣٧٣ l. 1. "يَبْخَمِي طَاهَ" FL. Scr. cum Cod. V. et Jaq. Petropol. يَبْخَمِي طَاهَ i. q. يَبْخِطُ به; vid. Novum Testamentum ed. ERPEN. Apocal. 4, 5: يَحْوِطُ الْكُرُوسِيَّ (scr.) يَحْوِطُ circumdant thronum.

III, ٣٧٣ l. 2. "يَعْهَلُ" FL. Scr. secundum Cod. V. et Jaq. Petropol. يَعْهَلُ.

III, ٣٧٣ l. 6. "وَهُى" FL. Jaq. Petropol. ut Cod. L. وَهُى.

III, ٣٧٣ l. 7. "وَرَأَهُ" FL. Scr. وَرَأَهُ aut درَأَهُ, pone eum, sc. monstrem, aut pone eam, sc. oasin. Ceterum mallem eas utriusque Codicis

scripturás, quae genus masculinum nomini حا a scriptore nostro tributum apertissime produnt, conservatas esse; nam etsi Moschtarik et Abulfedae Geographia illud nomen femininum faciunt, tamen facile fieri potuit ut nomen exterum originis aegyptiacae, cuius forma externa masculinum arabicum referret, significatio autem (sc. terra, regio) magis ad femininum inclinaret, generis communis fieret. Ceterum terminatio feminina pluralis حات, omnibus nominibus exteris, quatenus non pluralem fractam admittunt, tribui solet, etiam iis quae personas masculinas significant; vid. DE SACY Gramm. ar. ed. 2, tom. I pag. 357 § 835.

III, ٣٩٣ l. 12. "استوياوغا" Fl. Scr. cum Jaq. Petropol. لغة استوياوغا.

III, ۳۴۶ l. 1. ”**لَمْ يَ**“ FL. Scr. ex Codd. **لَمْ يَ**; nam **لَمْ يَ** nunquam ante praedicatum nominale ponitur.

III, ۳۷۴ l. ult. »مَجْاوِزٌ“ Leg. ^۵ مَجْاوِزٌ, coll. IV pag. 383.

III, ٣٤٥ l. 5. leg. "مناخائييل" بـ.

III, ۳۴۶ l. antepenult. »وَادِ بِسْمَهَا وَ« FL. Scr. وَادِ بِسْمَهَا ut est in Jaq. Petropol.

III, ۴۹ l. 9. "خَسْوَنْ" FL. Grammatica post ل requirit خَسْوَنْ.

III, ۳۵. l. 3 et 4. « ذات أذْكُل » Fl. Im Petersb. Jaq. richtig
ذات ذَكْل für wäre, unter Voraussetzung eines solchen pluralis pauci-
tatis, أذْكُل zu schreiben.

III, ۲۷. l. 12 et 13. **حَتَّىٰ ذُهْبٌ** ”Sic etiam Jaq. Petropol.

III, ٢٧. ١. 13-14. FL Im
قال وقد بعض الممكين تملّك الناحية — واسط المقيم ».
Petersb. Jaq.:
قال (الفرى) (oder) الى العقمة تسمى واسط المقيم
tigung für قبيل ergiebt. Ebenso aus Azraki ed. WÜSTENFELD , pag.
٤٨٥ ١. 8-10, welche Stelle überdies das vor بحثة ausgefallene من er-
halten hat und das القسرى des Cod. V. bestätigt.

III, ٢٧٣ in adn. l. 8. » (sic) "الغُرْعَة" Fl. Scr. القراءة vid. II, ٤..

I. 4-6, et conf. III, §§ 1. 9, vñ I. 4 ab inf. Kamüs turcicus certe melius
لەذنhabit pro ئەنۋەللىeditionis Calcuttensis.

III, ۲۷۳ l. antepenult. »**وَالْبَيْهَةُ**“ FL. Im Petersb. Jaq. **وَالْبَيْهَةُ**, wo durch zunächst die Lesart von Cod. L. und V. **وَالْبَيْهَةُ** bestätigt wird. Da dieses Wort »der Fels“ bedeutet, so kann es sehr leicht ein Eigenname geworden seyn, wenn ihn auch unsere geographischen Wörterbücher sonst nicht darbieten.

III, ۲۷۶ l. 5. فتنہ دی فتنہ فی Fl. Ser.

III, ۱۷۵ l. 6. »لَفْ« bis. Fl. Ser. ۲۶۰.

III, ۲۵۶ l. 9. Fl. Scr. "البيهانية" ; vid. III, ۲۵ l. 5.

III, ۲۷۶ l. ult. "يَنْقَادِهَا" F.L. Ser.

III, 190 l. 7. » $\ddot{\text{g}}\ddot{\text{i}}$ « Fl. Ser. $\ddot{\text{g}}\ddot{\text{i}}$, quum sit n. pr. femininum.

III. Two l. penult. » ~~αγαθος~~ " leg. ~~αγαθος~~.

III. ۲۷۹ l. 2. »الاتّهاءُ« Fl. Scr. الاتّهاءُ; conf. me ad pag. ۳۴. in adn. l. 5.

III, ۲۷۹ l. 7. »(?) الْصَّبَّا“ FL. Der Petersb. Jaq. hat, wie die Codd. C., L., O. und V. richtig الْصَّبَّا: *versus eurum*, d. h. *versus orientem*, so wie die folgenden Wörter الْجَنُوب und الشَّمَال und auch von dem Nord- und Südwind gesagt werden.

III, ۲۷۹ l. 8. » (?) Jaq. Petropol. شفیره سه, quod Fl. approbans verit: » und auf dem oberen Rande desselben » nämlich des zweiten Wâdî.

III. ۲۷۹ l. 10. ”معنیق“ Jaq. Petropol.

III, ۲۵۵ l. ult. ”مَرْت“ FL. Etiam scriptorem Kāmūsi turcici legisse
وَحْوش مَاجِدْهَمْسِي مَرْت, non مَرْت, intelligitur ex ejus interpretatione: مَرْت
G'auharī sub جُرْجَة habet: فَهُى مَرْبُ نَلْوَحْشُ, ut Commentarius ad Mo'al-
lakāt ed. ARNOLD, pag. ۱۵ l. 14. Zamachschari Lex. Geogr. pag. ۹۱: يَنْسَب
مَرْتَنْجَعْ. Jaq. Petropol. eodem sensu مَرْتَنْجَعْ.

III, ۳۵۵ l. ult. »**لَمْ يُ**“ FL. Signum interpunctionis delendum est.

III, ۳۷۸ l. 1. »الْسَّىٰ« FL. Ser. والسىٰ; conf. II, ۸۳ l. 1 et 2.

III, ۳۷۸ l. antepenult. »عَقِبَةُ الْجُبَيْلِ« FL. Im Petersb. Jaq. عقبة جبل، wodurch die Lesart von Cod. V. bestätigt wird. Offenbar ist جَبَلِ oder nach Cod. L. جُبَيْل nomen appellativum: *jugum cuius-dam montis* oder *monticuli*, nicht Eigenname. Es ist also jedenfalls der Artikel zu streichen und S. ۳۷۸ Z. 1 zu vergleichen.

III, ۴۸۱ l. 3. »لَصَمْرَةٌ« leg. لَصَمْرَةً.

III, ۴۸۲ (sic leg. pro ۴۷۴) l. 8. »فِي سَهْلِ جَبَلٍ« FL. Recete Jaq. Pe-tropol. في سهل وجبل.

III, ۴۸۳ l. penult. et ult. »وَنَفَّا« et »وَنَفَّا« FL. Ser. وَنَفَّا et وَنَفَّا. Nam istud لا ينصرف minime indicat nomen terminatione declinabili plane carere, sed tantum in u et a exire: Nom. وَنَفَّا, Gen. et Acc. وَنَفَّا.

III, ۴۸۴ l. 5. »يَنْبَتٌ« FL. Ser. يَنْبَتٌ.

III, ۴۸۴ l. 6. »غَالِبٌ« قبلي بناء FL. Scr. قبل بناء ببغداد; conf. pag. ۹۰ l. 9: nomen ejus loci in quo condita sunt Kaf'al-ar-Rabi' et Suwaikat-Gâlib ante conditam urbem Bagdâd.

III, ۴۸۵ l. 7. »كَاهِدِيَّةٌ« FL. Scr. cum Codd. كاهديّة; nam in talibus nos quidem indeterminate loquimur, Arabes vero determinate, ita ut articulus sit لـلـاجـنـسـ، quum ille pagus non alicui urbi aequiparetur, sed omnino notioni τῆς πόλεως respondere significetur.

III, ۴۸۶ in adn. l. 1. »(اـحـدـاـهـاـ) او اـحـدـاـهـاـ« FL. Scr. واحداها؛ pertinet enim ad prius membrum dilemmatis: nescio utrum haec (Wazagg'an) eadem sit atque illa (Wara'g'an), ita ut alterutra falso scripta sit, an ab illa diversa.

III, ۴۹. l. 4. »رَكَىٰ مَعْرُوفٌ« FL. Scr. ركىٰ معروف، partim ex Codd.; conf. II, ۳۵۹ l. 2, et quae ad illum locum VI pag. 76 adnotavi. Sine dubio nomen وشاجى، secundum vim verbi وشج، illos puto eos inter

se conjunetos fuisse significat, quales aliter شیماک appellantur; conf. III,

۱۹۴ l. penult.

III, ۳۹۰ l. 9. الْصَّمْرُ leg. "الصَّمْرُ".

الْجَمِهُورُ أَنْ leg. "الْجَمِهُورَانْ".

III, ۳۹۱ l. 10. الْوَصِيدُ leg. "الْوَجِيدُ". ut in Codd. est.

III, ۳۹۲ l. 4. الْتَّاجُونَ leg. coll. IV pag. 509 et VI pag. 151.

III, ۳۹۳ l. 7. قَلْبَكَاحٌ leg. "الْمَحَارِ".

ult. et ۴۶. l. 1 monui; conf. VI pag. 88 et 89.

III, ۳۹۵ l. 5. مَكْبِسٌ leg. "مَكْبِسٌ". FL. Ser. ut jam alibi monitum est esse infinitivum nomen loci, quod discrimen neglexit Freytag in Lexico.

III, ۳۹۶ l. 1. وَبَالْزَوَى leg. "وَبَالْزَوَى".

III, ۳۹۷ l. antepenult. شاهان "شاهان". regius, adjectivum est more antiquo Persarum formatum, quare كرمان شاهان, Kermān regium, idem est quod شاه، Kermān regis.

III, ۳۹۸ l. 10. وَطَخَارَسْتَانٌ leg. "بطخارستان". nam ex I, ۱۳۵ l. 4 et 5, et II, ۱۹۷ l. 2-8 apparet طخارستان ad بلخ non pertinere, et hoc nomen sine articulo scribitur; conf. Abulfed. Geogr. ed. Paris. pag. ۴۶.

III, ۳۹۹ l. 1. يَمْنَلُونَ إِلَيْهَا اذَا سَافَرُوا leg. "يَمْنَلُونَ إِلَيْهَا". Jaq. Petropol. et Oxon. habent: اذَا سَافَرُوا بِرَزْدَنْ إِلَيْهَا quo scriptura Codicis L. يَمْنَلُونَ إِلَيْهَا confirmatur.

III, ۴۰۰ l. penult. وَكَرْةٌ leg. "وَكَرْةٌ".

III, ۴۰۱ l. 5. خَرَابٌ leg. "الْخَرَابٌ". FL. Ser. nam خَرَابٌ, quod Freytag temere admisit, non est forma legitima.

III, ۴۰۲ l. ult. العَاقِرُ قَرْحَا leg. "الْعَاقِرُ قَرْحَا". FL. Ser. ex Codd. , sive العَاقِرُ قَرْجَا, ut recte est apud BERGGREN Guide français arabe vulgaire col. 871 s. v. Pyrethrum, et SELIGMANN Liber fundamentorum phar-

macologiae P. II, pag. 52 inf. (minus bene in ELL. BOCTHOR *Dict. fran-*
çais-arabe s. v. *Pyrèthre* قرحة عاقر separatis). Nam etsi ex origine
duo verba sunt in statu constructo posita, עַקְרָב קְרַחָא (vid.
Castelli Lex. Syriac., ed. MICHAËLIS, pag. 670 s. v. حَفْنَةٌ et pag. 827
s. v. حَفْنَة), tamen Arabibus, qui hoc nomen ab Aramaeis acceperunt, in
unum coaluerunt, ita ut articulum ante priorem partem annexionis pone-
rent, quod etiam in quibusdam nominibus arabicis ejusdem naturae fece-
runt; vid. ARNOLD *Chrestom. Praefat.* pag. XII l. 9-11, et exemplis ibi a me
citatis adjice alia quae collegi in *Sitzungsberichten d. K. S. Ges. d. Wiss.*
phil.-hist. Cl. 1862, pag. 44-45. Contra in nomine vere arabico ejus-
dem radicis, حَفْنَةٌ عُودٌ الْقَرْجَ (vid. BERGGREN et ELL. BOCTHOR l. l.), articulus
loco legitimo ponitur.

III, ۳۰۳ l. 3. »أَرْطَاضِي« leg. أَرْطَاضِي, coll. IV pag. 72.

III, ۳۰۳ l. 6. »دَكَرْ« FL. Scr. secundum Cod. V. دَكَرْ: mihi non
placet habitatio, quâ Ibn-Hubaira excidit, — sc. propter malum omen
inde capiendum.

III, ۳۰۳ l. 10 sqq. »خَاطِرِي« Secundum adnotationem ad III, ۴. in
adn. l. 6 (VI pag. 116) in Kamûso turcico خَاطِرِي pronuntiari jubetur,
non خَاطِرِي ut nostro loco.

III, ۳۰۵ l. ult. »وَقْعَةٌ أَبْنَى سَعِيدٍ« FL. Scr. وَقْعَةٌ أَبْنَى سَعِيدٍ ;
vid. WEIL *Gesch. d. Chalif.*, II, pag. 508 l. 2, pag. 606 l. 5 sqq.,
Ibn Khallikan, transl. a DE SLANE, I, pag. 426 s. art. Al-Jannabi;
FLUEGEL *die gramm. Schulen der Araber*, pag. 217 not. 1, DE GOEJE
Mém. sur les Carmathes, pag. 31. Hanc cladem Hamza Ispahanensis
quoque memorat, *Annal.* pag. ۲۰۳ l. 4 ab inf. sqq., sed duobus diebus
post accidisse narrat.

III, ۳۰۶ l. 1. »الْحَبَّابِيَّ (؟)« FL. Scr. الْحَبَّابِيَّ.

III, ۳۰۶ l. penult. »ذَمَلَعْ« FL. Scr. cum Cod. V. ذَمَلَعْ; est enim

رَأْسٌ جَبَلٌ جَبَلٌ aut جَبَلٌ صَفَّةٌ pertinens ad

III, ۳۰۷ l. 1. »عَيْنٌ« FL. Ser. secundum Codd. et secundum genus masculinum in يَشْرِبُونَهُ et يَصْبِبُ يَشْرِبُونَهُ غَيْلٌ i. e. غَيْلٌ.

III, ۳۰۷ l. 4. نَاحِيَةٌ الْبَكْرِيَّينَ A. I. Leg. »نَاحِيَةٌ الْبَكْرِيَّينَ« ut monet Dozy *De Israëlieten te Mekka*, pag. 154 adn. 2, conf. etiam IV pag. 270.

III, ۳۰۸ l. penult. et ult. اَحَدٌ حَدُودُ الْبِيَمَامَةٍ FL. Richtig hat der Petersb. Jaqt: وَادٌ حَدُودُ الْبِيَمَامَةٍ, was auch die Lesarten von Cod. L. und V. andeuten.

III, ۳۰۹ l. 4. بَالْسِيَّيٌّ FL. Ser. vid. II, ۸۳ l. 1 et 2.

III, ۳۰۹ l. 10. خَفَافٌ FL. Sic etiam Jaq. Petropol., sed sine vocali.

III, ۳۰۹ l. antepenult. سَوْدَاءَيْنِ FL. In tali duali scriendum esse sine hamza saepe monui.

III, ۳۱۰ l. 2. دَخْلَمَّةٌ FL. Ser. cum Cod. V. et al-Bekrī دَخْلَمَّةٌ; nam quemadmodum omniaque verba similia, ut دَخْلَمَّةٌ, sunt عَلَى حَرْجٍ عَلَى فَعَلَمَةٍ omniaque verba similia, ut دَخْلَمَّةٌ, sunt عَلَى حَرْجٍ عَلَى فَعَلَمَةٍ est, ita وَزْنٌ فَعَلَمَةٌ est, وَزْنٌ فَعَالَمٌ. In tali verbo Grammatici nullam literam insertam aut adjectam esse, sed quartam repetitae tertiae vices gerere sumunt.

III, ۳۱۰ l. 2. اِيَّامٌ FL. Ser. اِيَّامٌ; nam adjectivum est ad substantivum accedens, non genitivus alias substantivi ab illo pendens.

III, ۳۱۰ l. 3. كَانَ FL. Ser. كَانَ: fuit, factum est, accidit.

III, ۳۱۰ l. 5. قَالَ فِي FL. Ser. secundum Cod. V. قَالَ فِي: non est arabicum,

III, ۳۱۰ l. 7. سَقْفٌ وَسَقْفٌ FL. Ser. سَقْفٌ وَسَقْفٌ non est arabicum, neque id voluit scriptor, sed nomini formae دَعْلَلٌ, cuius pluralis inusitate formae دَعْلٌ est, adjunxit aliud nomen formae دَخْلٌ, quae eandem anomaliā admittit. Al-Gauhari: السَّقْفُ لِلْمَبَيِّنَاتِ وَالْجَمِيعِ سُقُوفٌ وَسُقُوفٌ بِضَمَّنَتِهِنَّ عَنِ الْأَخْفَشِ كَرْهِي درْهِي

حَوْالِي III, ٣١٦ l. ult. »حَوْل« FL. Im Petersb. Jaq.

وَأَكْثَرُ مَا III, ٣١٧ l. 2. »وَأَكْثَرُمَا« FL. Scr. disjunctim

تَعْبِيرٌ III, ٣١٧ l. 10. »تَعْبِيرٌ« FL. Scr.

وَيَنْصُبُونَ III, ٣١٨ l. penult. »وَيَنْصُبُونَ فِيهَا صَادِرِينَ مِنْ مَكَّةَ« FL. Der Petersb. Jaq. hat deutlich وَيَنْصُبُونَ مِنْهَا مَصْرُوفِينَ إِلَى مَكَّةَ, wie Codd. L. und V., was auch ganz richtig ist; nur muss man, wie ich schon früher bemerkt habe, صَدَّ von وَيَنْصُبُونَ lesen.

خَبِيتٌ III, ٣١٩ l. ult. »جَنْبٌ« FL. Richtig der Petersb. Jaq. d. h. خَبِيتٌ, wie al-Bekrī.

الْخَبِيتُ III, ٣٢٠ l. 1. »الْجَنْبُ« FL. Scr. ut supra.

الْقَلِيلُ III, ٣٢٠ l. penult. »فَلِيلٌ« FL. Tuto cum Codd. scribi poterat i. e. τό ελαττόν, minor pars.

مُمْتَشَاتٌ III, ٣٢١ l. 6. »مُمْتَشَاتٌ« FL. Scr. cum Codd. trigona, superficies triangulares; nam مُمْتَشَاتٌ, ut omnia nomina verbalia substantiva quae res significant, pluralem sanum facit feminine, non masculinum.

فَرْشٌ III, ٣٢١ l. 8. »مَفْرِشٌ« FL. Scr. nomen loci a verbo فَرْش: locus planus quadrangularis tantus ut ibi storea sterni possit.

قُوْمِسٌ III, ٣٢١ l. 8. »قُوْمِسٌ« FL. Scr.

تَرْفَأٌ III, ٣٢١ l. ult. »تَرْفَأٌ« FL. Scr. ut identidem monui.

غَسْفَرٌ III, ٣٢٥ l. 6. »غَسْفَرٌ« FL. Im Petersb. Jaq. غَسْفَرٌ, wie ich nach Cod. L. und V. vermutet; nur ist غَسْفَرٌ ohne Punkte über s zu schreiben.

سَعْدٌ III, ٣٢٦ l. 4. »سَعْدٌ« leg. سَعْدٌ.

الْجَمْتَارَبُ III, ٣٢٦ in adn. l. 4 ab inf. »الْجَمْتَارَبُ« FL. Scr. ; nam distichon sic scribendum est:

نَ كَانَتْ كَلِيلَةً أَهْلِ الْجَزَرِ نَقَالَ الْأَبَاعِدُ وَالشَّامِتُو

III, ۳۹۶ in adn. l. penult. الْهَزَرُ "الْهَزَرُ" FL. Ser.

III, ۳۹۷ l. ult. الْجَزِيرَةُ "الْجَزِيرَةُ" FL. Ser.

III, ۳۹۹ l. 9. وَمَدَّا خَلُّ "وَمَدَّا خَلُّ" FL. Ser.

III, ۴۰۰. l. 10. مَكْبِسًا "مَكْبِسًا" FL. Ser. vid. me ad III, ۲۹۵ l. 5

(VI pag. 163).

III, ۳۹۲. in adn. l. 5. زُفَاقٌ "زُفَاقٌ" FL. Ser. Non, ut latine et graece dicitur: ille nominatur Caesar, ἐντίνος ὄνομάζεται Καῖσαρ, سَمِّيَ aliaque ejus generis passiva cum Nominativo construuntur, sed cum Accusativo: ذَاكَ بِسَمِّيَ فَيُصَنَّرَ Conf. ad III, ۲۷۶ l. 2 (VI pag. 161).

III, ۳۹۵ l. 3. نَارٌ "النَّارُ" FL. Ser. cum Codd. L. et V. ut poseit notio indeterminata nominis: πυρεῖα, non τὰ πυρεῖα, quasi omnia pyrea ibi sint.

III, ۳۹۶ l. 2. بَيَانِيَّين "بَيَانِيَّين" FL. Ser. conf. III, ۳۹۳. l. 3.

III, ۳۹۶ in adn. l. ult. رَبِّبٌ "رَبِّبٌ" leg.

III, ۳۹۷ l. 2. الْجَنِّيُّ "الْجَنِّيُّ" In Jaq. Petropol. idem.

III, ۳۹۷ l. ult. عَالِيَّةٌ "عَالِيَّةٌ" Recte Jaq. Petropol. ut Cod. L.

III, ۳۹۸ l. 3. فُوْةٌ بَنِي وَصَافٌ رَجِيلٌ بَالْحَزْنِ FL. Im Petersb.

فُوْةٌ بَنِي وَصَافٌ دَخْلٌ بَالْحَزْنِ لِبَنِي الْوَصَافِ وَهُوَ مَالِكٌ بَنِي

فُوْةٌ أَبِي وَصَافٌ دَحْلٌ بَالْحَزْنِ: عَامِرٌ بَنِي كَعْبٍ الْجَنِّ

وَلِبَنِي الْوَصَافِ وَهُوَ الْحَارَثٌ بَنِي مَالِكٌ بَنِي عَامِرٌ بَنِي كَعْبٍ الْجَنِّ

WÜSTENF. Register pag. 211 u. d. W. el-Harith ben Mâlik; statt

فُوْةٌ بَنِي وَصَافٌ دَحْلٌ بَالْحَزْنِ könnte man auch

فُوْةٌ بَنِي وَصَافٌ دَحْلٌ بَالْحَزْنِ lesen). Demnach

ist in der Ausgabe entweder oder

فُوْةٌ بَنِي وَصَافٌ دَحْلٌ بَالْحَزْنِ zu lesen. Das Wort فُوْةٌ ist ein nomen appellati-

vum von dem Stämme فَوَّيٌ الْوَصَافِ s. auch Ibn Doreid herausg.

von WÜSTENF. S. ۲۸ Z. ۱ ff.

III , ٣٣٩ l. 3. بالكتوره الممنوبيه ، بالمهنوبه . FL. Scr. vid. pag. ١٤٥ l. antepenult. et penult., et recension. locorum aegyptiacorum in calce Abdollatifi a Saeyo editi, pag. 656, n°. 133, coll. cum pag. 651 sup.

III , ٣٣١ l. 4. بعدهما . FL. Der Petersb. Jaq. richtig . بعدهما .

III , ٣٣٤ l. 10. تسلیت . FL. Secundum I , ١٩٩ l. 2 et 3 تسلیت . scribendum.

III , ٣٣٤ l. antepenult. وعلیب . FL. Ser. ; vid. II , ٢٧٦ l. 5 et 6. — Pro sequente من scribendum videtur . بين

III , ٣٣٨ l. 3. آناف . FL. Scr. ex vestigiis Codd. آذقان ، plur. nominis . نقا .

III , ٣٣٥ l. antepenult. وقبل الناحية . FL. Es ist entweder الناحية zu lesen , oder die Worte der Ausgabe haben wenigstens diesen Sinn , wie man sieht aus den folgenden Worten des Petersb. Jaq. : ثم اخْلَفُوا فَقَبِيلَ أَن يَتَرَبَّ لِلنَّاحِيَةِ الْمَتَّى مِنْهَا مَدِينَةُ الرَّسُولِ وَقَالَ آخَرُونَ بَلْ يَتَرَبَّ مِنْ نَاحِيَةِ الرَّسُولِ ،

III , ٣٣٥ l. ult. فيسبئها . FL. Ser. غسمهمها .

III , ٣٣٦ l. 9. اليحاصيم . FL. Ser. nam dipton per articulum fit tripton.

III , ٣٣٦ l. 12. زيدان . leg. زیدان .

III , ٣٣٦ l. ult. الجائز . leg. الجائز .

III , ٣٣٨ l. 9. قبيل . FL. Scr. قبل .

III , ٣٣٩ l. penult. دستبى . leg. دستبى .

III , ٣٤. l. 7. عمرو . FL. Schr. عموه . wie der Petersb. Jaq. mit Codd. L. und V. hier und II , ٤١٨ Z. 1.

III , ٣٤. l. 9. الغنى . FL. Schr. الغنى .

III , ٣٤. l. ult. بالمدينة . FL. Ser. ، ut recte Jaq. Petropol.;

حَوْتَنَا الْمَدِينَةَ sic al-Bekri quoque, pag. ۳۴۱ adn. l. 1, ut alibi

III, ۳۴۱ l. ult. "عَصَابَةً" FL. Ser. وَعَصَابَةً.

III, ۳۴۱ l. antepenult. صَرْفٌ "الصَّرْفُ لِلْعَلَمَيْنِ" FL. apud DE SACY,

Gramm. ar., tom. I, pag. 397 l. ult. (ed. 2) erratum est. Scr. nostro loco الْصَّرْفُ لِلْعَلَمَيْنِ, ut saepissime apud Grammaticos: *plenaे declinationis* (per un, in, an) *expers propter naturam nominis proprii et formam verbi*, i. e. propterea quod non solum nomen proprium est, sed etiam formâ verbum refert. Nota est doctrina grammaticorum arabicorum de necessitate duarum causarum declinationis imperfectae in uno nomine concurrentium.

III, ۳۴۱ in adn. l. 1. "الْعَصَابَةُ مُوحَشٌ" FL. Ser. مُوحَشٌ.

III, ۳۴۲ l. 1. "أَنَّ" FL. Pro أَنْ; nam post verba jubendi, suadendi et similia recte non أَنْ ponitur, sed أَنْ seq. Conjunctivo.

III, ۳۴۳ l. 2. "الْغَارِفَةُ" FL. Ser. eum Jaq. Petropol. الغارفة.

III, ۳۴۳ l. ult. "جَعْفُورٌ" FL. Ser. جَعْفُورٌ; vid. I, ۳۰۵ l. antepenult. et penult., et V pag. 73 et 630.

III, ۳۴۴ l. 9. "يَعْلَمُ" FL. Legitime شَعَلَى aut يَعْلَمُ.

III, ۳۴۵ in adn. l. penult. "الْزَّهْرَةُ" FL. Ser. الْزَّهْرَةُ. Cum his conferantur quae OSTAENDER in Zeitschr. d. D. M. G. X, pag. 62-64, et XVII, pag. 794, passim de nomine الْمَهْنَةِ in inscriptionibus himjariticis reperto disputavit. Patet istud بِالْقَدْرِ pag. 202 et pag. 235 corruptum esse ex يَلْقَهُ، hoc autem ex يَلْمَدَهُ.

III, ۳۴۵ in adn. l. penult. "(?) العَرَقِيَّسُ" FL. Num de فُرَقَيَّسُ (الْهَوَمِيَّسُ) cogitandum est?

III, ۳۴۷ l. penult. "وَيَهُونُ" FL. Ser. وَيَهُونُ.

III, ۳۴۸ l. 2. "أَمْنٌ" FL. Ser. أَمْنٌ; grammatica requirit أَمْنًا.

III, ۳۴۸ l. 4. "(?) بَعْكَابَانُ" FL. Schr. بَعْكَابَانُ, wie richtig Codd. L.,

O. und C., und auch der Petersb. Jaq.

III, ۳۴۹ l. 1. »اَقْرَانٌ« FL. Ser. cum Codd. ^{أَقْرَانٌ}, quam formam pluralis paucitatis etiam al-Bekrī habet, supra III, ۳۵, in adn. 2, ubi non adjiciendum erat: »l. ^{۳۵} اَقْرَانٌ«.

III, ۳۴۹ l. 3. »الْحَمَالُ« ^{الْحَمَالُ}; vid. I, ۳۱۷ l. 10-12, ubi pro scribendum esse ^{يَنْاصِبُ} تناصب ex hoc loco intelligitur.

III, ۳۴۹ l. 7. »عَيْقَةٌ« ^{عَيْقَةٌ} FL. Ser. ^{عَيْقَةٌ}.

III, ۳۴۹ in adn. l. 3. »*Illud Noster fortasse spectat.*« FL. Immo ex iis, quae ad l. 3 adnotata sunt, constat verba ^{مِنْهَا} الْحَمَالُ significare: *quorum (montium) unus est al-Hamāl.*

III, ۳۵۱ l. antepenult. »الْعَبَارَةُ« ^{الْعَبَارَةُ} FL. Ser. cum Jaq. Petropol. ; ^{الْغُبَارَةُ} vid. II, ۳۰۰ l. 10 seqq.

III, ۳۵۱ l. penult. Jaq. Petropol. ^{يَنْوُنْسُ} يَنْوُنْسُ.

III, ۳۵۱ in adn. l. 11. »الْفَوَاعِلُ« ^{الْفَوَاعِلُ} Leg.

III, ۳۵۲ in adn. l. 5. »مَصْرٌ« ^{مَصْرٌ} FL. Ser. بِمَصْرٍ.

III, ۳۵۲ in adn. l. 7. »يَاجْرَى« ^{يَاجْرَى} FL. Ser. ut non ponatur in Genitivo vocali i terminato.

III, ۳۵۲ in adn. 7, l. penult. ROEDIGER pro legit يَونِين يَونِين قرية من Ismā'il 'Ag'lūnī in itinerario (Cod. Lips. fol. 34 recto): قرى بعلبك وأسمها الآن ..... فى المذاق والمطانية يَونِين Conf. *Al-Moscht.* s. v. et ROBINSON *Neuere bibl. Forschungen*, Berl. 1857, S. 690 Z. 33.

III, ۳۵۴ l. antepenult. »وَضُوَيْكَ« ^{وَضُوَيْكَ} FL. Ser. vid. II, ۳۱۷ l. 9.

III, ۳۵۴ in adn. l. 4. »الْيَهُودَى« ^{الْيَهُودَى} leg.

III, ۳۵۴ in adn. l. 5. »الْبَوْنَ« ^{الْبَوْنَ} leg.

IV, pag. 35 l. 15. »الْأَنْقَافُ« FL. Schr. ohne ε , Zusammensetzung der beiden türkischen Wörter آلا mehrfarbig, fleckig, und طاق, تاق, Berg; s. *Journ. asiat.* Févr.-Mars, 1851, S. 123, Anm. 1. Wäre *al* im Anfange des Wortes der arabische Artikel, wie jene Schreibart mit Hamza voraussetzt, so könnte das folgende Wort nur أَنْقَافٌ gelesen werden, gewöhnlich plene اَنْقَافٌ geschrieben (s. MENINSKI u. d. W.), d. h. Zelt, Zeltlager, wofür aber die Araber طاق, طاق schreiben; s. QUATREMÈRE *Hist. des Sult. Maml.* I, 1, S. 197, Anm. 76, und *Tausend und eine Nacht* (herausg. von HABICHT) Bd. I im Wörterverzeichniss S. 36. Auch FREYTAG hat dieses Wort.

IV, pag. 58 l. 6. »mox“ leg. ubi.

IV, pag. 61 l. 18. »أَخْلَقَ« FL. Schr. $\ddot{\alpha}\chi\ll\dot{\alpha}\dot{q}$, wie ein plur. fract. der Form $\ddot{\alpha}\chi\ll\dot{\alpha}\dot{q}$, wogegen $\ddot{\alpha}\chi\ll\dot{\alpha}\dot{q} = \ddot{\alpha}\chi\ll\dot{\alpha}\dot{q}$ gar keine arabische Wortform ist.

IV, pag. 70 l. 11. »أَزْرَعَ« FL. Unrichtige Schreibart für زَرْع = زَرْع; s. Lex. Geogr. I, ۵۸ Z. 4, II, ۳۰ vorl. Z., IV S. 92 Z. 12, und WETZSTEIN *Reisebericht über Hauran*, S. 77, Anm. 1.

IV, pag. 71 l. 6. »مُتَاخِرٌ« FL. Schr. مَتَاخِرٌ, als Accus. der Zeit: »in dem späteren Theile der Zeit,“ d. h. in späterer Zeit, »liess er sich in Cairo nieder.“

IV, pag. 91 l. 17. »أَزَالَ« Leg. $\ddot{\alpha}\chi\ll\dot{\alpha}\dot{q}$ aut. $\ddot{\alpha}\chi\ll\dot{\alpha}\dot{q}$ ut etiam emendandum est in *Zeitschr. d. D. M. G.*, X pag. 24.

IV, pag. 108 l. 7 ab inf. »fastigiatus« leg. *fastigatus*.

IV, pag. 115 l. 7. »أَظْرَابٍ« leg. $\ddot{\alpha}\chi\ll\dot{\alpha}\dot{q}$ $\ddot{\alpha}\chi\ll\dot{\alpha}\dot{q}$.

IV, pag. 115 l. 6 ab inf. »بَيْطَرٌ« FL. Schr. $\ddot{\alpha}\chi\ll\dot{\alpha}\dot{r}$. Das von mir wiederhergestellte beider Handschriften wird bestätigt durch Makkari, I, ۱۳ Z. 6 v. u., wo كُورَة بُرْطَانِيَّة $\ddot{\alpha}\chi\ll\dot{\alpha}\dot{r}$ beider Handschriften richtig ha-

ben, zu اهتمال التغور الاعلى gerechnet wird, und II, v^ف Z. 13, wo يلد بريطانيا die Hauptstadt von جنوب شرقية genannt und dann hinzugesetzt wird: وهي تقرب من سرقة Britannia Aremorica gar nichts zu thun, und die gemachte Einwendung fällt hinweg.

IV, pag. 140 l. 22 et 23. FL Hier ist zwischen und الى kein الومال الى einzusetzen; denn wenn افرقيبة selbst, wie es I, v Z. 8 heißt, aus gewaltigen Sandebenen und Gebirgen besteht, so ist das nicht auf die, seine südliche Gränze bildenden »Sandebenen im Anfange von Nigrition« auszudehnen.

IV, pag. 166 l. penult. لاصبیع "لاصبیع" FL Scr.

IV, pag. 167 l. 1. خنور "خنور" FL Scr. "ferae" scr. hyaenae.

IV, pag. 218 l. 9 et 10. Pro ببابان leg. ببابان, ut recte Jaq. Oxon.

IV, pag. 223 l. 4 ab inf. باب السلام "باب السلام" leg. بباب السلام.

IV, pag. 239 l. 18. باري "باري" FL Schr., Bari, wie auch JAUBERT schreibt, und wie diese Stadt bekanntlich noch heutzutage heißt; s. BISCHOFF u. MÖLLER Vergleichendes Wörterbuch, u. d. W. Barium.

IV, pag. 281 l. 13. ازكاء "ازكاء" FL Ser. الزكاء.

IV, pag. 285 l. 24 sqq. FL Nach Jāqūt wäre كانت zu streichen. Wo nicht, so bleibt es bei meiner Lesart.

IV, pag. 291 l. 1. FL Gegen die Verwandlung von بريطانيا in بريطانيا s. oben die Anm. zu S. 115 Z. 6 v. u.

IV, pag. 321 l. 16. اقصاء "اقصاء" FL Schr. ohne Hamza für أقصى.

IV, pag. 325 l. 8. »parte« leg. partis.

IV, pag. 325 l. 15. FL Es liesse sich noch eher an das pers. پس, der hintere Theil, als an پشت, πούς und pes denken,

IV, pag. 332. Ad I, ١٥ l. antepenult. سهام "سهام" leg. سهام.

IV, pag. 356 l. 10. FL Aus dem Gebrauche des Wortes معدن *allein* folgt noch nichts für die Bedeutung von جزع, da معدن an und für sich nicht eine Fundgrube, ein Bergwerk, sondern nur überhaupt einen Fundort bezeichnet, wo irgend ein Naturerzeugniss in grösserer Meng

vorhanden ist, auch wenn es sich auf der Oberfläche der Erde befindet; z. B. Natron, *Kazwîni*, II, § 2 Z. 11.

IV, pag. 364 l. 14. »بَلَرْمَةً“ FL. Richtig بَلَرْمَةٌ, d. h. بلارمة; vgl. V, S. 623, vorl. Z.

IV, pag. 377 l. 5 et 4 ab inf. »بَلُوطُ الْأَرْضِ“ FL. Ich verstehe dies nicht. Durch بِلَغْطَ النَّبَاتِ wird ausgedrückt, dass der geographische Eigenname بلوط eben so auszusprechen ist wie der Gattungsname بلوط, *Eiche*, insofern diese dem Gewächsreiche angehört.

IV, pag. 379 l. 15 et 16. »et quod supra occurrit“ cet. usque ad »vidd. Add. p. 312“ FL. Dies ist nach Band V, S. 622 Z. 17-21 zu streichen. (Nur ist dort nach »Minus recte (inquit)“ ein Semicolon zu setzen, ohne welches der Sinn meiner Worte gerade in das Gegentheil umschlägt).

IV, pag. 394 l. 5 ab inf. وَنَسْعَى سَبْعَ سَنَّ وَخَمْسَ سَنَّ وَنَسْعَى سَبْعَ سَنَّ وَخَمْسَ سَنَّ Leg.

IV, pag. 415 l. 2. »الْبَيَّارَا“ FL. Schr. Vulgär-Plural von بَيَّار, wie z. B. bei SEETZEN *Reisen*, III S. 62 Z. 18 u. 19: »Wady el Biára, weil man unten etliche Brunnen findet;“ vgl. dazu meine Anm. IV, S. 412 Z. 3 ff. Auch ROSEN hat a. a. O., S. 501 Z. 6 v. u. wenigstens mit kurzer Endsylbe »elBejára“ geschrieben, nicht »el-Bejárà“ الْبَيَّارَا wie S. 483 Z. 24.

IV, pag. 423 l. 14. Dele: s. بِ الْمَقْدَسِ.

IV, pag. 423 l. 17 et 18. FL. Gegen diese meine frühere Ansicht muss ich mich jetzt selbst erklären. الْبَيْتُ الْمَقْدَسُ, wenn auch ursprünglich falsch, hat sich durch häufigen Gebrauch legitimirt; s. I, S. ۳۴۴ Z. 12, II, S. ۱۴۴ Z. 9, *Biblioth. arabo-sicula*, S. ۲۱۵ Z. 8, S. ۲۱۶ Z. 7, 9, 10 u. 11 (viermal), *Makkarî*, I, S. ۲۱۷ Z. 15 in Prosa يَهُتَ الْمَقْدَسِ, aber Z. 18 in Versen الْبَيْتُ الْمَقْدَسُ, S. ۲۱۹ Z. 12 auch in Prosa, II, S. v. Z. 11.

IV, pag. 425 l. 5 ab inf. »admissioni“ Leg. administrationi.

IV, pag. 441 l. 12 et 13. FL. Bei al-Bekrî ist zu lesen من الْجَيْ « الجي » statt بِيْنَ الْجَيْ « بين الجي », ebenso wie ich für I, S. ۱۹۳ Z. 17 angegeben hatte.

وَادِي الْوَرِيَّةَ « وادي الوريّة » steht als Subject im Nominativ. — Statt الْجَيْ « الجي » ist entweder, wie bei al-Bekrî, من وَادِي الْوَرِيَّةَ « من وادي الوريّة », oder wie I, S. ۲۸. Z. 8 وَعَنْدِ الْوَرِيَّةَ « عند الوريّة » zu lesen.

IV, pag. 446 l. 17. « اَبْرَزَ » Leg. أَبْرَزَ.

IV, pag. 446 l. 20 et 21. FL. Ich habe nicht gerathen hier بُرَازْ zu lesen, womit ja gleich das Folgende in Widerspruch steht. Es liegt hier dieselbe Verwechslung vor, wie oben S. 284 Z. 11. Ich habe gesagt, dass in Anm. 7 zu III, S. ۵۶, statt دَبَّازْ mit dem türk. Kâmûs دَبَّازْ zu lesen ist; für jenes falsche بُرَازْ aber hatte ich auf Grund der nachher angeführten Stellen أَبْرَزَ geschrieben.

IV, pag. 462 l. 18. « بُرَارَ » leg. بُرَازَ.

IV, pag. 466 l. 1. « الظَّرْفُ » الظرف. Das vorhergehende Wort ist كَلْ auszusprechen: » der Blick ist stumpf geworden. »

IV, pag. 466 l. 11. « تَعَظِّمُ » leg. تَعَظِّمُ.

IV, pag. 486 l. 20. « رَوْمِيَّةٌ » رومنيّة. SCR. sine teshdîd.

IV, pag. 492 l. 6-9. FL. Mir ist dies sehr unwahrscheinlich, um so mehr da (» Tel Kürdi » Kurdenhügel) nicht von Seetzens Hand, sondern von der des eingeborenen Scheich Ibrahim ist; s. Commentare zu Seetzens Reisen, IV, S. 12.

IV, pag. 514 l. 4. « مَحْوُدٌ » leg. مَحْوُدٌ.

IV, pag. 520 l. penult. « اَقْوَلُ » leg. اَقْوَلُ.

IV, pag. 521 l. 6. « تَاقَ » leg. تَاقَ. Als Paradigma für die Aussprache des Eigennamens تَاقَ giebt der Schriftsteller das Gattungswort تَاقَ an.

IV, pag. 521 l. 14. « يَفْرَغُ » leg. يَفْرَغُ, von فَرَغَ. Das arabische Passivum steht nur da, wo eine Person oder Sache als Gegenstand der Einwirkung einer andern Person oder Sache dargestellt werden soll.

V, pag. 1 l. 9. ^{مُمْتَنِي} "مُمْتَنِي" leg. مُمْتَنِي, ut pag. 3 l. 11.

V, pag. 1 l. 10. "بِالْجَمَاتِينَ" FL. Schr. wie Ableitung und Versmass verlangen.

V, pag. 2 l. 8. "سَامِعُهُمْ" leg. سَامِعُهُمْ.

V, pag. 2 l. 9. "الْمُهْرَقُ" leg. المُهْرَقُ.

V, pag. 2 l. 19. "سَيِّدُ الْكَعْصُورِ" FL. Scr. سَيِّدُ الْكَعْصُورِ.

V, pag. 2 l. 21. "جَدٌ" FL. Schr. جَدٌ: »jemanden dessen Grossvater ein Prophet ist,« Object von طَلَبَتُم. Hasán, der Sohn 'Alí's von der Fátima, war der Enkel Muhammad's. (Vorher auf derselben Seite, Z. 6, scheint für لِجَبِيلَ zu lesen zu seyn لِجَبِيلَ oder لِجَبِيلَ).

V, pag. 3 l. 11. "مُمْتَنِي" leg. مُمْتَنِي.

V, pag. 3 l. 18. "الْحَوْلَانِيَّةُ" leg. الْحَوْلَانِيَّةُ, ut pag. 282 l. 2.

V, pag. 5 l. 1. "أَفَالِيمْ" leg. أَفَالِيمْ.

V, pag. 5 l. 13. "فَبِيَّنَةٍ" leg. فَبِيَّنَةٍ; non est conjunctio و.

V, pag. 6 l. 4. "appulentibus" leg. appellantibus.

V, pag. 6 l. 20. "يَلِيلَ" FL. Scr. يَلِيلَ.

V, pag. 6 l. 20 et 21. "مَا بُيَّنَ" (l.) FL. Scr. ما بُيَّنَ (مَاعَتِينَ).

V, pag. 7 l. 15. "الْجَازِرُ" leg. الْجَازِرُ.

V, pag. 10 l. 21. "رَوْشِنَةٌ" FL. Schr. رَوْشِنَةٌ, wie auch von KREMER schreibt: »Derwischije,« gebaut von »Derwisch-Pascha.«

V, pag. 17 l. 16. "ranarum" leg. murium.

V, pag. 18 l. 4. "الْجَبِيَّةُ" FL. Schr. الْجَبِيَّةُ, wie schon von KREMERS Aussprache »Dschebbe« zeigt.

V, pag. 18 l. 7. "جَبَرٌ" FL. Schr. جَبَرٌ; s. I, S. 399, dritt. und vorl. Z., Zeitschr. d. D. M. G., XI, S. 489, Anm. 21.

V, pag. 35 l. 16. »النقيمة« FL. Ein solches Perfectum ist in dieser Verbindung unmöglich.

V, pag. 37 l. 9. »النقيمة« FL. Falsch nach Freytag. Schr. نَفِيْلَةً.

V, pag. 40 l. penult. »ذُولٌ« FL. Schr. ذُولٌ, Plural von نَبِيلٌ, wie das Versmass verlangt.

V, pag. 46 l. 2. »فَهُوَ« FL. Schr. فَهُوَ, zusammengesetzt aus هُوَ und der Prohibitiv-Interjection هَوْ: »Es haben Abū Bekr und 'Omar aus dem Wasserbehälter der Omm-Sa'd getrunken; also weg davon!“ d. h. also enthaltet euch des in der Moschee selbst herumgereichten Wassers, und trinkt, wie Abū Bekr und 'Omar, ausserhalb der Moschee aus irgend einem Wasserbehälter oder dergleichen. Vgl. *Ibn Hischám* ed. WÜSTENF., I, S. ۲۴۹ Z. 14.

V, pag. 46 l. 4 ab inf. اليماني "اليماني" leg.

V, pag. 51 l. 4 ab inf. يصطف "يصف" et l. antepenult. يصطف "collecti sunt" verwandelt werden. Vielleicht ist zu schreiben يصيف: halten dort Sommerlager.

V, pag. 53 l. penult. وَأَنْتَرُوهَا "وَأَنْتَرُوهَا" FL. Schr. اَنْتَرُوهَا, Imperativ von اَنْتَرُوا.

V, pag. 58 l. 10. Adde: L. 2 pro بقوستان بقوستان codicum tenet.

V, pag. 60 l. 14. FL. Man kann nicht sagen, شَامٌ sei »forma minus probata pro شَامٍ.« Sie ist eben so gut wie يَهَانٌ für يَهَانٌ; s. unten S. 283 Z. 6-8.

V, pag. 61 l. 7. »النقيمة« FL. Schr. نَفِيْلَةً.

V, pag. 63 l. 13. FL. Das erste لَهْنٌ verwandle ich in لَهْنٌ, nicht das zweite.

V, pag. 63 l. 20 et 21. FL. Ich lese nicht so, sondern führe bloss die Lesart des Cod. A. an.

V, pag. 73 l. 4 ab inf. »الْأَنْجَارُ“ leg. أَنْجَارٌ.

V, pag. 81 l. 4 ab inf. Fl. Nach den Originalwörterbüchern ist **كُمْ** mit Damma in der zweiten Sylbe des Verbums zu schreiben. »**كُمْ**« ist grammatisch unmöglich; entweder **كُمْن**, oder **كُمْن** — beide für **كُمْ**.

V, pag. 97 l. antepenult. «الجباج» FL. Schr. nach der gleich darauf folgenden Anweisung. **داليماء**.

V., pag. 100 l. 8. Fl. Hier ist das Komma nach eundi zu streichen.

V, pag. 106 l. 9. »جَمِيعٌ“ FL. Dies giebt keinen Sinn; vielleicht steckt in dem Worte ein zweites Prædicat von قَانِنٍ, etwa حَمِيعٌ, aufgethürmte, d. h. thurmähnlich emporragende.

V, pag. 115 l. 12. "الشّؤون" Plur. von شئون، Fr. Schr.

V, pag. 117 l. 6 et 7. FL. Der zweite Halbvers ist unmetrisch oder wenigstens unvollständig.

V, pag. 122 l. 7. «أَجْوَيْةً» FL. Dies ist der Form nach (s. DE SACY Gramm. ar., I, § 854) plur. fract. von جَوَى als Singularis, oder durch Vermittlung von جَوَادٍ, als Pluralis von جَوَى, Pluralis Pluralis von diesem.

V, pag. 126 l. 9. leg. «**بِالْعَتَابِيَّنَ**»

V, pag. 127 l. 6 ab inf. "الكميل" Leg. الطويل.

V, pag. 127 l. 5 ab inf. »أَتَقَاءِ« Leg. ^{أَتَقَاءِ} _{أَتَقَاءِ}.

V, pag. 127 l. 5 ab inf. »**كَمْ**“ FL. Schr. **ضَمْطَطْ**; denn **لَكُمْ** ist nicht etwa **لَكُمْ**, was die Grammatik nicht erlaubt, sondern **لَكُمْ**, zusammengesetzt aus dem, den Nachsatz von **لِوْلَا** einleitenden **ج** und aus **كَمْ** in der Bedeutung von **كَثِيرٌ**; s. DE SACY *Anthologie grammaticale*, S. 10. Z. 5 u. 4 v. u., *Alfiya* ed. DIETERICI, S. ۳۱۸ Z. 1 ff.

V, pag. 138 l. 10. »عَقُودٌ“ FL. Schr. عَقُودٌ.

V, pag. 140 l. 6 ab inf. "الْجَوَاعُ" FL. Schr. oder "الْجَوَاعُ" nomen act. von جَوَاعٍ. Davon wird richtig جِيَّةً, wie Z. 7 v. u. statt جِيَّةً zu schreiben ist, abgeleitet. Bei FREYTAG steht جِيَّةً, aber ohne Teschdīd, richtig unter جَوَاعٍ. WÜSTENFELD, Register zu den geneal. Tab., S. 168 u. d. W. Forei, schreibt ebenfalls » Gijja Banu Forei " (l. Bani).

V, pag. 141 l. 9. "وَمَوْنَ وَتُرْكٌ وَسَابِلٌ" FL. Schr. وَمَوْنَ وَتُرْكٌ وَسَابِلٌ, alles im Nominativ, durch وَ mit حَارَ verbunden.

V, pag. 143 l. 12. "الْحَارَ" FL. Schr. ohne Teschdīd; ebenso Z. 21 und S. 144 Z. 9. Das Wort kommt von حَارَ, nicht von حَرَ.

V, pag. 144 l. 8 ab inf. "حَازَةً" FL. Schr. حَازَةً ohne Teschdīd, von حَازَ.

V, pag. 147 l. 1. "فَرَاءُ" et "الْمُشَاجِعُ" FL. Schr. فَرَاءُ und الْمُشَاجِعُ.

V, pag. 147 l. 2. "الْنَّاثِبَةُ" d. h. الناثبۃ, d. h. الناثبۃ, die Pfeilschützen.

V, pag. 150 l. 2. "فَمَدْعَعٌ" und السَّرِيعُ "الْكَامِلُ" FL. Schr. فَمَدْعَعٌ und السَّرِيعُ et "الْكَامِلُ" als Fortsetzung der von يَبْنِ regierten Genitive.

V, pag. 153 l. 6 ab inf. "طَرِيقٌ غَرْبِيٌّ" FL. Schr. غَرْبِيٌّ طَرِيقٌ غَرْبِيٌّ.

V, pag. 157 l. 16 et 17. FL. Meint das Lex. geogr. wirklich den von Al-Bekrī citirten Vers Ar-Rā'i's, so hat es sich entweder nur an unrechter Stelle, unter حَبَّى statt unter حُبَّى, auf ihn bezogen, oder unrichtig ein حُبَّى als besondern Ort neben حُبَّى aufgeführt.

V, pag. 158 l. 10. "بَرِيبَا" FL. Schr. بَرِيبَا: welcher für seinen Vater auf der Lauer stand.

V, pag. 158 l. 12. "ضَنَنْتُ" leg. ضَنَنْتُ.

V, pag. 158 l. 15. "لِيَسَاعِذَا" FL. Schr. لِيَسَاعِذَا, zusammengesetzt aus

der, den Nachsatz von لَوْ einleitenden Partikel لَ und dem Perfectum سَاءَ mit dem Suffix der 1. Pers. Pluralis.

V, pag. 158 l. 16. »نَوْ سَوَا كِنْ« FL. Schr. und ذَي سَوَا كِنْ.

V, pag. 160 l. 5 ab inf. Fr. Nach Chwolson's Angabe hat auch der Petersburger Jáküt wirklich وَهُوَ هَابِط.

V, pag. 160 l. ult. Leg. الاشْعُونِينَ.

V, pag. 169 l. 13. »insigne« leg. insignis.

V, pag. 187 l. 14. »عَصَمَةً« leg. عَصَمَةً.

V, pag. 215 l. 16. FL. Vielleicht ist der ganze Vers so zu schreiben:

حَدَّتْ مُرْنَةً مِنْ حَصْرُمُوتْ مُرْبَةً، ضَاجُوجْ لَهَا مِنْهَا مَدِيرٌ وَحَالِبُ.

V, pag. 215 l. 18. »إِذَا الشَّبَّةُ« FL. Schr. تَشَبَّثَ وَانْدَلَعَ.

V, pag. 215 l. 19. »فَانِي« FL. Schr. غَانِي.

V, pag. 219 l. 20. FL. Hier müsste mein تَسْمِيَةٌ wegen des Feminingeschlechts von حَصِيرَةٌ heissen تَسْمِيَةٌ؛ aber offenbar ist mit Cod. Oxon. einfach سَمِيَّةٌ zu lesen.

V, pag. 226 l. 3. »نَقْبَى« FL. Dies ist nicht in نَقْبَى, wie es Z. 5 heisst, sondern entweder mit Beibehaltung des ا in نَقْبَى, Dualis in statu constructo, oder in نَقْبُ zu verwandeln. (Der Dualis steht in Ortsnamen bei Dichtern manchmal statt des Singularis). Dieser Nominativ ist das Subiect von قَرَامَى.

V, pag. 226 l. 11. »نَوَا« FL. Schr. قَوْ وَ قَوْ وَ رَوْ وَ رَوْ.

V, pag. 227 l. 8. »بَسَيْلَ« FL. Schr. بَسَيْلَ.

V, pag. 227 l. 9. »فَحْقَاءَ« FL. Schr. فَحْقَاءَ.

V, pag. 228 l. penult. »نُورَ« et »الشَّيَابَ« FL. Schr. نُورَ النَّبَاتَ und شَيَابَ.

V, pag. 245 l. 4. »مَنَارٌ« FL. Schr. مَنَارٌ.

V, pag. 246 l. 17. »حَمْرَى« FL. Schr. حَمْرَى.

V, pag. 246 l. 5 ab inf. »الْكَحَمَامَ« FL. Wohl ohne Teschdîd: الْكَحَمَامَ die Taubeninseln.

V, pag. 248 l. 5. »الْخَصْمُرِ pro «الْخَصْمِيرِ Leg.: pro الْخَصْمُر bis l. 5. الْخَصْمِيرِ.

V, pag. 251 l. 15-18. FL. Die Verwandlung von لميس u. s. w. in تمنيس oder تيميس scheint mir sehr gewagt, jedenfalls aber die Ableitung von Thintis aus einem قاندي unzulässig, da das Thi dieses und vieler andern afrikanischen Städtenamen der aegyptisch-berberische Feminin-Artikel ist.

V, pag. 253 l. 2 et 3. FL. Um diesen gewiss richtigen Sinn herauszubekommen: »zwischen den beiden Hauptstädten der Mazraiten und eines Araberstamms der gewöhnlich al-Ohmūl genannt wird,« muss zwischen العربية und جنس noch ein eingesetzt werden. Nach dem durch vollkommen determinirten جنس könnte العربية nicht fehlen.

V, pag. 257 l. 6 ab inf. FL. Dies ist gewiss richtig. Das in den Text gesetzte الارنط هر قصرًا kann nicht »convenienter legibus Grammatices“ bedeuten: »— est Orontes. Transit ad castellum“ (Z. 10-13), denn erstens ist هر nicht يهُر, und in der Prosa regiert هر in dieser Bedeutung immer ب oder على.

V, pag. 261 l. 3. FL. Das Substantivum مَكَبْجُورٌ kann nicht wie ein Adjectivum behandelt werden. Ist richtig, so wird المَكَبْجُورٌ septo inclusa zu lesen seyn; lapidosa könnte nur المَكَبْجُورٌ oder المَكَبْجُورَةٌ heissen.

V, pag. 264 l. 6 ab inf. »شَبَّهَ« FL. Diese Lesart von Wüstenfeld ist nach den Zügen der Handschriften und nach dem Gebrauche des Singuläris *لِكَتَنَاء* die gewiss richtige.

V, pag. 268 l. 3. FL. Warum soll statt الْكَنَبِيَّعِ gelesen werden الْكَنَبِيَّعِ, da ja beide Wörter neben einander vorkommen? S. I, ۳۲۲ dritt. Z. Dagegen wird an der so eben angeführten Stelle الْكَنَبِيَّعِ in

الْحَكَمَابِيج zu verwandeln seyn. Aus den hinsichtlich ihrer Bedeutung bekannten drei Namen الْحَكَمَابِيج und الْحَكَمَبِيج wird gefolgert, dass das ganz ähnliche الْحَكَمَابِيج, d. h. das zu bestimmende nomen proprium, ebenfalls ein Wasser der Banū Ganī bedeute.

V, pag. 268 l. 18 et penult. » يَرْثِي « يَرْثِي « يَرْثِي « FL. Schr. und يَرْثِي.

V, pag. 268 l. 19 et 20. » فَتَى دَيْن « FL. Schr. فَتَى دَيْن.

V, pag. 268 l. 20. » فَدَّلَت « فَدَّلَت : Welchen Religions- und Welthelden hat der Tod im Kloster Hanīnā aufgesucht und wurde recht geführt! d. h. und fand ihn dort wirklich.

V, pag. 268 l. ult. » يَعْطَلَت « يَعْطَلَت FL. Schr. تَعْطَلَت.

V, pag. 269 l. 3. » مَعُوبَة « مَعُوبَة FL. Schr. مَعُوبَة.

V, pag. 269 l. 18. » مَهْلَأَيِيل « Mählaayil FL. Wahrscheinlich.

V, pag. 271 l. 4 ab inf. » يَقَال « يَقَال FL. Füge hinzu لَهُ.

V, pag. 273 l. 6 ab inf. FL. Um der Grammatik zu genügen, ist entweder, wie angegeben, رَجُل - أَن, oder رَجُل - أَن zu lesen.

V, pag. 277 l. 5 FL. Diese Lesart gäbe حُوضَاء, d. h. فُعلَاء, eine schlechthin unarabischen Form; wozu noch kommt, dass حُوضَاء nichts als eine Nebenform von حُوضَى (s. I, ۳۴۹ Z. 17-19), also gewiss حُوضَاء بالصاد ist. Das بِالصاد ist und bleibt ein alter Schreibfehler für.

V, pag. 280 l. 14. FL. جَزْم bedeutet, genau wie VETH Suppl. S. 171 Z. 1-2 angegeben hat: »er sagt es mit Bestimmtheit aus, behauptet es apodiktisch.“ Das apodiktische Urtheil heisst daher bei den arabischen Logikern الْجَزْم. Gleichbedeutend ist قَطْع بِه.

V, pag. 287 l. 7. » عَنْم « عَنْم leg. غَنْم.

V, pag. 287 l. 12. » وَاعْزَزْ « وَاعْزَزْ FL. Schr. Genitiv, regiert von مَن.

- V, pag. 287 l. 13. "تعالى" FL. Schr.
- V, pag. 287 l. 14. "حُزْنَة" leg. حُزْنَة.
- V, pag. 287 l. 14. "وَالْمَتَاجِرُ الْعَظَامُ" FL. Schr. Ge-
nitiv, regiert von ب.
- V, pag. 289 l. 5 ab inf. "بِلَفْظِهِ" leg. بِلَفْظِهِ.
- V, pag. 297 l. 20 FL. Vgl. meine Anm. oben zu IV S. 423 Z. 14.
- V, pag. 298 l. 13. "الْعَبَادِي" FL. Schr. ohne Teschdīd; s.
- CAUSSIN *Essai sur l'hist. des Arabes*, II, S. 136.
- V, pag. 304 l. penult. "منيات" FL. Schr. منيات.
- V, pag. 305 l. 1. »l. "وَسَاحَبٌ" FL. Die Lesart وَسَاحَب ist gesichert durch den Kāmūs, der sich unter ئىكْبَة desselben Wortes bedient.
- V, pag. 305 l. 4. "انْ أَطْلَالُ" FL. Schr. mit dichterischer Verwandlung des Trennungs-Alif in ein Verbindungs-Alif in آنْ أَطْلَالَ.
- V, pag. 305 l. 4. »L. "وَشَاقَهَا" FL. Das وَشَاقَهَا des Textes ist richtig, und das folgende قُنْدَقَنَا als dessen Subject تَغْرِقَنَا zu lesen: "und dass unsre Trennung sie mit Sehnsucht erfüllt hat."
- V, pag. 305 l. 10. "ذَكَلْ أَحْوَازٌ" FL. Schr. ذَكَلْ أَحْوَاز statt ذَكَلْ أَحْوَاز.
- V, pag. 305 l. 4 ab inf. "النَّاى" FL. Schr. النَّاى.
- V, pag. 306 l. 7. "خَبِرَاءٌ" FL. Schr. خَبِرَاء.
- V, pag. 320 l. 2. "ذَدَمَنٌ" FL. Schr. ذَدَمَن.
- V, pag. 320 l. 4. "فَطَالٌ" FL. Schr. فَطَال, als Singularis, wie aus مُدْجِن erhellst.
- V, pag. 322 l. 18. "خَرْغَانَكَتْ" FL. Dies ist trotz des ئىخْرَغَانَكَتْ in I, ۳۲۸ Z. 7, gewiss nur ein alter Schreibfehler für خَرْغَانَكَت, da in

einem so ächt persischen Worte ein ε ja gar nicht möglich ist.

V, pag. 325 l. 15. FL. Schr. «جاوزتْ عيْرُهَا» حاوزتْ غيْرُهَا. »da ihre Karawane ja schon über al-Chirnik hinaus ist.“

V, pag. 325 l. 4 ab inf. »النَّجَاعُ« FL. Schr. **النَّجَاعُ**, wozu als Adjectivum **الْأَذْهَقُ** kommt. **نَجَاعٌ**, von Kameelen, Karawanen und dergl. gesagt, bedeutet schneller Lauf, wie **نَاجِيَةٌ** von einem schnell laufenden Kameelweibchen gebraucht wird. S. *Makkari*, I, ۹۲۹, vorl. Z., ۹۳۰. Z. 2.

V, pag. 332 l. 16. "ظاهرین" leg. "ظاهرین".

V, pag. 333 l. 19. **وَقِيلَ** " sc. prius. F.L. Dies ist allerdings mit Wüstenfeld in **لَبْقَة**, zu verwandeln.

V, pag. 338 l. l. «الكامل» F. L. Schr. السريع.

V, pag. 353 l. 12. تَكُلْ « تَكُلْ » FL. Das Versmass verlangt

V, pag. 354 l. 10 et 11. Fl. Aus einem Hefte von Wüstenfelds Ab-
schrift des معاجم البلدان فرنى مكّة sehe ich, dass nach das Wort ausge-
fallen ist, nach dessen Wiederherstellung das Uebrige vollkommen passt,
wiewohl bei Wüstenfeld selbst für بوايى هر الظهران geschrieben ist
بوان من الظهران

V, pag. 368 l. 20, 22 et l. ult. «**وَلَا تَجْرِي**» et «**وَلَا بَكْرِي**» et
 »FL. Ich weiss nichts von der auf der folgenden Seite Z. 9-11
 diesem gegebenen Bedeutung und halte für die richtige Lesart
 nicht näher bestimmt.»

V, pag. 369 l. 3. Fl. Das ^{شَنْدَرْ} des Oxf. Jâqût ist neben ^{خَنْدَرْ} eine auch von den arabischen Originalwörterbüchern angegebene Form.

V, pag. 369 l. 4-6. FL. Zu dieser Verwerfung aller der oben aufgeführten Formen sind wir nicht berechtigt.

V, pag. 378 l. penult. »...“ F.L. Schr. ...

V, pag. 379 l. 4. »جَزَاءٌ« FL. Schr.

V, pag. 379 l. 4. كاذب ، نـا ذـنـبـ « FL. Schr. nicht , was ja gegen alle Grammatik wäre.

V, pag. 379 l. 5. »سِوَا رَضْهُ الْبَنْيَانُ« FL. Schr.

S. Arab. Prov. ed. FREYTAG, I, S. 280, und III, pars posterior, S. 434 Z. 1-5. سـوـا ist die magrebinische Schreibart für سـوـى.

V, pag. 379 l. 8. »وَتَصْمِعُونَ« FL. Schr.

V, pag. 379 l. 9. »لَيَنْبَيِّنَهُ« FL. Schr. Nachsatz von لـوـ: »so hälte ich es gebaut.«

V, pag. 381 l. 6 ab inf. »صَرْفَهَا« FL. Schr.

V, pag. 386 l. 20 et 21. FL. Das etymologische Verhältniss ist gerade umgekehrt: das Wort ist mit der Sache selbst aus dem Morgenlande nach Italien gekommen.

V, pag. 390 l. 2. »خَيْفَأً« FL. Schr.

V, pag. 390 l. 3. »وَهُبُوطٌ« leg.

V, pag. 390 l. 5. »ذـى« FL. Schr.

V, pag. 390 l. 8. »يَوْسُولٌ« FL. Diese defective Schreibart für يـوـسـوـلـ ist häufig und braucht nicht in diese letztere verwandelt zu werden.

V, pag. 393 l. 7. »الثـلـاثـةـ« FL. Schr.

V, pag. 398 l. 13. دـارـابـجـرـدـ Leg.

V, pag. 408 l. penult. »مَسْرُقَانْ« et مـنـتـجـسـ FL. Schr. مـنـبـاجـسـ und مـسـرـقـانـ.

V, pag. 408 l. ult. »مَطَيْقَةـ« FL. Schr.

V, pag. 409 l. 6 ab inf. »إِنْسَابـ« et »cognatorum« FL. Beide sind zu streichen. Das ذـلـكـ I, ۳۸۳ Z. 14, bezieht sich bloss auf das Wort شـجـرـةـ دـارـ الشـجـرـةـ in »das Haus des Stammbaumes« d. h. der Angehörigen dieses Stammbaumes.

V, pag. 464 l. 14. »III' leg. II.

V, pag. 467 l. 6. »المستوية« deleatur taṣdid.

V, pag. 467 l. 7. بالشين Leg. بـالـشـين.

V, pag. 472, ad I, ٤٦ l. 4. بـاجـا leg. بـاجـا.

V, pag. 478 l. 4. بـكـازـا FL. Schr. بـكـازـا.

الوصاص Ceterum الـوصـاص . الـصـاص . الـصـاص . فـلـايـي vel simpliciter vere est *stannum*, tunc.

V, pag. 487 l. 18. »Nanfara« FL. Schr. Naufara, arab. النـوـفـرـة, wie in Syrien jeder Springbrunnen genannt wird. Das Wort ist bei von KREMER durch Nachlässigkeit des Correctors allemal falsch gedruckt; in dem mir überschickten Exemplare hat von Kremer es eigenhändig berichtigt.

V, pag. 488 l. 15-17. FL. بـصـل ist nicht Femininum, sondern Masculinum; es fällt somit der Grund für das فيـعـاـنـه hinweg. Das Wort ist allerdings collectivum, aber nicht pluralis fractus, sondern جـمـس, von dem dann erst ein Femininum, nämlich das Einheitsnomen بـصـلـة, gebildet wird, wie von allen in dieselbe Kategorie gehörenden Collectivnamen lebloser Naturerzeugnisse, die alle Masculina sind, wie حـاجـرـ، طـبـ، تـفـاحـ، تـهـرـ، تـهـرـ، تـمـ، حـطـبـ. Unsere Wörterbücher unterscheiden nicht immer gehörig diese Collectiva von den pluralibus fractis.

V, pag. 516 l. 13-15. FL. Das Bedenken gegen die Richtigkeit des Wortes اللـوح in dem Sprüchworte اوسـعـ مـنـ اللـوح ist nicht stichhaltig, da gerade in diesen alten Sprüchwörtern dergleichen »voces minus usitatae« häufig sind. Uebrigens ist لـوح in dieser Bedeutung nur eine Nebenform von كـوـح, wiewohl der Kāmūs sie gerade in der Bedeutung von كـوـح als vorzüglicher bezeichnet. Jedenfalls darf hier keine Vermuthung an die Stelle sicherer Textüberlieferung treten. — Würde das Sprüchwort nicht ausdrücklich unter die alten Sprüchwörter gerechnet, so könnte man, wenn man اللـوح المـحـفـظـ liest, auch an die grosse Schicksalstafel, اللـوح المـحـفـظـ,

im Himmel denken, die oft schlechthin اللوح genannt wird; s. Sur. 85 v. 22, und dazu Beidâwî. Von der ungeheueren Grösse dieser Tafel heisst es, sie sei so lang wie die Strecke zwischen Himmel und Erde, und so breit wie der Raum zwischen Osten und Westen; s. (VON HAMMER) *Rosenöl*, 1. Bändchen, S. 2 Z. 1-4.

V, pag. 516 l. 22-25. Fl. Hanc conjecturam nunc ipse damno. Verum est مَيَاهٌ أَعْدَادٌ مِّيَاهٌ aquarum perennium; conf. supra pag. 270 l. 17-19.

V, pag. 521 l. 8-11. Fl. Der Vermuthung,sei in الديدان الديدبان zu verwandeln und dies dann = دَرَن, steht entgegen, dass das arabisirte persische ديدبان, *Wächter*, *Wache*, *Wachposten*, *Vortrapp*, ist. Der Name der Stadt kommt vielleicht von ihrem Ursprung oder ihrer militärischen Bestimmung her.

V, pag. 526 l. 8. »الديرات« Fl. Dies wäre zu den neuern Pluralformen المديرات und noch eine dritte hinzu; aber ROBINSON hat stets Deirât ohne Artikel, also ديرات.

V, pag. 530 l. 15. Fl. Die Petersburger Handschr. hat nicht دير احويشا، دير احيوشا واحيوشا، sondern nach Chwolsons Versicherung دير احويشا، واحويشا، weshagen ich und Chwolson vermuthen, wozu auch الحبس als Erklärung passt, wogegen dem احويشا entsprechen würde، الحبيس wie allerdings die Berl. Handschr. hat. — Z. 12 und 13 sind die Worte »s. potius monumentum, ar. البحص“ zu streichen.

V, pag. 536 l. 6 et 7. »el-Barāmus«. Fl. Ursprung und Bedeutung dieses Wortes scheinen ganz anderswo zu liegen. MACRIZI, Geschichte der Copten, ed. WÜSTENF. S. 35 Z. 2 hat neben المصوم الكبير البحص, was er als Name derjenigen Art mönchischen Fastens erklärt, wo die Enthaltung von Speise und Trank bis zum Aufgange der Sterne fortgesetzt wird. Die zu Wüstenfelds Uebersetzung S. 88 von Seyffarth und mir versuchte Ableitung des Wortes aus dem Coptischen ist verungrückt. Schon SCHNURER Bibliotheca arabica S. 298, erklärt بيرامون

Z. 4 (vgl. Z. 2) richtig durch παραμονή, vigilia, Vor-
tag (veille) eines grossen kirchlichen Festes, wo gefastet wurde, =
بَارَامُونْسِي, wie es S. 299 Z. 2 und 3 und *Eutychii Annales*, I, pag. 522
l. 7 heisst. Nichts anders nun ist offenbar jenes نِيَمُولَات, mit der ge-
wöhnlichen Verwandlung des n in l und arabischer Pluralendung, während
Barāmus durch Zusammenziehung zunächst aus dem Genitiv παραμονής
entstanden scheint.

V, pag. 542 l. 7. »نَهَا“ leg. فَهَا.

V, pag. 542 l. 13. »بِالْقُوَيْلَةِ“ FL Schr. يَأْكُلُونَ, wie S. 568 Z. 17:
sie gewöhnten sich daran, d. h. sie wurden durch häufigen Besuch des
Klosters da ganz heimisch.

V, pag. 542 l. 16. »سَكَلَى“ et بِخَيْرِي und دَحَّلَى FL Scr. شَكْلِي.

V, pag. 543 l. 3. »كَالْمَرْقَبِ“ FL Nach al-Bekri's Texte S. 542 Z. 11
in كالمربب zu verwandeln. Umgekehrt ist der Text der Verse bei al-
Bekri S. 542 Z. 15 und 17 aus dem bei Jākūt S. 542 Z. 4 und 5 zu be-
richtigen. S. 542 Z. 17 ist für قَفْرَ قَفْرَ wohl قَفْرَ zu schreiben.

V, pag. 543 l. 7 ab inf. »بَشَّابِ“ leg. بَشَّابٍ.

V, pag. 544 l. 20 et 21. »الْمَاهَشُوشِ petulantia.“ FL Mir scheint das
Wort vielmehr von משֶׁשׁ, arab. مَسْسَ, herzukommen. Der Form nach
würde am nächsten liegen קְשׁוּפָה mit Kamez impurum in der ersten Sylbe:
contrectator, palpator (im Syrischen soll حَمْفَرْ حَمْفَرْ nach CAST.-MICHAEL
bedeuten grunniens, porcus), während man ein Abstractum in der
Bedeutung des arab. مَسَاسٌ, contrectatio mutua, erwarten sollte.

V, pag. 545 l. 1 et 2. FL Hinsichtlich des Wortes حَفَرْ war auf I, ۴۷۹
Z. 2 und 3 zu verweisen; vgl. die Anmerkung zu I, ۴۳۲ Z. 2 (V, p. 550
und 551) und KOSEG, Chrestom. arab. S. 108 Z. 4 und vorl. Z.

V, pag. 545 l. 9. »دِيَارَاتِ“ leg. دِيَارَاتٍ.

V, pag. 545 l. 12. »الْمَنْفَرْجُونِ“ FL Schr. الْمَنْفَرْجُونِ, wie die Pe-
tersb. Handschr. hat, s. Z. 17.

V, pag. 547 l. 8 ab inf. FL. Dies ist nicht in وَتَسْوِقُه وَتَسْوِقُوه « دَنْسُوقَه وَتَسْوِقَه » FL. sondern in وَتَسْوِقُه zu verwandeln: und sie drückten ihre Sehnsucht darnach (in Versen) aus; vgl. *The history of the Almohades* ed. Dozy S. 55 Z. 1, *Makkarî*, I, S. ٤٣٥ vorl. Z. Dieselbe Construction des Wortes تَشْوِقٌ mit dem Acc. folgt gleich darauf S. ٤٣٦ Z. 2.

V, pag. 547 l. 6 et 5 ab inf. FL. Es ist nichts ausgesunken; لَوْ geht auf الزَّنْدَرُودِ, was als Stadtname generis feminini ist.

V, pag. 548 l. 9. FL. Für الزَّنْدَرُودِ ist الزَّنْدَرُودِ ohne و zu lesen, da es das Praedicat des vorhergehenden المشهور المعروف ist. Gegen Schäbuschti's sagt Jáküt, das allgemein anerkannte Richtigste sei in dieser Verbindung الزَّنْدَرُودِ, eine Stadt neben Wâsit u. s. w. Und so wird auch in dem von ihm als Beleg angeführten Verse des جَحْظَة (so ist der Name zu schreiben; s. Suppl. Annot. zu Abulmahâsin S. 53 und 97) und in dem Verse des Abunnuâs Z. 18 الزَّنْدَرُودِ zu lesen seyn. Dann fallen die Worte Z. 14 und 15: » Perperam — 4 a f. » hinweg.

V, pag. 548 l. 17. العَنْبَابٌ leg. « العَنْبَابٌ ».

V, pag. 548 l. 19. طَلَّا FL. Schr. ظَلَّ. Der Dichter will » den Saft der Reben im Schatten der Reben« trinken.

V, pag. 550 l. 8 et 4 ab inf. FL. Schr. ، الْجَزَرِيَّةُ ، الْجَزَرِيَّةُ Mesopotamien, s. I, ٢٥٣ Z. 11 ff., und Lubb-al-lubâb u. d. W. اللَّغُورُ الْجَزَرِيَّةُ — الْجَزَرِيَّةُ sind die nach dem griechischen Gebiete hin liegenden Gränzorte Mesopotamiens.

V, pag. 551 l. 9. حَمْفٌ leg. حَمْفٌ.

V, pag. 551 l. 21. البَقَرَةُ leg. « البَقَرَةُ ».

V, pag. 552 l. 11. الطَّوَانَةُ FL. Schr. ، الطَّوَانَةُ ، da der Stadtname, obwohl ein fremder, doch den arabischen Artikel hat, durch welchen jedes Singularnomen ohne Ausnahme Triptoton wird.

V, pag. 558, l. 8 ab inf. FL. Schr. المُغَايِة ist in solcher Verbindung immer nur *Zeitziel*, letzte Zeit, wie in dem häufigen إلى هذه المُغَايِة, bis zu dieser letzten Zeit, d. h. bis auf die Gegenwart.

V, pag. 558 l. 4 ab inf. FL. Schr. أَنْعَمْ صَبَاحًا "ازعم صبحاً علّقْمَة" FL. Schr. علّقْمَة; علّقْمٌ, wie das Versmass verlangt, ist ein قرْخِيم des Vocativs s. DE SACY Gramm. arabe, II, § 175.

V, pag. 558 l. antepenult. غَيْرُهُمْ "غيرهم" FL. Schr. غيرهم.

V, pag. 562 l. 5. »excubiae« FL. Vielmehr locus oder statio excubiarum, nämlich ein Wachtthurm, specula, wie er nachher beschrieben wird.

V, pag. 562 l. 10. هُوَ الدَّيْرُ "هو الدير" FL. Schr. هو الدير.

V, pag. 563 l. 1. كَمَا "كما" FL. Schr. كما.

V, pag. 563 l. 10. بِيَكْتَمْسٍ "بيكتمس" FL. Schr. بيكتمس.

V, pag. 564 l. 4 et 5. FL. حَنْبَدْ ist das arabisierte pers. كَنْبَدْ^۳ oder كَنْبَدْ^۲.

V, pag. 564 l. 10. الْطَّيْبَةُ "الطيبية" FL. Schr. طَيْبَة, stets ohne Artikel.

V, pag. 566 l. 4. حَانَتْهُ "حانته" FL. Schr. حَانَتْهُ.

V, pag. 567 l. ult. مُغَيْثَاتٍ "مغيثات" FL. Schr. مُغَيْثَاتٍ, von غاث med. Vav.

V, pag. 568 l. 5. وَعَمْرُوهُ "وعمروه" FL. Schr. وَعَمْرُوهُ ohne Teschdīd, übereinstimmend mit dem nom. act. der 1. Form عماره.

V, pag. 571 l. 3. هَوَى "هوى" FL. Schr. هَوَى.

V, pag. 577 l. 6 ab inf. مَرِيمٌ "مريم" FL. Schr. مَرِيم.

V, pag. 585 l. 10. حَارَ "حار" FL. Das Teschdīd ist zu streichen; s. die Anmerkung oben zu V, S. 143 Z. 12.

V, pag. 585 l. ult. vocata leg. vocatis.

V, pag. 598 l. 16. فَحَارَ "فخار" FL. Schr. فَحَارَ, des Reimes wegen statt فخارا.

V, pag. 599 l. 18. »بَخَالَةٌ« FL. Schr. بَخَالَةٌ.

V, pag. 608 l. antepenult. »أَذْفَأَ« FL. Schr. آذْفَأَ.

V, pag. 608 l. penult. »نَيَالٌ« FL. Schr. نَيَالٌ.

V, pag. 609 l. 13. »تَنَاعِى« FL. Schr. تَنَاعِى: »sie wetteifert mit Halif und A'jär“ d. h. erhebt sich zu gleicher oder fast gleicher Höhe wie sie; s. DE SACY *Chrestom. ar.* II, S. 322 Anmerk. 2.

V, pag. 611 l. 4 ab inf. »أَرْمُ« FL. Schr. أَرْمُ.

V, pag. 611 l. antepenult. »keinen“ leg. keinem:

V, pag. 612 l. 17. »الْوَصُوفُ« leg. الْوَصُوفُ.

V, pag. 615 l. 1 et 5. »Hagāzi“ leg. Higāzi, arab. الحِجَازُ.

V, pag. 616 l. 20. »P. 115 l. 7. Pro أَظْرَبْ leg. أَظْرَبْ“ Haec de-lenda sunt; conf. VI, pag. 171 ad IV, pag. 115.

VI, pag. 12. Adde I, 5. l. 4 ab inf. »وَسَادَةٌ« leg. وَسَادَةٌ, coll. VI pag. 16 et 109.

VI, pag. 104 l. 2. »II“ leg. III.

ENTSPÄRKT
PAL 115018

ENTSAUERT
PAL 11/2018

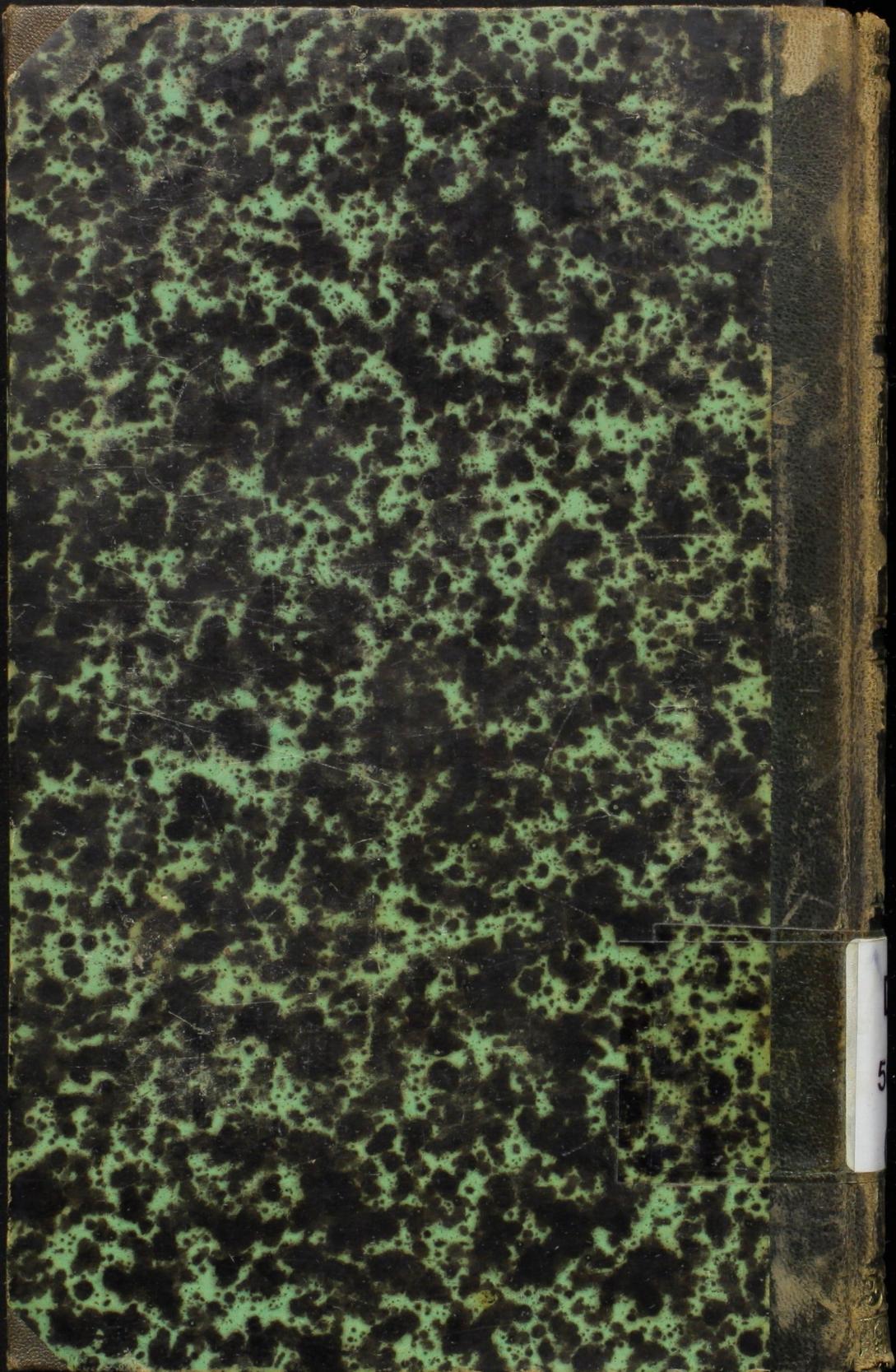
D: De 5669 (6)

ULB Halle
001 029 371

3/1

Nur für den Lesesaal

LEXICON GEOGRAPHICUM,

CUI TITULUS EST,

مساكن الاطلاع
على اسماء الامكنته والبقاء.

TOMUS SEXTUS,

CONTINENS

ANNOTATIONEM

IN LITERAS ر.

LUGDUNI BATAVORUM,

APUD E. J. BRILL,

ACADEMIAE TYPOGRAPHUM.

MDCCCLXIV.

HEINRICH THORBECKE

